

த. 4-9417

(20)

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல்வேண்டும்.

தமிழோசை

1987

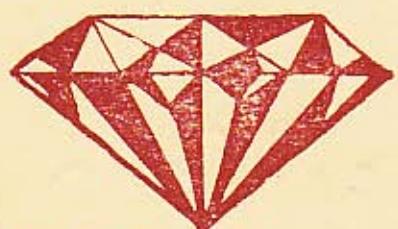
விழ் மன்றம்
ஸ்கூல்கழகம், இலங்கை
நெல்வேலி,
த்ருப்பாணம்.

78.05
முடியுத
L/PR

அன்பளிப்பு

23205

லலிதா ஜாவல்லி

உரிமையாளர்: செல்லையா இந்திரசித்து

தக்கப்பவுண் நகை வியாபாரம்

※ லலிதா மாளிகை ※

213, 133, 164 கல்தூரியார் வீதி

யாழிப்பாணம்

தொங்பளிப்பு

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல்வேண்டும்.

து. १

378-05
தமிழ்
SLI PR
Index ed

தமிழோசை

1987

பதிப்புக்குழு

ச. சுகந்தி

ச. கோருவதாசன்

பொ. அருந்தவநாதன்

பொ. செங்குதிர்ச்செல்வன்

தமிழ் மன்றம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

THAMIZHOSAI

1987

JOURNAL OF THE TAMIL UNION OF
UNIVERSITY OF JAFFNA, SRILANKA
THIRUNELVELY,
JAFFNA.

Printed by :
Mercury
40/1, Navalar Road,
JAFFNA.

പാരുണ്ടക്കമ്

அ) தமிழோசை	1987	III
தமிழ் மன்றச் செயற்குழு	IV
தமிழ் மன்றத்தின் செயற்பாடுகள்	V
ஆ) 1) இந்து வெளியிலிருந்து திருக்கோணமலை வரை தென்கீழ்த்திசை வழிவந்த பாசுபதம்					
		பேராசிரியர் . ஆ . வேஷ்யப்பிள்ளை			1
2) நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வு நோக்கில் சங்க கால முருகனின் கருத்துப்படிவம்					
		கலாநிதி . இ . பாலசுந்தரம்			8
3) டானியல் இலக்கியங்களிற் பேச்சு மொழி					
		பேராசிரியர் . அ . சண்முகதாமி			19
4) 'பா' இயல்பும் உருவாக்கமும்					
		கலாநிதி . நா . சுப்பிரமணியன்			25
5) இலக்கியக் கலையில் அறிவியற் சிந்தனைகள்					
		திரு . க . நாகேஸ்வரன்			31
6) பாதுகாப்புச் செலவும் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்					
		திரு . ந . பேரின்பநாதன்			37
7) இலக்கையில் முஸ்லீம் மக்களின் வளர்ச்சியும் செறிவும்					
		திரு . கா . சுப்பாலன்			44
8) யாழ்ப்பாண மாவட்டக் குடிசனத்தொகை மீன் பரம்பல் - சில திறமுறைகள்					
		பேராசிரியர் . பொ . பாலசுந்தரம்பிள்ளை			53
9) தமிழிலே தொண்ணுற்றுது வகை இலக்கியவழிவங்கள் உண்டு எனும் மரபு பொருத்தமானதா?					
		திரு . பொ . அருந்தவநாதன்			58
10) தமிழும் கிமிழும்					
		செல்வி . ச . கலாநிதி			63

11)	“கண்ணன் என் காதலன்” ஆண்டாளதும் நம்மாழிவாரதும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள்	சௌவி . பு . ஜெயமலர்	66
12)	நாணயங்களிற் காணப்படும் இந்துவிக்கிரக இயல் அம்சங்கள்	திரு . ப . கணேசலிங்கம்	71
13)	பெளத்தத்தில் “பிரத்யய ஸமுத்பாதம்” எனும் எண்ணைக் கருவின் முதன்மையும் முக்கியத்துவமும்	சௌவி . அ . செல்வராதா	76
14)	எழுத்துக்களின் பிறப்பு தொல்காப்பியம் நன்றால் ஒப்பீடு	திரு . க . எழில்வேந்தன்	79
15)	மெய்க்கீர்த்திப் பிரபந்த வளர்ச்சியும் அதன் தன்மைகளும்	திரு . போ . செங்குதிர்ச்செல்வன்	84
16)	AIDS திரு . த . குதாசன்		90
17)	சங்ககாலம் பற்றிய புவியியற் சிந்தனைகள் II கடல்கோள்களும் சூருவளிகளும்	திரு . செ . பாலச்சுந்திரன்	93
இ)	1) யதார்த்தங்கள் (கவிதை)	சௌவி . ச . சுகந்தி	100
ஈ)	உதவிய உள்ளங்களுக்கு		

இச் சுந்திகையில் வெளியாகும் கட்டுரைகள் கவிதைகளின் கருத்துக்களுக்கு அவ்வளவிற் நிம் ஆசிரியர்களே பொறுப்பாணவர்கள்.

தமிழோசை 1987

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மன்ற வெளியீடாகத் தமிழோசை என்ற பெயரில் இரண்டாவது ஆண்டுச் சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது. ஏறக்குறைய யாழ்ப்பா ணத்தில் வளர்கம் தோன்றிய காலப்பகுதியிலிருந்தே இங்கு தமிழ் மன்றம் செயற் படத் தொடங்கியதாயினும் இடையிற் சிலகாலம் அது இயங்கவில்லை. 1985 ஆம் ஆண் டிலே ச. மணிவண்ணன், செ. சக்திதாரன், சி. ஜெயபாலன் போன்ற கலைப்பீடு இரண்டாம் வருட மாணவர்கள் சிலரது முயற்சியிலுலே தமிழ்மன்றம் மீண்டும் இயங் கத் தொடங்கியது. கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் மன்றத்தின் பெரும் பொருளாளர்; பதவியை ஏற்க இசைந்ததும் பேராசிரியர். கலாநிதி. ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் பெருவிருப்புடன் மன்றத்தை வழிநடாத்த உடன்பட்டதும் தமிழ் மன்றத்திற்குப் புது துயிருடிச் செயற்படுத்த எண்ணிய மாணவர்களின் முயற்சி வெற்றிப்பறப் பெறிதும் உதவின.

1985 இலே புதிய வேகத்துடன் செயற்பட ஆரம்பித்த தமிழ்மன்றம் நிதி நிலைமையினாலும் இதர பல காரணங்களாலும் அவ்வாண்டிலேசஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிட முடியவில்லை. 1986 ஆம் ஆண்டிலே பதவியேற்ற தமிழ்மன்றச் செயற்குழு சஞ்சிகை வெளியீட்டில் வெற்றிகண்டது. பொ. செங்கதிர்ச்செல்வணிபப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு தமிழோசை என்ற பெயரில் முதலாவது ஆண்டுச் சஞ்சிகை வெளிவந்தது அறிவியல் ரீதியில் அணைவருக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் இத் தமிழோசை வெளி வந்தது.

1987 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்மன்றச் செயற்குழுவினரால் இந்த இரண்டாவது தமிழோசை இப்பொழுது வெளியிடப்படுகின்றது. 1987 ஆவணி, புரட்டாதி மாதங்கள் சஞ்சிகை வெளியிடுவதற்குச் சாதகமான காலகட்டமாகத் தோன்றியபோதிலும் ஐப்பசிக் குப் பின்னர் அது காலமாகும் அமைந்துவிட்டது. ஆனாலும் மன்ற உறுப்பினர்களினதும் இதரபல ஆர்வமுள்ள மாணவ நண்பர்களினதும் முயற்சி இத் தமிழோசையின் வெளியீட்டைச் சாதியப்படுத்தியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மன்றம் சுகலபீடமாணவர்களையும் உள்ள டக்கிய ஒர் அமைப்பாகும். சஞ்சிகை வெளியீட்டோடு கலை, இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் இம்மன்றம் மாணவர்களுக்குக் காம் அமைத்துக் கொடுத்து வருகின்றது. தொடர்ந்தும் பல துறைகளிலும் மன்றத்தின் பணிகள் பரந்து விரிந்து பயனளிக்கவேண்டும். இதனைச் செயற்படுத்துவதிலே பொறுப்பானதொரு கடமை தமக்குள்ளதை மாணவர்கள் என்றும் மறக்கக்கூடாது

தமிழோசை தடையில்லாது ஆண்டுதோறும் ஒனித்திடவேண்டும். அதன் நாதம் பல்கலைக்கழக வளருக்குள் மட்டுமன்றிப் பாரெல்லாம் பரவுவேண்டும். இந்நாதம் நம் மவர்களின் செவிகளிற்பட்டு, அவர்களது உண்மையான அறிவியற் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு உதவுமெனில் தமிழ் மன்றத்தின் இம்முயற்சி வீண்போகாது.

அன்பான வாசகர்ணே! தமிழோசை தொடர்ந்தும் வெளிவருவதற்குக் காய்தல் உவத்துலற்ற தங்கள் வீமர்சனங்களை அவாவி நிற்கின்றோம்.

‘காமஞ் செப்பாதுகள்டது மொழிமோ’

★ பதிப்புக்குழு ம்
தமிழ் மன்றம்

தமிழ்மன்றச் செயற்குழு 1987

காப்பாளர்:- பேராசிரியர், கலாநிதி ஆ. வெறுப்பின்னை,
B. A(Hons) (cey), Ph. D (cey), D. Phil (oxford)

பெரும்பொருளாளர் :- கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்,
B. A (Hons) (cey), Ph. D (cey)

தலைவர்:- செ. சக்திதரன் (கலைப்பீடும்)

துணைத் தலைவர்கள்:- கா. யுமா (கலைப்பீடும்),
ச. செல்வரணம் (கலைப்பீடும்)

செயலாளர்:- த. ம. சுந்தரலிங்கம் (கலைப்பீடும்)

துணைச் செயலாளர்கள்:- ச. கலாநிதி (கலைப்பீடும்)
பொ. செங்குதிச்செல்வன் (கலைப்பீடும்)

இளம் பொருளாளர்:- பொ. அருந்தவநாதன் (கலைப்பீடும்)

இனைப்பதிப்பாசிரியர்கள்:- ச. சகந்தி (கலைப்பீடும்)
ச. கோருஸ்தாசன் (கலைப்பீடும்)

நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள்:- பொ. நளினி (கலைப்பீடும்)
ச. அருந்தநி (கலைப்பீடும்)
ச. ஜெயந்தி (மருத்துவபீடும்)
ச. சிவராசா (சித்தமருத்துவத்துறை)
க. தெவநீங்கன் (கலைப்பீடும்)
ந. புலூத்திரன் (கலைப்பீடும்)
ந. பரந்தாமன் (விஞ்ஞானபீடும்)
ந. சுந்தரமுர்த்தி (கலைப்பீடும்)
அ. செல்வராதா (கலைப்பீடும்)
கி. ஸ்ரீபாஸ்கரன் (கலைப்பீடும்)
பா. சந்திரகுமார் (கலைப்பீடும்)
மு. அ. மு. நில்வாண் (கலைப்பீடும்)

இருப்பவர்கள்:-

- (இடமிருந்துவலம்) கா. யுனா (தூணோத்தத்தீவாரர்), செ. கந்திநரசி (தலைவர்), பேராசிரியர், செல்லுக்கொ (காப்பாளர்) வெறுப்பினர் ச. விந்தியாளந்தன் (தூணோவெந்துர்), கலாநிதி இ. மாஸந்தரம் (பெரும்பொரு எாளர்), ச. உ. அந்தாலிங்கம் (தூணோவாளர்), ச. கா. சுந்தி (இணைப்புதிப்பாசிரியர்).
- அ. செல்வராதா (செயற்குழு உறுப்பினர்), ச. அருந்ததி (செயற்குழு உறுப்பினர்), பொ. செங்கிளி செல்வன் (தூணோச்செயலாளர்), பொ. அருந்தவநாதன் (இளம்பொருளாளர்), ச. கொதுவநாசன் (இணைப்புதிப்பாசிரியர்), ச. கவுன்தி (தூணோச்செயலாளர்), செயற்குழு உறுப்பினர் பொ. நனினி (செயற் குழு உறுப்பினர்), ச. கவுன்தி (தூணோச்செயலாளர்).
- 2 ஆம் வரிக்கூடா:-
- க. தேவரீநகன் (செயற்குழு உறுப்பினர்), பா. சந்திரகுமார் (செயற்குழு உறுப்பினர்), மு. அ. மு. நிலாவான் (உசயற்குழு உறுப்பினர்), இ. இருமாள்குண் (செயற்குழு உறுப்பினர்), ந. புலேந்திரன் (செயற்குழு உறுப்பினர்) ச. செல்லுர் ஜாம் (தூணோத்தலீவாரர்).

தமிழ்மன்றத்தின் செயற்பாடுகள்

1985 - 1987 / 88.

நின்டகாலமாக இங்காதிருந்த யாழிப்பாணம் பஸ்கலைக்கழகத் தமிழ்மன்றம், கொழும் புப் பஸ்கலைக்கழகத்திலே சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராக இருந்து 1985இல் இங்க மாற்ற ஸாகிவந்த கலாநிதி, இ. பாலசுந்தரம் அவர்களது பெருமூயற்சியினாலும் பேராசிரியர், கலாநிதி, ஆ. வேலுப்பிள்ளையின் வழிகாட்டலோடும் அப்போது கலைப்பிட இரண்டாம் வருடமாணவர்களாக இருந்த ஈ. மணிவன்னன், செ. சக்திதரன், சி. ஜெயபாலன், துரை. ரிவ பாலன் ஆகியோரின் அனுசரணையுடனும் 07-02-1985இல் மீண்டும் இயங்கத்தொட்டியது.

அ) 27. 10. 86 இல் தமிழ் மன்றத்தின் ஆண்டுச் சஞ்சிகையாகிய தமிழோசை முதன் முதலாக யோ. செங்கதிர்ச்செலவன் அவர்களாற் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது.

ஆ) விவாத அரங்கு.

- 1) “இன்றைய தமிழ் மக்கள் பிரச்சினைகளை ஈழத்து எழுத்தாளர் கள் அனுகியுள்ளார்கள் / அனுகவில்லை”.
- 2) “விடுதலைப்போராட்டங்களில் அந்தியத் தலையீடு நன்மைபயக்கும் / தீமைபயக்கும்”
- 3) “சீதனப் பிரச்சினைக்குக் காரணம் ஆண்கள் / பெண்கள்”.

இ) கவியரங்கு.

- 1) “அர்த்தமுள்ள பஸ்கலைக்கழகம்”
- 2) பல கவிஞர்களின் கவியரங்கு

ஈ) இசைப்பா அரங்கும் ஒலிப்பதிவு நாடா வெளியீடும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் “புதுவரலாறும் நாடு முயற்சிடப்போம்”

உ) விமரிசனக் கூட்டங்கள்

- 1) “அலை” 9 ஆவது ஆண்டுமலர்
- 2) நெல்லை. க. பேரனின் “விமரங்கள் மீண்டும் வரும்”
- 3) “தாயகம்” இலக்கியச் சஞ்சிகை

ஈ) நாடகங்கள்.

- 1) யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் நடித்த பேரா சிரியர் க. கணபதிப்பிள் ஜோயின் “சங்கிலி” நாடகம் கலராந்தி இ. பால சுந்தரம் அவர்களின் தெறியாள்கையில் 2-7-86இல் இராமநாதன் கல்லூரியில் அரங்கேறியது.
- 2) நாடக அரங்கக் கல்லூரியினரின் “அபசுரம்” (அபத்தநாடகம்)
- 3) வி. வி. வைரமுத்துவின் “பக்த நந்தனுர்”
- 4) மருத்துவபீடமாணவர்களின் “நிலங்கள்”
- 5) “பார்வையாளர்கள்”
- 6) “யதார்த்தங்களின் உதயம்”
- 7) “கவிஞர் இ. முருகையனின் “வெறியாட்டு”
- 8) மகாஜனுக் கல்லூரி மாணவர்களின் “பிரம்படிபட்டவர்கள்”

ஏ) வில்லிகை நிகழ்ச்சி

ஸ்டிஸ் வீரமணி குழுவினர் வழங்கிய மஹாகவியின் “கண்மணி யாள் காதை”

ஏ) நூல் அறிமுகவிழாக்கள்.

- 1) திரு. சி. சிவலிங்கராசாவின், “வட மாராட்சியின் கல்விப் பாரம்பரியமும் இலக்கிய வளமும்”
- 2) தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் “பாரதி பன்முகப் பார்வை” (கட்டுரைத் தொகுப்பு)
- 3) திரு. ந. இரவீந்திரனின் “பாரதி மெய்ஞ்ஞானம்” (கட்டுரை நூல்)
- 4) திரு. க. தணிகாசலத்தின் “பிரம்படி” (சிறுகதை)
- 5) திரு. இ. முருகையனின் “இன்றைய உலகில் இலக்கியம்” (கட்டுரை நூல்)
- 6) சி. சிவசேகரத்தின் “செப்பனிட்டபடிமங்கள்” (கவிதைத் தொகுப்பு)
- 7) அகளங்களின் “வாலி” (கட்டுரை நூல்)

இப்பொழுது, தமிழ்மன்றத்தின் இரண்டாவது ஆண்டுச் சஞ்சிக்கையாகத் தமிழோசை 1987 வெளிவருகிறது. தமிழோசை தொடர்ச்சியாக ஒவ்வோராண்டும் வெளிவரும்.

இந்துவெளியிலிருந்து திருகோணமலையை தென்கீழ்த்திசை வழிவந்த பாசுபதம்

பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

தொவசமயத்தின் தோற்றுவாய் இந்து வெளி நாகரிகத்திலே காணப்படுவதாக இன்றைய ஆராய்ச்சி அறிஞர்களாலே இவங்காணப்பட்டுள்ளது. சமார் ஜயாயிரம் ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்த இந்துவெளி நாகரிகம் தொடர்பாகக் கண்டெடுக்கப்பட்ட அறிபாடுகளிடையே இவிங்க வழிபாடு, சக்தி வழிபாடு என்பனவற்றைச் சுட்டுவன் எனக் கொள்ளத்தக்க பல பொருட்கள் அகழிந்து தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. யோகிநிலையில் அமர்ந்துள்ள இறைவனென அடையாளங் காண்துக்கொண்டு சிடைத்து ஒன்றை இவையாவும் சில வழிபாட்டின் தோற்றுவாயைச் சுட்டுவனவாகக் கொள்ளத்தக்கனவை.

இன்றைய பாலிஸ்தானின் ஒரு மாநிலமான சிந்துமாகாணத்தில் அமைந்துள்ள மொக்ரூதாரோவிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு யோகியின் சின்னம் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. தனியிலே கொம்புகள் அமைந்திருத்தல் அக்கால நாகரிகத்திலே தெய்வீகத் தன்மையைச் சுட்டியதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. நடுவிலே ஒரு வகைத் தலைமுடியும் இரு பக்கங்களிலும் ஒவ்வொரு கொம்பும் காணப்படுகின்றமை

பிற்காலச் சைவத்தின் சிறப்பு வாய்ந்த சின்னமான முத்தலைச் சூலத்தின் வடிவத்துக்கு முன்னேடுயாகக் கருதலாம். யோகியின் ஒரு பக்கத்திலே யானை, புனியென்பனவும் மறு பக்கத்திலே ஏருது, காண்டாமிருகம் என்பனவும் யோகியின் ஆசனத்துக்குக் கீழே ஒரு சோடி மானும் காணப்படுகின்றன. சிவபெருமானுடைய ரூர்த்தங்களுள் ஒன்றுன் பசுபதியின் தோற்றுவாய் இங்கே காணப்படுவதாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பசுபதியென்பது பசுக்களாகிய ஆன்மாக்களின் தலைவனைப் பிற்காலத்திலே விளக்கப்பட்டுள்ளது. பசு என்ற வடசொல் சிவராகிகள் அனைவற்றையும் சுட்டுவதற்கும் வடமொழியில் வழக்கு உண்டு. பசுபதிச் சின்னத்திலே காணப்படும் மிருகங்களுள் காண்டாமிருகம் ஒன்று தவிர, ஏணையலை தமிழ்நாட்டுச் சிவபூர்த்தங்கள் சிலவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளமையை இன்றும் காணலாம். காண்டாமிருகம் தமிழ்நாட்டிலே காணப்படாததனால் பொலும் கைவிடப்பட்டு விட்டது. சிவபெருமான் மானைக் கையிலேந்தியுள்ளார்; புனித் தோலை அரையிலும் யானைத்தோலை முதுகிலும் அணிந்துள்ளார்; எருதை வாகனமா

கக் கொண்டுள்ளார். காலப்போக்கிலேற் பட்ட பரிமுமவளர்ச்சியிலே இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று இக் கால ஆராய்ச்சி முறையிலே விளக்கம் கொடுக்கலாம். பசுபதியை முழுமுதலாகக் கொண்ட சமயப்பிரிவு பாசுபதம் என்று பெயர் பெறுகிறது. சிந்துவெளிநாகரிக காலத்திலே பாசுபதம் தனிச்சமயப் பிரிவாக இயங்கி இருக்கவேண்டுமென்று கொள்வதற்குச் சான்றில்லை. இந்துவெளிச் சைவசமயத்திலே பகபதிவழிபாடு முனையிட்டிருக்கிற தென்று கூறலாம்.

பாசுபதச்சைவம் தாபிக்கப்பட்டவரலாறு பலவாறு கூறப்படுகின்ற போதிலும் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டிலே குசராத்து மாநிலத்திலுள்ள பரோடாவுக்கு அண்மையில் வாழ்ந்த நகுலீஸர் அல்லது லகுலீஸர் என்பவரே பாசுபதத்தின் தாபகர் என்பது இன்றைய ஆராய்ச்சியாளரின் முடிபு சிந்துமாநிலத்துக்கு இந்தியாவிலுள்ள குசராத்து மாநிலம் தென்கீழ்த் திசையில் அமைந்துள்ளது. மகாபாரதத்திலே பாசுபதத்தைப் பற்றிச் சில குறிப்புக்கள் வருகின்றன கண்ணன் உபமன்னியு முனிவரிடம் பாசுபத உபதேசம் பெற்றதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அரிச்சனன் சிவபெருமானிடம் தமிழ்நாட்டு பெற்றது பாசுபதாஸ்விரம் என்று பெயர் பெறுகிறது. பாரதம் இதிகாசவடிவிலே தொகுக்கப்பட்டது கி. பி. நான்காம் நூற்றுண்டுவரையில் என்பது இன்றைய ஆராய்ச்சியாளரின் முடிபாகும்.

வடிந்தியாவிலே, குப்தப் பேரரசர் காலப் பாசுபதம் உள்ளிட்ட இந்துசமயத் திற்குப் பொற்காலமாக அமைந்தது. முனையாற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள வடமதுரைத் தூண் சாசனம் ஒன்று பாசுபதம் செல்வாக்குப் பெற்று வந்தமையைச் சுட்டுகிறது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள கருநாடக மாநிலத்திலும் பாசுபதம் புகுந்துவிடுகிறது. கருநாடகமாநிலம் குசராத்து மாநிலத்துக்குத் தென்கிழக்கில் அமைந்துள்ளது.

பல்வைப் பேரரசர் காலத்திலே தமிழ்நாட்டுச் சைவசமயத்திலே பாசுபதம், காளாமுகம், காபாலிகம் என்ற குழக்களும் இடம் பெற்றிருந்தனம் சாசனச்சான்றுகளையும் இலக்கியச் சான்றுகளையும் கொண்டு வரலாற்றுசிறியர்களாலே கட்டப்பட்டு வந்துள்ளது. காளாமுகம் அல்லது மகாவிரதியர் என்ற சமயப்பிரிவு பாசுபதத்திலிருந்து விருத்தியடைந்த ஒரு தீவிரவாதப் பிரிவாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டிலே பாசுபதர்களால் வழிபடப்பட்டு வந்த இரண்டு தலங்களாகத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருக்குடந்தைக் காரோணத்தையும் திருநாளைக் காரோணத்தையும் செதுராமன் (1986) என்ற அறிஞர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். திருநாணசபந்தர் இத்தலங்களைப் பாடியுள்ளமை, இத்தலங்கள் அவர் காலமாகிய ஏழாம் நூற்றுண்டிலே நிலவியமைக்குச்சான்றுகின்றன. கி. பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டிலே லகுலீஸர் நிறுவிய காயாரோகணம் அல்லது காயாரோகணம் என்னும் திரிபைப்பெற்று விளங்குகிறது. திருக்குடந்தை அல்லது குடமுக்கு என்பது குமபகோணத்தின் பழைய பெயர். குமபகோணம் கருநாடக மாநிலத்துக்குத் தென்கிழக்கிலே காணப்படுகிறது. திருநாளை என்பதன் நாளை என்பது நாகப்பட்டினம் என்பதன் மருசு. நாகப்பட்டினம் குமபகோணத்துக்குத் தென்கிழக்குத் திசையிலே காணப்படுகிறது.

காயாரோகணம் என்பது காரோணம் எனத் தீர்ந்து காணப்படுவதால், ஏழாம் நூற்றுண்டுக்குச் சில நூற்றுண்டுகள் முன்பே பாசுபதம் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து விட்டதைக் கருதலாம். அந்தக்கருத்தை வலுப்படுத்தவல்ல சான்று ஒன்று உண்டு. கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றுண்டிலே இன்றைய இந்தோனேஇயாவைச் சேர்ந்த மாவாத்தீவிலே பாசுபதம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததை அந்தக்காலச் சீன பாத்திரிகர் பாகியன் குறிப்

பிட்டுள்ளார், தமிழ்நாட்டுக்குத் தென்கிழக் கிலோ மாரா காணப்படுகின்றது.

கருநாடகத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்குப் பாசுபதம் எந்த வறியுடாக வந்திருக்கலா மென்ற வினாவுக்கு விடையிறுப்பது கலபாம். தென் கருநாடகத்திலுள்ள குடகுமீனில் உற்பத்தியாகி, ஒரளவு அப்பீரதேசத்தை வளமாக்கி தமிழ்நாட்டிலுள்ள கொங்குமண்டலத்துட் புதுநு தென்திசை தோக்கிச் சென்று, கிழக்குத்திசையிலே திரும் பிச் சோழநாட்டை வளப்படுத்திச் சோழமண்டலக் கரையிலே காவிரியாறு கடலுட் கலக் கின்றது. பண்ணைக் காலத்திலே ஆற்றங்கரைகளே சிறந்த பாதைகளாக விளங்கின. ஆறு என்ற சொல் பழந்தமிழிலே பாதை யையும் குறித்தமை இவ்விடத்திலே கவனிக்கத் தக்கது. பல்வூர்கால நாயன்மார்களின் பாடல்பெற்ற தலங்களுளே முக்காற் பங்கு காவிரியாற்றின் வடகரையிலும் தென் கரையிலும் அமைந்திருத்தல் பாசுபதம் உள்ளிட்ட சைவசமயம் தமிழ்நாட்டிலே பரவிய பாதையைச் சுட்டுகின்றதென்றே கொள்ள வேண்டும். கும்பகோணமும் நாகப்பட்டினமும் காவிரியாற்றின் கரையிலேயே அமைந்துள்ளன.

நாகப்பட்டினத்துக்கும் யாவாமுதவிய தென்கிழக்கு ஆசியப் பகுதிகளுக்கும் சினமுதவிய தூரகிழக்கு நாடுகளுக்கும் இடையே நடைபெற்ற பண்பாட்டு வணிகக் குடியேற்றத் தொடர்புகளிலே திருகோணமலை ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிந்து வந்திருக்கவேண்டும். திருகோணமலை நாகப்பட்டினத்துக்குத் தென்கிழக்கே அமைந்துள்ளது. திருகோணமலையிலே பிரபவம் பெற்றிருந்த கோணேசர் கோவில் பாசுபதருடைய தாபணமாக இயங்கி வந்ததென்பதற்கு ஒரு முக்கியமான சான்றுதாரம் கிடைத்துள்ளது. கோணேசர் கோவில் வழைமகளைத் தொகுத்துக்கூறும் கோணேசர் கல்வெட்டு என்ற நூல் கயவாகு மன்னன் படையுடன் வருகிறுள்ளெனக் கேள்விப்பட்ட பூசகர்களாகிய பாசுபதர் இருவர் கடலுட்குத்து மாண்டன்ரெணவும் அதன்

பின்பே கயவாகு வேதநாயக முதன்மை, சைவதாயக முதன்மை என்ற பட்டங்களை டன் அந்தனர்களைப் பூசகர்களாக நியமித்தானெனவும் கூறியுள்ளது. சைவசமயத்துக்குப் பேராதரவு தந்தவனும் திருகோணமலை மாவட்டத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ள வனுமான இரண்டார் கயவாகு சி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த வன். எனவே, அக்கயவாகு காலம் வரையிலே, திருகோணமலை பாசுபதரின் கோவிலாக இயங்கிவந்திருக்கவேண்டும். பாடல் பெற்ற தலமாகவும் பிரசித்தி பெற்ற கோவிலாகவும் விளங்கிவந்த திருகோணமலை சிவப்பிராமணரால் அல்லது சைவாசிரியர்களாலே தொன்றுதொட்டுப் பூசிக்கப்பட்டு வந்திருந்தால், இடைக்காலத்திலே பாசுபதரின் ஆதிக்கம் வந்து புகுந்திருக்க முடியாது.

கோணேசர் கல்வெட்டிலே விவரிக்கப்படும் வேட்டைத் திருவிழா உற்றுகோக்கத்தக்கது. சிவபெருமானுடைய திருவிழாக்களுள்ளே வேட்டைத் திருவிழாவே மிகச் சிறந்ததெனக் கருத்தக்க வகையிலே, அந்த வருணை அமைந்துள்ளது. கோணநாதர் பன்றியையே வேட்டையாக்கிறார். மகாபாரதக்கதையிலே அரிச்சுவன் பாசுபதாஸ்திரம் பெறுவதற்காகத் தவஞ்செய்தபோது, சிவபெருமான் நிகழ்த்திய பன்றிவேட்டையாகிய திருவிளையாடலே திருக்கோணமலையிலே பன்றி வேட்டையாக இடம் பெறுகிறதெனக் கூறலாம். திருக்கோணமலைக் கோவிலிலே, இந்தத்திருவிழா இவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறுவதற்குப் பாசுபதரே காரணமாக இருந்திருக்கவேண்டும்.

திருகோணமலைக் கோவிலைச் சூழவுள்ள பகுதியிலே மான்கள் பெருந் தொகையாகப் பேணப்பட்டு வந்து ஒரளவு இன்றும் காணப்படுகின்ற நிலைமை பாசுபதத்தொடர்பையே சுட்டுவதாகத் தோன்றுகின்றது. திருகோணமலைக்கு மான்கள் ஏன் வந்தன, எப்பொழுது வந்தன என்ற வரலாற்றுச் செய்திகள் எவ்விடத்திலும் குறித்து வைக்கப்படவில்லை. பதினேழாம் நூற்றுண்டு முற-

பகுதியிலே போர்த்துக்கேயர் திருகோணமலைக் கோவிலில் தரைமட்டமாக்கியபோதும் அதற்குப் பின்பும் மாண்கள் புதியனவாகப் புகுந்திருக்க வழியில்லை தம்பலகாமத்திலே புதிய கோணேசர் கோவில் கட்டி யெழுப்பப்பட்டபோது, மாண்கள் அங்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. எனவே, திருகோமலை மாண்கள் மிகப்பழைய மரபு ஒன்றன் தொடர்ச்சியையே கட்டுவதாகத் தோன்றுகின்றது. இந்து வெளியிலே சிவபெருமானுடைய ஆசனத்துக்குக் கீழே காணப்பட்ட மாண்கள், திருகோணமலையிலும் கோணதாதர் அமர்ந்துள்ள மலையின் அடிவாரத்திலே இடம்பிடித்துள்ளன என்று கொள்ளலாம்.

திருக்குடந்தைக் காரோணம், திருநாகைக் காரோணம் என்பனவற்றைச் சம்பந்தரும் திருநாகைக் காரோணத்தை அப்பர்சுவாயிகளும் பாடியுள்ள பதிகங்களிலே காயாரோகணம் என்பதற்கும் அதன் திரிபுவடிவங்களான காயாவிரோகணம், காயாவரோகணம் என்பனவற்றுக்கும் பொருள்அமைந்து காணப்பவேதாகச் சேதுராமன் காட்டியுள்ளார். காயாரோகணம் என்பது உடலோடு முத்தியடைவதாகிய பச்சைக்கூட்டோடு கைவாயம் போவதைக் குறிக்கிறது. திருநாகைக்காரோணப் பதிகத்திலுள்ள முத்திரைக் கல்யிலே, சம்பந்தர் ‘கறையா உருவாகி வான்டைவார்’ என்று கூறியுள்ளார். திருகோணமலைப் பதிகத்து முத்திரைக் கல்யிலே, சம்பந்தர், ‘தோன்றுவர் வானிலைப் பொலிந்தே’ என்று கூறுவது அதே செய்தியையே என்று கூறுவாம். காயாவரோகணம் என்பது இறைவன் அடியார்க்காக மானிடயாக்கை கொள்வானென்பதைச் கூட்டுகிறது. வகுலசீர் சிவபெருமானுடைய அவதாரமென்பது பாகப்பதின் நம் பிக்கை. பிறவாயாக்கைப் பெரியோனன் சிவன் அவதரிப்பதை விளக்குவதற்குப் பாசபதர் இறந்த ஒருவருடைய பினாத்திலே சிவபெருமான் புகுந்து உலகுக்கு உபதேசித்தாரென விளக்குவார். பெரிய புராணத்திலுள்ள திருப்புவதாயனுரைங்களைத் தொகை இங்கே

ஒப்புநோக்கத்தக்கது. சிவபெருமானுடைய அத்தகைய கருணைத்திறத்துக்குத் தாய் சேய்களுக்கு உதவு மாற்றை ஒப்பிட்டு விளக்குவதற்காகவே, சம்பந்தர் ‘தாயினும் நல்லதலைவரென்றடியார் தம்மடி போற்றிசைப்பார்கள்’ என்ற திருகோணமலைப் பதிகத்தில் பாடினார்போலும். தென்கைலாயம் என்ற சிறப்புப் பெயருக்குத் திருகோணமலைபோல உரிமையுடைய இன்னெஞ்சு தலமான திருச்சிராப்பள்ளிச் சிவபிரானும் ‘தாயுமானவர்’ என்று பெயர் பெற்றுள்ளார்.

பாகபதர், காளாமுகர். காபாலிகர் என்ற சமயப் பிரிவுகளிடையே சில அடிப்படையான வேறுபாடுகள் காணப்படுவின்ற போதிலும் ஒரு விதத்திலே நெருங்கியதற்கும் உண்டு. மூன்று சமயப்பிரிவினரும் சிவபெருமான் நடனமிடும் இடமாகச் சுடுகாட்டைக் கொண்டதால், சுடுகாட்டையீப்படுமிடமாகக் கொண்டவர்கள். சம்பந்தர், ‘தோடுடைய செவியன்’ என்று பாடத் தொடங்கியபோதே ‘காடுடைய சடலீப் பொடிபுசி’ என்று சிவபெருமானை வருணித்துள்ளமை அக்கால அடியார்கள் சிலின் ஒழுக்கத்தைச் சட்டுவதாகவே கொள்ளப்படவேண்டும். காரைக்காலம்மையார் திருப்பதிகங்களும் திருவாலங்காட்டுச் சுடுகாட்டையே பாடுகின்றன. மயானம் என்று பெயர் பெற்றுள்ள சில தலங்கள் இந்தச் சமயப்பிரிவுகளுள் ஒன்றுடனே பல வற்றுடனே தொடாபு கொண்டனவாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

பாகபதர், காளாமுகருடைய மயான வறிபாடு பள்ளிப்படைக் கோவில்கள் தோன்ற வழிவகுத்திருக்க வேண்டும். ஒருவர் இறந்த இடம் அல்லது ஒருவருடைய சாம்பஸ் புதைக்கப்பட்ட இடம் அல்லது ஒருவருடைய சாம்பஸ் புதைக்கப்பட்ட இடத்திலே பள்ளிப்படைக் கோவில் கட்டி ஏழுப்பப்பட்டது, பத்தாவது பதினெஞ்சராவுருநாற்றுண்டுகளிலே சோழ மன்னர்களும் வீரபாண்டிய மன்னர்களும் பல பள்ளிப்படைக்

கோவில்களைக்கட்டி எழுப்பியள்ளமை சர்ச் னச் சான்றுகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. பள்ளிப்படைக் கோவில்கள் யாவும் சிவன் கோவில்களாகவே அமைந்துள்ளன. பள்ளிப்படைக் கோவில்களிலே சிவப்பிரர்மணர் களேர், சைவர்ச்சாரியர்களோ கட்டம் யர்றறும் வழக்கம் இல்லை. சோழப்பெருமன்னர்கள் சிவாச்சாரியார்களையும் சிவப்பிராமணர்களையும் வெகுஙாகப்போற்றிவந்த போதிலும், பாசுபதர் முதன்யோகுக்கும் ஆகரவு நல்கி வந்துள்ளனர்.

கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டிலி ருந்து, தமிழ்நாட்டிலே பாசுபதர், காளா முகர், கர்பாவிகர் என்போரைப்பற்றிய குறிப்புகளே இல்லை. பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டிலிருந்து பாசுபதரைப் பற்றிய குறிப்பு இல்லையென்று சேதுராமனும் கூறியுள்ளார். தென்னிந்தியா, இவ்வகை முதனிய பிரதே சங்களிலே ஒரே நூற்றுண்டிலே பாசுபதத் தின் பிடிதனர்த்திருக்கின்றது. கருநாடக மாநிலத்திலே, பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டிலே வீரசௌர் அல்லது இவிங்காயதர் என்ற இயக்கம் தொடங்கியதும், பாசுபதம் முதனிய பிரிவுகள் அதனுள் அமிழ்ந்துள்ளுகின்றன. தமிழ்நாட்டிலும் பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டிலே சைவசித்தாந்தக் கிந்தனை உருப்பெறக் கொடுத்திவிட்டது. பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டு நடுப்பகுதியிலே, சேக்கி மாரின் பெரிராணம் தோன்றிவிட்டது. எனவே தமிழ்நாட்டிலும் பாசுபதம் முதனிய பிரிவுகள் சைவசித்தாந்த மார்க்கத்தி னுள் அமிழ்ந்துவிட்டனவென்றே கொள்ள வேண்டும். திருக்கோணமலையிலிரும் பாசுபதரை கடைய பிடி பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டிலே தனர்ந்திருக்கவேண்டும் என்று கோணைச் கல்வெட்டுத் தரும் குறிப்புகளில் இருந்து புலனுகின்றது. கயவாகுமங்னன் திருக்கோணமலைக்கு வந்தபோது, படையுடன் வந்ததேன் என்பதற்குக் கோணைசர் கல் வெட்டிலே விளக்கம் இல்லை; பாசுபதப் பூசுகர் மட்டும் அவசரப்பட்டுத் தற்கொலை செய்துகொண்டதற்கும் காரணம் கூறப்பட-

வில்லை. கருநாடகத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் பாசுபதர் செல்வாக்குச் சரிந்த நிலையிலே, திருக்கோணமலைக் கோவிலை விட்டுவிடப் பாசுபதர் மறுத்த குழ்நிலை ஒன்று தோன்றியிருந்தது போலும்.

கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த திருக்கோணமலைப்பந்தர் எழுநாட்டைச் சேர்ந்த திருக்கோணமலை, திருக்கேதிஸ்வரம் என்னும் இரண்டு சிவத்தலங்களையும் பஸ்தியிருக்க, அவருக்குப்பின் எட்டாம் அல்லது ஒன்பதாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த சுந்தரருஸ் ததி நாயனார் என் திருக்கோணமலையைப் பாடவில்லை என்ற வினா எழுகின்றது. திருமறைகளிலே தொகுக்கப்பட்டுள்ள திருப்பதிகங்களுக்குள்ளே சுந்தரருடைய திருப்பதிகங்களிலும் மூன்றுமட்டங்குக்கும் அதிகமானவையாகச் சம்பந்தருடைய திருப்பதி கங்கள் காணப்படுவதுல்லே, சுந்தரருடைய திருக்கோணமலைப்பதிகம் தவறிப்போயிருக்கலாம் என்று சிலர் சமாதானங்கு சொல்லக்கூடும். வேறு பெருத்தமான காரணம் ஒன்று சொல்லலாம். திருக்கோணமலைப்பதிகம் தவறிப்போயிருக்கலாம் என்று சிலர் சமாதானங்கு சொல்லக்கூடும். வேறு பெருத்தமான காரணம் ஒன்று சொல்லலாம். திருக்கோணமலைப்பந்தர் காலத் திலே, சைவத்துக்குரச் சமண பெளத்தங்களின் நெருக்குதல் அதிகமாக இருந்ததால் பாசுபதம் முதனிய சமயப்பிரிவுகளை அரவணைத்துச் செல்லவேண்டிய தேவைஅவருக்கு இருந்தது. சுந்தரர் காலத்திலே தமிழ்நாட்டுச் சமணபெளத்தங்கள் தளர்ச்சியடைந்து விட்ட நிலையிலே, பாசுபதம் முதனிய சமயப்பிரிவுகளை அரவணைத்துச் செல்லவேண்டிய தேவை பொதுவாக அவருக்கு இருக்கவில்லை. சுந்தரர் திருநாகைக்காரோனத்தைப் பாடியதற்குக் காரணம், நாகப்பட்டி னத்திலே அவர் காலத்திலும் செல்வாக்குடன் விளக்கிய பெளத்தத்துக்கு அக்கோவில் போட்டியாக இருந்ததனாலாக இருக்கக்கூடும்.

இழக்கு மாகாணத்திலே, சிறப்பாக, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களிலே, மிக அண்ணமக்காலம்வரை, அந்தனரின் செல்வாக்கு அதிகம் இருக்கவில்லை. ‘சங்க

மர் எனப்படும் வீரசௌ குருமாரே சோ விற் பூசகர்களாகக் கடமையாற்றி வந்துள் என்ரென்று கூறப்படுகிறது. சங்கமரைப் பூசகராகக் கொண்ட கோவில்கள் சில இன்றும் உள். வீரசௌவர் சாதிவேற்றுமையை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. பாசுபதரும் இந்த வகையில் வீரசௌவரைப்போன்ற கோட்பாட்டினரே. கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டிலே திருகோணமலையிலே ஏற்பட்ட மாற்றத்தை ஏற்க விரும்பாத பாசுபதருள் ஒரு பகுதியினர் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்துக்குச் சென்றிருக்கக்கூடும். பாசுபதம் தனிச்சமயப் பிரிவு என்ற நிலைபோய், சௌவதித்தாந்தி அல்லது வீரசௌவன் என்ற பிற்காலப்பெயர் களிலே இனங்காட்டப்படவேண்டிய தேவை யேற்பட்டபோது, சிலர் தம்மை வீரசௌவர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடும். தமிழ்நாட்டில் என்றுமே அதிகம் சொல்வாக்குப் பெறுத வீரசௌவர்கள் சிலர் மட்டக்களப்பிலே வரவேற்கப் பட்டு மிகுங்கலாம்.

திருகோணமலையென்ற பெயரிலே, கோண என்பது எதைக்குறிக்கிறதென்பது ஒரு சிக்கல். அது தமிழ்ச்சொல் அல்ல; வட சொல்லெனக் கொண்டால், பொருத்தமான பொருள் அமையுமாறில்லை. கோகர்ணம் என்ற சங்கதமொழிச் சொல் கோணவெனப் பாளி மொழியிலே சிதைந்து வந்திருக்கிறதென்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. திருகோணமலைக் கோட்டையிலே கண்டெடுக்கப் பட்ட பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டுக்குரிய சங்கதமொழிக் கல்வெட்டு ஒன்று சோடக்கு கண்பவன் கோகர்ணத்திலே வந்து இறக்கியதைக் குறிப்பிடுகின்றது. இதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு, கோகர்ணமே திருகோணமலையின் மூலப்பெயரென்ற கருத்து முன்வைக் கூறப்பட்டுள்ளது. பண்டுவாகதேவன் கோகர்ணத்தில் வந்திறங்கினுவேன்ற குறிப்புக்கும் திருகோணமலைத்துறைமுகத்தில்வந்திறங்கினுவேன்று விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது எது எப்படியாயினும், கோகர்ணம் என்பதிலிருந்துதான் கோண என்பது வந்ததென்று கொள்

எத்தேவையில்லை. காயாரோகணமேல் பதுதமிழ் நாட்டிலே காரோண மெஸ் சிலைத் தந்தது ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகிற நிலையிலே, காரோண மெஸ்பது இலங்கையிலே கோணமெஸ் சிதைந்துள்ளதெனக் கொள்ளலாம். கோண என்பதன்தோற்றும் மறக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையிலே கோகர்ணம் என்ற புதிய வடமொழிப்பதம் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

சம்பந்தர் காலத்திலே இந்தத்தலம் கோணமாமலை யென்றஞ்சே திருக்கோணமாமலையென்றஞ்சே வழங்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டாச் சேர்ந்த சேக்கி மாரே பெரியபூராணத்திலே திருக்கோணமலை யென்ற பெயரை முதன்முதல் வழங்கியுள்ளார். கி. பி. பதிஞாலாம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த உமாபதி சிவாச்சாரியார் சிவநாயக்கவி வென்பாளிலே திருக்கோணமாமலையென்ற பெயரைக் கையாண்டுள்ளார். கி. பி. பதிஞாந்தாம் நூற்றுண்டாச் சேர்ந்த அருண சிவநாதர் திருக்கொண்டுமலை என்ற மாற்றுவடிவமொன்றைக் கையாள்கிறார். திருக்கோணமலை நீதிமன்றத்திலுள்ள பழைய சுவடிகளிலே இவ்வழியின் பெயர் திருக்கொண்டுமலை என்றும் காணப்படுகின்றது. உவின்சிலோ தமிழ் ஆங்கிலம் அகராதியிலே கோணமுகம் என்றெருக்கொல் குறிப்பிடப்பட்டு அதற்குச் சூழ்குறியிருக்கை பேரிருக்கை என்ற பொருள்கள் தரப்பட்டுள்ளன. கோணமுகமலையென்ற தொடரே கோணமலையாயிற்கிற என்பது ஆராயத்தக்கது.

தென்கிழக்குத்திசை, அட்டதிக்குப் பாலகர்களுள்ளே அக்கினிக்கு உரியதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. சிவ வழிபாடு வேதங்களிலே கூறப்படுகிற தெய்வங்களுள்ளே உருத்திரன் அக்கினி நிருதி என்னும் முவருக்குரிய அமிசங்களையும் கொண்டதாக ஆராய்ச்சியாளர்கூறுவர். அக்கினிக்குரிய தினசயினிலே பாசுபதம் தமிழ்நாடு, சமூக என்பவற்றிலும் பாகப் பரவிச் சென்றிருக்கிறது.

தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட உசாத்துணை

- கந்தையா, வி. சி. - (1983) மட்டக்களப்புச் சைவக் கோவில்கள். பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர், கொழும்பு.
- குணசிங்கம், ஜி. - (1973) கோணேஸ்வரம், பேராதனை.
- சண்முகரத்தின ஜயர். ஆ. - (1909) (பதிப்பு) கோணேசர் கல்வெட்டு, யாழ்ப்பாணம்;
- நந்தரமூர்த்தி சுவாமிங் - (1949) தேவாரம், ஏழாம்திருமுறை, திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமாட்டத்து வெளியீடு.
- செதுராமன், என். - (1985) குடலூருக்கிண் எம்.இன்றவன், கும்பகோணம், கும்பேஸ்வரசுவாமி குப்பாபிஷேக விழா தெய்வத் திருமலர்.
- சௌமாஸ்கந்தர். புலவர் வை. மூல்கந்தநாசா. அ. - (1963) திருக்கோணேஸ்வரம். ஸ்ரீலங்கா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்.
- திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் - (1950) தேவாரப் பதிகங்கள், தலமுறை, திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசி மடத்து வெளியீடு.
- நாச்சிமுத்து, கி. - (1983) தமிழ் இடப்பெயராய்வு, சோசிதம் பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
- வேலுப்பிளை, ஆ. - (1985) கோணேசர் கல்வெட்டுப்பற்றிய நூல்களைய்வு, சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், தெல்லிப்பழை.
- Bhattacharya, Haridas - (1956) (Editor) The Cultural Heritage of India, Vol.IV, Institute of Culture, Calcutta.
- Sethuraman, N - (1986) Address by the General President, Placenames Society of India, Gorakhpur, U. P., India.
- Wheeler, Sir Mortimer - (1960) The Indus Civilization, Second edition, Cambridge History of India.

நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வு நோக்கில் சங்ககாலமுருகனின் கருத்துப்படிவம்

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்
தமிழ்த்துறைச் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

நாட்டார் வழக்கியல் அடிப்படையில் விளக் கம் காண்பதே இக்கட்டுரையின் குறிக் கோளாகும்.

1.0 புராணவியலின் தாக்கம்

‘தெய்வங்களின் தோற்றம், அவற்றின் இயல்புகள் செயற்பாடுகள் ஆசியனவற்றிற் குப் புராணங்கள் விளக்கம் கூறுகின்றன. இப் புராணங்களே தெய்வங்களுக்குத் தோற்றம் விழுதியனவாகவும் சித்திரிக்கப்பட்ட டிருத்தல் இயல்பாகும். கிராமியத் தேவ தைகள் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுவனவாகவும், அவர்களின் ஜீவாதார நடவடிக்கைகளுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பவாக ஆம் மக்களால் நம்பி வழிபடப்பட்டு வருகின்றன. இந்த அடிப்படையிலேயே கிராமியத் தேவதைகள் பற்றிய வழிபாட்டுமுறை கரும், சடங்குகளும், நம்பிக்கைகளும் அமையாமல். இப் பின்னணியில் சங்க இலக்கியங்கள் எனக் கூறப்படும் ஏட்டுத் தொகை பத்துப்பாட்டு ஆகிய பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்களிலே “கேயோன்”, ‘இனோயோன்’ எனக் கித்திரிக்கப்படும் முருகனின் தோற்றப் பொனிவு, அத்தெய்வத்தின் சிறப்பியல்புகள், அத்தெய்வத்திற்குரியவழிபாட்டு முறைகள், முருகனை வழிபட்டோரின் இயல்புகள் முதலிய இன்னோரன்ன விடயங்களுக்கு

1.1 தமிழ் முருகன்

பழந்தமிழ் மக்கள் முருகனை மலைக்கழுகு கடவுளாகவே கருதிப் போற்றினர். குறிஞ்சிக் குமரனே முருகன். மலையும் மலைசார்ந்த பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த கானவர் (குறவர்)

வழிபடும் தெய்வமாக முருகன் சித்திரிக்கப் படுகின்றன. சங்கப்புலவர்கள் அக்கால இலக்கிய மரபுக்காமைய அகத்திலை இலக்கியம் படைத்தபோது நிலத்திற்கும் அக ஒழுக்கத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய வகையில் முருகனைக் காதல் தெய்வமாக - இனியோனுக்அழகனுக் வீரனுக்கப் பாடலாயினர். தமிழர் பண்பாட்டில் உருப்பெற்ற முருகனைக்கத் தின் இங்குமிருந்தும், ஒரிட்டோன் எனுக்கும் அமைய புராணங்கள் குறும் ஆரியப் பண்பாட்டிற்குரிய சுப்பிரமணியனின் தோற்றும், செயலும், இயல்பும் ஒத்திருந்தமையாலே தமிழ் முருகனில் ஆரியரின் ஸ்கந்தப் பெருமானது பண்புகளும் இனைத்துக்கூறப் பட்டன. இருவேறுபட்ட பண்பாட்டு அம் சங்களும் இரண்டறக் கலந்தபோது முருகனும், ஸ்கந்தனும் ஒன்றுக்க் கிருஷ்ணக்கப் பட்டனர். தமிழ் முருகைப்¹ பெயரிட்டு அழைக்கும் போதும், முருகனின் இயல்பு

இதைப் பின்வரும் சங்கப் பாடல்களும் குறிப்பிடுகின்றன:-

“பார் முதிர் பனிக்கடல் கலங்க உள்புக்கு
குர் முதல் தடிந்தசுடர் இலை நெடுவேல்”
(முருகு— 45 - 46)

“வெண்டிரைப் பரப்பின் கடுஞ்குர் கொஞ்ச
பைம்பூட் சேய்”
(பெரும்— 457-459)

“அணங்குடை அவனைர் ஏமம் புணர்க்கும்
குடை முழுமுதல் தடிந்த பேர் இசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேன்”
(பதிற்று- 11: 4-6)

இவ்வாறே பரிபாடல்:- 5:1; 58-60; 70-71; 14-18 18:3-4; 19; 101-103; 21: 8-9; 28-29; 66-67;

(1) இந்திய உபகண்டத்தில் வழிபகும் வடமொழியிலுள்ள ஸ்கந்தபுராவத்திலிரும், தமிழ்க் கந்தபுராவத்திலிரும் சுப்பிரமணியக் கடவுளே பாடப்படுகின்றன. முருகன் என்ற தனித்தமிழ்ப் பெயர்கொண்ட முருகக் கடவுளின் பண்புகள் சங்க இலக்கியத் திலேயே கூறப்படுகின்றன. இந்தியாவின் மேற்கே விநாயக வணக்கமும், வங்காளத்திற் கந்தவனைக்கமும், தெற்கே முருகவனாக்கமும் சிறப்பாக உரியன் என்பது பொதுக் கொட்டபாடு. ஆனால் “முருக வழிபாடு தென்னிந்தியாவக்குச் சிறப்பாக உரியது என்பது கூட ஒருவகையில் உபசாரலும்கே; முருக வழிபாடு தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டுமே சிறப்பாக உரியதென்றும் கூறலாம். தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியிலும் தமிழரல்லாதாரும் முருகனையும் வழிபடுகின்றனரென்று எடுத்துக் காட்டலாமே ஒரிய அவர்களுக்கு முருகனே மதனமையான தெய்வமென்று கூட்டிக் காட்டமுடியாது.” (ஆ. வேலுப்பிள்ளை - தமிழர் சமயவரலாறு - தமிழ்ப் பண்ணை, சென்னை, 1984: 222) இக்கருத்தும் முருகன் தமிழ்க் கடவுளே என்பதை நிறுவுகின்றது.

கனைக் கூறும் போதும், இக் கலப்பின் தாக்கம் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்றது. ஆனால் சங்ககால அகத்திலைப் புலவர்கள் முருகனைப் பாடும் போது, தம் நோக்கத்திற்கு அமையத் தமிழரது குறிஞ்சி நில முருகனாகக் காதலரை தம் தெய்வமாகப் பாடியுள்ளமை ஈண்டுவித்து கூறப்பட வேண்டியதாகும்.

1.2.0 முருகனும் புராணக் கதைகளும்

1.2.1 அகரா அழித்தல்

குறுந்தொகையின் முதலாம் பாடவிலே “செங்களம் படக்கொன்று அவனார்த் தேய்த்த செங்கோல் அம்பின் செங்கோட்டு யானை கழுல் தொடிச் சேய்” என்முருகன் வருணிக்கப்படுகின்றன. மேலும் குரபதி மனைக் கொன்றபோது குரன் முருகனுக்குரிய மயிலாசனமாகவும், சேவற் கொடியாகவும் அமைந்தான் என்பது ஸ்கந்தபுராணவழிக் கதையாகும்.

கவிதொகை:- 27: 15-16; 93: 25-26; 104:13;

அகநானாறு:- 59; 10-12; திருமுருகாற்றுப்படை:- 98- 100; பதிற்றுப்பத்து:- 26:13.

முதலை பாடல் வரிகளிற் சுப்பிரமணியன், அசரர் தேவரை வைத்த சிறைநீக்கி, ஞாபத்மனைக் கொன்று, சேவந்தெடியும், மயில்வரகணமும் பெற்றுமை பற்றிப் புராணக் கதைகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

1. 2. 2. மாயாத்தை அழித்தல்

குருபத்மன் சுப்பிரமணியனுடு போரிட முடியாது தனது மாயாபலத்தினால் மாயர் மானி நிற்க. அதனைச் சுப்பிரமணியர் அழித்தார் என்பது புராணச் செய்தி. இதனை “கடுஞ்சூர் பாமுதல் தடிந்து அறுத்த வேல், அருச்போராளர்” எனப் பரிபாடல் (9: 90- 71) குறிப்பிடுகின்றது.

இச் செய்தியை மேலும் பரிபாடலின் சில பாடங்களிலும் (5: 4; 18: 3-4; 19: 101-102; 21: 8-9; 28-29);

கவிதொகையின் சில பாடங்களிலும் (27: 5- 16, 104: 13) கண்டு கொள்ளலாம்.

1. 2. 3. சிரங்க மல்லைப் பிளத்தல்

சுப்பிரமணியக் கடவுளின் தாக்குதலுக்கு எதிர் கொள்ள முடியாத தாருகன் சிரவுஞ் சம் என்ற மலையாக மாறிக் கருத்து நின்றான். அதனையறிந்த முருகப்பெருமான் அம் மலையை வேலால் ஏற்றிது பின்தார். இதனைக் ‘குன்றின் தெஞ்சுபக ஏற்றித அம் சுடர் நெடுவேல், சேவல் அம் கொடியோன்’ என்று குறுந்தொகை கடவுள் வாழ்த்தில் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனுர் குறிப்பிட உள்ளார். மேலும் திருமுருகாற்றுப் படை (266 - 267), பரிபாடல்: 5:9- 10 19: 101 103, 21: 8-9) ஆகிய நூல்களிலும் இக் கதைக் குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது.

1. 2. 4. தேவ சேஞ்சீதியாதல்

தேவர்களுக்கும் அசரர்களுக்கும் நடை பெற்ற மாபெரும் யுத்தத்தில் தேவர் படை களுக்குத் தலைமை தாங்க தேவசேஞ்சீதிபதி யாக முருகன் போர்க்களும் சேந்ற செய்தி பற்றியும் சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடுகின்றது.

(திருமுருகு- 260)

1. 2. 5. தெவாணையை மனநீதல்

தேவரை யுத்தத்தில் தேவசேஞ்சீதிபதியாகச் சென்று சமர் செய்து, அமரரை மீட்டதன் பரிசாகத் தேவேந்திரன் தன் மகன் தெய் வயாணையை முருகனுக்குத் திருமணஞ்சு செய்து கொடுத்தமையைத் திருமுருகாற்றுப் படை (4- 6, 175- 176), பரிபாடல் (9: 8- 11) என்பன குறிப்பிடுகின்றன.

1. 2. 6. வங்கி திருமணம்

சுப்பிரமணியர் தெய்வயாணையைக் கிருஞ்சம் செய்த பின்பு கானக் குறுமகளைக் கண்டு காதல் கொண்டு, கடிமணம் புரிந்த செய்தியும் திருமுருகாற்றுப்படை (100- 102), பரிபாடல் (9: 5- 11, 14: 21- 22, 19: -57 95), ஆகிய நூற் செய்யுள்திகளிற் காணப் படுகின்றது. வடமொழி ஸ்கந்த புராணத் தில் இச் செய்தி இல்லை என்பதாக இது துறியும் பஸ்பாட்டேச் சுழிலே தோற்றும் பெற்ற கற்பனை என்பது தெளிவாகின்றது.

1. 2. 7. மிரணவ மந்திரநீத முதேசித்தல்

‘ஓ! எனும் பிரணவ மந்திரப் பொருளைப் பிரமனுக்கு உணர்த்திய பெருமையும் சுப்பிரமணியருக்குண்டு. அச் செய்தியைத் திருமுருகாற்றுப்படை, ‘ஆகிரஹமுத்து அடங்கிய அருமதைக் கேள்வி நாடுஇயல் மருங்கில் நவீனப் பாடி’ (186- 187) எனப்பாடுகிறது.

1. 2. 8. காந்திகளைப் பென்னால் சரவணப்பொரிசுடைக்

யோக நிலையிலிருந்த சிவனுக்குக் காமன் மவரிப் பாணம் தொடுக்கிறுன்; அப்போது சிவன் தன்நெற்றிக்கண் பொறியாற் காமனை எரிக்கிறார்; அந்தத் திப்பொறிகள் சரவணப் பொய்கையில் வீழ்ந்ததும், அவை ஆறு குழந்

தைகளாக மாறுகின்றன. அந்த ஆறு குழந்தைகளும் கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டு, அக் குழந்தைகள், ஆறுமுகமும் பண்ணிருக்கஞ்சமையை ஒருங்காராக உடையால் ஆக்கப்பட்டன. அதனால் மூருகனுக்கு கார்த்திகேயன், சரவணபவன் என்ற பெயர்கள் ஏற்பட்டதும் புராணச் செய்திகளே. இச் செய்திகளையும் திருமுருகாந்றுப் படைபாடுகிறது (251 - 257).

1, 2, 9 சிவன் + உடைய/கொற்றவை புதல்வன் = முருகன்

விவந்தையை புதல்வனுக்கும் மலைமகன் மகனுக்கும் கொற்றவை பதல்வனுக்கும் முருகன் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இதனைப் பின்வரும் பாடற்பகுதி விளக்குகிறது:

“மலைமகன் மகனே! மாற்றேர் கூற்றே! வெற்றிலேல் போர்க் கொற்றவைவிறுவ இன்றயனி சிறப்பிற் பழந்யோன் குழலி” (திருமுருகு: 256 - 260)

மேலே குறிப்பிட்ட விடயங்களில், வடமொழி ஸ்கந்த புராணத்திலிருந்து பெறப்பட்டுத் தமிழ் மக்களின் சமயாதியான நடைமுறை நம்பிக்கைகளிற் போற்றப்பட்ட கதை மரபுகளின் அடிப்படையில் தமிழ் முருகன் புராணக் கதைகளுக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டிருக்கும் போக்குப் புலனுகிறது.

1.3 நாட்டார் வழக்கில் சமய ஒழுக்கங்கள், சமய ரீதியான மக்கள் நம்பிக்கைகள் சடங்குங்கள் என்பவற்றைச் சமய தத்துவ ரீதியான விளக்கங்களிறும் பார்க்கக் காரணாரியத் தொடர்புடைய கதைகளின் மூலமாகவே அதிக அளவிலான விளக்கங்களையும், அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனைபக்குவத்தையும் கொண்டவர்களாகச் சாதாரண மக்கள் காணப்படுகின்றனர். அவ்வகையிற் சம்க்காலத் தமிழ் மக்கள் தாம் வழி ட்ட முருகன் கடவுளைக்

கதைகளிலுருடாகவே கருத்திற் கொண்டனர் எவ்வது பெறப்படுகின்றது.

2.0 முருகன் திருத்தலங்கள்

இயற்கையோடுகேள்வதற்கு பண்பாட்டுவாழ்க்கை முறையை மேற்கொண்டவர்கள் சங்ககால மக்கள். சங்க காலத்தில் மக்கள் தாம் வறிபடும் தெய்வங்களுக்குப் பெருங்கோவில் கட்டி வழிபட்டிலர். பதிலாக மிக எளிய முறையில் இயற்கை நெறியிலேயே இறைவண்ணும் போற்றினர். தொல்காங்பியர் “மாயோன் மேய காடுறை உவகம்” (தொல் பொருள்: 8) என்ற குத்திரத்தில் மாயோன், சேபோன், வருணன், இந்திரன் ஆகிய தெய்வங்களைத் தனிக்களியே ஒவ்வொரு நிலப்பகுதிக்குமிருப்பதையிட்டார். சேவோனும் முருகன் “ஞம் வரை உவகம்” ஆகிய குறிஞ்சி நிலத்துறை தெய்வமாகக் கருதப்பட்டார். குறிஞ்சி நிலமக்கள் தாம் வறிபடும் தெய்வத்தைத் தம் பகுதியிலேயுள்ள உயர்ந்த மலைச் சாரல்களிலே நிலை நிறுத்தி வழிபடும் பக்குவழுடோராகக் கரணப்பட்டார். ஆக வினாலேயே முருகன் ‘மலைகெழுகிழவன்’ எனப் புலவர்களாற் பாடப்படவானான். மக்கட் பெருங்கும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட மக்கட் பரம்பரையும் பலவேறு முருக வறிபாட்டிடங்களைத் தோற்றுவித்தன. அவற்றுட் சிறப்புடைத் தலங்களாக ஆறு மருகத் தலங்கள் கருதப்படவாயின. திருப்பரங்குற்றம், திருச் சீரலைவாய்,² திருவாவினன்குடி (பழனி), திருவேரகம் (கவரமிமலை), பழுமதிர்சோலை, குன்றுதோரூடல்³ என்பன அவ்வாறு இடங்களுமாகும். மலைச் சாரலிலே, அதன் எழிற் கோலத்திலே மனம் வயப்பட்ட மக்கள் ஆங்கு இறைவண்க்கண்டு வறிப்பட்டதும் இயற்கை நெறி வழக்காயிற்கொண்க.

- (1) ஆறுமுகன் ஏவற்ற தொட்டரப்படின் பெற்றிருக்கலாம்.
- (2) இங்கு கூறப்பட்ட எண்ய இடங்கள் மலைச் சார்ந்த இடங்களாக இருக்க, அவ்வாறின்றிக் கடற்கரைபை அண்மித்த திருச்சீரலைவாய் என்ற தலத்தை ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றெனக் கொண்டது பொருந்துவதாக இல்லை. இதற்குப் பதிலாக மலைச் சார்ந்த முருகத்தலமாகிய திருத்தலங்களையுச் சேர்த்திருக்கலாமன்று!
- (3) குஞ்சுதோரூடல் என்று ஒரு தனித் தலம் இல்லை. எவ்வெங்கு மலையில் அமைந்த முருகத் தலம் காணப்பட்டதோ அதனைபே இத் தொடர் கட்டிற்று. இவ்வகையிற் தீர்க்காம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுதல் வழக்காயிற்று,

தமிழரின் இத்தகு சமயப் பண்பாட்டுப் பின்னணியில் அவர்கள் மேற் கொண்ட சமயச் சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் ஆகிய வற்றிற்கு உருவம் கொடுப்பதாக அலமந் ததே முருகன் வள்ளி திருமணமாகும். சந்தபுராணத்திற் கச்சியப்பர் பழந்தமிழர் மலைக்கூழு கொழுதனைப் போற்றிய முரு களையும், குறிஞ்சி நிலத்துப் பெண்ணுடைய வள்ளியையும் இலைத்து வள்ளியம்மை திரு ஆப் படலத்தைப் பாடலானார்.

சங்க கால வாழ்க்கை முறையிலிருந்து தோற்றம் பெற்ற அக்கால இலக்கிய மரின்படி குறிஞ்சி நிலப் பகுதிக்குரிய அக ஒழுக்கம் குறிஞ்சித்தினை எனப் பெயர் பெறும். குறிஞ்சித் தினைக்குரிய அக ஒழுக்கம் என்பது தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு கடுதலாம். இதனைப் புணர் தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் என்பர். இந் நினைக்குரிய பெரும் பொழுதும் சிறுபொழுதும் முறையே குதிர்ப்பகுவமும் நன்றிரவு நேரமும் ஆகும் (தொல்-பொருள், 6). புணர் ச்சி நினைக்குக் கூதிரும் யாமமும் வரையறை செய்யப்பட்டமைக்கான காரணம் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது:

“ குறிஞ்சியாவது புணர்தற் பொருட்டு அங்கு இயற்கைப் புணர்ச்சி முதனிய வொம். இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ் ந்த பின் காலு நீடிப்பக் கருதும் தலை வற்கு அக்களவினைச் சிறப்பிக்குங்கால் தலைவியியவாக வேண்டும். ஆகவே அவ்வருமையை ஆக்குவது ஜப்பசியும் கார்த்திகையுமாகிய கூதிரும் இடையாமமும் என்க.”

(தொல், பொருள், தச்சி உரை கு 6)

(1) குறிஞ்சி நிலத்துப் பெண்கள் முருகனைக்குறித்து ஆடும் ஆட்டம் கருவளம் குறித் தமைந்தமை போன்றே, மகையாளத்து மோகினி ஆட்டமூம் அமைவதாயிற்று. இது பற்றி இராகவன் கூறும் கருத்தும் சண்டுநோக்கத்துக்கதாகும்:-

“ Mohiniyattam as the name signifies is the dance of the mohini, the temptress. To enchant and to excite the passions, is the function of the mohini, and the character appears in more than one myth” M. D. Raghavan, Folk Plays and Dances of Kerala, Trichur, 1947-p. 21.

3.0 முருக வழிபாட்டு முறைகள்

பண்டைத் தமிழரது முருக வழிபாட்டு முறைகளை நோக்கும்போது பெண்கள் மலைப் பிரதேசங்களிற் செழித்து வளரும் சோலைகளில் முருகனை வழிபடுகின்றனர். இவர்களைப் பற்றிய தோற்றப்பொலிவு வருண சிவத் தோற்றுவானார்வுடையவாகவே காணப்படுகின்றன. இவர்கள் எழிற்கோலம் புளைந்து சந்தனம்பூசி. முருகனை வழிபடுகின்றனர். குறமகளிர் தாம் தெரிந்தெடுத்த ஓர் இடத்தைத் தூய்மை செய்து அங்கு கோயிக் கொடியை நிறுவி, அதில் நெய்யும் வெண்கடுகும் பூசி, மத்திரம் செயித்துப், பூச்களைத் தூயி வழிபடுகின்றனர். மஞ்சள் அரைத்துச் சந்தனக்குழம்புடன் குழுத்து அவசிடங்களிலே தெளிக்கப்படுகிறது. அங்கு குறிஞ்சிப் பண்ணை பாட்டுக்கள் பாடப் படுகின்றன. இவர்கள் யாவரும் “மாசில் கற்பு” “மறுவில் கற்பு” உடையவர் எனவும் போற்றப்படுகின்றனர்.

மேற் கூறிய வழிபாட்டு முறைகளிற் பெண்கள் முதன்மை பெறுதலை அவதானிக் கும்போது, கருவளத்திற்கு முதன்மை கொடுத்தலே இதன் முக்கிய நோக்கம் என்பது பெறப்படுகிறது.¹ சங்க இவக்கியய்களிற் காலத்தாற் பிந்தித் தோன்றியது திருமுரு காற்றுப்படை என்பதையும். அந் நால்களில் முதன் முதலாக ஆறுபடை விடுகளான முரு சத்திருக்தலங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு நோக்கும் போது, மக்கள் சங்க காலத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் முருக வழிபாட்டை விடுகளிலும் மலைச் சாரங்களிலும் காடுகளிலும் மற்றும் மக்கள் கூடும் இடங்களிலும் நடாத்தி வந்திருக்கின்றனர் என்ற உண்மை பெறப்

படுகின்றது. ஏனைய கிராமியத் தேவதை கண் எவ்வாறு சட்டங்குகள் நடாத்தி ஆடியும் பாடியும் விருந்துண்டும் வழிபட்டார்களோ அது போன்றே முருக வழிபாடும் நாட்டார் வழக்கில் நடைபெற்றிருக்கின்றது என்பது தேற்றமாகின்றது.

4.0 முருகனும் குறிஞ்சி நிலமும்

குறிஞ்சி நிலம் மஸ்யும் மலைசார்ந்த பகுதியமாகும். ஆங்கு சோலைகள், நீர்த்தாவிகள், திணைப்புனக்கள் முதலியன காட்சிக்கு இதமாய் மினிரும் தன்மையன. அன்றியும் வேட்டை மேற்செல்லும் காளையரும், திணைப்புனம் காக்கும் அரிவையரும் அல்லது அருவியிற் புன்ளாடும் பூவையரும் சந்தித் துக் காதல் கொண்டு வாழ்க்கையை மேற் கொள்ளத்தக்க களமும், இயற்கை வளமு முடைய நிலப்பகுதி குறிஞ்சி நிலமாகும். அதன் இயற்கை அமைப்பும், அங்குவாழுகின்ற மக்களின் தொழில் நெறியும் காதல் எலும் களத்திற்கு ஏற்பவே அமைந்துள்ளன. பரிபாடவிலும் திருமுருகாற்றுப்படையிலும் குன்றிலாடும் குமரனுகவே முருகன் படைக் கப்படுகின்றன. குறிஞ்சி நிலக்கடவுள் குமரனுக்கூட்டப்படுவதன் தோக்கம் கருவளச் சிந்தனையை மக்களுக்கு ஊட்டுதலேயாகும் எனின்தவருகாது.

5.0 பரிபாடல்

பரிபாடலில் முருகனுக்குரியனவாக 31 பாடங்கள் இடம் பெற்றிருந்தனவாயினும் தற்போது 8 பாடங்களே கிடைத்துள்ளன. பரிபாடலில் முருகனுக்குரிய பெயராகச் செவ்வேள் என்பதே தரப்பட்டுள்ளது. மெஸ்மை-வேள்-செவ்வேள். இதில் செம்மை என்ற நிறம் காதலுக்கும் விரததுக்கும் உரிய

தாநும். வேள் என்பது தலைவனைச் சுடும். எனவே செவ்வேள் என்பது காதலுக்குரிய வீரத் தலைமகன் எனப் பெயருள்ளது. காதல் திருமணம், மக்கடபேறு என்பன கருவளத்தொடு தொடர்புடைய செயல்கள் ஆதலாற், செவ்வேள் பற்றிய சிந்தனையும் செவ்வேள் வழிபாட்டு முறைகளும் யன்னைத் துமியரின் கருவள வழிபாட்டுக்குரிய கடவுளாகச் (Fertility God)¹ செவ்வேள் திகழுந்து எனக் கருதத் தூண்டுகின்றன.

செவ்வேள் பற்றிய பரிபாடற் செய்தி கள் காமம், சமயம், விளையாட்டு (நீர் விளையாட்டு, நீராட்டு விழாக்கள்) என்ற மூன்று அடிப்படையில் அமைந்திருப்பதை நோக்கின், செவ்வேள் காமக் கடவுளாகவும், கருவளத் தெய்வமாகவும் சங்ககால மக்கள் கருதிய போற்றியிருக்குஞ் செய்தி வெளிப்படுகின்றது. பரிபாடலிற் செவ்வேள் பற்றிய செய்யுள் களில் வரும் காதல் பற்றிய பொருட் கருகள் கூவமிக்க தலைவர்களைத் தருவனவாக அமைகின்றன. சமயத்தில் சார்ந்து செவ்வேளை விவித்துப்பாடும் பாடல் கள் முதலாவது முருக வழிபாட்டுப் பாடல்களாக அமையும் சிறப்புத் தன்மை வாய்ந்த தலை எனக் கமில் சுவையில் கூறுவதும் என்று நினைவு கொள்ளத்தக்கது.²

5.1 செம்மை > சேயோன் > செந் நிறக்கடவுள்

பக்கம் கருவளத்திற்குரிய நிறமாகவும் (Green colour is a symbol of fertility) செம்மை³ காதலுக்குரிய (காம) நிறமாகவும் (Red colour is a symbol of love) கருதப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் முருகன் சேயோனாகவே காட்டப்படுகின்றன. செந் திற மேனியும், இளமையும், கவர்ச்சியும்

(1) “Fertility god in primitive religion a deity symbolizing life and fruitfulness of the earth, and worshiped to satisfy man's primary desires life, food and the birth of children. A male divinity was often associated with the seasons of the year” The Encyclopedia Americana : Vol. II, P. 130

(2) Zvelebil, K. V. Tamil Literature, Leiden E. J. Brill, 1975 : P. 102.

(3) ‘வறுமையீன் நிறம் சிவப்பு’ — என்ற பிற்காலக் குறியீடும் எண்டு நினைவு கொள்ளத்தக்கதாம்.

குடிகொண்ட தோற்றமே முருகன். வேல் பிடித்தாடும் வேலனும் செந்திறமேனியனுக்க் காணப்படுகின்றன. வேலன் வெறியாடும் களத்திற் பூக்கள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. மேலும் முருக வழிபாட்டுத் தலங்களில் முருகனுக்கு ஆடை அலங்காரங்களும் செய்யப்பட்டிருப்பதை நோக்கும்போதும் செந்திறமே முனைப்பாகத்தோன்றுகிறது. அதே வேளையில் அருகேயமர்ந்து காட்சித்தரும் வள்ளியும்மீணப் பசுமைமிக்க தோற்றமாகக் காணப்பட்டதும் அங்கே காதலும் காமமும் கருவளமும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றிருக்குந் தோற்றத்தையே முன்னையோர் கண்டு போற்றினர். இதனை மறுப்பதிலோ அல்லது இது பொருந்தாக் கூற்று எனத் தத்துவ நோக்கிலான விளக்கம் கூறுவதிலோ அர்த்தம் இருப்பினும், இங்கே வைக்கப்பட்ட வாதம் வரலாற்றுப் பழமை மிக்க சமய நோக்கின் வெளிப்பாடாகும்.

5.2 திருமுருகாற்றுப்படை

சங்கத்தொகை நூல்களிற் பத்துப்பாட்டில் இடம்பெறும் முதனாலாகிய திருமுருகாற்றுப்படை 317 அகவலிடிகளால் அமைந்த முருகன் புகழ்பாடும் பக்கி நூலாகும். இந்நூல் ஆறுபகுதிகளாக ஈலங்குதுள்ளது. முதற் பகுதியில் முருகன் புகழ், குருபத்மஸ்வதம் திருப்பரங்குஞ்சுப் பெருமை என்பன வருணிக்கப்படுகின்றன. இரண்டாம் பகுதியில் முருகனின் ஆறுமுகங்கள், பன்னிருங்கள் ஆகியவற்றின் தொறிற்பாடுகளும், திருச்சிரலைவாய் (திருச்செந்தூர்ப் பதியின் பெறுமையும் பேசப்படுகின்றன. மூன்றாம் பகுதியில் பக்தர்களின் பக்திப்பரவசமான பவனியும் திருவாவினின்குடியின் புகழும் பாடப்படுகின்றன. நான்காம் பகுதி யில் முருகனேடு தொடர்புடைய பெளரா

ணிகத் தன்மைகளும் திருவேரக (சுவாமி மகை)ப் பெருமையும் கூறப்படுகின்றன. ஐந்தாம் பகுதியிற் பழுதிர்சோலை (அழகர் மகை)யில் அமைந்துள்ள முருகன் ஆலயச் சிறப்பும் துதிப்பாடலும் அமைந்துள்ளன.

இந்நாலில் முருகனுக்குக் கொடுக்கப்படும் அடைகளாக “வெற்றிவேற் கொற்றவை சிறுவ”(258), “இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி” (258) என வரும் தொடர்கள் முருகனைப் பழுதிராவிடத் தெய்வமாகக் காட்டுகின்றன. கொற்றவை பண்ணைத் தயிழர் தம் வீரத் தெய்வமாகும். அவளையே ‘பழையோள்’ என்பது சுட்டுகின்றது. அதே வேளையிற் பெளராணிக் சமயம் கூறும் ஆறுமுகமும் பன்னிரு சூக்காக்கும் மைந்த தோற்றம் (95-96), தெய்வயாணகணவன் (3) என்பன முருகனை ஆரியத் தெய்வமாகக் காட்டுகின்றன. இவற்றை நோக்கும் போது திருமுருகாற்றுப்படை திராவிட ஆரியபண்பாடுகளின் ஒன்றினைந்த சமய இலக்கியமாக அமைந்தமை தெளிவாகின்றது.

திருமுருகாற்றுப்படை கூறும் கடவுள் தன்மை, பக்கி அனுபவம் என்பன பழைய இலக்கியப் பரப்பின் முடிபினையும், புதிய இலக்கியப் பரப்பின் தொடக்கத்தினையும் தொடுத்து நிற்கின்றது. எனக்கூறுதல் பொநுத்தமானதே.¹

நக்கிரீர், திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடும்போது பாணர் மரபிலேயே (Bardic Tradition) பாடியுள்ளார் என்பதை அவர்களையானும் வரையறையான உவமைந் தொடர்கள் எதுகை மோளை, இடையிடையே அமைந்த பல்வேறுபட்ட வருணைகள் என்பன சான்றுபடுத்துகின்றன.² என்ற ச

(1) It is a welding a blending of two cultures that we witness in this poem. A typical poem of transition it marks the end of the classical age and the beginning of the period of bhakti of devotional literature' Zvelebil, K. V. Tamil literature 1945, P. 104

(2) Kailasapathy, K. Tamil Heroic Poetry, Oxford, 1988.

முருகனைப் பாடவந்த நக்கிரீர் தம்பாட கூப் பாணர் மரபிற் பாடும்போது பாட்டு ஷட்ட தலைவனேய் முருகனையும் மக்கள் வழி பட்டவாறே சிராமியத் தெய்வமாகப் (Folk deity) படைத்துள்ளனம் கவனிக்கத்தக்க நாகும்.

5.3 திருமுருகாற்றுப்படை சங்கப்பாஸ்கலுக்குப் பிற்காலத்துத்

திருமுருகாற்றுப்படையிற் காணப் படும் இவக்கண முடிபுகள் சங்க நூல் வழக் கொடு மாறுபடுவன மட்டுமன்றி நக்கிரீரின் சங்கச் செய்யுள் வழக் கொடு முருகன்றன. சங்ககால நக்கிரீர் காலமும் திருமுருகாற்றுப் படைபாடிய நக்கிரீர் காலமும் வென்வெளினவை. சங்ககால நக்கிரீர் அரசர் குறுநிலமன்னர் ஆகி யோரின் ஆதாவில் வாழ்ந்தவர்; தமிழ் நாடு புலவர் பரிசில் பெறும் பொருட்டே உள்ளது என்னும் மனப்பான்மை உடையவர்; பரிசிலின் பொருட்டுப் புலவரைப் பாடியவர்; மகளிர் பொற்கலசத்தில்ஏந்திக் கொடுக்கும் கள்ளோ உண்டு களித்தலையே சிறந்த வாழ்வென அரசருக்கு அறிவுறுத்தி யவர். ஆனால் திருமுருகாற்றுப்படை பாடிய நக்கிரீர் பரிசிலுக்காக வாழுவில்லை; அரசர் சிற்றரசர் முதலியோவரைப்பாடவில்லை; முத்தியாகிப் பரிசிலைப் பெறுவதற்கே முயன்றனர், மேலும் சங்க நூல்கள் அகப்பொருள், புறப் பொருள்களைக் கூற. இந்நால் தனியே

சமயத்தைப் பொருளாகக் கொண்டது.¹ திருமுருகாற்றுப்படையின் காலத்தில் சங்ககால மக்கள் போற்றிய முருகக் கடவுளின் இயல்புகள் ஆரியத்தெய்வமான ஈப்பிரமணியவின் இயல்புகளோடு பொருத்தப்பட்டன. இவை போன்ற காரணங்களாலே திருமுருகாற்றுப்படை சங்க காலத்திற்குப் பின்திய நெங்கொள்ளலாம்.²

6.0 கருவள முருகவழிபாடு.

மக்கள் வாழ்க்கை நெறி வளமானமுறையிலே தொடர்ச்சியாக ஊர்த்து செல்வதற்குக் கருவளம் (Fertility), சனப் பெருக்கம் ஆகியன மிகவும் அவறியமாகின்றன சங்ககால மக்களின் முருக வழிபாட்டு முறையை அவதானிக்கும் போது வேலன் வெறியாடுவது, ஆங்கு பருவமடைந்த காம / மோகமுற்ற இளம் பெண்ணெருத்தி பிரசனனமாக இருக்கதலும், அப்போது அவள்நிலை குறித்து “குறி” (கட்டுச்) சொல்வதும் ஆகிய அணித்து நிகழ்ச்சிகளும் அப்பெண்ணைத் திருமணத்திற்கு நெறிப்போடுத்துவனவாகவே உள்ளன. அன்றியும் முருகன் வள்ளி திருமணமும் கருவளத் தின் குறியீடாகவே அமைகின்றது.³ காதலர் திருமணம் அவர்களைச் சிந்தனைக்கும் செயலுக்கும் இட்டுச் சொல்கிறது. எனவே முருகன் அழகனாகவும் காமநோய் தனுவோனாகவும் நோய்க்கு மருந்தாகவும் அமையும் சங்க இலக்கியச் செய்திகள் கருவளம் பற்றியனவாகவே காணப்படுகின்றன.

(1) வெதுயானந்தன். ச. தமிழர்சாலை, கண்டி 1954: பக—20.

(2) வையாபுரிப்பின்னோ. எஸ், இவக்கிய தீபம், 1952.

(3) இது பற்றிய அலெக்சாண்டர் தூபியான்ஸ்கியின் கருத்தும் ஈண்டு நோக்கற பாலது.

“The mythological Contents of the Valli-Murugan story are rich. It may be interpreted for instance as a myth of establishing close relations between the tribe of hunters and its tribal god on a parable symbolizing consummation of spiritual love between the god and his adepts (in terms of bhakthi) but what interests us here most of all is the symbolism of fertility.” Alexander Dubiansky, “Ritual and Mythological Background of the Ancient Tamil love Poetry”, Journal of Asian Studies Vol. 2 No 1, Sept. 1984 P. 98.

எனவே காதல் - காமநோய், வெறி யாட்டு அழகு, இளமை, இயற்கை ஏறில் நலம் என்பவற்றுடன் தொடாபுபடுத்திக் கூறப்படும் சங்க கால முருகவழிபாட்டு நலைமுறைகளை அவதானிக்கும்போது, பண்ணைக்காலங்களில் ஏனைய நாடுகளில் நிலவிய கருவள வழிபாட்டு முறைகள் - நம்பிக்கை கள் ஆகியவற்றுடன் ஒத்த தன்மையுடைய வனவாக இலவு அமைவதைக் கவனிக்கலாம்.

6. 1 காமவெநும் முருகவேநும்

வெத புராணங்கள் கூறும் ஆரியப் பண்பாட்டிலே காமவேள் (மன்மதக் கடவுள்) காதல், காமம் ஆகிய இரு பண்புகளுக்கு முரிய தேவதையாகக் கருதப்படுகிறார். கன் விப்பெண்கள் காமன் நோன்பு நோற்புதும், காமன் பண்டிகை கொண் டாடு வதும், காமன் கூத்து நடாத்துவதும் இப்பின்னவியில் ஆழமாக நோக்கப்பட வேண்டியனவாகும். உலகியல் வாழ்க்கைக்கு மிக ஆதார மாக அமைவது காமம் என்பதை உளவியற் பேரற்றாரான சிக்மண்ட் பிரூட் (Sigmund Freud) நிறுவியுள்ளார். தாய் தொடக்கம் யோகிகள் வரை காமத்திற்கு உட்பட்ட வராகவே அமைகின்றனர் என்பது பிரூட் டின் வாதமாகும். அத்தகு இயற்பண்பிற்கு உருவம் அமைத்து அதனைக் கடவுளாகப் போற்றிய மக்கள் தத்தம் குழலுக்கும் சமயத்திற்கும் ஏற்றவகையில் காமக்கடவுளஞ்சூப் பெயரிட்டு வழங்கலாயினர்.

மனு+மதன் = மன்மதன் (மனுக்குலத்திற்குக் காம உணர்வை ஊட்டுவன்)

காமம் + வேள் = காமவேள் (காமத்திற்குக் கடவுள்)

அன் + அங்கன் = அங்கன் = (உருவ மற்றவன்) காமச் செயல்களுக்குக் கரவு (களவு) வேண்டப்படுகின்றது. அவ்வகை

யில் உருத்தெரியாது உறவாடும் பாக்கியம் மன்மதனுக்கு ஏற்படுவதாயிற்று. ஆதனினால் மன்மதனுக்கு அனங்கன் என்ற பெயர் தோன்றும்நிறுப் போலும்.

வேள் = (வேட்கை = விருப்பு, வேட்கப்படுவன்)

வேள் = விரும்பப்படுவன் என்ற பொருளிற் காமன், வேள் என்ற பெயரையும் பெறவானுள். சங்க காலத்தில் வேளிர் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. அங்கு குறுநில மன்னரில் மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்பட்ட ஒருவரைச் சுட்டி. பின்னர் அது குலப்பெயராக மாற்றம் பெற்றிருக்கலாம். வேட்கை → வேள் → வேளிர் என்ற சொந்த பிரயோகங்களின் அடிப்படையில் ஓவள் என்ற சொல் காமன் (+ வேள்) முருகன் (+ வேள்) என்ற பெயர்களுடன் இணைந்து முறையே காமவேள், முருகவேள் என வழங்கக் காணலாம். இந்து சமயத்தில் ஓவள் என்ற ஈற்றுப் பெயருடைய தெய்வங்களாக காமனும் முருகனும் காணப்படுகின்றனர். வேள் என்பது வேட்கைக்கு உரியவன் அல்லது வேட்கையை விருப்புபைத் தணிப்பவன் என்ற பொருள் தருதலால் முருகனும் மன்மதனைப் போன்று காமக் கடவுளேயாம் எனக் கொள்ள இடமேற்படுகிறது.

7. 0 வேலும் முருகனும்

அடையாள வழிபாடு (Totem worship) முருக வழிபாடு அருவருவ வழிபாடு என்பன மனித மனத்தின், கற்பண்யின், அறிவியற் சிந்தனையின் வெளிப்பாடேயாகும். பூர்வீக கால மக்கள் தாம் வேட்டையாடி உணவு சேகரித்து வாழ்ந்து வந்த காலம் முதலாக அடையாளங்களை வைத்து சுட்டங்களை நடாத்தியிருக்கின்றனர். ஏலங்கு களின் கொம்புகள் - தோல்கள் - வேட்டைக்குரிய ஆயுதங்கள் ஆகியன அச்சடங்கின் வழிபாட்

- (1) வேள் என்பது சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு மக்கட்ட கூட்டமாகும். வேள் என்ற கூட்டத்தார் உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் அவர்களே பிற்காலத்தில் வேளாளர் எனப்படுவர் என்கிறார். ச. வித்தியானந்தன் (துமிழர் சாஸ்தி: 1954; 22-23) மேலும், உழுதுண்டு வாழ்ந்தோர் தம் தலைவரை வேள் எனச் சங்கால மக்கள் அழைத்தனர். (ச. வித்தியானந்தன் - 1954, பக: 40)

ஒச் சின்னங்களாக அமையலாயின. மறவர் குலத்தினர் தம் போராய்தங்களை வைத்து வழிபடும் பாங்குஷடபோராகக் காணப்பட்டனர். மேலும் குல விருதுச் சின்னங்களும் வழிபடு பொருட்களாக அமையலாயின. அப்பீன்னஸியின் வளர்ச்சியில் தோன்றி யதே தெய்வச் சின்னங்களைப் பூசிக்கும் நெறியாகும். சிந்துவெளி - மொஹஞ்ச தாரோ ஹரப்பா நாகரிகக் காலங்களைச் சேர்ந்த இத்தகு வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் அகப்பட்டிருக்கின்றன.

சிவலிங்கம், வேல் முதலிய வழிபாட்டுச் சின்னங்களுக்கு மானிடவியலாளர் தம் மனப் போக்கில் விளக்கக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிவலிங்கம், வேல் என்பன ஆண் குறிகளின் குறியிருகள் என்ற அடிப்படையிலான விளக்கங்களும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. வெளின் உருவு அமைப்பும் அதன் அழகுப் பொலிவும் ஊன்றிய அவதானிப்புக்குரியன வாகின்றன. வேல் கைக்கொண்டு வேலன் வெறியாட்டு அயரும் போது ஆணங்கினுல் தாக்குண்ட பெண்ணுருக்குச் சுகம் ஏற்படுவ தாகவும், அதனால் அவனுக்குச் சாந்தி ஏற்படுவதாகவும் சங்க கால மக்கள் கருதினர்.¹

- (1) குமரனுட்டம் தென்மலையாளப் பழுதியில் உள்ளது. இது பண்டைநாளில் வேலன் ஆடியவெறியாட்டக் கூத்தின் தொடர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது. வேலன் ஆட்டம் குமரனுட்டம் இரண்டும் ஒன்றையே குறித்தன. குமரன் ஆட்டம் பற்றி இராக வன் வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“The Komaran he is the representative of the deity in the temples of South Malabar. The Komaran plays where the deities themselves, gloriously impersonated, express their appreciation of the propitiatory ceremonials and pronounce blessings on their devotees. In the temples of Malabar again the propitiation of every principle deity is preceded by an introductory performance called a Vellattam, the previous evening. The Vellattam of every deity has a ritual of its own and functions as a preluded to the propitiation of the deity” M. D. Raghavan, Folk Plays and Dances of Kerala, Trichur, 1947, P. 24.

எனவே வேல் என்ற சின்னத்தின் உருவமாகத் தோன்றியவர் என்ற அடிப்படையிலும் முருகன் காமக் கடவுளாகவே காட்சியளிக்கின்றன.

8.0 காதலும் - போரும <—> முருகனும் கொற்றுவையும்

சங்க காலத் தமிழர் தம் பண்பாட்டிலே காதலும் போரும் சிறந்து போற்றப் பட்டன. போரில் வென்ற வீரனைப் பெண்கள் பெரிதும் விரும்பினார். ‘தின்திறல் தோன்’ ஆடவரையே அரிவையர் கண்டு காழுற்றனர். புலவரும் வீரம்மிக்க காதல் தலைமகனியே அகத்தினையிற் காதல் தலை மகனுக்குப் புதூந்து பாடினர். இந்தினையிற் புறவாழ்க்கையில் வெற்றித் தெய்வமாக - வீரத்தின் இருப்பிடமாக கொற்ற நவை போற்றப்பட்டாள். போரைப் பெருமித மாகக் கொண்டாடிய தமிழர் எவ்வாறு சர்வ வல்லமை பெற்ற பெண்ணுருவாகப் போர்த் தெய்வத்தைக் கற்பணை செய்தார் களோ அது போன்றே காதல் கைகூட வழிசெய்யும் காதல் தெய்வமாக - அதற்க மூலமாக இளையோனுக் அழகனுக வீரனுக முருகனைக் கற்பணை செய்து கொண்டனர். எனவே சங்க கால மக்களின் அகவாழ்வி

லும், புறவாழ்விலும் முனைப்பாகத் தோன்றிய இரு மானுடப்பண்புகளுக்கும் அதி மானுட ரீதியில் உருவம் அமைத்துச் சடங்குகள் மேற் கொண்டதன் விளைவே முருகனும் கொற்றவையும் ஆகும்.

ஆடிபுறை

சங்க இலக்கியங்களிலேயே முருகன் தமிழ்த் தெய்வமாகவும், இனையோனாகவும் அழகனுகவும் செந்திறமேனியனாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான். காமக்கடவுளாம் மன் மதனுக்குரிய பண்புகளும் முருகனிடம் காணப்படுகின்றன. சங்க காலத்திலே இடம் பெற்ற முருகவழிபாட்டு நடைமுறைகள் அதிற் பங்குபற்றியோரின் இயல்புகள் செயல்

கள் ஆகியனவற்றை நோக்கும் போது அவைகாதல் - காமம் - ஏருவளம் என்ற குறிக்கோள்களை அடைவதற்கான செயற்பாடுகளாக அமைத்தில் அவதானிக்கக் கூடியதாக வள்ளது. முருகவழிபாட்டில் இடம் பெற்ற குறியீடுகள் அவங்காரங்கள் என்பனவும் மேற்கூறப்பட்ட கருத்தினைச் சான்றுபடுத்துகின்றன. சங்கச் சான்றேரும் தொல்காப்பியரும் முருகனை எத்தகு கடவுளாகப் பாடி னர் என்பதை மேலும் நுட்பமாக அறிந்து கொள்வதற்கு மானிடவியல், உள்ளியல் துறை சார்ந்த ஆய்வுகள் சங்க கால முருகவழிபாட்டில் நடாத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

டானியல் இலக்கியங்களிற் பேச்சு மொழி

பேராசிரியர் அ. ரண்முகதாம்
தமிழ்த்துறைப்பேராசிரியர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

எங்களுடைய நாட்டு ஆக்க இலக்கிய ஆசிரியர்களுள் யாழ்ப்பாணத்து மக்களுடைய பண்பாட்டுப் பண்புகளையும் மொழியினையும் திறமையுடனே தம் இலக்கியங்களிலே கையாள்ட சிவருள் டானியல் முன்னணியிலே நிற்கும் ஓர் ஆசிரியராவர். அவருடைய நாவல்களிலே கையாளப்பட்டுள்ள மரபுத் தொடர்கள் சொற்களிப்பற்றி இக்கட்டுரையாகியர் எழுதிய பிறிதொடுகட்டுரையிலே டானியல் மானிடவியல் நாவலாசிரியர் (Anthropological Novelist) என்று வருணித்துள்ளார்.¹ யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் மக்களுடைய நம்பிக்கைகள், கொண்டாட்டங்கள், சமயக்கிரியையகள் போன்றவற்றை ரெயல்லாம் டானியல் 'நடைமுறைகள்' என்றும் சொல்லாமே பொருத்தமுறைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் அந்நடைமுறைகளை அவர் திறம்படத் தன்னுடைய ஆக்க இலக்கியங்களிலே பிரதிபலித்தது போல யாழ்ப்பாணத்து மக்களுடைய பேச்சுமொழி யினையும் நன்கு பிரதிபலித்துள்ளார்.

ஒரு மொழி பேசும் சமூகத்தினர் அம் மொழி காரணமாக ஒரு பெரிய குழுவினைச் சேர்ந்தவராகின்றனர். அம் மொழியிலே காணப்படும் சில வேறுபாடுகள் காரணமா

கப் பல வேறுபட்ட சிறு குழுக்கள் அப்பெரிய குழுவிலே அமைந்துவிடுவதுமானால், ஒரு மொழியிலே காணப்படும் வேறுபாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிணிமொழி, பிரதேசக்கிணிமொழி, சாதிக் கிணிமொழி எனப் பல பகுதிகளை மொழியியலாளர் இணங்கன்று ஆய்வு செய்துள்ளனர். இத்தகைய கிணை மொழி வேறுபாட்டாய்வுக்கு டானியலுடைய இலக்கியங்கள் நல்ல தரவுகளாய் மைகின்றன. யாழ்ப்பாணத்திலே பேசப்படும் தமிழ் மொழியிலே காணப்படும் சாதிக் கிணை மொழி பற்றி ச. சுந்திரராஜா ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.² இக்கட்டுரையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல கருத்துக்களுக்கு டானியலுடைய இலக்கியங்களினிருந்து ஆதாரங்கள் காட்டலாம். டானியலுடைய பெரும்பாலான இலக்கியங்கள் "தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்" எனப் பெயரிட்டுமைக்கப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலையைச் சித்திரிப்பனவாயுள்ளன. காலங்காலமாகத் தமிழ்ப் பிரதேசத்திலே சாதி என்னும் பிரிச்சினவாதம் பேசி அதனுடைய நடைபெற்ற அட்டேழியங்கள் அவற்றுக்குக் காரணமான உயர் சாதியினர்; அவர்களுடைய வாழ்க்கைப் பொக்குகள் அவருடைய இலக்கியங்களுக்குக் கருலுலங்களாயின. இத

ஞல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்த பஸ்வேறு வகையான சாதிப் பிரிவுகள், அவற்றைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பண்பாட்டு அம்சங்கள் அவர்களுடைய பேச்கவகை ஆகியன வற்றைக் கூர்மையாக அவதானித்து அவற்றுக்கு இலக்கிய அந்தஸ்துக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு டானியலுக்கிருந்தது. இதன் காரணமாக, சாதிப் பேச்சு வழக்குகள் அவற்றைய இலக்கியங்களிலே தவிர்க்க முடியாதபடி செறிவுற்றன.

யாழ்ப்பாணப் பேச்கத் தமிழிலே சாதிப் பெயர்கள் என்னென்ன வகையிலே உபயோகப்படுகின்றன என்று சீந்திரராஜா(1978) தன்னுடைய கட்டுரையிலே விவரித்துள்ளார், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எனக் கருதப் பட்ட சாதியினரின் பெயர்களைச் சிற்சில இடங்களிலே நேரடியாகக் கூறுவது பொருத் தமில்லையென்பதற்காக உயர் சாதியினர் அவ்வச் சாதியினரின் பெயர்களுக்குப் பதிலாக மாற்றுப் பெயர்களை உபயே கொடித் தவர் எனச் சீந்திரராஜா குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய மாற்றுப் பெயர் கனை டானியல் பல இடங்களிலும் கையாண்டுள்ளார். பஞ்சமர் என்னும் அவருடைய நாவலிலே இம்மாற்றுப் பெயர்கள் ‘என் எழுந்தன என்பது பற்றி அந்நாவனின் பாத் திரங்களிடையே ஒரு சுவையான உரையாடலும் இடம்பெறுகின்றது (பக் 316-17). மேலாம் அடிக்கும் பறையர் குலத்தைச் சேர்ந்தவரரச் ‘சாம்பான்’ என்று அழைப்பதற்கு, “அவை மேனத்தைச் சாம்பிச் சாம்பி அடிக்கிறதால் சாம்பான் என்று பேர் வைச் சிருப்பினம்” எனக் கூறப்படுகின்றது. முடிவினார் ஆகிய அம்பட்டர் ‘பரியாரி’ ‘கோர் வை தள்ளி’ என்னும் மாற்றுப் பெயர் களால் அழைக்கப்பட்டனமையும் மீன் பிடிப்ப வர்கள் ‘கரையார்’ ‘நீர்க்காகங்கள்’ என அழைக்கப்பட்டனமையும் துணிவெளுப்பவர்கள் ‘கட்டாடி’ என அழைக்கப்பட்டனமையும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஒருவருடைய அநாகரிகப் பேச்சு, குறைந்த சமூகப் பொருளியல் நிலை, செட்டு குணம் ஆகியவைற்றைக் குறிப்பிடச் சாதிப் பெயர்களை உபயோகிக்கும் பண்பு யாழ்ப்பாணப் பேச்கத் தமிழிலே காணப்படுவதையும் சீந்திரராஜா (1978 : 315) தன்னுடைய கட்டுரையிலே கூட்டியுள்ளார். டானியலுடைய இலக்கியங்களிலே கையாளப்பட்டுள்ள மொழியிலே இவ்வியல்பினைப் பல இடங்களிலே காணமுடிகின்றது.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களிடையே குழுக்குறிப் பேச்சு இருந்து வந்தது பற்றிச் சீந்திரராஜா தன்னுடைய கட்டுரையிலே குறிப்பிடவில்லை. இலக்கிய கர்த்தாவாகிய டானியல் இவ்வழக்கினைக் கூர்மையாக அவதானித்துற் தன்னுடைய இலக்கியத்திலே ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்: உவகத்திற் சில இன்தவர்கள் பேசும் மொழிகளிலே குழுக்குறிப் பேச்சு வழங்குகள் காணப்படுகின்றன. குழுக்குறிப் பேச்சுவழக்கு ஒரு குழுவினைச் சார்ந்ததாகவே இருக்கும். ஒரு குழுவைச் சார்ந்தவர்கள் தயக்கஞ்குள் மாந்திரம் விளங்கிக் கொள்ளவும், ஏண்மோர் விளக்கிக் கொள்ளாதிருக்கவும் பயன்படுத்தும் பேச்சு வழக்கே ‘குழுஉப்பேச்சு வழக்கு’ என இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றது. டானியல் பஞ்சமர் நாவலில் (பக் 75) இப் பேச்சு வழக்கினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஜயாண்னன், சின்னுன், செல்லப்பன், கணவதி ஆகியோர் வழக்கமாகக் கன்னுக் குடிக்கும் கொட்டிலைச் சூழவள்ள வடவிக்குள் பொளிசார் மறைந்து நிற்கின்றனர். ஜயாண்னனப் பிடிப்பதற்காகவே பொளிசார் இவ்வாறு மறைந்து நின்றனர். அவர்கள் அவ்விடத்துக்கு அருவதற்கு முன்னரே வந்த ஜயாண்னன் கள் ஞாக்கொட்டிற் பையனிடம், சின்னுன், செல்லப்பன், கணவதி ஆகியோரைக் கிட்டினன் விட்டுப் பின்பக்கத்து வேப்ப மரத்தடிக்கு வரச் சொல்லும்படி குறிவிட்டுப் போய்விட்டார். அவர் சென்ற பின்னரே பொளிசார் வடவிக்குள் வந்து பதுங்கியிருந்தனர். இந்த வேளையிற் செல்லப்பன் கள்ஞாக்கொட்டி

துக்கு வர அவன் காதுக்குள் ஜயாணனங் கொல்ல செய்தியைக் கள்ளுக்கொட்டிற் பையல் கொண்ணவுடன் அவன் அவசர அவசரமாக வெளியே வந்தான். அவ்வேளை சின்னுன் கொட்டிலை நோக்கி வந்து கொண் டிருந்தான் சின்னுனுடைய காற்பெருவிரலைச் சுரண்டி “கங்கை இண்டைக்கு ஒன்று மில்லையாம் வா போவம்” என்று கூறியவுடன் அவனுக்கு விடயம் விளங்கி விட்டது. வடவில்குப் பின்னாலுள்ளவர்களையும் என்கு கொண்டான். அவர்களிருக்கரும் திரு ம் பி நடக்க இடதுபறத்து ஒன்றையடிப்பாதையாற் கணவதி வந்து கொண்டிருந்தான். இக்கட்டான்திலை, விடயத்தை வெளிப்படையாகக் கூறுமுடியாத நிலை. இந்த நேரத்திற் சின்னுன் தங்கள் பரிபாஸங்களில் அல்லது குழுவுப் பேச்க வழக்கிற பின்வருமாறு கூறுவதாக டானியல் எழுதியுள்ளார்.

“சாக்காயாரவல்... கோத்தையானைத் தேடி கவியலுக்கை வடவியோடை தொங்கினம் எங்களை வால்ச் சுன்னானிட்டை நெடுங்க சொல்லி மொடுச்சுள்ளன் மொழிஞ்சு போட்டுப் போகுதாம்”

இப்பகுதியினை இன்றைய சாதாரண தமிழ் மொழியிலே பின்வருமாறு கூறலாம்:

“பொவிசார்..... வெள்ளாளனைத் தேடி மாலை வேளையிற் பனந்தோப்புக்குள் ஒளிநுது நிற்கிறார்கள். எங்களைக் கோவியன் வீட்டுக்கு வரச்சொல்லி வெள்ளாளன் கூறி விட்டுப் போவின்றாம்.”

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வயலில் வேலைசெய்வோர் அனுவி வெட்டும்போதும் சூடுபோடுப் போதும் தமிழ்வடையேபிபானங்களிற்பேசிக்கொள்வதுவழக்கம். வாழைப்பழுத் துதக் ‘கஞ்சான்’ என்றும் பெரிய வாயு ஸ்ன ஓலைப் பெட்டியைப் ‘பெரியவாயன்’ என்றும் கூறும் வழக்கமுண்டு. இத்தகைய மறைமொழியினையே டானியலும் தன்நாவ விலே எடுத்தாண்டுள்ளார் இம் ‘மறைமொழி யாழுப்பாணத்துத் தாழுத்தப்பட்ட மக்கள் கடையே வழக்கிலிருந்து வந்ததாகும்.

டானியலுடைய இலக்கியங்களிலே சாதி மொழிவழக்குப் பற்றியே தனியான தொரு ஆய்வு மேற்கொள்வதற்கு வாய்ப் புண்டு. மேற்காட்டிய சில விடயங்களையே இச்சிறிய கட்டுரையிலே குறிப்பிடத்தக்க தாயுள்ளது,

சமுத்துத் தமிழர் பேச்சு பொழியிலே பல ராப்பட்ட பிரிவினர்க்கேற்ற வகையிலே வேறுபாடுகள் தென்படுகின்றன. உதாரணமாக கப்படித்தவர்கள் பேசும் பேச்சுக்கும்படியாத வர் பேசும் பேசுக்குமிடையே சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக ஆங்கிலம் படித்தவர்களுடைய பேச்சிலே ஆங்கிலப் பதங்கள் இடையிடையே உபயோகிக்கப்படும் இந்திலைப்பாட்டினை டானியல் நன்கு அவதானித்துத் தன்னுடைய கதை களிலும் நாவல்களிலும் குறிப்பிட்ட சில பாத்திரங்கள் மூலமாகப் புலப்படுத்தியுள்ளார். பஞ்சமர் நாவலில் (பக் 40) அப்புக் காத்தர்,

‘மாஸ்ரர் குடாகப் பேசிப் போட்டார் போல கிடக்கு சரி..... சரி ரீ ய குடிச்சுப்போட்டுப் பேசுவம்.....’ என்று கூறுவதை உதாரணமாகக் காட்டலாம்: மாஸ்ரர்’ ‘ர்’ போன்ற ஆங்கிலச் சொற்கள் இவர் போன்றுக்கூடைய பேசுக்களிலே சாதாரணமாக இடம் பெறும்.

டானியலுடைய இலக்கியங்களிலே கையாஸப்பட்டுள்ள மரபுச் சொற்களும் மரபுத் தொடர்களும் மொழியில் மாணவர்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பனவாகும். இப்மரபுச் சொற்றெடுப்பாக்கள் பற்றித் தனியாகவே ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இங்குளில் உதாரணங்கள் மாத்திரம் எடுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் யாழுப்பாணத் தமிழருடைய சமூக பண்பாட்டுத் தனித்து வங்களை உள்ளடக்கிய மரபுத் தொடர்கள் டானியலுடைய பஞ்சமர், கொளிந்கன் போன்ற நாவல்களிலே இடம்பெற்றுள்ளன.

“உவர் எங்களைக் கட்டி அலுக்கப் பாக் கிறார்” என்று பஞ்சமீ நாவலிற் (பக் 228) சின்னாச்சி என்னும் பாத்திரம் கூறும் கூறு நிலே ‘கட்டி அவுக்க’ என்னுந் தொடரினை நோக்கலாம். ஆடு, மாடு, நாய் போன்ற பிராணிகளையே கட்டி வைத்தும் அவிழ்த்து விட்டும் வளர்ப்பது வழக்கம். யாழிப் பாணத்தில் உயர் சாதியினர் தாழ்ந்த சாதி யினரை விவங்குகளாகவே மதித்து நடத்தி னர். இச் சமூகப் போக்கு, ‘கட்டி அவுக்க’ என்னுந் தொடர் மூலமாக ஆதிரியராலே நன்கு புலப்படுத்தப்படுகின்றது மசிழ்ச்சி யான சமய கலாசார நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்புடைய சொல்லாகக் “கொண்டாட்டம்” என்பது வழக்கிலே கையாளப் படுகின்றது. கொண்டாட்ட காலங்களிலே உறவினர்கள் நஷ்டப்பக்கள் வீடுகளுக்குப் போய் விருந்துவிடு வருதல் வழக்கம். இது நெருக்கமான உறவையும் குறிக்கும். இந்த நெருக்கமான உறவை மட்டும் குறிப்பதற்காக ‘கொண்டாட்டம் வைத்தல்’ என்னும் மரபுத்தொடர் யாழிப்பாணத்திலே வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. டானியல் இத்தொடரைத் தன்னுடைய இலக்கியங்களிலே பல இடங்களிலும் கையாண்டுள்ளார். கோவிந்தன் நாவலில் (பக் 104) ‘ஆரோ பண்டாரிப் பொடியன் ஒருத்தனேட கொண்டாட்ட மாயிருந்தாளாம்’ என்று வயித்தியன் என்பவருடைய மகள் பண்டாரப் பையன் ஒருவனுடான் கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவு குறிக்கப்படுகின்றது. ‘சங்கடம்’ என்பது யாழிப்பாணத்துப் பண்பாட்டுணர்வு பொருத்திய இன்னொரு சொல்லாகும். யாழிப்பாணத்து உயர் சாதியினருடைய விட்டுச் சூழலைமெப்புத் தனித்துவமானது. விட்டுக்கு வந்து போகின்றவர்களை உபசரிப்பதற்கேள அவர்களுடைய வீட்டின் அமைப்புக் கவனத்துடன் அமைக்கப்படும். வீட்டுக்கு முன்னால் ஓலையால் வேய்ந்த ஒரு மண்டபம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதனை ‘மால்’ என்று அழைப்பர். வெள்ளாளர் அல்லாத சாதியாகுன் வீட்டுக்குள் வரக்கூடிய சிலையர் கான தாழ்ந்தசாதியினர் இந்த மால்’வரைக்

கும் வரலாம் மாலுக்கு முக்குலே மறைப் பாக் ஒரு வேவியிடப்பட்டிருக்கும். அவ்வேவிக்குமுன்னாலே தாங்கீட்டுவளவுக்குரியகதவு அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதனைப் படலை எனபர். இப்படலைக்கும் மூன்றே வீக்கு மிடைப்பட்ட பிரதேசத்திலேதான் சில தாழ்ந்த சாதியினர் கால்வைக்க முடியும். தாழ்ந்த சாதியினர் திமிரென வீட்டுவளவுக்குள் நுழையாமல் தடுப்பதற்காக யார் வந்தானும் வளவு முழுக்கச் சத்தங்கேட்கக் கூடியதாகவும், கஷ்டமானதுமான ‘படலை’ அமைக்கப்படும். இப்படலையைச் ‘சங்கடப் படலை’ எனபர், இச்‘சங்கடப்படலை’ என்பதையும் இதனை தொடர்புடைய ‘சங்கடம்’ என்னும் பெயர்ச்சொல்லையும் அதிலின்று உருவாகிய ‘சங்கடப்படு’ என்னும் வினாச் சொல்லையும் டானியல் தன்னுடைய ஆக்கங்களிலே பலவிடங்களிலும் கையாண்டுள்ளார். சின்வரும் உதாரணங்களை நோக்குக.

“அதனால் தான்படும் சங்கடத்தையும் எடுத்துக் கூறியபோது” (கோவிந்தன் பக் 133)

““அவர் பார்வையெல்லாம் தலைவாசின் சங்கடப் படலையிற்றுன் நிலைத்திருந்தது (பஞ்சமா பக் 19)

பொருளாதார நிலையிலே தாழ்ந்தவர்கள் என்று ஒருவறைக் குறிப்பிடுவதற்கு அவர் உண்கின்ற உணவிலைக் குறிப்பிட்டு இகழ்ச்சியாக கூறும் வழக்கு யாழிப்பாணப் பேசுகத் தறியிலே உண்டு. தனக்குப் பிடிக்காத விதானைபாரையும் வஸ்விபுர வாத்தீயாரையும் சின்னக் கமக்காறிச்சியாகிய கமலாம்பினை,

“சிலி தின்வி விதானையும் வாலொடியல் தின்னும் வஸ்விபுரச் சட்டம் பிடியும் இருந்துபாக்கட்டுக்கு கமலாம்பினை இந்த முறை காத்து நடுகிறுளோ இல்லையோ என்று” (பஞ்சமா : பக் 234)

என்று ஏக்கின்றான். மீன் வகைகளுள் கீளி எனப்படும் மீன்வகையிலைப் பொருளாதார நிலையிலே குறைந்தவர்களே வாங்கிக் கறி

கலைப்பது வழக்கம், பண்ணிகிழங்கினைக் காய் வைத்து ஒடியல் ஆக்குவர். இவ்வாறு ஆக்கப்பட்ட ஓடியலின் வாற்பகுதிகளைக் கழித்து விட்டு விற்பார்கள். பொருள் வரவு குறைந்தவர்கள் இவ்வாற் பகுதிகளை எடுத்து உண்பர். தங்களுடைய பொருளாதார நிலையை விட மிகக் கிழான நிலையிலுள்ளவர்கள் விதானையாகும் வாத்தியாரும் என்பதைச் சுட்டிட்க் காட்டலே கமலாம்பிகை கீளியையும் வாலோடியலையும் அவர்களுடன் சேர்த்துவிட்டார்கள். கோவிந்தன் நாவலில் (பக் 214).

“அந்தக் கரையல் புக்கை தின்னிப் பிரா மனியெட்டைப் போய்ச் சொல்லு, ஊர் அழிஞ்சாலும் நானோக்குக் கொடி பேற்றத்தை நிப்பாட்டேலாதென்டு” என்று கோபத்துடன் கோயில் அரச்சகர் பற்றிச் சண்முகம்பின்னை கூறுகின்றார். ‘கரையல் புக்கை தின்வி’ என ஐயருக்கு விசேடணம் வழங்குகிறார். நல்ல அரிசியிலே பொங்கல் தயாரித்தால் அது இறுக்கமாக அமையும். விலை குறைந்த சில அரிசி வகைகளிலே பொங்கல் தயாரித்தால் அது குழந்துகரைந்துவிடும். இங்கு ‘கரையல் புக்கை’ என்னும் தொடரும் பொருளாதார நிலை விற் குறைந்த துண்மையினைக் காட்டுவதாயுள்ளது.

‘பண்ணிப்படைத்தல்’ என்பது யாழிப் பாணத்துப் பண்பாட்டோடொட்டிய மரபுத் தொடராகும். இது பொதுவான ஈழத்துக் தமிழருடைய பேச்சிலும் இடம்பெறுவதுண்டு. இது சமயக் கொண்டாட்டங்களோடு தொடர்புடைய ஒரு தொடர். கோயில்களிலே பல்வேறு கிரியைகள் செய்வதும், பொங்கல் முதலியவற்றைச் செய்து படைத்தி இறைவனை வழிபட்டுப் பயன்பெறுவதும் சாதாரணமாக எங்கள் ஊர்க்கோயில்களிலே நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள்.

அவை பலருடைய முயற்சிகளையும் கூட்டுத் தவிகளையும் பெற்றுச் செய்யப்படுவன. இதனாலேதான் அவை அடிக்கடி நிகழாமல் வருடத்துக்கொருதடவை நடைபெறுகின்றன. கண்டமான காரியத்தைச் செய்தல் என்ற பொருளிலேயே ‘பண்ணிப்படைத்தல்’ என்னும் தொடர் கையாளப்படுகிறது. பஞ்சமர் நாவலில் (பக். 410)

“ஓமோம்... முந்தி முந்தி சனங்களின்று புள்ளடி எல்லாத்தையும் வேண்டிக் கொண்டு போனவையெல்லாம் படைச் சுப் போட்டினம். கமலாம்பிகை நாசி சியாற்ற அப்புக்காத்தர் மருமோன் மாம்பழுத்தி நாசியாறை சோடியாக் கூட்டிக் கொண்டு பாளிமென்றுக்குப் போய் பண்ணிப் படைக்கப்போரூர்.”

என்று முத்து என்னும் பாத்திரம் பேச மிடத்து “பண்ணிப் படைத்தல்” என்பது ‘கண்டவாகவே’ பயணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மக்கள் கோபத்து ஏகமிடத்து யாழிப் பாணத்து மக்கள் கையாளும் சொற்களூடர்கள் பலவற்றை டானிபல் தன்னுடைய இலக்கியங்களிலே ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்:

“எடிநீ பேசாதையடி, பொத்தடிவாயை; ஏனக்குப் புத்தி சொல்லா யந்திட்டா வேசயார்” (கோவிந்தன், பக் 45)

என்று சிஸ்னட்டி என்னும் பாத்திரம் தன்மைவியை ஏகமிடத்து ‘எடி’, ‘வேசை’ என்னும் இகழ்வுச் சொற்களைக் கையாளுகின்றது.

“டேய் முருகேசுக் கோவியா, ஏன்றா நாயே அவளை விட்டிட்டு வந்தனே” (கோவிந்தன் பக். 56)

என்று சுது மலை மணியகாரனின் மகன் அருளுசலத்தார் முருகேசு என்பவரை ஒரு மிடத்து அவருடைய சாதிப்பெயரையும் இழிந்த பிராணியின் பெயரையும் சேர்த்து “கோளியா”, “நாயே” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

சமூகமொழியில்லே சடுபாடுடைய ஆய்வாளர்களுக்கு டானியலுடைய நாவல் கள் நல்ல தரவுகளைக் கொடுக்கவல்லன.

ஸஞ்சமர் கோவிந்தன் ஆகிய இருநாவல்களிலிருந்தே சில மொழியில் விவரங்களை இச் சிறிய கட்டுரையிலே தந்துள்ளோம். இந்நாவல்களுடன் டாலியல் எழுதிய போதாரிகள் காத்திருக்கின்றனர், கானல், அடிமைகள், தங்களிர், நெடுந்தரம் எயக்குறி, முருங்கைபிலீக்கங்குடி ஆகியனவற்றையும் சேர்த்து, அவற்றிலே ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள மொழியின் இயல்புகளை ஆராய்வது பயனும் கிடையும் பயக்கும்.

குறிப்புக்கள்:

1. பின்வரும் கட்டுரையைப் பார்க்கவும்.
Sanmugadas, A, "A Study of Idiomatic Usages in a Sri Lanka Tamil Novel, Journal of Asian Studies, Madras, 1983
2. Suseendirarajah, S, "Caste and Language in Jaffna Society", Anthropological Linguistics, 20. 7. 1978.

‘பா’—இயல்பும் உருவாக்கமும்

கலாநிதி. நா. சுப்பிரமணியன்
தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

‘பா’ என்பதற்கு பாவு, பரப்பு, தேர்த் தட்டு, பாட்டு, கைமரம், நெசவுப்பா, பஞ்சிநூல், நிழல், கடிகாரரூசி, காப்பு, பருகுகை, அழகு, பாம்பு, பூணிக்காலி எனப் பல பொருண்மைகள் உள்ளன. இவற்றுள் பாட்டு என்பது இலக்கியக் கட்டடமைப்பின் வடிவ நிலைகளிலோன்றைக் குறிப்பது. பாட்டு வடிவ வங்கள் அவற்றின் இயல்புக்கேற்ப ஆசிரியப் பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா, வெண்பா, மருப்பா, தாழிகை, துறை, விருத்தம் என்பன வாகவும் சந்தப்பா, வண்ணப்பா, இசைப் பா, இயற்பா முதலியணவாகவும் வகைப் படுத்திச் சுட்டப்படுவன. தமிழில் எழுந்துள்ள இயக்கண நூல்களில் மிகப்பெரும் பாவன பா வடிவங்களின் இயக்கணங்கள் எழுந்தனவன்றே². இவற்றுட் பல இன்று எமத்துக் குச் சிடைக்காமல் மறைந்துபோயின. எனிலும் தமிழ் இலக்கண மரபிற் ‘பா’ பெற்றிருந்த முதன்மையை இவை தொடர்பான நலவல்களால் உய்த்துணரலாம்.

தமிழியல் ஆய்விலே பா தொடர்பாக வும் அதனை ஒரு கூரூக்க் கொண்ட யாப்பியல் தொடர்பாகவும் அடிப்படையான ஆய்வுகள் இற்றைவரை உரியவகையில் முழு நிலையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எனினும் அத்தகு ஆய்வுகளுக்கு

வழிகாட்டத்தக்க தரத்திலே குறிப்பிடத் தக்க உயர்நிலை ஆய்வுகள் சில நிகழ்த்தப் பட்டுள்ளன. டாக்டர் அ. சிதம்பாநாதச் செட்டியார் அவர்களின் Advanced Studies in Tamil prosody (1943),³ டாக்டர் சி. சுப்பிரமணியன் அவர்களின் The Commonness in the Metre of the Dravidian Languages (1977)⁴, டாக்டர் அ. பிச்சை அவர்களின் ‘சங்க யாப்பியல்’ (1979)⁵, கலா நிதி. அ. சண்முகதால் அவர்களின் தமிழ்மாவடிவங்கள் (1982)⁶ இக்கட்டுரையாளரின் ‘தமிழ் யாப்பிவளர்ச்சி’ (1985)⁷ என்பன இவ்வகையில் விதந்துரைக்கத்தக்க முயற்சி களாகும். இத்தகு முயற்சிகளின் தொடர்ச் சியும் வளர்ச்சியுமாக அமையும் இக்கட்டுரை தமிழ்ப்பாவடிவங்களின் இயல்பு, உருவாக்கம் என்பன தொடர்பான சில அடிப்படைச் சிந்தனைகளை முன்வைக்கிறது.

இயல்பும் வகைமாப்பும்

பா வின் இயல்பு, வகை என்பன தொடர்பாக விளங்கம் தருவதாக எமக்குக் கிடைக்கும் தொன்மையான நூல் தொல் காப்பியம் ஆகும் கி.பி. ஆரூம் நூற்றுண்டுக்கு மூற்பட்ட இந்நாலின் செய்யுளியிலே செய்யுளின் உருப்புக்களிலோன்றுக்

பா சட்டப்படுகின்றது.⁸ அவ்வியலின் பல நூற்பாக்களிலே பாவின் இயல்பு, வகை என்பன விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. தொல்காப்பியம் எழுந்த காலப்பகுதியிற் பா ஆல்லாத வேறுபவவகை மொழிசார் ஆக்கங்களும் (உரை, நூல் முதலிய ஆறு) வழக் கிள் இருந்தன என்பதும் அவையாவற்றையும் தொகுத்துச்சட்டும் சொற்களாகவே செய்யுள், யாப்பு என்பனவழங்கின என்பதும் பிற்காலத்தில் இங்சொற்கள் பா ஒன்றையே குறிப்பனவாகப் பொருட்சுருக்கம் பெற்றன என்பதும் இத்தொடர்பில் நிலை வக்குரியன.⁹

தொல்காப்பியம் பா என்றால் என்ன வென்று கூறவில்லை. அதற்குப் பேராசிரியர் தரும் விளக்கமே யாப்புவகைலே பொதுவாக எடுத்தாளப்படுவது.

“பாவென்பது, சேட்புவத்திருந்த காலத்தும் ஒருவன் எழுத்தும் சொல்லும் தெரியாமற் பாடமோ துங்கால். அவன் சொல்லுகின்ற செய்யுளை விகற்பித்து இன்ன செய்யுளைஞ்று உணர்தந் கேதுவாகிய பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஒசை”¹⁰

என்பது பேராசிரியர் தரும் விளக்கம். இதன்படி பா என்பது பரந்துபட்டுச் செல்லும் ஓசையின் வடிவத்திலே என்பது புலனுகிறது. இவ்வடிவத்திலைக்கு விளக்கம் தரும் வகையில் தூக்கு. அளவியல் என்பபடும் செய்யுளுறுப்புக்களைத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. தூக்கு என்றால் என்ன என்பதையும் அந்நூல் கட்டவில்லை. அதற்கும் பேராசிரியர் தரும் விளக்கமே வழக்கிற பயில்கிறது.

“தூக்கென்பது பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தல்”¹¹ எனவும்

“தூக்கென்பது, நிறுத்தலும் அறுத்தலும் பாடலுமென்றின்னேரனவற்றுமேல் நிற்கும். ஈன்றும் அவ்வாறே பாவினை இத்துணையடியென

நிறுத்துக் கூறுபாடற்றிதலும், அவ்வதத் தூக்குள் வழிச் சொல்லுவாரது உறுப்பு விகாரப்பட்டு ஓடுவது போன்று அசையுமாறுங் கண்டு கொள்கூடு”¹²

எனவும் பேராசிரியர் கூறுவார். இதன்படி பாக்களின் அடியமைதியை எல்லைப்படுத்திக் காட்டும் ஒசைக்கறு தூக்கு என்பது புலனுகின்றது. தூக்கு என்பதைத் தொல்காப்பியம் ஒசை என்ற சொல்லாலும் சட்டியுள்ளது.¹³ அளவியல் என்ற உறுப்பு ஒவ்வொரு பாவுக்கும் உரிய அடிகளை வரையறை செய்வதாகும்.¹⁴ இவ்வாறு அனமயும் அடிவரையறையே உரை, நூல் முதலிய ஏண்ய அறுவகை ஆக்கங்களிலிருந்தும் பாவை வேறுபடுத்தி நிற்பதாகும். மேற்படி அனுவகையையும் ‘அடிவரையில்லன்’ எனத் தொல்காப்பியம் சட்டுவதால்¹⁵ இதனைத் தெளிந்து கொள்ளலாம்.

தொல்காப்பியம் பா வகைகளாக ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா, கவி, மருப்பா ஆசிரியன்றைச் சட்டுகின்றது¹⁶ இவற்றுள் ஆசிரியம், வெண்பா என்பவற்றை ஆசிரியப்பாட்டு, வெண்பாட்டு ஆகிய பெயர்களாலும் அது குறிப்பிடும்.¹⁷ எனவே பாட்டு, பா என்பன ஒத்த பொருளிற் பயின்றுள்ளனமை தெரிகிறது. “பா பொருள் பொருந்து நிலையிற் பாட்டாகின்றது போலும்” என்பாக்கர். ச. வெ. சுப்பிரமணியன் ஆகிப்பர்.¹⁸ ஆயின் பாட்டு என்பது பாவின் மூலநிலை என்பதும் அதன் வடிவத்திலைக்கு யாப்பியலார் மழுங்கை கலைச்சொல்லே பா என்பதும் உய்ச்சுணரற்பாலது. இதனைத் தெளிந்து கொள்வதற்குப் பாவின் தோற்றம் உருவாக்கம் என்பவற்றை நோக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது.

தோற்றமும் உருவாக்கமும்.

நாட்டார் வழக்காற்றியற் கலைமரபுகளிலிருந்தே நூட்பக்களை மரபுகள் பரிஞாமம் எய்துகின்றன என்பது பொதுநியதி. இதன்

பாட பா என்ற ருட்பக் கலைக்கு மூலத்தில் வாய்மொழியாக வழங்கிய பாட்டு ஆகும். பாட்டு என்ற வடிவத்தில் பாடுதல் என்ற முயற்சியின் விளைவாகும். பாடு என்ற அடிச் சொல்லின் டைர ஒற்று இரட்டித்து பாட்டு ஆகியிருக்க வேண்டும். பாட்டின் அடிப்படையில்பு அதன் ஒளிக்கோலம் ஆகும். இந்த ஒளிக்கோலத்தையே யாப்பிய வார் ஒசை என்கின்றனர். இந்த ஒசைப் பண்பின் அடிப்படை அது தன் பிறப்பிலே இசையுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பாகும். பாட்டானது தொல்நிலையில் ஆடல், இசை என்பவற்றின் உட்கருக்கத் திகழ்ந்திருந்து நாளைடவிலே தனி வகையாக உருப்பெற்ற தாகும். இதனை டாக்டர் மு. வரதராசன் அவர்கள் “பாட்டின் விடுதலீஸ்” என்ற கட்டு ரையிலே பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுவார்:

“தொடக்கத்தில் ஆடல் நிகழ்ந்த போது ஒளியும் கலந்து நிகழ்ந்தது. அந்த ஒளியே இசை எனப்பட்டது.. இந்த இசை தொடக்கத்தில் பொருளாற்று ஒளியொழுங்கும் பொருளையை ஒளியொழுங்கும் கலந்ததாக நின்றது... பொருளாற்று உணர்ச்சி ஒளிகளையே இசைத்து மிக்க இனப்மக்ஞட மனி தன், மெல்ல மெல்ல மாறி, பொருள் ஒளிகளையே மிகுதி யாக இசைத்து இன்பாக கரணத் தொடங்கினான். பறவைகளைப்போல உணர்ச்சி ஒளிகளை மிகுதியாக இசைத்த காலத்தில் அவனுடைய செவிப்புவன் வாயிலாக உள்ளம் குழந்து இன்புற ரூன். இம்மாறுதல் நேர்த்த பீறு, பொருள் ஒளிகளை மிகுதியாக இசைத்துப் பயிற்றபோது. செவிப்புவன் வாயிலாக மட்டும் அல்லாமல் அறி வின்வாயிலாகவும் உள்ளம் குழந்து இன்புற ரூன்.....இந்தநிலையில், பாட்டு என்னும்கலை உணர்ச்சி ஒளி களின் துணையையும் கடந்து வாழுவல்ல தாய் விளக்கலாயிற்று. பாட்டு

(Poetry) என்னும் உயர்களை பிறந்த நிலை இதுவே ஆகும்”¹⁹

இவ்வாறு ஆடலின் பொருளாற்ற ஒளிநிலையிற் கருவாகிப் பொருளையை ஒனிநிலையை நோக்கிய வரலாற்றில் உருவான பாட்டு வடிவம் ஆடற்சிலையிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டபொழுதும் இசைக்கலையிலிருந்து தன்னை முற்றுக் கிடை விடுவித்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்பதையும் மு. வரதராசன் அவர்கள்எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்²⁰ இந்த இசைத்தொடர்பே பாட்டின் ஒசைக்கு அடிப்படை ஆகும்.

பாட்டுக்களின் உருவாக்கத்தை வரலாற்று நிலையில் நோக்கும்போது தொடக்கத்தில் அவை மாந்தரின் இயல்பான காதல், சோகம் முதலிய உணர் சி சி நிலைகளின் வெளிப்பாடாக வாய்மொழியாக வழங்கி, நாளைடவிற் கலைத்திறன் வாய்ந்தவர்களாற் செயற்கையாகப் புளையப்பட்ட ஜமையை உணரலாம் அவ்வாறு செயற்கையாகப் புளையப்பட்ட நிலையிலேயே அவை செய்யுள், யாப்பு, பா எனப்படும் பெயர்களைப் பெறவாயின. செய்யுள், யாப்பு என்பவை சட்டி நிற்கும் ஆக்கம், அமைப்பு என்னும் பொருள்களை செயற்கையான புளையையை உணர்த்துவன் என்பது சன்று சட்டத்தக்கது. ‘பாட்டு இலக்கியம்’ என்ற தலைப்பில் ஆராய்ந்த திரு. ஆ. தனஞ்செயன் என்பார்,

“...புலவர் தம் நூற்களில் வழங்கும் பண், பா பாட்டு என்பன மொழி, ஒளியமைப்பிலிருந்து எழுத்தமைப்புக்கு மாற்றம் பெற்று வளர்வதற் குரிய குழலைத் தந்த நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின்னைமந்து வெளி ப்பாடுகள் ஆகும். செய்யுள் இலக்கியங்கள் அல்லது செய்யுட்பாட்டுக்கள் என்பன தனிமையைத் தேடிப்போய் உட்கார்ந்து சிந்தித்து மொழியறி வோடு கூடிய புலவர்கள் ஆற்றும் செயற்பாடுகள் ஆகும்”²¹

எனத் தெரிவித்துள்ள கருத்து பா உருவாக்கத்தின் மேற்படி வரலாற்றுப் போக்கூக் கோட்டுக் காட்டுவதாகும். இவ்வாறு புலவர்களின் ஆக்கங்களாகப் பாட்டுக்கள் உருவான நிலையில் அவற்றின் வடிவதி ஸிலூரித்து எழுந்த சிந்தனைகள் அவற்றுக்கு வழக்கிய குறியிடு அல்லது கிளைச் சொல் ஆகவே பாஎன்னும் பெயர் அமைந்தது என ஊகிக்க முடிகிறது. செய்யுள், யாப்பு என்னும் சொற்கள் பாட்டு அல்லாத ஆக்கங்களுக்கும் உரிய பொதுச் சுட்டுக்களாக அமைந்தமையாற் பாட்டை மட்டும் கட்டக்கூடியதாகப் பா என்றசொல் வழக்கில் வந்தத் எனக்கருதலாம். பாட்டின் அடிப்படையிப்பான இசைமையையும், பா என்பது குறிக்கும் 'பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஒஞை' என்ற பொருண்மையையும் தொடர்புபடுத்தி சிந்திக்கும்போது பாட்டு-பா வரலாறு தெளிவாகும்.

தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் பா வகைகளில் ஆகிரிபம், வஞ்சி, கலி என்பன தொன்மையான பாட்டு வடிவக்களிலிருந்து உருவாக்கவே. தமிழரின் பண்ணையை வெறியாட்டு திகழ்ச்சிகளிற் பாடப்பட்ட வெறிப் பாடல்களிலிருந்து ஆகிரியமும் தனின்கை, குரவை ஆகிய ஆடல்களிற் பயின்ற பாடல்களிலிருந்து வஞ்சி, கலி என்பனவும் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என அ. பிச்சை அவர்கள் கருதுகிறார்.²² மேற்படி மூன்று பா வகைகளையும் விடத் திட்டப்பாங்கான அமைப்புச் செறிவுடைய வெண்பாவானது(தொன்மையான பாட்டுவடிவங்களிலிருந்து நேரடியாக உருவாகாமல்) புலவர்களால் தேவை கருதிப் படைத்துக் கொள்ளப்பட்ட வடிவம் என்பது அ. பிச்சை, அ. சண்முகதாஸ் ஆகியோர் முன்வத்துள்ள முடிபாகும்.

"புலவர்கள் அறக் கருத்துக்களைக் கூறப் படைத்துக் கொண்ட பாவடிவே வெண்பா. தனோ, தொடை போன்ற கோட்பாடுகள் வளர்ச்சியுற்ற பின்னரே வெண்பா தோன்றியிருக்கக் கூடும்"²³ என்பது அ. பிச்சை அவர்கள் கருத்து,

"அதிகமான விடயங்களைச் சுருக்கமான மறையிற் கூறவேண்டுமென்று தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக இப்பற்றப்பட்ட அல்லது கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பாலடிவமே வெண்பா"²⁴

என்பது அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் கருத்து.

பாட்டு வடிவங்களிலிருந்து பாக்கள் உருவாதலும் அவற்றை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு புலவர்கள் பாக்களை ஆக்கிக் கொள்ளுதலுமான நிகழ்ச்சிகள் மொழி-இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு குறித்த காலத்தில் மட்டும் நிகழ்வதல்ல. வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு குழுவுகளில் இச் செயற்பாடுகள் தொடர்வன; தொடர்ந்துள்ளன. தொல்காப்பியம் பா என்ற வகைமையை மட்டும் சுட்டிச்செல்ல அடுத்துவந்த யாப்பியலார் பாவினம் என்ற பகுப்புமுறை ஒன்றையும் முன்வத்துமை இத்தகைய உருவாக்க வரலாற்று நியதியை ஒட்டியதேயாம். பாவின் வகைகளிலொன்றுன் கட்டளைக்கலித்துறை என்பது வெண்பாவைப் பேர்ல் அதனை அடியொற்றிப் புலவர்கள் ஆக்கிக்கொண்ட டா வடிவமேயாகும். கடந்த சில நூற்றுண்டுகளில் இலக்கியப் பயில்நிலைப் பெற்றுவந்துள்ள சிந்து, கும்பி, முதலியன வும் சமால் வாய்மொழிப் பாடல்களிலிருந்து நேரடியாகவும் செப்பம் செய்தும் பெறப்பட்டனவை என்பது இத்தொடர்பிற்குறிப்பிடவேண்டியதொன்றாகும்.

மேற்கண்டவாறு உருவாகியும் ஆக்கப்பட்டும் வந்த பாவகைகள் வடிவச் செம்மை பெறுவதற்குப் பல நூறு ஆண்டுகள் சென்றிருக்கும். தொடக்கத்திலே உணர்ச்சிக்கும் பொருளுக்கும் ஏற்ப அடிகள் நீண்டும் குறுகியும் அவை அமைந்திருக்கும். நாளைடுவிலே புலவர்களின் பயிற்சியில் ஒஞ்சச்செம்மையும் அதற்கு ஏற்றபடி உறுப்புத்திலே வளர்ச்சியும் பெற்றனவாக அவை நிறை நிலைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். ஆகிரியப்பாவில் இணைக்குறள், கலிப்பாவில் உறுப்புகள், வெண்பாவில் இணைசை என்பன அவற்றின்

ஆரம்பநிலை என்றும் நிலைமண்டிலம், ஒத்தாழிசை, நேரிசை என்னும் பெயர்களில் அமைவன் அவற்றின் ஒசைச்செப்பமுற்ற நிறைநிலை என்றும் கருதத்தக்கன.²⁵ மரட்பா என்பது வெண்பாலாகத் தொடங்கி ஆசிரியப்பாலாக முடிக்கும் ஒரு பரிசோதனை முயற்சியாகும்.

இவ்வாறு காலந்தோறும் பாட்டு வடிவங்களிலிருந்து உருவாகியும் ஆக்கம் சீர்ப்பப்பட்டும் பரிசோதனை மேற்கொள்ளப்பட்டும் வளர்ந்துவந்த பாவடிவங்கள் பின்வரும் புலவர்களுக்கு முன்னுதாரணங்களாக அமைந்து, மரபாகி நிலைத்தன, அவற்றின் பல்வகை வடிவமைதிகளையும் குறித்த சிலவாய் பாடுகளுக்குள் அமைத்து நினைவிற் பேணிக் கொள்ள மேற்கொள்ளப்பட்ட கல்விசார் முயற்சிகளாகவே பெருந்தொகையான யாப்பிலக்கண நூல்கள் எழுந்தன. இவற்றைச்

சார்ந்து உருவான புலவமைரபின் கணிப்பைப் பெற விழைந்துநின்ற பலருக்கு மேற்படி வடிவநிலைகள் வரம்புகளும் ஆயின் ஆனால் ஆக்கத்திறன்வாய்ந்த படைப்பாளி களை இவை பாதிக்கவில்லை என்பது அன்று கட்டுத்தக்கது.

மேற்கண்டவாறு நிலைத்துநிட்ட பாவடிவங்களை அவற்றின் பொருட்பண்பு, இசைப்பண்பு என்பவற்றின் முதன்மையைக் கருத்திற் கொண்டு முறையே இயற்பா, இசைப்பா என்பனவாகப்பாலுபடுத்தும் சிந்தனையும் தமிழ்மரபில் நிலவிவந்துள்ளது. இயற்பா நிலையின் எமது சமகால பரினாமமாகக் கருத்தக்கவை பேச்சோசையை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாவடிவங்கள். இத்தகு வரலாற்றுப் போக்கைத் தெளிந்து கொள்வதற்குப் பாவடிவங்களை வரலாற்று நிலையில் அணுகி நோக்கவேண்டும்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. Tamil Lexicon, Vol. V, Part I, M. L.J. Press, Madras, 1932, p. 2577.
2. தமிழில் (எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி, பாட்டியல் ஆகிய எல்லா வகைக்குமாக) எழுந்த இலக்கண நூல்கள் அறுபதுக்கு மேற்பட்டன. அவற்றுள் யாப்பு என்ற வகையிற் பாவடிவம் தொடர்பாக மட்டும் எழுந்தனவ முப்பதுக்கு மேற்பட்டன. இவற்றின் பிரசம் பார்க்க: இளவரசு, சோம, இலக்கணவஸ்ராறு தொல்காப்பியர் நூலகம், சிதம்பரம், 1963.
3. Chidambaranatha Chettiar, A., Advanced Studies in Tamil Prosody, Annamalai University, Annamalainagar, 1943.
4. Subrahmanyam, S. The Commonness in the Metre of the Dravidian Languages. Dravidian Linguistics Association, Trivandrum, 1977.
5. பிச்சை, அ. "சங்கயாப்பியல்", டாக்டர்பட்ட ஆய்வேடு, (நூல்வடிவுபெறுத்து) மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1979.
6. சன்முகதான், அ. தமிழ்ப் பாவடிவங்கள் (தட்டச்சப்படி) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1982.
7. சுப்பிரமணியம், நா. "தமிழ்யாப்பு வளர்ச்சி", கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வேடு, (நூல்வடிவுபெறுத்து) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1985.
8. தொல்காப்பியம் மெருளதிகாரம் செய்யுளியல் நூற்பா 1. இளம்பூரணருவரயுடனுள்ள பதிப்பு. திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1961. ப. 419

9. இவைதொடர்பான விளக்கத்திற்குப் பார்க்க: சுப்பிரமணியன், கலாநிதி, நா.: ‘சொற்பொருள் நிலையில் செய்யுஞ்சும் யாப்பும்’. தமிழ் மூலக் 1986, செங்கல்லீர்க்கெல்வன், பொ. (பதி) தமிழ் மன்றம், யாழ்ப்பாணப் பங்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி. 1986. பக் 19-24
10. தொல்காப்பியம் பொருளாதிகாரம் 2 ஆட்பாகம். பின்னான்கியல்களும் பேராசிரிய மூம். (கணேசனசயர், சி. அவர்களின் உரைவிளக்கக் குறிப்புக்களுடன்.) பொன்னையா, நா. (பதி), திருமகன் அழுத்தகம், சன்னுகம். 1943. ப. 205.
11. மேற்படி
12. மேற்படி ப. 378.
13. தொல்-பொருள் செய், நூற்பாக்கள் 79 - 80, 83, (இலம்) பக். 457-59.
 ‘துள்ளல் ஓசை களியென மொழிப்’ - 79
 ‘நூங்கல் ஓசை வஞ்சி ஆகும்’ - 80
 ‘நூக்கியல் வகையே ஆங்கென மொழிப்’ - 83
14. மேற்படி. நூற்பாக்கள். 150-56, பக் 513-15.
15. மேற்படி நா. 157 ப. 515
16. மேற்படி நா. 101, 81 ப. 472, 458.
17. மேற்படி நா. 150, 51. ப 513.
18. சுப்பிரமணியன், ச. வே. இலக்ணத்தோகை யாப்பு பாட்டியல், தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1978 ப. 55
19. வரதராசன், மு. இலக்கிய ஆராய்ச்சி, பாரித்திலையம், சென்னை. 1958. பக். 112-13
20. மேற்படி ப. 115
21. தனஞ்செயன், ஆ. ‘பாட்டு இவக்கியம்’ தமிழ் இலக்கியக்கொள்கை. 8. சுப்பிரமணியன், ச. வே., பகவதி, கே. (பதி), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை 1983, ப. 330
22. பிச்சை, அ. முன்பு குறிப்பிட்ட ஆய்வேடு. பக். 51-52.
23. மேற்படி. ப. 62,
24. சண்முகதாஸ், அ. ‘செய்யுள் வடிவங்களும் மொழியும்’ கலாவதி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி மலர், பலானி. 1980 ப. 7.
25. இது தொடர்பான மேலதிக விளக்கத்திற்குப் பார்க்க: சுப்பிரமணியம், நா. மு. கு. ஆய்வேடு பக் 22-33

இலக்கியக்கலையில் அறிவியற் சிந்தனைகள்

திரு. க. நாகேஸ்வரன்
தமிழ்த்துறைத்துணைவிரும்புரவாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

செந்தமிழும் வேணும் இங்கிலீசும் வேணும்
சேர்த்திவ் விரண்டையு மோர்பவரே
புந்தி விரிந்து மகிழ்வர்தந் காலத்தின்
புத்தி யிதுவடி சங்கமின்ஜே'

என்று யாழ்ப்பாண ஈவதேசக் குழுமிலில்
'தமிழ்ப்பாணவின் மகத்துவம்' என்ற தலைப்பிலும்,

தேனேர் சுவை குலவுஞ் செந்தமிழாகும்பானஷ
தானே தனக்குநிகிர் சாந்து புகழ்த் தொன்னுரவின்
ஞானு கரமு நிறை நற்பானஷ யாமதன் சீர்
நானே சொல்வவியேன் நாடுமதை நண்பர்களே'' என்க

சீர்திருத்தப்பாவலர் தெ. அ. துரையப்பா கூறும் மெத்த வளருது மேற்கே என்ற உலக பின்னொ பாடியுள்ள வரிகள் சுவை பயப்பன மாபெருஞ் கவிஞர் 'பாரதி' சுட்டிக் காட்டி வாயும், சிந்தனைக்குரியவையும் அமைகின் அரு. அத்தகைய துரையப்பாபின்னொயவர்கள் நன. நவீன் நாகரிகத்தின் அதிகங்கிரதாக்கத் தெரிந்தும், பலவாண்டுகளாகவே மேற்கூட செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் சேர்த்து ஒர்பவர் தினானும், பலவாண்டுகளாகவே மேற்கூட செய்தினானும் ஆங்கிலமும் நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ, ஆங்கிலக் கல்வியினாயும் ஆங்கிலஞ்சார் வாழ்க்கை நெறிகளையும் கைக்கொண்டு வந்துள் வோம். படிப்படியாகத் தமிழ்மொழியார் வரும் சுதேசியசிந்தனை முகிழ்ப்பும், இன்னும் வழும் சுதேசியசிந்தனை முகிழ்ப்பும், இன்னும் பலவேறு சமூக அரசியற் சீர்திருத்தமாற்றுச் சிந்தனைகளும் 'கயமொழி' வளர்ச்சிப்பானது யைச் செப்பனிடச் செய்தன. புத்தம் புதிய கலைகள், பஞ்சபூதச்செயல்களின் துட்பங்கள் கூறும் மெத்த வளருது மேற்கே என்ற உலக மாபெருஞ் கவிஞர் 'பாரதி' சுட்டிக் காட்டி அரு. அத்தகைய துரையப்பாபின்னொயவர்கள் செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் சேர்த்து ஒர்பவர் கள் தம் அறிவுறுப்பில் விரிந்து பரந்து மேஜ்மையுற்று மகிழ்வர் என்று பொதுப் படையிலும்; பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் "செந்தமிழாம் ஞானுகரம் நிறை நற்பானஷ யின் செவ்வி சொல்லுங்தரகள்று" என்றும் கூறகின்றார். இதனையாகத் தொன்றியதாய் மொழிக் கல்வி மரபும், தமிழாய்வியல் சார்ந்த பிறதுறையாய்வுகளும் விசாலித்து விரிவடைந்து வளரவாயின. இதன் விணொப்பனாக அமைந்ததே சூர்யமொன் கலையிலை கிய அறிவியல் விஞ்ஞான ஆய்வறிவாகும்.

அறிவியலிற் கலையும் கலையில் அறிவிய ஆம் என்ற கட்டுரையொன்றில் திரு. ஈ. தட்சணாஸுரத்தி கூறியிருக்கும் கருத்துக்கள் இக் கட்டுரைக் கருத்தினையரண் செய்வதற் கவனியமாகின்றன.

“அறிவியலோ உணர்ச்சியற்ற வெது வெதுப்பற்றகுவிர்ந்து ஒடுக்கியலை மைகள் ஓதில் கலைத்துவத்துக்கோ அத்மீகக்குத்துக்கோ இடமில்லை ஏனை வில் அவையோ வெதுவெதுப்பான வை; எழுச்சியுள்ளவை. அறிவிய வால் இது ஜன்மமாக்கப்படும்மனித கைப் பெரிதாக்கி எல்லையற்றவனுக்கி வியாபகமாக்குபவை. ஆகவே கலை யும் அறிவியலும் இரு துருவங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இருந்தும் இவையிரண்டும் மனித மனத் தின் சிருஷ்ட யேயாதலால், அதன் கலைத்துவ எழுச்சியால் உருவாகிய வையேயாதலால் அவை ஒன்றேரு ஒன்று பின்னி வளர்கின்றன. ஆகவே அறிவியலில் வெதுவெதுப்பும் கலையில் குளிர்மையும் இருக்கத் தான் செய்யும்.

இக் கருத்தும் ஆய்வுக்குட்பட்டதேயாகும். இங்கு மனித மனச்செம்மையாக்கல் இடம் பெறும் கலைத்துவப் பிரதிபலிப்பு உள்ளார்த்தமாக இலாமோடுவதைக் கண்டு கொள்ள வாம். கலையின் மாபெறும் பங்களிப்பும் பயன்பாடும் இம் ‘மணச்செம்மை’க்குத் துணை நிற்பதே என்று கருவதும் ஏற்பட்டத்தாகும்.

‘கலைகள் தான் முதலில் சிருஷ்டிக் கப்பட்டன. அறிவியல் மனிதனுக்குக் கைவரமுன்னமே அவன் செய்த ஒவ்வொன்றும் கலைதான். அவனது உணர்ச்சிகளைச் சித்திரங்களாகவும் இனப், துன்ப, பாச இச்சைகளாகவும் சொற்களாகவும், மதவுவார் ஏகளாகவும் வெளிப்படுத்திய ஒவ்வொன்றும் கலைதான். அவை எவ்வளவு அநாகரிகமானதாகக் கற்கர

வத்தியதாக இருந்தாலும் கூட இவற்றில் உயிருடன் காலங்காலமாக வாழ்ந்தகலைகள் மனித இந்த தின் எல்லோருக்கும் பொதுவாக அநேகமாக இருக்கக்கூடிய ஆழமான உணர்வுகளை ஆகர்ஷித்து இருந்து அவற்றிற்குப் போவாக்கு அளித்து வளர்க்கக் கூடியவையே. இங்கு கலைவிஞ்ஞானி தனது அறிவியல், “சிந்தனையைச் செலுத்தினான். என்ன ஒழுங்கு முறைகள் நியாயிகள் அல்லது விதிகள் உள்ள கலைச்சிருஷ்டிகள் உயிரவாழ்ந்திருக்கின்றன. அதாவது மனித இயத்தின் பொது வான் ஆழமான உணர்வை ஆகர்ஷித்துள்ளன என்ற கேள்வி க்கு விடை காலாத் தலைப்பட்டான் அறிவியவாளன். அவன்கள்டவிடைகள் யாப்புக்களாகும். வெதுவெதுப்பற்ற அறிவியவாகும். சரவரிசை கரும் எதுகை மோக்கரும் அறிவியலே. உதாரணமாக சர அறிவு நல்விசைகளிலே அவதானிக்கக் கூடிய சாலைங்குகளை ஆய்ந்து உருவாக்கப்பட்டதோ. முகவில் இப்பிரபஞ்சத்தை விளக்கவும் மனித இனத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் தொலமியின் விதிகள் அல்லது அறிவியல் போதுமானதாக இருந்தது. பின்னர் விரிவான நியூட்டனது அறிவியல் எழுத்தது. அதன் பிற்பாடு நுழைக்கமான விடயங்களையெல்லாம் விளக்கி நின்றது. விஞ்ஞானம் வளரவார் வாழ்வின் பரிமாணங்கள் வளர்ச்சி யடைந்தன.”

(அறிவியலில் கலையும் கலையில் அறிவியலும், ‘சங்கமம்’ செப்-ஏக் 1974, பக் 13-14)

ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகவே மல துறைகளிலும் முற்போக்குச் சித்தலையுடன் வீறுநடை போட்டனர் தமிழர்

கள். அவர்கள் அன்று யாத்தளித்தலையே இலக்கியக் கருவுலங்கள் அவற்றிலே கற்பணை நிறையவுண்டு. அறக்கருத்துக்கள் மிகவும் உண்டு. அத்துடன் அவர்கள் தங்கள் வாழ் விற் கண்ட பல உண்மைகளையும் இலக்கியப் பலகளையில் அளித்துச் சென்றனர். தமிழர் தம் இலக்கிய ஏடுகளிற் கணக்கியல் காணப் படுகிறது; ஊர்தி இயல் உலவுகிறது; வாளி யல் விளங்குகிறது; போரியலும் பொருளியலும் அருளியலும் அறிவியலும் ஓன்றையொன்று முந்துகின்றன.

தமிழர்களது நிமித்தம் (ஜாதகம்) பார்க்கும் முறை வாளியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு வருக்கப்பட்டது. ‘நாழிகை’ அறிதல் பற்றிய இலக்கியக் குறிப்புக்களாக,

முஸ்லிம் பாட்டில்,
‘எறிநீர் வையகம் வெளிஇய செல்வோய்
நின்

குறு நீர்க்கன்னல் இளைத்து என்று
இசைப்ப’ (57-58).

என்று நீரின் அளவு கண்டு நாழிகை இத்தனை என்று கூறுகின்றனர்.

மதுரைக்காஞ்சியில்,
“குதர் வாழ்த்த மாகதர் நுவல,
வேதாளிக்கரோடு நாழிகை இசைப்ப”
(670-71)

எனப்படுகின்றது.

நங்க காலத்திற்குப் பின் இரண்டாம் நாற்றுண்டில் ‘நாழிகை’ அறியும் கலை மிகவும் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. இதனைச் சிலப்ப திகாரத்திற் பார்க்கிறோம். இந்திரவிழு ரெடுத்த காதையில்,

“நாழிகைக் கணக்கர் நலம் பெறு கண் னுணர்” (சிலம்பு 5149) என்ற வரி அக்கா வத்திற் காலம் கணக்கிடுவோருக்கு நாழி கைக் கணக்கர் என்ற பெயர் இருந்த மையைத் தெரிவிக்கிறது.

இடைக்காலக் காவியமாகிய கம்பநாடாள்வாரின் இராமாயணத்திலும் காலமறி யுங்களைப் பேசப்படுகிறது.

“புன்வுற்றுருகு செப்பின், காலமறிவுற் றுணர்தல்” என்ற அடி நமக்கு இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

தலைவியொருத்தி தலைவன் வரும் பொழுத நினைத்துத் துயிலாது நெஞ்சு புண்படுகிறோள் என்பதை,

‘அஞ்சக வருபொழுதினாலும் என் கண் துஞ்சா வாழி தொழி காவலர் கறைக்கு ஆயு வகையின் வருத்தி என் நெஞ்சபுண்ணுற்ற விழுமந்தானே’

(குறுந். 26)

என்ற பாடல் மிகத் தெளிவாக நாழி கைக் கணக்கரின் வாழ்வினை விளக்குகிறது.

முக் காலமும் உணர்ந்து உணர்த்தக் கூடிய விஞ்ஞானிகளான இலக்கிய கர்த்தாக்கள் இருந்துள்ளனர் என்பது மதுரைக்காஞ்சியில் மாங்குடியார் பாடலாற்றெளிவாகிறது.

‘சென்ற காலமும் வருங்க அமயமும்
இன்று இவண்தோன்றிய ஒழுக்க
மோடு கண்ணனர்ந்து
வானமும் நிலஞ்சும்தாம் முழுது
ஞரும்
சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை
ஆன்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர்,’
(மதுரைக்காஞ்சி 477-81)

இவர்களை அறிவின் என்றே தொல்காப்பி யர் புகழ்கின்றார்.

“மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்
நெறியினற்றிய அறிவு” (தொல்
புறத்-20)

இவ்வறிவர்கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுதும் வானியலையும் அறிவியலையும் அருளியலையும் ஆயுந்து போற்றி வருவார் தனக்கென வாழாதார். ஆகவே நான் தோறும் ஒரு இல்லத்தில் விருந்துண்டு பணிமுடிப்பார் இவர்களைக் குறுந்தொகையில் ஒரிற்பிச்சையார் என்ற புலவர் ஓரில்பிச்சையார் என்றே அழைக்கின்றார்.

நெந்தவாடபில் தலைவரை விட்டுப் பிரிந் திருச்சும் நலைவியது வாட்டத் தீன் வானிய ஹடன் இணைத்து வாழ்வியல் பேசுக் பாங்கு கண்டலுபவிக்கத்தக்கது.

“புதுவது இயன்ற மெருகு செய்பட மிசைத் திண்நிலை மருப்பின் ஆடுதலை ஆக விண்ண அர்பு திரிதரும் விங்குசெலன் மண்டிலத்து முரண்மிகு சிறப்பிற் செல்வனுடை நிலைய உரோகிளி நினைவள் நோக்கி நெடு துயிரா”

(நெடுஞ்சூடை 159-63)

மதுரைக்காஞ்சியில் ‘மண் ஹும் விண் ஹும்’ தொன்றிய வரலாறு மாங்குடி மருதலுற் பேசப்படுகிறது.

“தேன் தூங்கும் உயர்சிமைய மஸீ நாறிய வியன் ஞாலத்து வல மாதிரத்தான் வளி கொட்டப் பியல் நாள் மீன் நெறி ஒழுகப் பகல் செய்யுங் செஞ்சாமிறும்”
(மதுரை-3-7)

என்று விளக்குகின்றார்.

வரனவெளியில் ‘ரைட்’ சகோதரர்கள் கண்டுபிடித்த விமானங்களே முதலிற் பறந்தன என்பது விஞ்ஞானியுக வரலாறு. பண்டைக்கால இலக்கியங்களில் விமானங்களைப் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளை நிறையக் காண்கின்றார்கள். கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் மணிமேகலையில் மணிமேகலையை எடுத்துச் சென்ற மணிமேகலா தெய்வம் அவளுக்கு ஒரு மந்திரத்தைச் சொல்லித் தந்தது. அதன் படி அவள் நினைத்த சமயத்திற் ககனத் திற் பறக்கின்ற திறமையினைப் பெற்றார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் வாலுவகத்தில் இருந்து வந்த தேவர்கள் கோவலனுடன் இறங்கிக் கண்ணிலையை அவ்விமானத்தில் எடுத்துச் சென்றனர் என அறிகிறோம். திருத்தக்க

தேவர் வெகளின் மயில் போன்ற பறக்கும் இபந்திரத்திற் வெகளின் நாய் அரன்மனையிலிருந்து நப்பினால் என்று கூறுகிறோம். அதன்பின் தோன்றிய சமய இலக்கியங்கள் சந்தரர் போன்ற சைவ அடியார்கள் வான் மூலம் விண்ணுவாகு சென்றனர் என்று விளம்புகளின்றன. இராவணன் பூ விமானத்திற் கைலையினைக் கடக்க முயன்றான் என்று கம்பன் பேசுவான்.

வான வெளிப்பயணம் நம்மவர்க்குப் புது மையன்று. எனினும் இற்றைக்கால விஞ்ஞானத்தில் விமானிகளோ (Pilot) இல்லாத விமானங்களை வானவெளியிற் செலுத்தமுடியும் என்று காண்கிறோம். இக்கருத்தினைச் சங்ககாலப் புலவனும் சொல்கிறான். சோழன் நலங்கிள்ளியை உறையூர் முது கண்ணன் சாத்தனூர் புகழ்கிறார். அவ்வமயம் சிறந்த அரசர்கள் ஆகாயத்திற் பாகனுற் செலுத்தப்படாத, தானேயியங்குகின்ற (Automatic) வானலூர்தியிற் சென்றனரென்று சொல்லுகின்றார்.

“வவலன் ஏவா வானலூர்தி எம்துப.....” (புறம். 27)

மலைபடுகோம் ஆசிரியர், ‘இருள்திற ஆகாயம்’ பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். விசம்பு இருள்திறமையைது தான் என்பதை,

“திருமழை தலையீய இருள்திறவிசம்பின்” (மலைபடு 1-2)

என்ற அடி உணர்த்திநிற்கின்றது.

‘விசம்பே இருள்மயம்’ என்பது மனி வாசகரது தெறியில், ‘நன்விருளில் நட்டம் பயின்றாட நாதனே’ என்று இன்றைய விஞ்ஞானக் கருத்து அன்றே தெளிவாக்கப்படுகிறது.

மாங்குடி மந்திரம், ‘விசம்புக் குடும்பம்’ (Galaxies) பற்றி மதுரைக் காஞ்சியிற் குறிப்பிடுகின்றார்.

“அங்கண்மால் விசம்பு புகையவறி போய்ந்து” (மதுரைக்கா-584)

என்ற சொற்கோவையாற் புல மண்டலம் களுண்டு என்பது உறுதிப்படுத்தும் அறிவி யற்றிறம் வியப்பில் ஆழ்த்தும். அண்டத் தின் உருவத்தை மாணிக்கவாசகர்,

“அண்டப்பகுதியின் உண்ணைப் பிறக்கம் அளப்பருந்தல்கை வளப் பெருங் காட்டி ஒன்றனுக்கொண்று நின்றெழில் பகரின் நாற்குரை கோடியின் மேற்பட விரிந்தன”
என்று கூறுகின்றார்.

புல்லீப் பாட்டின் ஆசிரியர் நப்புதனுரை வானியல் ஆசான் என்றே எண்ணத் தோன் ருகின்றது. கடவிலிருந்து கருமுகில் எழுவ நைக் கவிதையிற் கொணருகிறார். ஒனி முழுங் குகின்ற கடலீக் காட்டுகின்றார். அன்றைய குளிர்ச்சியை நினைவுபடுத்துகிறார். அக்கடல் நீரைக் குடித்தெழுகின்ற கருமுகி லீக் காறுகிறார். இதுவரை புரக்கண்ணுக் குத் தெரிகிறது. மேலும் அம் முகில் வல மாகச் சுழன்று வான்த்தை எட்டுகிறது என்ற அறிவியல்உண்மையையும் புலப்படுத்துகிறார்.

நீரைச் சமந்து வருகிறது மேகம், அம் மேகத்தில் நீர்த் திவிலைகள் பரந்துபட்டுக் கிடக்கின்றன. அந்த நீர்த்துளிகளிற் கதிரவனுடைய ஒளிபடுகிறது. பிரதிபலிக்கிறது. கதிரவன் ஒளி நீர்த்திவிலைக்குட் சென்று வெளிவரும் பொழுது ஏழு வண்ணங்கள் நினைந்த வானவில்வாகக் காட்சியளிக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சிக்குக் கருங்கடலும் கருமுகி லும் கதிரவனும் காரணகரித்தாக்கள். இதை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டவன் கனிஞர். ஆகவே இம் மூன்றினைக்கு இவற்றின் அடிப்பிறந்த வானவில்லையும் ஒருங்கு சேர்த்துக் கவிதையில் வடிக்கின்றார்.

“இரு முந்தீர்க் குட்டமும் செஞ்சுநாயிற்றுத் தெறல் அல்லது பிறிது தெறல் அறியார் நின் நிழல்வார்வோரே திருவில் அல்லது தொலைவில் அறியார்”
(புறம். 20)

என்ற கவிதை நம்முடைய உள்ளத்தைத் தொடுகிறது. அறிவு நலஞ் சான்றவர்கள் இவ்வளவு தெளிவாகக் கருத்தைச் சொல்லுகின்றார்கள். பெரும்பானுற்றுப்படையில் வானவில்லைக் குறித்த நிகழ்ச்சி யொன்று வருகிறது. கருமுகில் மழைபொழியத் தொடங்கு முன் உச்சியிலே வானவில் குறையாகத் தோன்றும் என்ற அறிவியல் உண்மை வெளிப்படுகிறது.

“உறைகால் மாறிய ஒங்குயர் நன்றதீலை அகவிரு வான்த்துக் குறைவில் ஏய்ப்ப”
(பெரும் 291-92)

என்பது பாடல்.

வால் நட்சத்திரங்களைத் “நாமகேது” என்றமூத்தனர். அந்த வால் நட்சத்திரங்கள் குரியமண்டலத்திலிருப்பவை, இவை பல நூற்றுண்டுக்காலங்கு ஒருமுறை கதிரவனைச் சுற்றி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த வால் நட்சத்திரம் தோன்றுகின்ற போது நாட்டின் வறுமை அதிகரிக்கும். பஞ்சந் தலைவரித்தாடும். பட்டினி பெருகும். நாட்டின் தலைவர்கள் இறப்பர். நாட்டுக்குக் கேடும் வரும் என்ற எண்ணம் நிலசீ வந்தது. இதனைப் பாரியை தோக்கிக் கபிலர் பாடிய பாடலிலேயே காணலாம்.

“மைம்மீன் புகையினும் நூமம் தோன்றினும்”
என்ற வரியினால் வால்நட்சத்திரம் தோன்றினாலும் மழைவளம் குறையாது என்று கூறுகின்றார்.

‘சார்பியல் தத்துவம்’ என்பது விஞ்ஞான யுகத்தில் இன்றும் தீர்க்கமாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாததொரு பெருந்தத்துவமாக இருந்து வருகின்றது. ‘காலங்கு சார்பானது’ என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் இயற்கை பற்றிய மனிதனது கருத்துக்கள் அடியோடு மாற்றமடைந்தன. பல்நூறு ஆண்டுகளாய் நிலவில் வந்துள்ள பின்தங்கிய கருத்தோட்டங்களின் மீது மனித அறிவாற்றல் கண்ட மிகப் பெரிய வெற்றி களில் ஒன்றைக் குறிக்கும் கண்டுபிடிப்பு இது. பூமி உருண்டையானது என்பது கண்டுபிடிக்கப் பட்டதும் மனிதனது கருத்தோட்டங்களில் ஏற்பட்ட புரட்சிரமான மாறுதலுடன் தான் இந்த மாற்றத்தை ஒப்பிட வேண்டும். காலத்தின் சார்பியலானது 1905-ஆம் ஆண்டிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதைக் கண்டுபிடித்தவர் அல்பர்ட் ஜூன்ஸரின் (1880 - 1955) அப்பொழுது 25 வயது இனானு ராய் இருந்த அவரை இந்தக் கண்டுபிடிப்பு மானுட சிந்தனையின் மாமேதகளாகிய கொப்பர்னிக்கள், நியூட்டன் போன்ற விஞ்ஞ

ான் அறிவிவாளியாளர்களது வரிசையில் இடம்பெறச் செய்தது. அல்பர்ட் ஜூன்ஸரினை இயற்கை விஞ்ஞானத்தை உருமாறச் செய்த மாமனிதருள் ஒருவரென வெனின் குறிப்பிட்டார்.

நவீன விஞ்ஞானத்தின் மகத்தான சாதனைகளினுருட்டையும் இன்றைய உலகின் அமைதியின்மையும் போட்டி டூசல்களும் இலைந்தும் பிணைந்தமுள்ளன. மனித மனங்களிடையேயுள்ள குரோத விரோதப் போக்குகள் விஞ்ஞான விநித்தகளின் அழிவுக்கு குறியிற் செல்லும் அபாயகரமான போக்கு நிலவுகிறது. புறவுகளிலே வல்ல மயும் பெரும் அழுத்தமும் கூர்மையும் முனைப்புப் பெறும், உயர்ந்து வளரும் ஏகாதிபத்திய மனப்போக்குக்களையும் விஞ்ஞான விளைவுகளின் ஊடே சார்த்திப் பொருத்திப் பார்ப்பதுவும் சுவைபயப்பதாகும். ஆயினும் விஞ்ஞானத்தின் முதல் விளைவினை இலக்கியத்திற் கண்டுகொள்ளலாம்.

பாதுகாப்புச்செலவும் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்

திரு. ந. பேரின்பநாதன்
பொருளியற்றுறைச் சிரேஷ்ட விரிவுறையாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கை அரசாங்கம் இன்று எதிர் நோக்கும் பாரிய பிரச்சினைகளில் ஒன்று துரிதக்தியில் அதிகரித்துச் செல்லும் பாது காப்புச் செலவாகும். பாது காப்பி கீஸ் க்குறித்த செலவினை நோக்கின் அதனாலும் பண்டியாக ஏற்குறையே இருபது மட்டு காக 1977இல் 500 மில்லியன் ரூபாய்களிலிருந்து இவ்வருடம் 1000 மில்லியன் ரூபாய்களாக அதிகரித்துள்ளது. இத்தகைய அதிகரிக்கும் போக்கு இலங்கையில்மட்டுமல்லாமல் ஏனைய உலக நாடுகளிலும் காணப்படுகிறது. உலக இராணுவச் செலவு 1971ஆம் ஆண்டில் 273.3 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாக இருந்து 1980ல் 656.7 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாக அதிகரித்துள்ளது.² இதிற் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் யாதெனவில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளைவிட வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகளிற் பாது காப்புச் செலவு துரிதக்தியில் அதிகரித்தது மட்டுமல்லாமல் உலக பாதுகாப்புச் செலவில் அவை பெறும் பங்கு அதிகரித்து வந்துள்ளது என்பதாகும். 1970ஆம் ஆண்டுக்கும் 1979ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளின் மீதான பாது காப்புச் செலவு மெய்தியில் 72.6 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களில் இருந்து 118.7

அமெரிக்க தொலர்களாக 63 சதவீதம் அதிகரி திருப்பதுடன் உலக இராணுவச் செலவில் இந்தாடுகளின் பங்கு 17.1 சதவீதத்தில் இருந்து 22.5 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது³. இவ்வாறு அண்மைக் காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்று வரும் பாதுகாப்புச் செலவுக்கும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் இடையேயான தொடர்பினை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பாதுகாப்புச் செலவு என்பது அண்மைக்காலமங்களில் அரசாங்கங்களினால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு புதிய விடயமாகும். நின்டு காலம் தொட்டே உள்ளாட்டில் ஏற்படும் குழப்பங்களைத் தவிர்த்து அமைத்தையப் பேணுவதற்காகவும் வெளிநாட்டுப்படை எடுப்புக்களில் இருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் பாதுகாப்பிற்காக நாட்டிற் படைகள் வைத்திருப்பதும் அதற்காகச் செலவு செய்வதும் அத்தியாவசியமான தொன்று எனக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. அதே போன்றே பாதுகாப்புச் செலவின் அளவினைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் நின்டு கால வரலாற்றிற்க் கொண்ட தாகும். இவ்வகையான இது தரப்பட்ட

கருத்துக்களும் பாதுகாப்புச் செலவினால் ஏற்படக்கூடிய நன்மை திமைகள் காரணமாக வைத்தே கூறப்பட்டுள்ளன. இங்கு நாம் பாதுகாப்புச் செலவினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை ஆராய முன்னர் ஒரு முக்கிய அமசுத்தினைக் குறிப்பிடுதல் அவசியமான நாடும்.

இவ்வொரு நாடுகளும் பாதுகாப்புக்காக எவ்வளவு செலவினைச் செய்கின்றன என்பதைச் சரியான அளவிற் கணக்கிட முடியாது. ஏனெனில் அச்செலவுகள் பற்றிய புள்ளி விபரங்களை இரகசியமாக வைத்திருப்பதையே அவை விரும்புகின்றன. இதன் காரணமாகப் பாதுகாப்புச் செலவு பற்றிய புள்ளி விபரங்கள் ஒரு உத்தேசமான மதிப்பீடாக இருக்குமேயன்றிச் சரியான அளவிற் பெறமுடியாது⁴. 1983ஆம் ஆண்டளவில் உலக இராணுவச் செலவு 800 மில்லியன் டெலர் களாக இருந்தது. 1980ஆம் ஆண்டிற் செய்யப்பட்ட உலக இராணுவச் செலவில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் அவற்றின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் சதவீதமாகச் சராசரியாக 5.4 லீதத்தினையும் வளர்முகநாடுகள் 5.1 லீதத்தினையும் செலவுசெய்தன. தனிப்பட்ட சில நாடுகள் தமது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் இராணுவச் செலவுக்காகச் செலவிட்ட அளவினைச் சதவீதத்திற் பின்வரும் அட்டவணை காட்டி நிற்கின்றது.

அட்டவணை 1.

மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியிற் பாதுகாப்புச் செலவின் பங்கு 1980 (சதவீதத்தில்)

நாடுகள்	சதவீதம்
இஸ்ரேல்	29.1
இமான்	24.6
சிரியா	18.1
சோவியத்யூனியன்	14.6
சபூதி அரேபியா	14.4
சீன	8.5

நாடுகள்	சதவீதம்
அமெரிக்கா	5.5
ஐக்கிய இராச்சியம்	5.1
பாகிஸ்தான்	5.0
இந்தியா	2.8
இலங்கை	0.7

மூலம் : Overseas Development Council U. S. Foreign Policy and the Third world Agenda 1983 (New York praeger, 1983) P. 261.

எணைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது பல மத்திய மிக்கு நாடுகளே மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியிற் சதவீதமாக நோக்குகையில் கூடிய அளவினைப் பாதுகாப்புச் செலவுக்காக ஒதுக்குகின்றன. ஆனால் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியிற் சோவியத் ரஷ்யா, அமெரிக்கா போன்றனவே அதிக செலவினைச் செய்கின்றன. உதாரணமாக 1979ம் ஆண்டிற் சோவியத்ரஷ்யா பாதுகாப்புக்காக 183,000 மில்லியன் டெலர்களையும் அமெரிக்கா 122,279 மில்லியன் டெலர்களையும், இஸ்ரேல் 4814 மில்லியன் டெலர்களையும் கிரியா 1577 மில்லியன் டெலர்களையும் செலவு செய்தன. இவ்வாருண செலவுகள் அன்மைக்காலத்திற் பெருமளவு அதிகரித்து வந்துள்ளன. பாதுகாப்புச் செலவானது பல காலங்களிற் பல நாடுகளாலும் சர்வதேச நிறுவனங்களாலும் குறைக்கப்பட வேண்டும் அவ்வது நீண்டப்பட வேண்டுமென்ற கருத்துக்கூறப்பட்டு வந்த போதும் நடைமுறையில் அதற்குமாறுகப் பாதுகாப்புச் செலவு அதிகரித்தே வந்துள்ளது:

பாதுகாப்புச் செலவு நாட்டின் இறைமையைப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமான தெள்ற காரணத்தினாலேயிட வேறு சில பொருளாதார ரீதியான காரணங்களாலும் இச் செலவுகள் நாட்டிற்கு நன்மை பயப்பனவாக உள்ளன எனச் சிலர் வாதிடுகின்றனர். அத்தகைய நன்மைகள் பின்வருமாறு:

1. வேலைவாய்ப்பினை அதிகரித்தல்.
2. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாக அமைதல்.

3. சமூகப் பொது மதல்களில் முன்னேற் றத்தினை ஏற்படுத்தல்.
4. பொருளாதார வளர்ச்சியை உயர்த்துதல்.

இத்தகைய கருத்துக்களை ஓவ்வொன்றுக் நோக்குவோம்.

முதலிற் பாதுகாப்புச் செலவினை அதிகரிப்பது வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்கும் என்ற வாதத்தினை நோக்கலாம். நாட்டில் வேலையின்மை அதிகமாக இருக்கும் போது அதனைக் குறைப்பதற்கான இலகுவான வழி வேலையில்லாதவர்களை இராணுவத்திற் சேர்த்து விடுதலே எனச் சுலர் கூறுவர். இதனால் ஏற்படக்கூடிய பின்னினாவகளை அறியாதோரே இத்தகைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதுண்டு. பாதுகாப்புச் செலவினையதிகரிக்கின்ற போது நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும். இராணுவ வீரர்கள், பயிற்சியாளர்கள் இராணுவக் கல்லூரிகளில் வேலைபார்ப்போர், இராணுவ வைத்தியர்கள், தாதிகள், ஆலோசகர்கள் நிருவாகிகள் என்ற வகையிலும் இராணுவத்திற்குத் தேவையான உடைகள் சப்பாத்துக்கள் ஆயுதங்கள் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதனாலும் வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கின்றன.

பாதுகாப்புச் செலவு அதிகரிப்பு, பல்ரை வேலைக்கமர்த்துவதனால் அவர்கள் பெறுகின்ற சம்பளம்கள் செலவறிக்கப்படுகின்றபோது பெருக்கினிலொவுகளிலும் நாடாக நாட்டின் தெசிய வருமானம் அதிகரிக்கவும் மொத்தச் சேவையில் உயர்வு ஏற்பட்டு வேலைவாய்ப்புக்கள் மேற்றும் அதிகரிக்கவும் வழியாக அமைகின்றது. மேலோட்டமாக இக்கருத்துக்களை நோக்குகின்றபோது பாதுகாப்புச் செலவு பெருமளவு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் என்ற முடிவுக்கே ஒருவர் வர நேரிடும். ஆனால் இதனை தழுவுகி ஆராயும் போது

இக்கருத்தின் முக்கியத்துவம் குறைவதைக் காணலாம்.

தற்போதையநிலையிற்பாதுகாப்புச் செலவிற் பெரும்பகுதி மூலதனச் செலவாகவே அமைகின்றது என்பதையும், பாதுகாப்பிற் காகச் செலவு செய்வதைவிட வேறு துறைகளில் அதே தொகையினைச் செலவிடுவதன் மூலம் கூடுதலான வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையிலும் பாதுகாப்புச் செலவு வேலைவாய்ப்பினை அதிகரிக்கும் என்றகருத்தின் வளிமையைக்குறைக்கலாம். உலக இராணுவச் செலவில் 75சதவீதபண்ததினைச் செலவிடுகின்ற 12நாடுகளின் பாதுகாப்புச் செலவினைக்களை ஆராய்ந்ததில் அஶ்சேலவிற் போர்வீரர்களுக்காக 30சதவீமும் ஆயுதங்கள் பிற கருவிகளுக்காக 30சதவீதமும் அக்கருவிகளை அங்கங்கு வைத்துப்பராமரிப்பதற்காக 30சதவீதமும் ஆராய்ச்சி மற்றும் புதிய கருவிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக 10சதவீதமும் செலவாகின்றன என்பது தெரியவந்துள்ளது.⁵ இராணுவ வீரர்களுக்கான செலவே (சம்பளமே இதிற் பெரும்பங்கு பெறும்) அதிக வேலைவாய்ப்பை வழங்கவல்லதாகும். இதன் பங்கு இங்கு குறைவாக இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இவை தவிர்ந்த ஏண்ய செலவுகள் வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்கினும் அவைக்கூட அவற்றினை உற்பத்தி செய்து ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளிலேதான் கூடுதலாக இருக்குமியன் பதும் இறக்குமதி செய்கின்ற நாடுகளில் வேலைவாய்ப்பினை அதிகாளவுக்குப்பெருக்காதுள்ள பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சில வறிய நாடுகளிற் சப்பாத்துக்கள், இராணுவச் சிருடைகள், சாதாரண கட்டிடப்பொருட்களுக்கான கேள்வி கூட இறக்குமதி செய்யப்படும் நிரம்பல் ஊடாகவே பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டி உள்ளது.⁶ மேலும் அண்மைக்காலத்தின் இராணுவத்தினுற் பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதங்களின் தரம் அதிகரித்து வருவதால் இராணுவச் செலவில் முதல்-உழைப்பு விதிதம் உயர்வாக அமைகின்றது. இதனால் குறிப்பிட்ட முதலினால் ஏற்படுத்தக்கூடிய வேலைவாய்ப்புக் குறைந்து வருகின்றது.

பாதுகாப்புச் செலவு அதிகரிப்பு ஏனைய பொது, தலையர் துறைகளில் ஏற்படுத்தக் கூடிய முதலீட்டைக் குறைக்கின்றது. இராணுவத்துறையில் முதலீடுவதிலும் பார்க்க ஏனைய துறைகளில் முதலீடு செய்வது அதிக வேலையாய்ப்பை அளிக்கும் என்பது ஆயுத பரிகரணத்துக்கும் அபிவிருத்திக்கும் இடையிலான தொடர்பு பற்றி ஜஸ்கீய நாடுகள் சபைமூலம் செய்யப்பட்ட ஆயுவுகளில் இருந்து விளங்குகின்றது. ஒரு பில்லியன் அமெரிக்க டொலரை இராணுவத் தளபாடங்களிலும் சேவைகளிலும் செலவு செய்யின் 28,000 பதினிகளே கிடைக்கும்.⁷ இத்தொகையைக் கல்வியிற் செலவு செய்யின் 71,000 பதினிகளும், சொந்த நுகர்வுக் கைத்தொழில்களிற் செலவு செய்யின் 57,000 பதினிகளும் கிடைக்குமென அவ்வாய்வு கூறுகின்றது.⁸ மேலும் இராணுவத்தினருக்குத் தேவையான நவீன தளபாடங்கள் செய்வதற்கு அதிக செலவு ஏற்படுகின்றது. அதனை வேறு வழிகளிற் செலவிடின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவையான பல வசதிகளைச் செய்யலாமென்பதையும் நாம் ஜாகித்தறிய முடியும். இதனைப் பின்வரும் அடிடவைகளைட்டுகின்றது.

அட்டவணை 2.

இராணுவத்துறைச் செலவுக்கும் ஏனைய துறைச் செலவுக்குமிடையோவான் ஓப்பிடு.

1 டாங்க	= 520 வகுப்பறை
(500.000)	களுக்குக்களுவிகள் (30 மாணவர்கள் கொண்ட ஆரம்ப பாடசாலைவகுப்புகள்)
1 ஜூட் விமானம்	= 10,000 கிராமங்கள்
(2 கோடி அமெரிக்க ரூக்கும் மருந்தகங்கள் டொலர்கள்)	கிராமப்புக்கள் ஏனைய துறைகளில் உள்ளமக்களை நவீனமயப்படுத்த உதவுகின்றது, அதாவது இராணுவத்துறையில் ஏற்படும் கண்டுபடிப்புக்கள் ஏனைய துறைகளில் உள்ளமயப்படுத்த முன்னின்றது என்பது இவர்களின் கருத்தாகும். இந்நாடுகளிற் கிராமப்புறங்களிலேயே அதிகமான மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். பல படைவீரர்கள் கிராமங்களில் இருந்தே வருகின்றனர். இவர்கள் இராணுவத்திற் பயணப்படுத்தப்படும் உயர் தொழில்நுட்பம் மிக்க கருவிகள் வாக்கங்கள் போன்றவற்றை அறிவதன் மூலம் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் கிராமங்களில் இராணுவத்திற்காக 1000 மில்லியன் டொலர்களைச் செலவு செய்தால் 76,000 பேருக்கு வேலை கிடைக்கிறது. ஆனால் அதே தொகையைப் பிற துறைகளிற் செலவைகிடைக்கின்றது ⁹ . நவீன யுத்ததான் பாடங்களைக்கண்டுபிடிப்பதற்காகச் செய்யப்படும் பாதுகாப்புச் செலவு அதிகரிப்பு ஏனைய துறைகளில் உள்ள தொழில் நுட்பவியலாளர், பொறியியலாளர் ஆகியோரைத் தன்பக்கம் ஈர்த்துவிடுகின்றது. இது ஒரு பக்கம் மற்றத்துறைகளுக்கு ஏற்படும் நட்டமெனவாம். மேலும் இராணுவத் துறையில் உள்ள தேர்ச்சி பெற்ற வேலையாட்களைப்பொது மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் துறைகளுக்குமாற்றுவது கடினமாக இருப்பதனுலும் இத்தகைய வேலையாய்ப்பு சமூகத் திறகு ஏதாவது நல்ல பெறுமதிவாய்ந்த அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துகின்றதா என்பது பற்றியும் தெளிவு இல்லை. மேற்கூறிய கருத்துக்களில் இருந்து நாம் பெறும் முடிவுயானதையில் பாதுகாப்புத் துறைக்கான செலவு ஏனைய துறைகளைப் பிடிப்பிடிக்கும் அதிகரிப்பை ஏன்பதாகும்.

1 ஜூட் விமானம் = 10,000 கிராமங்கள்
(2 கோடி அமெரிக்க ரூக்கும் மருந்தகங்கள் டொலர்கள்)

1 போர்க்கப்பல் = 90 இலட்சம்
(10 கோடி அமெரிக்க பேருள்ள 13 நகர் டொலர்கள்) களுக்கும் 17 கிராமப்பகுதிகளுக்கும் மின்சார வசதியளித்தல்,

மூலம்: Courier, December, 1978, P. 12

அமெரிக்காவில் இராணுவத்திற்காக 1000 மில்லியன் டொலர்களைச் செலவு செய்தால் 76,000 பேருக்கு வேலை கிடைக்கிறது. ஆனால் அதே தொகையைப் பிற துறைகளிற் செலவைகிடைக்கின்றது⁹. நவீன யுத்ததான் பாடங்களைக்கண்டுபிடிப்பதற்காகச் செய்யப்படும் பாதுகாப்புச் செலவு அதிகரிப்பு ஏனைய துறைகளில் உள்ள தொழில் நுட்பவியலாளர், பொறியியலாளர் ஆகியோரைத் தன்பக்கம் ஈர்த்துவிடுகின்றது. இது ஒரு பக்கம் மற்றத்துறைகளுக்கு ஏற்படும் நட்டமெனவாம். மேலும் இராணுவத் துறையில் உள்ள தேர்ச்சி பெற்ற வேலையாட்களைப்பொது மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் துறைகளுக்குமாற்றுவது கடினமாக இருப்பதனுலும் இத்தகைய வேலையாய்ப்பு சமூகத் திறகு ஏதாவது நல்ல பெறுமதிவாய்ந்த அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துகின்றதா என்பது பற்றியும் தெளிவு இல்லை. மேற்கூறிய கருத்துக்களில் இருந்து நாம் பெறும் முடிவுயானதையில் பாதுகாப்புத் துறைக்கான செலவு ஏனைய துறைகளைப் பிடிப்பிடிக்கும் அதிகரிப்பை ஏன்பதாகும்.

சில சமூக விஞ்ஞானிகளின் கருத்தின் படி இராணுவத்துறையில் ஏற்படும் பல தொழில் நுட்ப முன்னேற்றங்கள், மக்களைக் குறிப்பாக வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளில் உள்ளமக்களை நவீனமயப்படுத்த உதவுகின்றது, அதாவது இராணுவத்துறையில் ஏற்படும் கண்டுபடிப்புக்கள் ஏனைய துறைகளையும் நவீனமயப்படுத்த முன்னின்றது என்பது இவர்களின் கருத்தாகும். இந்நாடுகளிற் கிராமப்புறங்களிலேயே அதிகமான மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். பல படைவீரர்கள் கிராமங்களில் இருந்தே வருகின்றனர். இவர்கள் இராணுவத்திற் பயணப்படுத்தப்படும் உயர் தொழில்நுட்பம் மிக்க கருவிகள் வாக்கங்கள் போன்றவற்றை அறிவதன் மூலம் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் கிராமங்களில் இராணுவத்திற்காக 1000 மில்லியன் டொலர்களைச் செலவு செய்தால் 76,000 பேருக்கு வேலை கிடைக்கிறது. ஆனால் அதே தொகையைப் பிற துறைகளிற் செலவைகிடைக்கின்றது⁹. நவீன யுத்ததான் பாடங்களைக்கண்டுபிடிப்பதற்காகச் செய்யப்படும் பாதுகாப்புச் செலவு அதிகரிப்பு ஏனைய துறைகளில் உள்ள தொழில் நுட்பவியலாளர், பொறியியலாளர் ஆகியோரைத் தன்பக்கம் ஈர்த்துவிடுகின்றது. இது ஒரு பக்கம் மற்றத்துறைகளுக்கு ஏற்படும் நட்டமெனவாம். மேலும் இராணுவத் துறையில் உள்ள தேர்ச்சி பெற்ற வேலையாட்களைப்பொது மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் துறைகளுக்குமாற்றுவது கடினமாக இருப்பதனுலும் இத்தகைய வேலையாய்ப்பு சமூகத் திறகு ஏதாவது நல்ல பெறுமதிவாய்ந்த அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துகின்றதா என்பது பற்றியும் தெளிவு இல்லை. மேற்கூறிய கருத்துக்களில் இருந்து நாம் பெறும் முடிவுயானதையில் பாதுகாப்புத் துறைக்கான செலவு ஏனைய துறைகளைப் பிடிப்பிடிக்கும் அதிகரிப்பை ஏன்பதாகும்.

ஞக்குப்பரவ வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது எனக் கூறப்படுகின்றது. அத்துடன் இராணு வநிறுவனங்கள் நகரப்பகுதிகளிலேயே இயங்குவதால் அங்கிருந்து நகரப்பகுதியில் ஏனைய துறைகளுக்கும் தொழில்நுட்பம் பரவுகின்றது என்றும் கூறப்படுகின்றது. எனினும் இக்கருத்துக்களை உண்றிக்கவனித்துப்பார்ப்பின் இதில் உள்ள உண்மைத்தன்மையற்ற சில விடயங்களைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

இராணுவத்துறையிற் பயன்படுத்தப்படுகின்ற பல சாதனங்களில் உள்ள தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் நகரத்துறையிலோ அல்லது கிராமியத்துறையிலோ உள்ள பொதுமக்களின் அன்றைத் தேவைக்குப் பயன்படுத்துகின்ற விடயங்களில் எதுவித முன்னேற்றத்தினையும் கொண்டுவரப்போவதில்லை என்பது சிலர் என் கருத்தாகும். உதாரணமாக யுத்தத்திற்காகப்பயன்படுத்துகின்ற ஆகாய விமானமொன்றின் இயக்கமும், பராமரிப்பும் பொதுமக்கள் துறைக்குப் பெரும்மாற்றத்தினைக் கொண்டுவராது. மேலும் இராணுவத்துறையில் ஏற்பட்ட ஆராய்ச்சியின்பயனாகப் பிறதுறைகளுக்கு வந்துள்ள புதுமைகள் மிகச் சிலவே. அவைகூடப் பாதுகாப்புத்துறையில் அதற்காகச் செலவிடப்பட்ட செலவிலூடாகக் கிடைத்தலையே. அப்பணத்தைப் பிறதுறைகளிற் செவவு செய்திருப்பின் அப்புதுமைகள் பிறதுறைகளிலும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது அவற்றைவிட முன்னேற்றமான தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புக்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். மேலும் இராணுவத்துறையில் ஏற்கனவே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விடயங்களை மேலும் முன்னேற்றமான வழியில் எவ்வாறு பயன்படுத்தமுடியும் என்பது பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் கூடுதலாக நடைபெறுகின்றனவே யொழிய புதிய தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புக்கள் அதிகம் ஏற்படுவதில்லை. உதாரணமாகத் துப்பாக்கியை மேலும் முன்னேற்றமான வழியில் எப்படி இயக்கலாம் என்பது போன்ற ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுவதைக் கூறலாம். அத்துடன் இராணுவத்

துறையில் ஏற்படும் கண்டுபிடிப்புகள் பொதுமக்களின் நல்வாழ்வுக்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு அதிகம் பயன்படாது மக்களின் நல்வாழ்வுப் பாதையில் இருந்து விலகுவதாகவே காணப்படுகின்றது. இதன்காரணமாகவே இராணுவத்துறையில் ஏற்படும் ஆராய்ச்சி மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு உதவுகின்ற பிறதுறைகளின் முன்னேற்றங்களுக்கு உதவவில்லை என்பது மட்டுமல்லாது அதற்கு உதவக்கூடிய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்குத் தடைக்கல்லாக அமைகின்றது என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

பாதுகாப்புச்செலவில் ஏற்படும் அதிகரிப்புக் காரணமாக ஏற்படும் நன்மைகளிலோன்றுக்குச் சமூகப்பொது முதலீட்டு வசதிகள் அல்லது துணையகைக் கட்டுமைப்பு வசதிகள் பெருக்குதல் என்பதும் கூறப்படுகின்றது. பாதுகாப்புச்செலவதிகரிப்பின் காரணமாகப் போக்குவரத்து (தரை, கடல், ஆகாயம்) தொலைத்தொடர்பு வசதிகள் நுறை முக வசதிகள் வில்தரிக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் ஏற்படும் வளர்ச்சி பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு உதவுமெனினும் இராணுவத் துறைகளைச் செய்யப்படும் இவ்வசதிகள் குறிப்பிட்ட நாட்டின் மக்கள் தொகையில் மிகச் சிறிய பகுதியினராலேதான் பயன்படுத்தப்படும் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. நீண்டகாலப் பொருளாதார வளர்ச்சி வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையிற் பொதுமக்களின் தேவைக்கான சமூகப் பொது முதலீடுகளை உருவாக்குவதே இராணுவ தேவைக்கான சமூகப் பொதுமதலீடுகளை உருவாக்குவதிலும் பார்க்கப் பொருளாதாரத்திற்கு அதிக நன்மை பயக்கும் விடயமாகும்.

பாதுகாப்புச் செலவு அதிகரிப்பு பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிக்கும் என்று கூறப்படுகின்றது. பொதுவாய்ப் பாதுகாப்புக்கென ஒதுக்கப்படும் செலவு பிற தறைகளில் ஈடுபடுத்தக்கூடிய முதலீட்டின் அளவினைக்குறைப்பதனாற் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கும் என்றே கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் 1973ம் ஆண்டில் என்பவராற் பாதுகாப்புச் செலவுக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மிடையோன் தொடர்பு பற்றிச் செய்யப்பட்ட மெய்ச்சான்று ரீதியான ஆய்வின் மூலம் பெறப்பட்ட முடிவு இவ்விடயத்திற் புதியதொரு கருத்தினைக் கூறியது. அவர் 1950ஆம் ஆண்டிற்கும் 1964ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையில் வளர்ச்சியடைந்து வரும் 44 நாடுகளிற் பாதுகாப்புச் செலவுக்கும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் இடையே காணப்பட்ட தொடர்பு பற்றி 1973 இல் ஆராய்ந்தார். அவ்வாய்வின்படி அவர் பற்ற முடிவு யாதெனில் குறிப்பிட்ட நாடுகள் அவற்றினாவுடன் ஒப்பிடுகையிற் பாதுகாப்புச் செலவினை அதிகமாகச் செலவு செய்த காலங்களில் அதிக விரைவான வளர்ச்சியையும், பாதுகாப்பின்மீது குறைந்த செலவு செய்தபோது குறைந்த வளர்ச்சியையும் கண்டன என்பதாகும்.¹⁰ ஆனால் புலேயிற் என்பவரின் முடிவு பற்றி விமர்சிப்போர் அவரது ஆய்வு குறிப்பிட்ட நாடுகளுக்கு அதிகளவு வெளிநாட்டு உதவி கிடைத்த காலங்களிற் செய்யப்பட்டதென்றும் அவ்வுடன் இராணுவச் செலவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வளர்களால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பாதிப்பினை ஈடு செய்திருக்கலாம் என்றும் கூறுகின்றனர்.¹¹ 1970 களிலும் 1980களிலும் வெளிநாட்டு உதவி வீழ்ச்சியடைந்தபோது அதிகரித்த இராணுவச் செலவுக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு குறைந்த பங்கினை ஆற்ற கூடிய தனியார் நுகர்வுக்கோ, வீடுமைப்பு, சுகாதாரம், கல்வி போன்ற சமூகப் பொது முதலீடுகளின் மீதோ பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். எனவே இந்நிலையில் இராணுவத் துறைக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட பணத்திற்கான சந்தர்ப்பச் செலவு குறைவானதாகும் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இக்கருத்தைத் தெரிவிப்பவர்கள் நீண்ட காலத்திற் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படு

இருந்திருக்கலார். மேலும் 1965ம் ஆண்டிற்கும் 1973ம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் 54 வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளிற் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் பாதுகாப்புச் செலவுக்கும் இடையே காணப்பட்ட தொடர்பு எதிரானதாக இருந்ததாக விம் என்பவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரை தெரிவிக்கின்றது.¹² அண்மைக்காலத் தில் 69வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளில் 1950களிலும் 1960களிலும் பாதுகாப்புச் செலவுக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இடையே காணப்பட்ட தொடர்பு பற்றிச் செய்யப்பட்ட ஆய்வு வளர்ச்சி வீதம், விவசாய உற்பத்தி என்பன பாதுகாப்புச் செலவு அதிகரிப்பாற குறைந்துள்ளன என்று கூறுகின்றது. மேலும் 1984இல் 69 நாடுகளில் இது குறித்து பெயின், அனஸ், ரெயி லர் என்போராற் செய்யப்பட்ட ஆய்வும் பாதுகாப்புச் செலவுக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இடையே எதிரான தொடர்பு காணப்படுகின்றது என்பதையே நிருபித்தது. இராணுவச் செலவில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு ஏனைய துறைகளுக்குச் செல்லக்கூடிய முதலீடுகளைப் பாதிப்பதனாடாகவே இத்தகைய தொடர்பு காணப்படுகின்றது.

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் பாதுகாப்புச் செலவுக்குமிடையோன் தொடர்பு பற்றிக்கூறும் இன்னைகு கருத்தையும் குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். பாதுகாப்புக்கெனச் செலவிடப்படுவதற்குப் பலம் அதற்கென ஒதுக்கப்படாமல் இருந்திருப்பின் அப்பணம் எதிர்காலத்திற் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குக் குறைந்த பங்கினை ஆற்ற கூடிய தனியார் நுகர்வுக்கோ, வீடுமைப்பு, சுகாதாரம், கல்வி போன்ற சமூகப் பொது முதலீடுகளின் மீதோ பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். எனவே இந்நிலையில் இராணுவத் துறைக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட பணத்திற்கான சந்தர்ப்பச் செலவு குறைவானதாகும் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இக்கருத்தைத் தெரிவிப்பவர்கள் நீண்ட காலத்திற் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படு

வதற்கு அடிப்படையாக அமைகின்ற மனித முதலீட்டின் முக்கியத்துவத்தை மறந்தவர் களாகவே இருப்பர் போலும். அத்துடன் மூன்றாம் உலக நாடுகளைப் பொறுத்தவரை முதல் என்ற காரணி அருமைத்தன்மையுடையதாக இருப்பதால் இராணுவத்துறையிற் செலவிட்டபண்டதை வேறு துறைகளில் முதலீட்டிருப்பின் அதிக வேலைவாற்பையும்,

அதிக தெரழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தையும் அதிக பொருளாதார வளர்ச்சியையும் கண்டிருக்க முடியும். மூன்றாம் உலகநாடுகளைப் பொறுத்த மாத்திரமல்லாமல், பொதுவாக எல்லா உலக நாடுகளைப் பொறுத்தும் இக்குறுத்துப் பொருத்தமானதாக இருக்குமெனக்கூறின் மிகையாகாது.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. Ram. N, "Effects of ethnic conflict" Interview With Ronnie de mel, Lanka Guardian, Vol. 9 No 21, March 1987. p. 13.
2. Overseas Development Council, U. S. Foreign Policy and the Third World Agenda, Praeger, Newyork, 1983, P, 261.
3. Shuja Nawaz, "Economic Impact of defense Expenditure" Finance and Development, No 1. Vol. 20, March 1983. P. 34
4. புனைஸ்கோ "பண்டகலப்போட்டி, பண்டத்துறைச் செலவு என்றும்" உயர்ந்து வரும் போக்கு", சுவியர் யூன்1979. P.6
5. புனைஸ்கோ, சுவியர், ஜனவரி 1976. P.21
6. Michael Todaro, Economic Development in the Third World, Third edition, Longman, London 1985. P. 533
7. துண்டுப்பிரசுரம், பாடசாலை மாணவர்க்காக இலங்கையின் கல்வி அமைச்சரினாற் பிரசுரிக்கப்பட்டது.
8. மேற்படி.
9. புனைஸ்கோ, "எளிதில் அழியா 3 கற்பணகள்" சுவியர் யூன் 1979. Pg27
10. Emile Benoit, "Growth and defense in Developing Countries", Economic Development and Cultural Change Vol. 25, No2, January 1978.
11. Shuja Nawaz, P. 35
12. Michael Todaro, p. 535
13. David Lim, "Another look at the growth and defense in less Developed Countries", Economic Development and cultural change, Vol.31, No2, 1983.

இலங்கையில் முஸ்லிம் மக்களின் வளர்ச்சியும் செறிவும்

திரு. கா. குபாலன்

புனியியற்றுறைச் சிரேஷ்ட விரிவுறையாளர் மாற்பாளப் பல்கலைக்கழகம்.

உலகிற் செற்வாகப்பரவியுள்ள இல்லாம் மதம் பிரதான மதங்களில் ஒன்றாகும். இம்மதமானது மரிஞ்சிலிருந்து மேற்கே ஸ்பெயின் வரையும் கிழக்கே சீனு, யாவா, பிலிப்பைன்ஸ் வரையும் வியாபித்துள்ளது. இந்தியாவுக்கு இம்மதத்தவர்களாலு வருகை ஏற்றதாழ கி. பி. 650 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. அதாவது முகம்மது நபி இறந்த சிறிது காலத்துக்குள்ளே இந்தியாவுக்குப் பல்வேறு காரணிகளின் கீழித் தம் உள்வரவினை சேற்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இந்தியாவோடு ஒப்பிடும் போது இலங்கைக்கு முஸ்லிம்களின் வருகை காலத்தாற் பிந்தியதாகும். இவர்கள் இலங்கைக்கு வருவதற்கான காரணம் வர்த்தக நோக்கமே. முஸ்லிம்கள் வரலாற்றுக்காலந் தொட்டு வர்த்தகப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட வர்கள். அராபியப் பிரதேசத்திலிருந்து தமது வர்த்தகத்தை விரிவுபடுத்தும் நோக்குடன் கிழக்குலக நாடுகளுக்கு மட்டுமன்றி மேலை நாடுகளுக்கும் வர்த்தகப் பொருட்களின் தண்மைகளுக்கேற்ப இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். இவர்கள் காலப்போக்கிலே தாம் சென்றடைந்த பிரதேசங்களைத் தமது சொந்தப் பகுதிகளாகக் கருதி ஆங்காங்கே தங்கிவிட்டதை வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் ஆரம்பகாலத்தில் நாட்டின் மேற்கு, தெற்கு கரையோரங்களிலேயே குடியேறினர் எனப் பல ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். பேருவளை, காலி, புத்தனம் போன்ற துறைகளுடாகத் தமது வர்த்தகத்தை விரிவுபடுத்தினர். இலங்கைக்கு ஆரம்பத்தில் வந்த முஸ்லிம்கள் காலப் போக்கில் இலங்கையிலுள்ள பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டதுடன் தமிழ் மொழியைத் தங்கள் மொழியாக்கிக் கொண்டனர். அன்னைக் காலத்தில் அரசியல் ரீதியிற் சில வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இது தொடர்பாக வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. (இல்லாம் தொன்று தொட்டு உள்ள மதம் என்றாலும் அதைப் பூர்த்தி செய்து முழுமையாக்கித்தந்தவா முஹம்மது நபியாகும். இவர் கி. பி. 570 இற் பிறந்தார். உருவு வழிபாட்டிலும் முடநம்பிக்கையிலும் பழையக் கொள்கைகளிலும் கோட்பாட்டிலும் அழுந்தியிருந்த அன்றைய அராபிய மக்கள் “ஆண்டவன் ஒருவனே அவன் உருவமற்றவன் அவனுடைய திருத்தூதர் முஹம்மது நபி அவர்களே” என்பதை இல்லாமியர் தம் மூலத்துவமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். இவற்றைப் பின்பற்றி நடப்பவர்களே ‘முஸ்லிம்கள்’ எனப்படுவர்.

மூலம்:- Abal Kalam H. M. Muslim Law India, Madras 1973, P P 2-3)

அதாவது மூஸ்லீம்கள் முதலில் மேற்குமாவட்டங்களுக்கு வந்தடைந்த சமயம் அப்பிரேசன்திற் சிங்களவர்களே அதிகமாக இருந்துள்ளவைமால் இவர்கள் சிங்களப் பெண்களையே திருமணம் செய்திருப்பர் எனவும் தமது முதாலையினர் சிங்களவர்களே எனவும் ஒருகிலர் தெரிவிக்கின்றனர். (விரகேசவி 10-3-85). ஆனால் அராபியாவிலிருந்து நேரடியாக இலங்கைக்கு வருகை கந்தவர்களிலும் பார்க்க இந்தியாவின் கிழமைக்கரைப் பகுதிகளிலும் தமிழ் நாட்டின் ஏனைய பகுதி களிலும் முதலிலே தமது தொழிலை நடத்தி வந்தவர்கள் காலப்போக்கில் இலங்கையூடாக வர்த்தகம் மேற்கொண்டிருந்த வாய்ப்பினாப் பயன்படுத்தியே 10ஆம் நூற்றுண்டின் பிறபகுதியிலும் 11ஆம் நூற்றுண்டிலும் இலங்கைக்கு வந்துள்ளனர் எனவும் இவர்கள் தமிழ் மௌரியரைச் சராமாகப் பேரி வந்தமையால் தாம் எந்த இனத்திற் பெண்ணைப் பெற்றுக் கொண்டாலும் தமிழ் மொழியைத் தமது மொழியாக்கிக் கொண்டனர் என்பது பொதுவாகப் பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்திலே இலங்கையில் வாழும் எல்லாமுறை மக்ஞம் தமிழ் மொழியையும்தத்தினாட்டாகத் தவித்துவத் தையும் பேணிப்பாதுகாத்துவருகின்றனமக்கு மதக்திற் கொண்டுள்ள இறுக்கமான பிடிப்பு, சமூக அந்தல்தில் மூஸ்லீம் ஆண்களின்றிலூ உயர்வாக இருந்துள்ளமைப்போன்றன காரணங்கள் எனக் கூறலாம். அதாவது எந்த இனப் பெண்களைத் திருமணம் செய்தபோதிலும் தமக்கு ஒரு பொதுவான கலை கலாசாரப் பண்புகாணப்படவில்லை என்றும் என்பதில் உள்ள பொதுத் தன்மை இன்று மட்டுமல்ல இலங்கையில் அவர்களது வரலாற்றிலிருந்து அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

இலங்கையில் வாழும் மூஸ்லீம்களை இருபிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம். பிரித்தர் வீயர் வருகைக்கு முன்னர் அராபியாவிலிருந்தும் மற்றும் இந்தியாவின் தென்பகுதிகளில் இருந்தும் காலத்துக்குக் காலம் வந்தவர்

கள் “இலங்கை மூஸ்லீம்கள்” என அழைக்கப்படுகின்றனர். பிரித்தாவியர் ஆட்சியிற் பெருந்தோட்டச் செய்கையின் பொருட்டு இந்தியந் தமிழருடன் உள்வரவை ஏற்படுத் தியவர்களும் அதன் தொடர்ச்சியாக வர்த்தக ஜோக்கம் கருதி வந்தவர்களும் “இந்திய மூஸ்லீம்கள்” என அழைக்கப்படுவார். இவர்கள் இலங்கை இந்திய ஓப்பந்தப்படி ஒரு பகுதியிலர் தாயகம் மீண்டுள்ளனர். சிறிப்அளவு பங்கினர் இலங்கைப் பிரசையாகி உள்ளனர். 1981ஆம் ஆண்டு குடிக்கணிப் பின்படி “இந்திய மூஸ்லீம்” என்ற பாகுபாட்டினைக் குடிக்கணிப்புத் திணைக்களம் அகற்றி விட்டதை குறிப்பிடத்தக்கது

11ஆம் நாற்றுண்டிருந்து மூஸ்லீம்கள் இலங்கை வந்தடைந்துள்ளபோதும் என்னைக்கை அடிப்படையில் இவர்களின் பங்குபற்றி நின்டகாலப் போக்கில் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆங்கிலேயர் வருகையினைத் தொடர்ந்து 1871 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கைக்கான குடிக்கணிப்பு முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இருப்பினும் 1871, 1881, 1891, 1901, 1981, ஆகிய ஐந்து கணப்படுகளில் மூஸ்லீம்களை ஒரு பிரிவினராகக் கருதியே கணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய காலங்களில் இலங்கை மூஸ்லீம் இந்திய மூஸ்லீம் என்ற பாகுபாடுகாட்டப்பட்டு வந்துள்ளது. 1981 ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பின்படி 1056972 மூஸ்லீம்கள் நாட்டில் வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்கள் இலங்கையில் வாழும் மொத்த மக்களில் 5.6 லீதமாகவுள்ளனர்.

வளர்ந்த மேலை நாடுகளிற் குடித்தொகை வளர்ச்சி லீதம் (Zero Population Growth) படிப்படியாகக் குறைவடைந்து வரும் வெளையில் வளர்முக நாடுகளில் அதிகமாக இருப்பது அவ்வளவு நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குச் சவாலாக அமைந்து விடுகின்றது. தென் ஆசிய நாடுகளை ஒப்பிடும்போது இலங்கையிற் குடித்தொகை வளர்ச்சி லீதம் குறைவெனிலும் பொருளா

தார வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைவிப்பதைக் காணலாம். நாட்டிற் பல்வேறு இன மக்கள் வாழ்ந்து வருவதுடன் அவர்களிடையிலான வளர்ச்சி வீதம் வேறுபட்டதாக இருக்கின்றது. 1911 - 1946 காலப் பகுதிகளில் இலங்கை முஸ்லீம்களின் வளர்ச்சி வீதம் 59.76 வீதமாகவும் இந்திய முஸ்லீம்களின் வளர்ச்சி வீதம் 8.86. வீதமாகவும் எல்லா

இனத்தவர்களினதும் வளர்ச்சி வீதம் 62.12 ஆகவுமிருந்தது. 1946 - 1971களில் இலங்கை, இந்திய முஸ்லீம்களின் வளர்ச்சி வீதம் முறையே 121.73 - 23.03 ஆகக்காணப்பட, சுல இனத்தவர்களினதும் வளர்ச்சி வீதம் 90.62 ஆகவிருந்தது. இலங்கையில் முஸ்லீம்களின் குடித்தொகை வளர்ச்சிப் போக்கு அட்டவணை I இல் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை - 1

இலங்கையில் முஸ்லீம்களின் குடித்தொகை வளர்ச்சி 1911 - 1981

ஆண்டு	குடித்தொகை		இடப்பட்டகால வளர்ச்சி வீதம்			
	இல. முஸ்லீம்	இந். முஸ்லீம்	இல. முஸ்	இந். முஸ்	இல. முஸ்	இந். முஸ்
1911	233,001	32724	—	—	—	—
1921	251,925	32923	18024	199	0.77	0.06
1946	373,559	35624	121,634	2701	1.93	0.33
1953	463,963	47462	90,404	11838	3.45	4.74
1963	625,301	56913	161,838	9451	3.48	1.99
1971	828,304	27420	203,003	29493	4.06	6.48
1981	10,56,972	—	228,668	—	2.76	—

ஆதாரம்:- குடித்தொகைக் கணிப்பு அறிக்கைகள்.

இலங்கை முஸ்லீம்களைப் பொறுத்த வரை 1911 - 1971 ஆம் ஆண்டு வரையும் படிப்படியாக வளர்ச்சி வீதம் அதிகரித்துக் கொண்டு சென்றிருப்பதைக் காணலாம். இருப்பினும் இவ்வளர்ச்சிப்போக்குத்தேசியப் போக்குடன் தொடர்புடையதாயிருக்கின்றது. 1946 ஆம் ஆண்டு வரை பிறப்பு வீதம் அதிகமாயிருந்த போதிலும் இறப்பு வீதம் அதிகமாக இருந்தமையால் வளர்ச்சிப் போக்குக் குறைவாகவே காணப்பட்டது. மலேரியா நோய், பொதுச்சுகாதார மருத்துவ

வசதிகளின் பற்றுக்குறை, குழந்தை இறப்புக்கள், பிரசவத்தாய் இறப்புக்கள் போன்றன வளர்ச்சி வீதத்தை மட்டுப்படுத்துவதாக இருந்தது. 1946 இன் பின்னர் மேற்படி பாதகநிலைமைக்குப்பதிலாகச் சாதக நிலை காணப்படவே, பிறப்புக்கள் ஏறத்தாழ ஏற்ற இறக்கத்துடன் அமைய இறப்புக்கள் வெகுவாகக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டன. 1971 இன் பின்னர் வளர்ச்சி வீதத்தில் வீழ்ச்சி நிலை ஏற்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. கல்வி அறிவில் ஏற்பட்ட

மறுவலர்கள், குடும்ப நலனில் அக்கறை கொள்ளல், நகரவாழ்க்கை, பொருளாதார ரீதியிற் பெரிய குடும்பத்தைப் பராமரிக்க முடியாதறிலை போன்றபல காரணிகள் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றது.

எவ்வாறெனினும் ஏனைய இனங்களோடு ஒப்பிடும் போது கடந்த சில வருடங்களிலே தொடர்ச்சியாக முஸ்லிம்களின் இயற்கை அதிகரிப்பு வேகம் கொண்டுள்ளது. இதனை அட்டவணை 2 தருகிறது.

அட்டவணை - 2

இலங்கையில் இனாரிதியான இயற்கை அதிகரிப்பு வீதம் 1975 - 1979 (இயற்கை அதிகரிப்பு வீதம் 1000 பேருக்கு)

இனங்கள்	1975	1976	1977	1978	1979
சிங்களவர்	19.1	19.6	20.4	21.5	21.7
இல/தமிழர்	21.8	22.5	20.9	23.8	24.4
இந்தமிழர்	16.0	16.5	18.3	19.2	21.1
இல/முஸ்லீம்	23.6	25.3	25.4	26.9	28.9
இந்தமுஸ்லீம்	9.5	9.3	8.3	6.6	6.1
ஐரோப்பியரும்					
பறங்கியரும்	8.5	9.3	9.0	8.4	7.1
மலேயர்	14.8	17.3	15.7	15.8	15.1
சுகலரும்	19.3	20.0	20.5	21.9	22.4

ஆதாரம் : வாழ்வுப் புள்ளியியல் செய்தித்திரட்டி — 1980

முஸ்லீம் மக்களின் வளர்ச்சி நிலை அதிக மாக்கிருப்பதற்குப் பல்வேறு காரணிகள் தமிழ்களினைச் செலுத்தி வருகின்றன. இச் சமூகத்தின் சமூகபொருளாதாரக் காரணங்களோடு கலாசாரப் பாரம்பரியமும் இனைவதால் இவ்விளைவினைப் பெற வேண்டியுள்ளது. இல்லாமிய கலாசாரம் விரைவில் விவாகம் செய்வதை எளிதுமய்ப்படுத்துகின்றது. குடும்ப கெளரவுத்தைப்பேணிக்காக்கத் தங்கள் பின்னைகளுக்குப் பெற்றேர் விரைவில் விவாகம் செய்து வைப்பதை விரும்புகின்றனர். இல்லாமிய மதமும் சட்டங்களும் ஒருவன் ஒரே தடவை நான்கு பெண்களை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்கச் சம்மதம் தெரிவிக்கின்றன. இருந்த போதிலும் இலங்கையில் இத்தகைய

நிலைமை மிகக்குறைவாகவேயுள்ளது. ஏனைய இனத்தவர்களுக்கு விவாகம் செய்யும் வயது எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள போதும் மூல வீட்களுக்குச் சட்டத்தினால் மட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்காததும் இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது. முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை இலங்கையில் மட்டுமல்ல உலகின் பல நாடுகளிலும் அவ்வால் நாடுகளிற் காணப்படும் ஏனைய இனங்களோடு ஒப்பிடும் போது அதிக அளவு இயற்கை அதிகரிப்பைப் பெற்றிருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

இங்கியாவிற்குட 1881 — 1981 ஆம் ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கணிப்புக்களில் ஏனைய இனங்களிலும் பார்க்க

முஸ்லீம்களின் வளர்ச்சி வீதம் அதிகமாக விருந்தது. அண்மைக் காலங்களில் மேற் கொள்ளப்பட்டு வந்த தேவிய மாதிரி அளவிடு, குடும்பத் திட்டமிடற் பிரிவு, சிறிய, பெரிய ஆராய்ச்சிகள், குடித்தொகைவளர்ச்சி யில் முஸ்லீம்கள் காட்டிவரும் அக்கறையினைத் துலக்க மாத்த தெரிவிக்கின்றது. இவங்களையிலும் 1969/70 களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூகபொருளாதார ஆய்வு, மற்ற

ரும் பதிவாளர் நாயகத்தினாற் பெறப்பட்ட தரவுகளை உடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போதுகூட ஏனைய இனங்களிலும் பார்க்க வளர்ச்சியில் முன்னணியில் உள்ள என்றாம். (அட்டவணை 2)

1963 — 1981 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் இவங்களையில் மாவட்டரீதியில் முஸ்லீம்களின் வளர்ச்சி அட்டவணை 3 இற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை — 3

முஸ்லீம்களின் மாவட்டரித்தியில் வளர்ச்சி 1963-1981 இந்தியமுஸ்லீம் உட்பட

மாவட்டம்	வளர்ச்சிவீதம்	சராசரிவளர்ச்சி	நகரக் குடித்தொகை
			1981
வவுனியா/முஸ்லீத்தீவு	112.59	6.26	22.63
அனுராதபுரம்	104.7	5.8	8.91
நுவரெலியா	103.43	5.7	23.32
திருக்கொண்மலை.	74.82	4.2	42.85
மட்டக்களப்பு	72.73	4.0	43.75
கனுத்துறை	67.08	3.7	71.70
பொலந்துவை	65.61	3.6	8.89
மண்ணார்	64.91	3.6	11.79
அம்பாறை	64.32	3.6	17.30
மொன்றாகலை	63.25	3.5	2.54
யாழிப்பாணம்	59.96	3.3	88.50
குருநாகல்	59.87	3.3	9.18
இரத்தினபுரி	57.52	3.2	42.63
புத்தளை	57.5	3.2	39.65
மாத்துளை	54.4	3.0	32.35
இலங்கை	53.13	3.0	—
பதுளை	44.82	2.5	26.63
கேகாலை	43.28	2.4	39.33
கொழும்பு/கம்பஹா	33.54	1.86	98.88
காவி	32.59	1.8	71.74
கண்ணி	32.29	1.79	21.72
மாத்துறை	25.53	1.4	47.60
அம்பாந்தோட்டை	0.04	—	55.05

மூலம்: குடித்தொகைக் கணிப்பு அறிக்கை 1963-1981

இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் சராசரிக் குடித்தொகை வளர்ச்சி வீதம் 53.43 வீதமாகவிருக்க 16 மாவட்டங்கள் தேசிய வளர்ச்சியோடு ஒப்பிடும் போது அதிகமாகவுள்ளன. (அட்டவணை 3) பொதுவாக வடக்கு, மிக்கு மாவட்டங்கள் அதிகவளர்ச்சி வீதத்தைக் கொண்டுள்ளன. மேற்குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களிற் பிறப்பினால் மட்டும் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கொள்ள முடியாது. இம் மாவட்டங்களுக்கு ஏற்பட்ட உள் இடப்பெயர்வு முக்கிய காரணியாகும். முஸ்லிம் களது தேசிய வளர்ச்சியிலும் பார்க்க அதிகமாகக் காணப்படும் மாவட்டங்களிற் பெரும் பாலானவை வரண்ட பிரதேசங்களைச் சார்ந்தனவை. பொதுவாக இவர்களது தொழில் அமைப்பு குறிப்பிட்ட பகுதிகளிற் செறிவாக வாழ இடம் கொடுப்பதிலே புதியபுதிய பிரதேசங்களை நாடும் போது அவர்களது வருமானம் அதிகரிக்கும் நிலை காணப்படுவதாற் பல்வேறு அபிவிருத்தித்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் வரண்ட பகுதிகளை நாடுவது இயற்கையே, குறிப்பாக மகாவளி அபிவிருத்தித் திட்டம் பல நூற்றுக்கணக்கான சேவை மையங்களை உரு

வாக்கியுள்ளது. அவற்றில் இவர்களின் பங்கும் கணிசமாக அதிகரித்துச் செல்வதைக் காணலாம்.

இலங்கையில் முஸ்லிம் பக்கள் பரவலாக வாழ்ந்துவரினும் ஏனைய இனங்களைப் போலன்றி இவர்களுக்குரிய சிறப்பான ஆம் சம் யாதெனில் கிராமப்பகுதிகளாயிலும் சரி, நகரப்பகுதிகளாயிலும் சரி குறிப்பிட்ட பகுதிகளிற் செறிவாக வாழும் பண்டிகை அவதானிக்க முடிகின்றது. 1981-ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பின்படி 34.79 வீதமானாலும் வடக்கு, மிக்கு மாவட்டங்களில் வாழுகின்றனர். திருகோணமலை (7.04) மட்டக்களப்பு (7.5) அம்பாறை (15.28) ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் 29.82 வீதமானாலும் அமைகின்றனர். புத்தளம் தொடக்கம் அம் பாந்தோட்டை வரையிலான கரையோரமாவட்டங்களில் 29.3 வீதத்தினரும் கண்டிமாவட்டத்தில் 10.0 வீதத்தினரும் வாழுவதைக் காணலாம். மேற்குறித்த மூன்று பிரதேசங்களிலும் 74.1 வீதத்தினர் அடங்கியுள்ளனர். (அட்டவணை 4)

அட்டவணை-4

மாவட்டத்தியாக முஸ்லிம் குடித்தொகையை பரம்பரை, 1981.

மாவட்டம்	மொத்தக்குடித்தொகை	இலங்கையின் மொத்த முஸ்லிம் குடித்தொகையில் மாவட்டத்தின் பங்கு (வீதத்தில்)	மாவட்டத்தின் மொத்தக் குடித்தொகையில் முஸ்லிம் எம்பங்கு(வீதத்தில்)
கொழுஷ்பு	140461	13.29	8.27
கம்பஹா	38607	3.65	2.78
கஞ்சியூர்	61706	5.84	7.46
கண்ணடி	112052	10.60	9.95
மாத்தௌரை	25836	2.44	7.23
நுவரைலியா	14668	1.39	2.81
காலி	25896	2.45	3.12
மாத்தறை	16457	1.56	2.55
அம்பாந்தோட்டை	4732	0.45	1.12
யாழிப்பாணம்	13757	1.30	1.66
மன்னார்	28464	2.69	26.61
வவுனியா	6610	0.62	6.92
மூல்லைத்தீவு	3777	0.36	4.87
மட்டக்களப்பு	79317	7.50	23.97
அம்பாறை	161481	15.28	41.53
திருகோணமலை	74403	7.04	28.97
குருநாகல்	61342	5.80	5.06
புத்தளம்	47959	4.54	9.72
அனுராதபுரம்	41833	3.96	7.12
பொலந்துவை	17091	1.62	6.50
பதுனோ	26808	2.54	4.17
மொன்றாகலை	5322	0.50	1.90
இரத்தினபுரி	13531	1.28	1.70
கேகாலை	34832	3.30	5.10

மூலம்:- குடித்தொகைக் கணிப்பு அறிக்கை (1981)

முஸ்லீம் மக்கள் பரவலாக இலங்கையடங்கலும் வாழ்ந்துவளினும் நாட்டின் எந்த மாவட்டத்திலும் அறுதிப் பெரும்பான்மையினராக இருக்கவில்லை. (அட்டவணை 4) 1981 ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பின்படி அம்பாறை (41.5) திருக்கோணமலை (29.0) மன்னார் (26.6) மட்டக்களப்பு (24.0) மாவட்டங்களிற் கணிசமான முஸ்லீம்கள் உள்ளனர். இன்றீதியாகப் பார்க்கின்அம்பாறையில் இவர்களே அதிகமாகவுள்ளபோதும் மொத்த எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடும்போது குறைவாகவுள்ளது. அத்துடன் இம்மாவட்டத்தில் தனிப்பெரும்பான்மையைப் படிப்படியாக இழந்து வருகின்றனர். 1963இல் 16.3; 1971 இல் 45.4; 1981இல் 41.5 வீதமாகக் குறைவடைந்துசெல்வது குறிப்பிடத்தக்கது

இலங்கையில் 1981ஆம் ஆண்டுக் குடிக்கணிப்பின்போது 240 உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் காணப்பட்டன. இவற்றில் எட்டுப்பிரிவுகளிலேயே (நகரங்களை உள்ளடக்கிய உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் இதனுள் அடக்கப்படவில்லை) அதிகமாகஇருந்தனர். மன்னார் மாவட்டத்தில் முசுவியும், அம்பாறை மாவட்டத்திற் பொத்துவில், அக்கரைப்பற்று, அட்டாலைக்கேளை, நிர்க்காலூர், கரைவாகுப்பற்று, சமமாந்துறை ஆகிய பிரிவுகளும் திருக்கோணமலை மாவட்டத்திற் கிண்ணவியாப்பிரிவிமே இவர்கள் பெரும்பான்மையினமாக வாழும் பிரிவுகளாகும். தமிழ்வகாமப்பிரிவில் ஏனைய தவித் தனி இனங்களை விட முஸ்லீம்கள் அதிகமாகவுள்ளனர். அதேவேளை காவி மாவட்டத்தில் நியாகம, எல்லிட்டி ஆகிய உதவி அரசு அதிபர் பிரிவுகளில் இவர்களில் ஒரு வருகூடக் காணப்படவில்லை.

இலங்கையில் முஸ்லீம் மக்களைப் பொறுத்தவரை ஐந்தில் இரு பங்கினர் நகரவாசிகளாவார் (1963இல் 40.6, 1981இல் 40.9 வீதம்) 1963ஆம் ஆண்டிருந்து இம்மக்களது நகரப்பரம்பல், வளர்ச்சி என்பன அடிகரித்துக்கொண்டு சென்றுள்ளது என்று கூற முடியாது. இவர்கள் நகரப்பகுதிகளை அதி

சம் நாடுமிருப்பதற்குக் காரணம் கிராமிய பொருளாதார அமைப்பிலும் பார்க்க நகரப் பொருளாதாரத்துடன் இவர்கள் பின்னிப் பின்னாக்கப்பட்டுள்ளதாகும். வர்த்தகநடவடிக்கைகள் நகரவாற்கையை இவர்களிடையே தூண்டியிருந்த போதும் அவ்வமைக்காலங்களிற் கல்வியிற் கொண்டநாட்டம் நகர வாழ்க்கையைத் தூண்டுவனவாக அமைந்துவிடுகின்றன.

இலங்கையிலுள்ள மொத்த நகரங்களில் (மாநகர, நகர, பட்டினசனபகள்) 65 நகரங்களின் குடித்தொகையில் 5.0 லீத்துக்கும் குறைவான முஸ்லீம்களே வாழ்ந்து வருகின்றனர். (அட்டவணை 5)

அட்டவணை - 5

இலங்கையிலுள்ள நகரங்களின் மொத்தக் குடித்தொகையில் முஸ்லீம்களின் பங்கு - 1981.

விதம்	நகர எண்ணிக்கை
-4.99	65
5.00-9.99	20
10.00-19.99	22
20.00-29.99	15
30.00-49.99	02
50.00-69.99	04
70.00-89.99	05
90.00-100.00	02
	—

135

காவிமாவட்டத்திலுள்ள அகள்கம, அம்பாந் தோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள பெனியத்தை ஆகிய பட்டினங்களில் 1981 இல் முஸ்லீம் மக்கள் எவ்வும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. பதினெட்டு நகரங்களில் இவ்வினத்தவர்கள் பெரும்பான்மையினராக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காத்தான்குடி (98.1)கிண்ணவியா (96.0) தர்காநகர் (85.7) சம்மாந்துறை (84.4) மூதூர் (78.3) ஏறூரூர் (72.2) பேரூவனை (70.9)கல்முனை (69.0) மாவனல்லை (60.0) புத்தளம் (59.8) கல்பிட்டி (57.0) ஆகிய நகரங்களே

அவையாகும். நகர் அந்தஸ்தைப் பொறுத்த வரை பேருவளீ, புந்தனம் ஆகியன் இரண்டுமே நகரசபைகளாகும். ஏனையவை பட்டினசபைகளே. மாநகரசபைகளில் மூலஸ்மீகன் அதிகமாக இல்லை. நகரக் குடித்தொகையில் மாநகரசபைப் பகுதிகளிலேயே இவர்கள் அதிகமாக வாழ்ந்தாலும் விதிசாரத்திற் குறைவே. உதாரணமாகக் கொழும்பு நகரில் 141349 மூலஸ்மீகள் வாழ்ந்தாலும் இன்றியான பார்வையில் 21.0 லீத்தின்ரேயாவர்.

கொழும்பு மாவட்ட நகரங்களில் உள்ள மொத்த மூலஸ்மீகளில் (176794) கொழும்பு நகரத்தில் மட்டும் 98.9 லீத்தினர் காணப்பட்டுகின்றன. இதே நேரத்தில் இலங்கைத் தமிழில் 94.31. சிங்களவரில் 68.1 லீத்தினருமே கொழும்புநகரில் இருப்பதாகக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதே போலவே இலங்கையின் பிரதான நகரங்களில் அங்கு மாவட்ட மூலஸ்மீக்களில் அதிகமானாலும் வாழ்வது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது யாழிப்பானம் (88.5) காவி (71.8) கனுத்துறை (71.7) அம்பாந்தோட்டை (55.1) மாத்துளை (47.6) மட்டக்களப்பு (43.8) திருக்கோணமலை (42.9) இரத்தினபுரி (42.6) கம்பளை(41.5) போன்ற னவே அவையாகும். அனுராதபுரம் (9.1) பொலந்துறை (2.0) மொனராக்கலை (2.5) போன்ற நகரங்களில் மிகக்குறைவான மூலஸ்மீகள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இலங்கையில் உள்ள நகரங்களில் மாநகர சபை அந்தஸ்தைப் பெற்ற நகரங்களில் 46.3 லீத்தினரும் நகரசபைகளில் 10.3 லீத்தினரும் பட்டினசபைகளில் 34 லீத்தினரும் வாழ்வதாக 1981 ஆம் ஆண்டுக் கணிப்புத் தெரிவிக்கின்றது. மூலஸ்மீகள் அதிக அளவில் நகரப்பகுதிகளைச் சார்ந்து வாழ்வதற்கு வரலாற்றுக்காரணிகளுடன் கூடிய பொருளாதார அமைப்புப் பிரகாரம் காரணமானது. அவர்களது வருடையின் நோக்கமே வர்த்தகமாகும். வரலாற்றுப் பின்னணி விவாயத்தில் அதிகளவில் ஈடுபடத் தூண்டவில்லை.

பொருளாதார பலம் குறைந்த, ஆனால் நகரவாழ்வு மேற்கொள்பவர்கள் சேவைத் தொழிலையே பெரிதும் விரும்பியேற்றுள்ளனர். மூலஸ்மீகளிற் பெரும்பாலானாலும் பொருளாதாரரீதியில் நவீஷ்றவர்களாக இருப்பதுடன் சிறு பிரிவினர் மிகச் சிறப்புற்றவர்களாகவிருப்பது இலங்கைக்கு மட்டுமல்ல இல்லாமிய உலகிற் காணப்படும் பொது அங்கமாகும். சிழக்கு மாகாணம், மன்னார் மாவட்டத்தைத் தவிர்ந்த ஏணை பகுதிகளில் வாழும் மூலஸ்மீகளிற் பெரும்பான் மையானாலும் விவசாயமல்லாத தொழில்களில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். மூலஸ்மீகளைப் பொறுத்தவரை அவர்களிடம் காணப்படும் சிறப்பம்சம் யாதெனில் தாம் வாழும் குழலுக்கேற்ப தம்மை உருவாக்கிக் கொள்வதேயாகும். அதாவது இல்லாம்மதத்தை இறுக்கமாகப் பற்றிக் கொள்கின்றனராயினும் மொழி விடயத்தில் தெளிவான சிற்தனை அவர்களிடையே காணப்படுவது குறைவாகவேயுள்ளது. தமிழ் மொழி தான் தமது தாய்மொழியைக் கூறி கொண்டாலும் இம்மக்களுக்கும் மொழிக்கு மூள்ள பங்கு அவர்கள் வாழும் குழலுக்கு ஏற்ற அளவில் வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது.

பொதுவாக மூலஸ்மீகள் வாழும் நாடுகளிற் கருவளம் மிக அதிகமாகவிருப்பதை அவதானிக்கலாம் “அபரிதமான அங்கையும் தாராளமான இனப்பிரேருக்க வனத்தையுமுடைய பெண் ஒருத்தியைத் திருமணம் செய்க” என இல்லாமியக் கோட்பாட்டை கூறுகிக்கொள்வதைக் கவனத்திற் கொள்ளலாம். பொருளாதாரக் காரணிகள் மட்டுமன்றிப் பெண்களது கல்வியில் அக்கறை செலுத்தாமை, இனவயதில் விவாகம் செய்தல், வாழும் குழங்கு, போன்றன இனப்பெருக்க வயதிடையில் அதிக பின்னைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பண்பு காணப்படுகின்றது.

ஏனைய இனங்களுக்கான ஆகக்குறைந்த விவாகவயதெல்லை கொடுக்கப்பட்ட போது மூம் இல்லாமியருக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1979இல் பொது, மற்றும் கண்டிய விவாகவயது ஆண்கள், பெண்கள் முறையே 27.8, 26.8, 23.7, 22.1 ஆகவிருக்க முஸ்லீம் விவாகத்தைப் பொறுத்த வரை ஆண்கள் பெண்கள் முறையே 26.6 20.1 ஆகக்காணப்படுகிறது ரேவின் கருத்துப்படி இந்தியாவிற் பெண்கள் தற்போது விவாகம் செய்யும் வயதினை ஒருவருடத்தால் நீட்டுவார்களேயரானால் தற்போதைய குடித்தொடை வளர்ச்சியை அவரப்பங்காகக் குறைக்க முடியும் என்றார். இந்திலைமையை முஸ்லீம்கள் கடைப்பிடிப்பார்களோயானால் குடித்தொடை வளர்ச்சியைக் குறைப்பது மட்டுமல்லாது அவர்கள்தம் பொருளாதார நிலையை முன்னேற்ற வாய்ப்புண்டு. மேலும் முஸ்லீம்களது பிறப்பு வீதம் ஏனைய இனங்களோடு ஒப்பிடும்போது மிக அதிகமாகவுள்ளது. அதாவது 1979ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பின்படி இலங்கை முஸ்லீம்களின் பிறப்பு வீதம் 35.2 ஆகவுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது ஏனைய இனத்தவர்களின் பிறப்பு வீதத்திலும் பார்க்க அதிகமாகும்.

இல்லாம் மதம் குடும்பத்திட்டமிடலைப் பூரணமாக எதிர்க்கின்றது. எனினும் கல்வி

அறிவுபெற்றேர் குடும்பத் திட்டமிடலை மேற்கொள்ளுகின்றார்கள் என்பதை இந்தி யாலீஹும், இலங்கையிலும் மேற்கொள்ளப் பட்ட ஆய்வுகளிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. ஆனால் கல்வி அறிவு குறைந்த முஸ்லீம் சமுதாயத்தில் மதத்திற் கொண்டுள்ள பற்றிலும் பார்க்கக் குடும்பத் திட்டமிடலை தெளிவான சிந்தனை குறைவாக இருப்பது பேசுவது பிறப்புக்களைக் கட்டுப்படுத்துவதிற் பின்திற்கின்றனர் என்று கூறவேண்டும்.

முஸ்லீம்களது இறப்பு வீதத்தைப் பொறுத்தவரை 1970 வரை ஏனைய முக்கிய இனங்களோடு ஒப்பிடும்போது அதிகமாக விருந்தது. ஆனால் 1970க்குப் பின்னர் இறப்புக்கள் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து தற்போது சராசரி இறப்பு வீதத்திலும் பார்க்கக் குறைவடைந்த நிலையில் உள்ளது. இந்திலை முஸ்லீம்களின் பொருளாதார நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றம், சுகாதார மருத்துவ வசதிகளின் விருத்தி நிலையே முக்கிய காரணம் எனலாம். இறுதியாக இலங்கையிற் பிறப்பு வீதம் அகிகமாகவிருப்பது, இறப்புக்கள் குறைவடைந்து செல்ல ஆகியவற்றால் இயற்கை அதிகரிப்பு அதிகரிப்பதன் விளைவாக ஏனைய இனங்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்துக்கூடுதல் அதிகரிப்பு ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டாகின்றது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டக் குடிசனத்தொகை மீன்பரம்பல் - சில திறமுறைகள்

பேராசிரியர், பொ. பாலசுந்தரம் பிள்ளை
புளியியற்றுறைத் தலைவர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

1983இல் இம்மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டபின்னர் இம்மாவட்டத்தின் பரப்பளவு 1036 ச. கிலோ மீற்றராகக் குறைவடைந்தது. தற்போதைய மாவட்டம் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டினை முழுமையாகக் கொண்டிராதது குறிப்பிடத்தக்கது. பச்சி ஸெப்பன்ஸிப்பிரிவ் கிளிநோசிமாவட்டத்தின் ஒரு பிரிவாகும். யாழ்மாவட்டத்தில் நெடுந் தீவு, வடமராட்சி கிழக்கு போன்ற சில பகுதிகள் தவிர ஏணை பகுதிகள் ஒப்பிட்டு ரீதியில் அபிவிருத்தியடைந்த பகுதியாகவும் செறிவானதும் சிக்கலானதுமான நில ப்பயன் பாட்டு ஒழுங்கைக் கொண்டவாகவும் உள்ளன. இம்மாவட்டத்தின் பிரதான முதலாந்தர் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் கிணற்று நீர்ப்பாசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட உபங்கைப் பயிர்ச்செய்கையும் மீன்பிடியுமே ஆகும். நகரப்பகுதிகளின்தும் விவசாயச்சார்பற்ற கிராமங்களின்தும் பொருளாதாரச் செயற்பாட்டில் இலோசான கைத் தொழில்களும் மூன்றாந்தர நடவடிக்கைகளும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அண்மைக்காலங்களில் வெளிநாடு களிலிருந்து அனுப்பப்படும் பணமும் பொருட்களும் இம்மாவட்டத்திற் பொருளாதாரச் செயற்

பாட்டில் முக்கிய இடம் பெற்று வருவதைக் காணலாம். இம்மாவட்டத்தின் ஒரு சில பரப்புகள் தவிர்ந்த ஏணை பகுதிகள் யாவும் ஒரு நகரமயப்படுத்தப்பட்ட பகுதியாகக் காணப்படுகின்றது.

1981ஆம் ஆண்டு குடிசனக்கணிப்பின் படி மாவட்டத்தின் (தற்போதைய பரப்பின் படி) குடிசனத்தொகையானது 738,000 ஆக உள்ளது. இம்மாவட்டத்தின் குடிசனத்தொகை 1970 களின்பின்னர் விரைவாக அதிகரித்து வந்துள்ளதைக் காணலாம். இயற்கை அதிகரிப்புடன், 1977இலும் பின்னர் 1981ஆம் ஆண்டிலிருந்துக் கொடர்ச்சி யாகத்தென்னிலங்கையில் இடம் பெற்ற இனக்கலவரங்களிலுமே தென்பகுதிகளில் இருந்து யாழ்மாவட்டத்திற்குக்குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் இடம் பெயர்ந்து வந்தனர். எழுபதுகளிற் குடிசனவருடையே குடிசனத்தொகை வளர்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய காரணியாக இருந்து வந்துள்ளதெனலாம். 1983ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இயக்கலவரத்தின் பின்னர் கிட்டத்தட்ட ஐம்பதினாற்கிமீரம் பேரளவில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துக்கு இடம் பெயர்ந்து வந்திருந்தனர் எனக் கணிப்புக்

கள் தெரிவிக்கின்றன. இப்போக்கு 1984 ஏப்ரல் மாதத்திற்குப் பின்னர் மாறி அமைந்த தனிக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. 1984 இன் பின்னர் வடக்குக்கிழக்குப் பகுதிகளில் அமைதியின்மையும்குறிப்பாக இம்மாவட்டத் தில் ஏற்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கைகளின் காரணமாகப் பெருமளவு மக்கள் இம்மாவட்டத்தை விட்டு இந்தியாவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்கும் ஏனைய பிற நாடுகளுக்கும் அகதி களாக இடம் பெயர்ந்து வென்றனர். தென் விலங்கைப் பகுதிகளிலிருந்து வந்தவர்களித் திலர் மீண்டும் கொழும்பு நோக்கி இடம் பெயர்ந்தனர். மாவட்டத்திற்குள்ளும் குறி

த்த சில பகுதிகளிலிருந்தும் குறிப்பாகப் பலா லிப் பிரதேசம், தொண்டமானாறு போன்ற ராணுவத் தளங்கள் அமைந்திருத்த இடங்களில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து அயற் கிரா மங்களுக்குச் சென்றனர். அட்டவணை 1இல் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவின்படி குடிசனத்தொகையும், குடிசனத்தொகை அடர் த்தியும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இம்மாவட்டத்தின் குடிசனத்தொகை அடர்த்தியானது 1981இல் ச. கிலோ மீற்றருக்கு 682 பேராக இருந்தாலும் குடிசனத்தொகை அடர்த்தி மாவட்டத்துக்குள் வேறுபடுவதைக் காணலாம்.

அட்டவணை 1

உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவின்படி குடித்தொகை அடர்த்தி- 1981

க. அ. அ. பிரிவு	பரம்பு	குடித்தொகை	குடித்தொகை ச. கிலோ. மி
நடுந்திவு	45.35	5,608	123
திவுப்பகுதி - தெற்கு	91.53	~ 38,411	419
திவுப்பகுதி - வடக்கு	52.23	37,583	719
யாழ்ப்பாணம்	12.58	73,253	5,823
நல்லூர்	33.56	86,222	2,562
வளிகாமம் தென்மேற்கு	48.44	56,657	1,169
வளிகாமம் மேற்கு	43.08	47,620	1,105
வளிகாமம் தெற்கு	28.69	54,762	1,908
வளிகாமம் வடக்கு	54.25	72,448	1,355
வளிகாமக் கிழக்கு	104.36	73,143	700
தென்மராட்சி	233.55	71,543	306
வடமராட்சி கிழக்கும் மேற்கும்	71.36	54,117	758
வடமராட்சிவடக்கும்கிழக்கும்	217.73	67,294	309

இவ்வேறுபாட்டை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு மட்டத்தில் அடையாளம் காணக் கூடியதாக உள்ளது. வளிகாமம் பிரதேசத் தில் உள்ள எல்லாப் பிரிவுகளும் உயர்வான குடித்தொகை அடர்த்தியைக் கொண்டுள்ளன. இப்பிரிவுகள் நகரங்களையும் பெரிய செறிவான பயிர்ச்செய்கை நடைபெறும்

கிராமங்களையும் கொண்டிருப்பதனால் உயர்வான குடிசனத்தொகை அடர்த்தியைத் தாங்கக்கூடியவையாக உள்ளன. திவுப்பகுதிகள், வடமராட்சி, தென்மராட்சிப் பகுதிகள் மிதமான குடிசனத்தொகை அடர்த்தியைக் கொண்டுள்ளன.

இப்பிரதேசங்களிற் குடிசனத்தொகைப் பரம்பலினை நோக்கின் மாவட்டத்தின் குறி த்த சில பகுதிகளில் மக்கள் செறிவாக வாழ் வதனைக் காணமுடிகின்றது. வளிகாமம் பிரதேசம் 325 சதுர மைல் பரப்பைக் கொண்டதாகவும் 1981இல் 461723 பேரைக் கொண்டதாகவும் இருந்தது. இத்தொகை மாவட்டத்தின் மொத்தக் குடிசனத்தொகையில் 63 விகிதமாகும். பெரிய யாழ்ப்பாணம் (நல்லூர் யாழ்ப்பாண உ. அ. அ. பிரிவுகள்) 159100 பேரை 46 சதுர மீலோ மீற்றிற் கொண்டுள்ளது. பெரிய யாழ்ப்பாணம் மொத்தக் குடிசனத்தொகையில் 20 விதத் தாக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வளிகாமம்பிரதேசத்திற்குவிணையே பருத்தித் துறை, சாவகச்சேரி, நெல்லியடி, வல்லவெட்டுத்துறை ஆகிய நூர்ப்புறங்களைச் சூழவே குடிசனத்தொகை செறிந்து காணப்படுவின்றது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற் குடிசனத் தொகை குறைவாகக் காணப்படும் பகுதிகள் பின்வருமாறு:-

- i. வளிகாமப்பிரதேசத்தில் வட, கிழக்குப்பாறைப்பகுதி
- ii. வடமராட்சி கடன்ரேரியின் இருபுறமும் அமைந்திருக்கும் கப்புது, அந்தண்டாழ், கரண வாய் தாழ் நிலங்கள்.
- iii. மேற்குத் தென்மராட்சி, நாவற் குழி-கேரதிவு நீட்சி.
- iv. கிழக்குத் தென்மராட்சி
- v. நெடுந்தீவு

குடிசன அழுக்கமும் நிலப்பற்றுக்குறையும் இம்மாவட்டத்தில் உயர்நிலப் பெறு மதிக்கு முக்கிய காரணங்களாக உள்ளன. நிலப்பற்றுக்குறை இம் மாவட்டத்தின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றது. என்றால் அதிகரித்து வரும் நிலத்திற்கான கேள்வியால் ஏற்பட்டுள்ள மாவட்டத்தின் நிலத்தேவையைத் தீர்ப்ப தற்கு அல்லது கட்டுப்பாட்டினால் வைத்

திருப்பதற்கு நாம் பின்வரும் திற முறை கொக் கையாளலாம்.

1. கூடிய அளவு நிலம் தேவைப்படும் குடியிருப்புக்கள், கைத்தொழில்கள் என்ப வற்றிற்கு மாவட்டத்தில் ஊக்கமளிக்காது விடல்

2. ஏவுவே உள்ள நிலப்பயன்பாட்டு ஒழுங்கிற கிடைக்கக்கூடிய நிலத்தை அதிகிக்களமாகப் பாலித்தல்.

3. மாவட்டத்திற்கு ஏற்ற ஒரு நிலப் பயன்பாட்டு ஒழுங்கைப் படிப்படியாக விருத் தியாக்கல்.

4. எவ்வீ நிலங்களைக் குறிப்பாகக் குடியிருப்புக்கட்கும் கைத்தொழில் நோக்கங்கட்கும் பயன்படுத்தல்.

5. பாறைப் பிரதேசங்களை மீட்டெடுத்து விவசாயப்பயன்பாட்டிற்குக் கீழும் சேற்று நிலங்களை ஏணைய தேவைகளுக்குமாக நிலமீட்டல் செய்தல் வேண்டும்.

6. வளிகாமத்திற் செம்மண் பிரதேசத்தைக் காப்பதற்குக் கூடிய கவனம் செலுத்துதல்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் அபிவிருத்தி செய்க்கூடிய நிலப்பகுதி பாரிய அளவிற் காணப்படவில்லை. மேலும் அரசிற்குச் சேர்மதியான நல்ல நிலங்களும் இம்மாவட்டத்தினுள் மிகவும் குறைவென்றே குறிப்பிடலாம். நிலப்பற்றுக்குறையினாலும் அரசு நிலஉடமை குறைவாக இருப்பதனாலும் இப்பகுதிக்குள் பாரிய நில அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளது கடினமும் வாய்ப்பற்றதுமாகும். இதனால் விவசாயத்தைப் பரந்த ரீதியில் மேற்கொள்வது முடியாது. இங்கு மூன்று வகையான எவ்வீ நிலங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்நிலங்கள் விருத்தியாக்கப்படின் சிறிய அளவு விவசாயத்திற்கும் ஏணைய நடவடிக்கைகட்கும் பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும்.

முன்று வகை எல்லை நிலங்கள் பின் வருமாறு :

1. வெளியரும்பு பாறைகளைக் கொண்ட நிலங்கள். இது வளிகாமம், வடமராட்சி பகுதிகளிற் காணப்படுகின்றன.

இவ்வகை நிலம், மாவட்டத்தில் அண்ண எவாக 10,000 ஏக்கர் இருப்பதாகவும் இவற்றை விருத்தி செய்யலாம் எனவும் கருதப்படுகிறது. மேற்பாறைகளை அகற்றிய பின் ஏனைய பகுதிகளில் இருந்து எடுக்கப் பட்ட மன் மூலம் மேல் மன் இட்டு இந் நிலங்களை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும். இப்பாறைப் பிரதேசம் நன்னீரைக்கொண்டிருப்பது இதன் சிறப்பம்சமாகும். குறிப்பாக அச்சுவேலி, வயாளிளான், ஒட்டகப்புலம், புன்னோக்கட்டுவன், மயிலிட்டி ஆகியபகுதிகளில் மேற்குறிப் பிட்ட வகை நிலம் கூடுதலாகக் காணப் படுகிறது.

2. மனற்பறப்புக்கள் - வட மராட்சி கிழக்கு, அரியாலை மணல் நீட்சிகள் இதனுள் அடங்கும். இப்பகுதிகளிற் சனத் தொகை குறைவாகக் காணப்படுகிறது இந்நிலங்களை தென்னை, கஜாச் செய்கைக் கும் குடியிருப்புக்கும் பயன்படுத்தலாம். யாழ்ப்பாண நகரத்திற்கு அண்மையிற் காணப்படும் அரியாலை நீட்சியானது குடியிருப்புத் தேவைக்காக அபிவிருத்தி செய்யக் கூடிய வாய்ப்பைக் கொண்டுள்ளது. ஏவே பெருமளவு சட்டவிரோதக் குடியிருப்புகளும் சேரிக்குடியிருப்புகளும் காணப்படுகின்றன.

3. உவர்க்கரையோரப்பகுதிகள் - இந் நிலங்கள் மழுக்காலங்களில் நீர் மேவும் பிரதேசங்களாக உள்ளன. இவற்றுள் தீவுப்பகுதிகள் கல்லுண்டாய், நாவற் குழி, வரணிப்பகுதிகளை அடக்கலாம். யாழ் நகருக்கு அண்மையிலுள்ள உவர் நிலப் பகுதிகளின் உயரத்தை மன்னிட்டு உயர்த்துவதன் மூலம் குடியிருப்புகள் அமைக்கப் பயன்படுத்தலாம். மேலும் யாழ்நகரக்கரை

யோரப் பகுதிகளை நிலமீட்சி செய்வதன் மூலம் நகரக்குடியேற்றங்களை அமைக்கலாம். ஏற்கெனவே கொட்டடி, கன்னுன்குளப் பிரதேசம் ஆகியவை நிலமீட்சி செய்யப்பட்ட பிரதேசத்தில் உருவாக்கப்பட்டவையோ கும். இந்நிலங்களிற் குடியிருப்புக்களோ அல்லது கைத்தொழில்களோ நிறுவப்படுவதற்க நன்னீர் குழாய்மூலம் வீறியோகம் செய்யப்படுவது முக்கியமானதொன்றாகும்.

யாழ் மாவட்டத்திற் குடித்தொகை மீன் பரம்பறுக்குப் பின்வரும் திறமுறைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

1. யாழ் மாவட்டத்தின் குடித்தொகை அமுக்கத்தைக்குறைப்பதற்குக் கொள்கைகள் விருத்தியாக்கப்படவேண்டும். அதாலும் வெளியிடப்பெயர்வு மூலம் நாட்டில் ஏனைய பகுதிகள் நோக்கிய இடப்பெயர்வை ஊக்குவிக்க வேண்டும்

2. யாழ்மாவட்ட மக்களைப் பெருநிலப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தக் கூடிய குடியேற்றத் திட்டங்கள்க்கு நகர்ந்து செல்லுமாறு உற்சாகம் அளிக்க வேண்டும். இத்திட்டங்கள் மூலம் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட குடித்தொகைகளும் நிலமற்ற குடியானவர்களும் தமது பாராயபரிய விவசாயத் தொழிலிப் பெருநிலப்பகுதிகளில் தொடர்வதற்கு உதவியாக அமையும். யாழ் மாவட்டத்திலிருந்து பெருநிலப்பகுதிக்கு இடம் பெயர்வதன்மூலம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏனைய தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் பெருநிலப்பகுதியில் மூன்றுந்தரக்கைத் தொழில்களைப் பெறும் வாய்ப்பினைப் பெற முடியும்.

3. யாழ்மாவட்டத்தினுள் குறை அபிவிருத்தியடைய பிரதேசங்களை இனங்கள்கு அப்பிரதேசங்களை விருத்திசெய்வதன் மூலம் நெருக்கடியான பிரதேசங்களில் நில அமுக்கத்தைக் குறைக்கலாம். இந்த வகையில் வடமராட்சி கிழக்கு, கிழக்குத் தென்மராட்சி பகுதிகளின் விருத்திக்கு முக்கியத்துவம்

கொடுக்கவேண்டும். இப்பகுதியிலே தொழிற் சாலைகள், நிறுவனங்கள், வீடுமைப்புத் திட் டங்கள் போன்றவற்றிற்குச் சிறப்பு முன் னுரிமை அளித்த விவசாயம் சாராத குடி யிருப்புக்களை விருத்தியாக்கலாம். 20,000 மக்கள் கொண்ட நடுத்தர நகரம் ஒன்றினைக் கொடிகாமத்தில் விருத்திசெய்ய முடியும். இந்த நகரை யாழ் மாவட்டத்தின் இரண்டாவது நிர்வாக மையமாகவும்; தென் மராட்சி வடமராட்சி பிரதேசத்தை உள்ளடக்கிய யாழ்ப்பாளைக் கிழக்குப் பிரதேசத் தின் முக்கிய சேவை மையமாகவும் விருத்தியாக்கலாம். கொடிகாமம், வரணி, வராத் துப்பனை என்பவற்றைச் சூழவுள்ள குறை விருத்தியை நிலங்களை விருத்தியாக்குவதன் மூலம் இந்தகைய விருத்திக்குப் பயன்படுத்தலாம்.

4. ஏற்கென வே யாழ் மாவட்டத்தில் இருக்கும் சிறிய நகரங்களைக் கூடிய சனத் தொகை கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் விருத்தியாக்க வேண்டும். நகரங்களின் குத்தான கிடையான வளர்ச்சிக்குக் குழாய் நீர் விநியோகம், வடிகாலமைப்பு ஆகியை முக்கிய மானதாகும் காங்கேஸ்துறை, பருத்தித் துறை, சாவகசேரி, ஊர்காவற்றுறை, வல் வெட்டித்துறை, மானிப்பாய், சங்கானை, பண்டத்தரிப்பு ஆகிய நகரங்கள் இந்த நோக்கத்திற்காக அபிவிருத்தி செய்யப்படலாம். குறிப்பாகக் காங்கேஸ்துறை நகரம் ஒரு சிறு கைத்தொழில், துறைமுக நகரமாக விருத்தியாக்கக்கூடிய உள்ளர்ந்த வாய்ப் புக்களைப் பெற்றுள்ளதுடன் ஏற்கெணவே சில தகைமைகளையும் கொண்டுள்ளது. இச் சிறிய நகரங்களின் வளர்ச்சி மூலம் விவசா

யம் அல்லாது சனத்தொகையைக் கிராமப் புறங்களிலிருந்தும் கவர்ந்திமுக்க முடியும். இந்த இடப்பெயர்வு எதிர்வு ஒழுங்குமூலம் கிராமப்புறங்களிற் காணப்படும் விவசாய நிலங்களைப் பாதுகாக்கவும் குறிப்பாக வளிகாமம் செம்மன் பகுதியைப் பாதுகாக்கவும் உதவலாம்.

5. யாழ் நகரைக் கரையோரப் பகுதிகள் ஊடாகக் கிழக்கு நோக்கியும், மேற்கு நோக்கியும் விரிவடைவதற்கு ஊக்கமளிக்கப்படவேண்டும். கரையோரப் பகுதிகளிற் காணப்படும் உலர் நிலங்களும், தாழ் நிலங்களும் குடியிருப்பு விருத்திக்குப் பயன்படுத்த முடியும். நாவற்குழி, கல்லுண்டாய், அல்லைப் பிட்டி, என்பன யாழ் நகரத்தைச் சூழ உபநகரங்களாக அமைவதற்குச் சிறந்த இட அமைவு பெற்றுள்ளன. யாழ்ப்பாளை நகரினுள் செறிவாக வரத்தக்க நிலப்பயன்பாட்டையும், வாழ்விட நிலப்பயன்பாட்டையும் நகரின் குத்தான வளர்ச்சி மூலம் ஏற்படுத்த ஊக்குவிக்கப்படவேண்டும். புதிய வீதிகள் அமைத்தல் மூலம் பயன்படுத்தப்படாத நிலப்பகுதிகளைப் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டு வரலாம். நகரின் பழைய பகுதிகளைப் புனருத்தாரணம் செய்வதன்மூலம் இப்போதுள்ள என்னிக்கையிலும் பார்க்கக் கூடுதலான வாழ்விடக் குடியிருப்பு அலகுகளை ஏற்படுத்தலைம்.

மேற்குறிப்பிட்ட சில ஆலோசனைகள் அமூல் செய்யப்பட்டால் மாவட்டத்தின் குடிசன அமுக்கம் குறைவதுடன், பெருநிலப் பகுதியின் வளர்ச்சிக்கும் உதவியாக அமையும்.

தமிழிலே தொண்ணுற்றுறு வகை இலக்கிய வடிவங்கள் உண்டு எனும் மரபு பொருத்தமானதா?

திரு. பொ. அருந்தவநாதன்,
தமிழ் சிறப்பு - பகுதி II,
கலைப்பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பஸ்கலைக்கழகம்.

தமிழிலே தொண்ணுற்றுறு வகை இலக்கிய வடிவங்கள் என்றும் தொண்ணுற்றுறு வகைப் பிரபந்தங்கள் என்றும் கூறும் மரபு காணப்படுகின்றது. இக்கூற்றினைப் பாட்டியல் நூல்கள் வாயிலாககே ஆராயலாம். பாட்டியல் நோக்குடன் செயற்படாவிட மூம் தொல்காப்பியர் இலக்கிய வகைகளைப் பற்றிச் சிற்றித்துள்ளைம் தொல்காப்பியம் செய்யுளியலாற்றெளிவாகின்றது. வகைக் கிளை, புறநிலைவாழ்த்து, வாயுவறைவாழ்த்து, செயியறிவுரூப் போன்றவற்றிற்கத் தந் துள்ள விளக்கங்கள் இதனை உறுதிப்படுத்தும். சங்க இலக்கிய காலத்திலேயே தமிழிலே சிறு இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றி விட்டன. பத்துப்பாட்டிலே திருமுருகாற் றுப்படை, பெரும்பாலுற்றுப்படை, சிறு பானுற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை என்பன ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.

தொண்ணுற்றுறு வகை இலக்கிய வடிவங்களும் தொண்ணுற்றுறு வகைப் பிரபந்தங்கள் என்று கூறப்படுகின்ற மரஷ காணப்படுகின்றமையாற் பிரபந்தம் என்று

என்ன என்பதை முதலில் நோக்கவேண்டும். “பிரபந்தம் என்ற வட்சொல், நூல் என்னும் பொருள்மையை உட்கொண்டு இலக்கியத்தைக் குறிக்கின்றது” என்பர் டாக்டர் ச. வெ. சுப்பிரமணியன். இப்பொருளில் நாலாயிரத்தில்லிய பிரபந்தம் பெயர் பெறுகின்றது. வளணவ வியாக்கியானங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நட்பியாண்டார் நட்பி தாம் தொகுத்த பூஜை திருமுறைக் கும் பிரபந்தமாலை என்று பெயரிட்டுள்ளார். லெப்பதிகார உரையில் அரும்பத உரையா சிரியர் அகச் சூத்திற்குரிய உருவாகப் பிரபந்தத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார் (3.14 உரை.) அடியார்க்கு நல்லார் இதனைப் “பிரபந்தம் என்றது அடிவரையறையின்றிப் பலதாளத் தாற் புணர்ப்பது” என விளக்கியுள்ளார். எனவே பிரபந்தம் என்பதனை இலக்கியம் என வழங்கும் மரபே பெரும்பான்மையாகக் காணப்படுகின்றது. 11 ஆம் திருமுறை சிறுசிறு நூல்களின் தொகுப்பாக அமைதலும், நாலாயிரத்தில்லிய பிரபந்தமும் இது போன்று அமைந்துள்ளமையும் இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும். பிரபந்தத்தைச் சிற்றிலக்கியம் என்று கூறுவது பொருத்த

மற்றது என்பது பவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பிரபந்தங்களுக்கு விளக்கம் தரும் பாட்டியல்கள் நூது, உலா, கலம்பகம், பதிகம் என அளவிற் சிறிய இலக்கியங்களுக்கு இலக்கணம் வகுப்பதுடன் பெருங்காப்பியம், காப்பியம், புராணம் போன்ற வற்றித்தும் இலக்கணம் வகுக்கின்றன அத்துடன் பரணி, கோவை, பள்ளு, குறவஞ்சி என்பன இடைத்திலையிற் காணப்படுகின்றன. இவற்றை நோக்கும் போது பிரபந்தம் என்பது பொது நிலையில் இலக்கிய வடிவங்களையே குறிக்கும். பிரபந்தம் என்ற வட்சொல்லுக்கு நேரான தமிழ்ச்சொல்லைப்புகுத்த விஷைத்தோர் கூற்றே சிற்றிலக்கியம் என்பதாகும்.

தமிழ்லே தொன்னுாற்றுறு வகை இலக்கிய வடிவங்களின் பொருத்தப்பாட்டியைப் பாட்டியல் நூல்களின் துணைக்கொண்டே ஆராயலாம். பாட்டியல் நூல்களிலே பன்னிருபாட்டியலின் கொடுப்பாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. 12 ஆம் நூற்றுண்டிலே குணவீரபண்டதராற் படைக்கப்பட்ட வச்சனாந்தி மாஸீ எனும் வெண்பாப்பாட்டியல், 13 ஆம் நூற்றுண்டிலே நவநிதைத்துடன் என்பவராற் படைக்கப்பட்ட நவநிதைப்பாட்டியல், 16 ஆம் நூற்றுண்டுத் தொடக்கத்தில் எழுந்த பிரபந்த மரபியல், 16 ஆம் நூற்றுண்டு இடையப்பகுதியிற் புராணத் திருமலை நாதரின் புதல்வராகிய பரஞ்சோதி என்பவராற் படைக்கப்பட்ட சிதம்பரப்பாட்டியல், 19 ஆம் நூற்றுண்டில் எழுந்த பிரபந்த தீபிகை போன்ற பாட்டியல் நூல்களாலும் - இலக்கண விளக்கம், தொன்னுால் விளக்கம், முத்துளியம், கவாயிநாதம் போன்ற பாட்டியற் செய்திகளைக் கூறும் நூல்களாலும், திவாகர நிகண்டு, பிங்கல நிகண்டு எனும் நிகண்டுகளாலும் தொன்னுாற்றுறு வகை இலக்கிய வடிவங்கள் என்ற கோட்பாட்டின் பொருத்தப்பாட்டுச் செய்திகளை அறியலாம்.

இலக்கிய வடிவங்கள் தொன்னுாற்றுறு என்னும் என்னாலும், வரையறையும் இலக-

கியத்தில் முதலாவதாகப் படிக்காகப்புலவரிடமே காணப்படுகின்றது. இவர் தம்மை ஆதரித்த வள்ளலாகி ய சிவந்தெழுந்த பல்லவராயன் மீது பாடிய “சிவந்தெழுந்த பல்லவராயன் உலாவில்” [இந்தால் இன்னும் அச்சவடிவு பெறவில்லை]

“தொன்னுாற்றுறு கோலப்பிரபந்தங்கள் கொண்ட பிரான்”

எனப்பாடுகின்றார். இவர் இவ்வாறு அறுதி யிட்டுக் கூறியமைக்குப் பிரபந்த மரபியல் காரணம் போவத் தெரிகிறது. 16 ஆம் நூற்றுண்டதாகக் கருதப்படும் பிரபந்த மரபியல்.

“பிள்ளைக்கவி முதல் புராணம் ஈருக்க தொன்னுாற் ருதெனும் தொகையதான் முன்பகரியல்பு முன்னுறக் கிளக்கும் பிரபந்த மரபியல்”

என்று தன் முதற் குக்கிரத்திற் கூறியுள்ள தாயினும், இந்தால் காட்டும் பிரபந்தங்களின் எண்ணிக்கை 63 ஆக உள்ளது. இலக்கிய வகைகளின் உட்பீரியுகளுக்கெல்லாம் தன் எண்கொடுத்து இக்தொகைக்கு அமைதிகாட்டுவர் மு. அருணுசலம் அவர்கள், தத்துவங்கள் 96 எனும் ஒரு கணக்குச் சைவசமயத்தில் நெறுங்காலமாக உள்ளது. சிலப்பதிகாரம் கணுத்திறமுரைத் தாளத் திற் பாசண்டம் தொன்னுாற்றுறு வகைச் சாத்திரக்கோவை” என அடியார்க்கு நல்லார் உரை கூறியுள்ளார். இவை இலக்கிய வடிவங்கள் 96 எனும் கருத்தைத் தோற்று வித்திருக்கலாம் என்பர் மு. அருணுசலம், இந்தால் தவிரப் பிரபந்ததீபிகை என்னும் முழுமையாகக் கிடைக்கப் பெறுத் தூவின் முதற் செய்யுள் 96 வகை இலக்கிய வடிவங்களுக்கு இலக்கணம் கூறுகின்றது.

“பதினாறை யாறிற் பெருக்கி பிரபந்தாதி பலவைக் கடுத்துரைக்கின்”

என்னும் கூற்றால் அறியலாம். பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் நூலின் கடவுள் வாழ்த்

துப் பாயிரத்தில் இலக்கிய வடி வங்கள் தொண்ணுற்றாறு என்று கூறப்படுகிறது.

“தொன்னூற்றாறு தொகை சேர் பிரபந்தம் பண்ணூற்பாடும் வகை பாடுதற்கு— நண்ணுறுதுணை தொந்தி வயிற்றன் சிவன் சேய் சுப்பிரமணியன்றுணைவ் கௌந்து முகத்தன் பொன்னடி”

இத்தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் எவ்வெலை, அவற்றின் இலக்கணம் என்ன என்பதுணைத்தெளிவாக முதலாவதாக வீரமா முனிவரின் சதுரகராதி தருகின்றது. குடும்பாமலைச் சுப்பிரமணிய பாரதியார் தாம் இயற்றிய பொருட்தொகை நிகண்டி வே தொண்ணூற்றாறு என்ற எண்ணுங்குரிய பொருளாக இவற்றைக் குறித்துள்ளார்.

“சாதகம் முதலாகக் காப்பியம் சரு கப் பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்றாறு” எனச் சதுரகராதி சுட்டும். “பின்னோக்கவி முதலாகப் புராணம் ஏற்கத் தொண்ணூற்றாறு” எனப் பிரபந்த மரபியல் சுட்டும். இவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு தொல்காப்பியத் தின் புறத்துறையோடு சார்ந்தவை இருபத்தெட்டு, அக்கத்துறையோடு சார்ந்தவை ஆறு, சங்க இலக்கியங்கள் - பிற்கால இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றிற் காணப்பெறு இலக்கியப் பகுதிகள் - பொருட்கூறுகள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்தவை மயப்பத்து மூன்று, அகழும் புறமும் வீரவி அமைந்தவை இரண்டு, கவிஞரின் கற்பனைப்பெருக்கால் எழுந்தவை பதி ணைந்து, அந்தாதிப்பீரிவுகளாக அமைந்தவை நான்கு, பொது இலக்கிய வகைகளைச் சார்ந்தவை ஆறு. யாப்பழைதி உடையவை இரண்டு எனப்படுத்துக்காட்டுவர்தான் வீ. ஜெயராமன்.

பாட்டியல் நூல்கள் உணர்த்தும் இலக்கிய வடிவங்களை நோக்கும் போது பாட்டியல் நூல்கள் ஒன்றிலும் தொண்ணூற்றாறு என்ற எண் பொருந்தும்படி இலக்கிய வகைகள் தரப்படவில்லை. அவைதரும் எண்

விக்கையும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றைப் பெரிதும் வேறு படுகின்றது. பன்னிருபாட்டியல் 62 இலக்கிய வடிவங்களையும், வெண்பாப்பாட்டியல் 53 இலக்கிய வடிவங்களையும், நவநீதப்பாட்டியல் 45 இலக்கிய வடிவங்களையும், பிரபந்த மரபியல் 63 இலக்கிய வடிவங்களையும் சிதம்பரப் பாட்டியல் 59 இலக்கிய வடிவங்களையும், இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல் 64 இலக்கிய வடிவங்களையும், தொன்னால் விளக்க நூற்பாப் பகுதி 35 உம் உரைப்பகுதி 56 உம் ஆக 91 இலக்கிய வடிவங்களையும் முத்துவீரியம் 90 இலக்கிய வடிவங்களையும், பிரபந்த தீபிகை 77 இலக்கிய வடிவங்களையும், சுவாமிநாதம் 37 இலக்கிய வடிவங்களையும், பிரபந்ததீபம் 97 இலக்கிய வடிவங்களையும் கட்டுகின்றன.

பாட்டியல் நூல்கள் இலக்கிய வடிவங்களை உணர்த்தும் எண்ணிக்கையில் மாத்திரமன்றி இலக்கியங்களின் உணர்த்துமுறையிலும் மிகுதியான மாறுபாடு கொண்டுள்ளன, பின்னோக்கவி, கலம்பகம், உலா, மடல், பல்சந்த மாலை இரட்டை மனிமாலை, மும்மலைமாலை, நான்மணிமாலை, பன்மணி மாலை, ஆற்றுப்படை என மிகச் சிலவே அலைத்து நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. ஒன்றில் உள்ளவை பிறவற்றில் விடுக்கப்பட்டும் அவற்றிற் புதிதாகச் சில இணைக்கப்பட்டும், ஒன்றேன்றாகக் கருதுவதைப்பிறிதொன்று ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிலையில் உரைப்பதும் எனப் பல நிலைகளில் மாற்றம் காணப்படுகின்றன. சான்றாக முன்வந்த பாட்டியலான பன்னிருபாட்டியல் உணர்த்தும் ‘மறும்’ என்பதைச் சுவாமிநாதம் தவிர ஏனையன் சுட்டவில்லை. தாண்டகத்தை முத்துவீரியம் மட்டுமே எடுத்துரைக்கின்றது. பன்னிருபாட்டியலில் இருந்து வெண்பாப்பாட்டியல் ஹார்நேரிஸ, தசாங்கம், குழமகன் எனச் சிலவற்றைத்தருகின்றது. இது போலவே ஒவ்வொரு பாட்டியல் நூல்களும் முன் தொன்றியவற்றினின்றும் புதியவைற்

றைப் பேசுவின்றன. பண்ணிரு பாட்டியல் “பாதாதி” எனக் குறிப்பதை வெண்பாப் பாட்டியல் பாதாதிகேசம், கேசாதிபாதம் என இரண்டாக்கிப் பின்வருவனவற்றுக்கும் வழிகாட்டுகின்றது. இதுபோன்றே தொடர் நிலை என்பது பெருங்காப்பியம், காப்பியம், புராணம் என மூன்றுக் மாற்றியுள்ளது. பிரபந்தத்திரட்டு எனும் பாட்டியல் நூலிலே கூடன் மாலை, குலோதய மாலை, தசாங்கவள்ளிப்பு, ஆடாமணி, பொய்ம்மொழியலங்காரம், மெய்ம்மொழியலங்காரம், தெய்வக்கையுறை, குறியறிசிந்து போன்ற பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களை ஏனைய பாட்டியல் நூல்களில் இருந்து புதியனவாகச் சுட்டுகின்றது.

பாட்டியல் நூல்கள், விளக்கியுள்ள பிரபந்தங்களின் எண்ணிக்கையில் மட்டுமன்றிக் கொடுத்துள்ள விளக்கங்களிலும் வேறுபாடு உணர்த்தி நிற்கின்றன. அவை இலக்கியத்தின் பொருள்கள், யாப்பு, பாடற்றெடுக்க முதலியனவற்றிற் காணப்படுகின்றன. ஒன்றின் சுருங்கிய விளக்கம் பிறிதொன்றில் விரிவாகவும் அமைகிறது. தாரகை மாலைக் குப் பாட்டியஸ்கன் மூன்று வேறு பட்ட பொருள்களை தருகின்றன. அலங்காரப் பஞ்சகத்திற்கு யாப்புக் காட்டுவதில் முரண்படுகின்றன. கைக்கிணைப் பாடற்றெடுக்க யாகப் | பலவற்றைக் காட்டுகின்றது. பிற நூல்கள் அங்கமான எனில் என்ன என்பதற்கு மட்டுமே விளக்கமளிக்க அதனுட் பாடப்படும் அங்கங்கள் எவ்வெய்வை எனவும் நவநீதப்பாட்டியல் இயம்புகின்றது. ஒரே வகைக்கு மறுபெயர் கொடுக்கும் பங்கும் புலப்படுகின்றது. நாழிகைக் கலை எனப் பண்ணிரு பாட்டியல் குறித்திருப்பதை வெண்பாப் பாட்டியல் கடிகை வெண்பா என்றும் பிரபந்த மரபியல் நாழி கை வெண்பா எனவும் மாற்றியுள்ளமையை இதற்குச் சுட்டலாம்.

பாட்டியல் நூல்களிலே காணப்படும் இலக்கிய வடிவங்களிற் சில அமைப்புமுறை மானும், வரையறையாலும் ஒத்திருக்கின்றன. சான்றுகப் பண்ணிரு பாட்டியலிலே பதிகம் என்ற இலக்கிய வடிவத்திற்குக், ஒருபா ஒருபாது என்ற இலக்கிய வடிவத்திற்குமிடையே எந்தவிதமான மாறுபாட்டையும் காணமுடியாமல் உள்ளது. பதிகம் என்பது ஆசிரியத்துறை, ஆசிரிய விருத்தம், வெண்பா என்பவற்றை வைத்துப் பத்தி அல் ஆண்தாகும். ஒருபா ஒருபாது என்பது வெண்பாவானும், ஆசிரியப்பாவானும் ஒருபத்துச் செய்யுள் அமையப் பாடப்படுவதாகும். இவற்றுக்கிடையே வேறுபாட்டைக் காணமுடியவில்லை, இதுபோலவே கலம் பகத்திற்கும், கலம்பகமாலைக்குமிடையே வேறுபாடு தெரியவில்லை.

எனவே தொகுத்து நோக்குமிடத்துத் தமிழிலே தொண்ணுற்றாறு வகை இலக்கிய வடிவங்கள் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். டாக்டர். ச. வெ. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் கூறுவதுபோல பிரபந்தங்கள் தொண்ணுற்றாறு என்பது பொதுநிலையில் வழங்கப்படும் வழக்குப்போலவே தெரிகிறது.

பாட்டியல் நூல்கள் கடவுள் வாழ்த் திலோ அல்லது முன்னுறையிலோ தொண்ணுற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் என்று குறிப்பிட்டாலும் அவற்றை உள்தோக்கி ஆராய்ந்தால் தொண்ணுற்றாறு வகையைக் காணமுடியாது. சிலபாட்டியல் நூல்கள் தொண்ணுற்றாறு எனும் எண்ணிக்கையைக் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றுட்சில இலக்கிய வடிவங்கள் அமைப்பாலும், வரையறையாலும் முரண்பாடற்றாக் காணப்படும். எனவே தமிழிலே தொண்ணுற்றாறு வகை இலக்கிய வடிவங்கள் என்ற ஒரு மரபு பொதுநிலையானதாகும்.

உதாந்துணை நூல்கள்

1. சுப்பிரமணியன், ச. வே. பிரபந்ததீயம் தமிழ்ப்பதிம்பகம், சென்னை, 1980.
2. அருணாசலம், மு. துமிழ் இலக்கிய வரலாறு 12-ஆம் நூற்றுண்டு. பகுதி II, காத்தி வீத்திமாலைம், 1973.
3. துண்ணிதாமசு, டாக்டர், பிரபந்தத்தீரட்சி, உலகத்தமிழ்மாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1980.
4. சுப்பிரமணியன், ச. வே, பகுதி, கே, துமிழ் இலக்கியக் கொள்கை — 8 உலகத்தமிழ்மாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1983.
5. இளவரசு, சோம, பாணி இலக்கியம், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1978.

தமிழும் கிமிழும்

செல்வி, கலாநிதி, சண்முகநாதபிள்ளை
தமிழ் சிறப்பு — பகுதி-III
கலைப்பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

‘என்றுமுள் செந்தமிழ்’ இன்றுவரை சிரினமைத் திறத்தோடு’ உலகவழக்கு அறிந் தொழிந்து விடையாமல் இருப்பதற்கு அதன் சொல் வளரும் பொருள் வளரும் அதனால் வருக் சொற்சொவையும் பொருட்சொவையுமே காரணம் எனலாம். இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று பிரிவாகத் தமிழ் வகுக் கப்பட்டிருப்பதும் அதனோடு பழகுதமிழ் என்ற பேச்சத் தமிழ் முப்பி சில கருக்கு மேலும் வலுவுட்டி நிற்பதும் தமிழ் மொழியின் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு உணர்ச்சிப் போக்கில் நெகிழ் சிலையும் உறுத்தலையும் எழுச்சிலையும் கொடுக்கிறது எனலாம். தமிழ் படித்தவர் கருக்கெல்லாம் இந்த வகையிலே தமிழ் அழிமுதாக இருக்கின்றது. தமிழர்களாகிய எங்களுக்கெல்லாம் அது உயிராக இருக்கின்றது.

எனவே ‘தமிழைக் கிமிழைப் படியா மால் நாசமாகப் போகாதீர்கள்’ என்று தமிழ்ச் சான்ஸ்கூர் சொல்வதில் மேலும் பல அர்த்தங்கள் உண்டு. தமிழிற்குள்ளேயே ஒரு கிமிழ் இருப்பதை நாம் என்னோரும் அறிவோம். ‘த’ ‘கி’யாக மாறியிருக்கின்றது. அவ்வளவுதான். இதனால் மற்றவர்கள் தமிழிற்குக் கீவிடாமலும் அது காத்து நிற்கின்றது. ‘வப்போல்வனோ’ என்று ஒள்ளவப்பிரிராட்டு

தியார் ஆத்தி குடியில் ஓர் அறவாக்கியத் தைச் சொல்லித் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் ‘ஏ’வின் பெருமையை உணர்த்தி அதனால் சமுதாயத்தில் ‘ஏ’ போல் இருக்கின்ற நல் வியல்புடைய குடிசெய்ய வல்லாரின் அருமையையும் பெறுமையையும் உயிர் மெய்யாகிய ‘ஏ’வின் மேல் ஏதற்கு உரிமையுடன் கூறினார். உயிரும் மெய்யும் கூடினாற்றுனே உயிரின் தொழிற்பாடு மெய்யின் மூலம் வெளிப்பாடாகும். அதைக் களிப்போடு காட்டி ‘அகர முதல் எழுத்தை’ எல்லாம் மொழியின் உயிர். மெய், உயிர்மெய்யாகக் காட்டி நிற்பது தமிழ்.

‘ஏ’ என்ற எழுத்து தன்னையும் ‘ஏ’கையும் தமிழ்ச் சொற்பத்தில் நுட்பமாக ஒரு சில இடங்களிலே தான் உபயோகத்தில் இருக்கி இருக்கின்றது. ஆனால் கி, கி என்ற எழுத்துக்கள் பேச்சு வழக்கிற பேசுவோன் தனது கருத்தமுத்தத்தைப்பிரயோகிக்க எல்லா இடத்திலும் உபயோகிக்கப் படுகின்றது. ‘வேலை கிளை இல்லாமல் சோலி. கிலியில் மாட்டுக் கொள்ளாதே. கும்மா கிம்மா ஏதாவது ஒரு தொழிலிற் கிறிலிற் சேராமல் அம்மா அப்பாவை வருத்துவதில் உள்க்கு வெட்கம் கிட்கம் இல்லையா? வீட்டிலை கீட்டிலையாவது ஏதாவது சொன்னதைக் கிண்ணதைச் செய்

யாமல் விய்யாமல் விடியக் கிடிய விடாமல் படிப்பும் கிடப்பும் இவ்வாமல் எதாவது சாட்டைக் கீட்டைச் சொல்லிக் கொண்டு தப்பிக் கிப்பி ஒரு பொய்யைக் கிய்யைச் சொல்லிக்கொண்டு வெளிக்கிட்டு விடுகிறுய் கூட்டாளியிற்றைப் போறன் கீட்டாளியிற்றைப் போறன் என்று மதிப்பைக் கிதிப்பைப் பாராமல் கண்டவன் கிண்டவனேட எல்லாம் ரோசம் சீசம் இவ்வாமல் திரிகிறுய். நாங்கள் சொல்லதைக் கேட்டுக் கீட்டுத் திருந்துவம் கிருந்துவம் என்ற புத்தி கித்தியும் உணக்க இல்லை. நாளோக்குக் கீளோக்கு நாங்கள் செத்துக் கித்துப் போனால் பழிப்புக் கிழிப்புக்கிடமாகத் திரியப் போகின்றாருய். என்று தான் நல்லதைக் கிள்லதைச் சொல்லுறன். இதை நீநினைச்சுக் கிணைச்சுப் பார்த்துத் திருந்திக் கிருந்தி நட அல்லது கெட்டுக்கிட்டுப் போ’ என்று ஒரு தந்தை மகனைப் பேசுமாறு அமைந்த பழகு தமிழ்ப் பேச்சுத் தொடரில் எவ்வளவு நூரம் கிமிழ் தமிழிற்கு அழுத்தம் கொடுக்கின்றது என்பதைக் காணலாம். மேலே சொல்லப்பட்ட பகுதி யைக் கிமிழ் இவ்வாமல் தனியே பேச்சுத் தமிழில் எழுதுவதானாற் பின்வருமாறு ஏறுதலாம்.

“சம்மா ஏதாவது ஒரு தொழிலிற் சேராமல் அம்மா அப்பாவை ஏருத்திவரில் உனக்கு வெட்கம் இல்லையா? வீங்டில் ஏதாவது சொன்னதைச் செய்யாமல் விடிய விடாமல் படிப்பும் இவ்வாமல் ஏதாவது சாட்டைச் சொல்லிக் கொண்டு தப்பி ஒரு பொய்யைச் சொல்லிக்கொண்டு வெளிக்கிட்டு விடுகிறுய் கூட்டாளியிற்றைப் போறன் என்று மதிப்பைப் பாராமல் கண்டவனேட ரோசம் இவ்வாமல் திரிகிறுய். நாங்கள் சொல்லதைக் கேட்டுத் திருந்துவம் என்ற புத்தியும் உணக்கு இல்லை நாளோக்கு நாங்களும் செத்துப்போனால் பழிப்புக்கிடமாகத் திரியப் போகின்றாருய். என்றுதான் நல்லதைச் சொல்லுறன். இதை நீநினைச்சுப்பார்த்துத் திருந்தி நட அல்லது கெட்டுப் போ’

இப்படித் தனியே கிமிழ் இவ்வாமற் பேசும்போது அப் பேச்சுக்கு அழுத்திக் கொக்கின்ற ஆற்றல் இவ்வாமற் போகின் தது என்று நான் கருதுகின்றேன். தமிழில் உள்ள அத்தனை சொற்களிற்கும் கி, கீ என்ற ஏழுத்துக்களை முதலாகக் கொண்டு ‘கிமிழ்ச்’ சொற்களும் உண்டு. எனவேதான் பழகு தமிழிலே தமிழோடு இணைந்து அதனைப் பிரியாது நிற்கும் இந்தப் புது மொழியைக் ‘கிமிழ்’ என்றழைக்க ஆசைப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு தமிழ்ச் சொல்லிற்கும் முதலில் உள்ள எழுத்தை மட்டும் ‘கி’ அல்லது கீ இடப்பெயர்ச்சி செய்து கிமிழ் ஆகின்றது. அப்பு என்ற சொல்லில் உள்ள ‘ஆ’ எவ் ‘கி’ இடப்பெயர்ச்சி செய்து கின்பு ஆகின்றது. ஆடு என்ற சொல்லில் உள்ள ஆவை கி இடப் பெயர்ச்சி செய்து கீடு ஆகின்றது. அகாவது குற்றெழுத்தைக் கியும் நெட் டெழுத்தைக் கீயும் இடப் பெயர்ச்சி செய் கின்றன. கின்பு என்கின்ற தமிழ்ச் சொல் அங்கீற்கு மட்டுமல்ல என்பு, தென்பு, முன்பு என்பன போன்ற சொற்களிற்குமுரிய கிமிழ்ச் சொல்லாகவரும். அதேபோல கீடு என்ற கிமிழ்ச் சொல் ஓடு, நாடு, கோடு என்பன போன்ற சொற்களிற்குமுரிய கிமிழ்ச் சொல் சொக்க வகும். இவ்வாறு ஒரு கிமிழ்ச் சொல் பல தமிழ்ச் சொற்களிற்குத் துண்ணவரும் என்கூடியத் காணலாம்.

இன்னும் கிண்று கிண்று, கிடு கிடு, கீக்க கீக்க, கிளர்ச்சி கிளர்ச்சி என்ற சோடிச் சொற்களைப் பார்த்தாற் கிமிழ்ச் சொற்களாக வருகின்ற சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களாக வருவதைக் காணலாம். எனவே கி, கீ என்ற எழுத்துக்கள் கிமிழ் என்ற தமிழின் துணை மொழிக்கு உயிர்மெய் எழுத்துக்களாக இருக்கின்றன என்று ஒரு சிந்தனைக் கீற்றுக் காணலாம்.

மரபுச் சொற்றிடாகள் பல தமிழின் செழுமைக்கும் குழுமைக்கும் வளம் சேர்க் கின்றன. உதாரணமாக அனு அனு, ஊர் ஊர், ஓட ஓட, கடக்கட, வண்ண வண்ண என்ற அடுக்குத் தொடர்களும் அண்ணை வீத்து, செக்கச் சிவந்து, கன்னங்கரிய, தன் வந்தனி, வெட்டவெளி போன்ற அடுக்கிடுக்குத் தொடர்களும் கடகட, வழ வழ, குறு குறு, முனு முனு என்பன போன்ற இரட்

டைக் கிளவிகளும் அனுமை பெருமை, கணக்கு வழக்கு, ஒளிப்பு மறைப்பு திட்ட வட்டம் போன்ற இனைமொழித் தொடர்களும் தமிழையே தழுவிப் பெருமையும் நன்மை யும் தருவதுபோலக் கிமிற் என்று மேலே குறிப்பட்ட மொழி நலமும் தமிழின் போச்ச வழக்கிற்குத் தவிர்மருகு ஈட்டுகின்றது என்று கூறுவதிலே தவரேன்றும் இல்லை யென்று நான் கருதுகின்றேன்.

“கண்ணன் என் காதலன்” ஆண்டாளதும் நம்மாழ்வாரதும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள்

செஸ்வி. பூ. ஜெயலர்
தமிழ் சிறப்பு - பகுதி II
கலைப்பீட்டம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

வெணவ சமய இலக்கியங்களிலே மிக வும் சிறந்ததும் உணர்வோட்டமுள்ளதும் - எனிமையானதும் - பலரைத் தம்முள் ஈடுபடுத்துவதுமாய் விளங்குவது நாலாயிரத்தில்ய பீரபந்தம். பன்னிரு ஆழ்வார்களாற் பாடப் பட்ட இத்தொகுப்பிற் பல்வேறு விதமான இலக்கிய வழக்குக் கொண்ட பாடல்கள் உள்ளன. விஷ்ணு மேற் கொண்ட பக்தியினுற் பாடிய பாடல்களே இவையெனினும் உலகியெல் அனுபவத்துடனும் பொருத்திப் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறன. இவற்றில் ஆண் - ஆணுகவே நின்று பாடிய பாடல்களும் பெண் நிலையிலே தாயாக, தோழியாக, தலைவியாக நின்று பாடிய பாடல்களும், பெண் - பெண்ணுகவே நின்று பாடிய பாடல்களும் அடங்குகின்றன. அவற்றுட் செண்ணே தலைவி துறையிற் பாடிய பாடல்களையும் ஆண் தலைவி துறையிற் பாடிய பாடல்களையும் எடுத்து நோக்குதல் இருக்கிறது.

தலைவி துறையிலே திருமங்கையாழ்வார் இருமடல்களைப் பாடியுள்ள போதி ஒவ்வும் இங்கு நம்மாழ்வாரே இடம்பெறுகிறீர்.

திருமங்கையாழ்வார் ‘மடல்’ என்ற ஒரு துறையையே இருவடிவமாகப் பாடி ஞ. ஆனால், நம்மாழ்வாரோ - காதற்றுறையின் பல்வேறு துறைகளையும் அமைத்துப் பாடிய தனுவேயே - அதுபோற் பாடிய ஆண்டாள் பாடல்களோடு ஒப்பிட்டு ஆராயும் தகுதி யைப்பெறுகின்றார்.

பரமாத்மா புருஷோத்தமன். அவன் முன்னிலையில் மற்ற அனைத்து ஆன்மாக்களும் பெண் நிலையினரே என்பது வெணவ சமயக் கருத்தாதலால் வெணவ பரமாச் சாரியரான ஆழ் வார் கட்கு அகப் பொருட் உறைகளையும் அமைத்துப் பாடுதல் யிகப் பொருத்தமாயிற்று. ‘பக்தி நிலையிலே தோய் ந்த பெரியார் பெண் இயல்பைப் பெற்று ஸ்ரீ இறைவன் திருவடி நிழலிலே தங்க முடியாது.’ என வி. கவியாணகத்தர முதலி யார் கூறியுள்ளார். எனவே பக்தியிற் பாடியவர்கள் ஏன் உலகியல் போன்று காதலைப் பாட வேண்டும் எனக் கேட்கமுடியாது.

இப் பாடல்களை உலகியற் காதற்று நெறப் பாடல்கள் மோல் ஆரம்பித்து ஆண்டவன் தரிசனத்தோடு முடியும் வகையில் ஆண்டாள் பாடியுள்ளார். ஆனால் நம்மாம் வாரோ நாடகம் பாங்கிலே, பக்தி எனும் அடிப்படையிலே தொடங்கி, பின்னர் தலையாகவும் தோழியாகவும் தாயாகவும் தானு கவும் நின்று பாடிச் செல்கின்றார். ஆற்வார் பாடிய அகத்துறைகளாவன் வெறியாட்டு, மடலூர்தல், அலர் உறைத்தல், அறத்தோடு நிற்றல், பிரிவில் இரங்குதல், உருவெளிப் பாடுகண்டுபலம்பல், தாது அனுப்புதல், தன்னுட்கையறுளய்துகிளவி, காமம் மிக்கழிப்படர்கிளவி என்பன. ஆனால், ஆண்டாள் பாடும் அகத்துறைகள் இவற்றி விருந்து வேறுபட்டது. சிறுமியராக இருந்து கண்ணன் விளையாட்டிற் களிந்தல், கூடற் குறிப்பு, குயிற்பத்து, கணவோடு மயங்கல், தாது, காமம்மிக்கழிப்படர்கிளவி போன்றன. இரு வரது துறைகளுக்குள்ளும் பல ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன.

ஆண்டாள் எவ்வாறு கண்ணனைக் காத வனுக்க கொண்டு கவிதை படித்தாள் என்பதை நோக்கவாம். கண்ணனைத் தண்ணிடம் சேர்ப்பிக்குமாறு மன்மதனைத் தொழும் பொழுது அவனை மகிழ்ச்சிக்கும் பண்டங்களைக் கொடுத்தே தமிழை இனைக்குமாறு வேண்டும் நயம் மிகவும் சுவைக்கத்தக்கது. ஒரு புறம் கண்ணன் மறுபுறம் ஆண்டாள். நடுவே ஒரு தரகர் போன்ற நிலையில் மன்மதன் கணிக்கப்படுகின்றன. அது மட்டு மன்று. இவனுக்கு இக்காதல் நோயைக் கொடுத்ததும் கூட அந்த மன்மதன்தான். எனவே “என்னைக் கண்ணனிடம் மால் கொள்ள வைத்துவிட்டு இன்று ஏன்றான் பேசாமடந்தையாக இருக்கிறோ” என்ற கோப உணர்வையும் வெளிப்படுத்துகின்றன தன்னையே கண்ணனிடம் அர்ப்பனித்தது எனக் கூறுமல் “உன் வித தெழுந்த தடழுவைகள்” எனக் கூறி ஆவே சமான காதல் உணர்வினை வெளிக்காட்டியுள்ளார். மாணிடரை நரிக்கு ஒப்பிட்டு,

“ மாணிடர்க் கெனப் பேசுப்படில் வாற்கிலேன் கண்டாய் மன்மதனே.” என்னும் பாடல் நாய், உறுதியான், ஒரு வழிப்பட்ட காதல் உணர்வினை வெளிக் காட்டுகின்றது. உள்ளடங்கிய உனர் வுப்பிடுக்கொண்டு வருகிறது.

அடுத்து வரும் இருதிருமொழிகளும் சிறுமியர் நிலையிலிருந்து பாடுவதாக உள்ளன. சிற்றில் இழைத்தல் சிறுமியரது விளையாடற்பருவமா, காதவிக்கும் பருவமா என்பது கேள்விக்குரியது. எனினும் இங்கு பாடிய விதம் நயமானதாகும், இங்கேதான் ஆவல் காதல் - பற்று - பக்தி ஆரம்பமாயிற்று என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

கண்ணிப் பெண்கள் நீராடப் போவதும் அங்கு கண்ணன் சென்று லீலைகள் புரிவதும் கண்ணன் திரு அவதாரத்திற் கூறப்படுவதுண்டு. அந்த நிகழ்ச்சியை இங்கு வரவழைத்து, அவ்வாறு கூடுமிலையாடிய பெண்ணிலே தன்னையும் ஒருத்தியாக - அக்கூட்டத் தின் தலைவியாக - தானே கண்ணனுக்குத் தலைவியெனக் கருதி, அப்பொய்கைத்துறையிலே பெண்களோடு எத்தனையுறையிலே கண்ணன் நடந்திருப்பான் என்பதை நிகழ்காலப் பொருளிற் கூறியுள்ளார்.

பழந்தமிழ்ப் பெண்கள் தாம் நினைத்த காரியம், தம் காதல் நிறைவேறுவதைப் பரி சோதித்துப் பார்ப்பதற்குக் கூடல்லினமுத்தல் என்ற உத்தியைக் கையாண்டுமையைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களான முத்தொள் ஊயிரம் போன்றன கூறுகின்றன. அத்துறையை இங்கு ஆண்டாளும் கையாண்டுள்ளார். இங்கு கண்ணன் செய்த லீலை களும் அவன் பாரம்பரியக் கலைகளுமே பேசுப்படுகிறதன்றி நலைவின் ஆற்றுமை உணர்வுகளோ, அந்தரங்கமான உஜப்பாட்டுத் தன்மைகளோ வெளிப்படவில்லை. அவன் எவ்வாறும்னும் வருவான். வரவேண்டும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளத்தில் இருக்க அதை மேலும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவே இம்முயற்சி போலுள்ளது. கூடற் குறிப்பு அந்த

தகைய பயண, அமைதியை, நம்பிக்கையைக் கொடுத்ததோ கொடுக்கவில்லோ மேலும் தலைவி பாத்திரம் தொடர வேண்டியதேவை யுடையதாகின்றது. குயிலை அழைத்து முறை யிடுகின்றன. முதல் இரு அடிகளிலும் தனது நிலைப்பாட்டைக் கூறி மூன்றாவது அடியிலே குயிலை விழித்து இறுதியடியிலே கட்டளையிடு முகமாக இப்பாடல்கள் அமைத்தனன.

“என்புருகி இனவேஸ் நெடுங்கண்கள் இமைபொருந்தா பலநாளும் துங்பக் கடல் புக்கு வைதுந்தன் என்பதோர் தோணிப்பெருதுமுல்கின்றேன் அன்புடையாரைப் பிரிவுறு தோயது நியமறிசி குயிலே பொன்புரை மேனிக் கருளாக் கொடியுடைப்புண்ணியிலைவரக் கூவாய்.” என்ற பாடல் காதல் வயப்பட்ட உள்ளத் தின் உண்மை நிலையை மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

கனவு என்பது நினைவில் உள்ளதைக் கவலாகத் தோற்றுவிப்பது என்றும் எந்தேரமும் கண்ணனே என்றிருந்த ஆண்டா ஞாக்கு அவன் தன்னை மணமுடிப்பதாகிய ஒரு நிகழ்வு அவளது கனவிலே தோன்றுவது வியப்பல்ல. ஒரு திருமண விட்டிலே எத்தகைய கிரியைகள் நிகழுமோ அவையாவும் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளன. முன்னர் நீராடற்றுறையுள் “மாயிமார் மக்களேயல்லோம்” என்ற அதே ஆண்டாள், பின் இங்கு “மைத்துண்ண நம்பி” என்கறுவது அவளது காதல் முதிர்வின் வெளிப் பாட்டைக் காட்டுகின்றது.

அடுத்து அமைவது மிகவும் முக்கியமாகக் காதற்றுறைகளுக்கு வேண்டியபடுவதாகியதாது. மேகத்தைத் தூதாக விடுதல் சங்கப் பாடல்களிலே முதன்மை பெற்று விட்டது. இங்கும் மேகத்தைத் தூது விடுகிறன் ஆண்டாள்.

கண்ணை நாடி - அவன் இருக்குமிடம் தேடிச் செல்லக் கருதியவன் அவை நிறைவேருதலை என்ற உணர்வினால் அவனது

பொருட்களையாவது கொண்டு வந்து தந்து தனது ஆவலைத் தீர்க்குமாறு கூறுகிறன். இங்கு மிகவும் உண்ணதமான உணர்வு நினைகாட்டப்படுகின்றது. இங்கு தான் ‘தெய்வம்’ என்ற சொற்பிரயோகம் முதலிற்கையாளப்படுகிறது.

“கண்ணன் என்னும் கருந்தெய்வம் காட்சி பழகிக்கிடப்பேணைப் புன்னையிற் புளிபெய்தாற் போல் புறமநின்றமுகு பேசாதே.”

இதில் வரும் அடிகள் மிக ஆழமான உணர்வு நிலையினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இவ்வாறு கண்ணன் மேற் காதல் கொண்ட ஆண்டாள் இறுதியிற் பிருந்தாவனத்திலே அவனைக் கண்டுவிட்டதாகக் கூறுகின்றன. பிருந்தாவனமே கண்ணன் கோடியரோடு விளையாடிய இடம். சிறுபராயத்திலிருந்து தெய்வ நிலையடையுமட்டும் துறைகள் அமைத்துப் பாடப்பட்டது நயம் பிக்கது. காட்சி - காதலைக் கண்டதாக அன்றித் தெய்வத்தினாமாகவே கூறப்படுவது பக்தி இலக்கியத்துக்குரிய குறிக்கோளைத் தவறுத் கையாண்டுமையைக் காட்டும்.

இவி, நம்மாழ்வார் தம்மைத் தலைவாக உருவகித்துத்தலைவியின் உணர்வுகளைப் பாடியுள்ளமை பற்றி ஆராயலாம். இவர் ஆரம்பத்திலே பக்தி நிலையிலேயே பாடத் தொடங்கி முதலாம்பத்தின் நான்காம் திருமொழியிலேயே முதன் முதற் பெண் பாத்திரம் ஏற்கின்றார். அது ஒரு ஆதாக அமைகின்றது. ஆனால் தூது விடுவதற்கு முன்னுள்ள காதல் நிலைமைகளைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் எதுவும் இல்லை. பெண் பாத்திரமேற்றுத் தன் நிலைமையினைக் கூறப் பல பறவைகளைத் தூதாக விடுகின்றார். ஒவ்வொருபாடவிலும் வெல்வேறு பறவைகளைத் தூதுவிடும் பாங்கு, போகவிட்ட ஒரு தூது வந்து மறுமொழி கூறும்வரை காத்திருக்க முடியாத தன்மையைக் காட்டுகின்றது. இத்தகைய தூது அமைப்பானது ஆரும்பத்து முதற்றிருமொழியிலும் ஆரும்

பத்து எட்டாம்திருமொழியிலும் ஓன்பதாம்பத்து ஏழாம்திருமொழியிலும் பேசப் படுகின்றது.

பரமாத்மாவின் சௌந்தர்யங்களை அனுபவித்து அந்தப் பரமாத்மாவோடு இரண்டறக்கலக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு அது கிடைக்காமையால், விருப்பம் மீதுரப் பெற்று, தம்மை ஒரு பெண்ணாகக் கற்பித்து அச்சுழுவில் உள்ள சேதன அசேதனப் பொருட்களைத் தம்முடன் சமஞாக்கக் கற்பித்துத் தான் அடையும் துண்பத்தை அவையும் அனுபவிப்பதாக எண்ணி ஆற்றுமை உணர்வோடு பாடியுள்ளார். அப் பொருட்களின் இயற்கையான பண்பைக் கூறி இதற்குக் காரணம் அந்த மாயவன் தானே என்று பாடிச் செல்கின்றார்.

தாது அனுப்பியும் அரற்றியும் ஆறுதல் அடையாத, தலைவரைக் காணுத தலைவி மடவேறக் கருதியமைப்பற்றி ஐந்தாம் பத்து மூன்றும் திருமொழி கூறுகின்றது. எங்கும் பகவானையே கண்டு அதனுள் இலயித்து அதனால் நாயகி நிலையடைந்ததால் உலகத்தவர் தமகாதல்பற்றி நிந்திக்கின்றதை யும் தாம் மடவேறக் கருதியமையையும் கூறுகின்றார்.

மடவேறுதல் பெண்களுக்கு எவ்வாறு உரியதாகலாம்? பெருந்தினை ஒழுக்கத்திலேயே மடவேறுதல் நிகழும். இறைவனே தலைவன் ஆகையால் அத்தகைய தலைவன் உலகில் இல்லை என்பதால் மகளிரிடத்து ஆற்றுமை மிகுதலும் மடல் ஏறுவதாகக் கூறுவதும் பொருத்தமானது எனக்குறவேண்டியேற்பட்டது. தலைவி மடவேறக் கருதினாலேயொழிய மடலே றி னு ஸி லை. பெண் என்ற நிலையில் ஏற்பட்ட துணிவுக்குறைவும், பயமும் சேர்ந்து அவ்வாறு செயற்படத் தூண்டவில்லை. மேலும் பல துறைகளினுடைகளிலேயே இறுதியில் ஆண்டவனே அரவணைத்து அருள்பாவிக்கும் தன்மை கூறவேண்டிய பக்தி இலக்கியப்போக்குக்கு வழிதேட வேண்டியதால் இவ்வாறு அமைத்துப் பாடினார்.

உருவ வெளிப்பாட்டைக் கண்ட தலைவி அவ்வருவத்தை வெறுத்தும் கோபித்தும் பேசும் நிலையை, அவ்வருவத்தாலே தான் கையும் வேதனையை மிக அழகாக எடுத்துக் கூறிச் செல்கின்றார். நீண்ட நாட்களாகத் தன்னை ஏமாற்றிக் காதல்நோய் செய்து வருந் தலைவரை அன்போடு கோபிக்கும் ஊடும் நிலை நயத்தற்குரியது “ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம்” ஆகையாலே காதற் பாடல்களைப் பாடும் நம்மாழ்வார் அத்துறையை அமைத்துக் கொண்டது பொருத்தமானதே.

“..... உனக்கேளும் பிழை பிழையே வன்மை சொல்லி எம்மை நீவினையாகுதி அது கேட்கில்

என்பது பயமுறுத்திக் காரியம் முடிக்கக் கருதிய தலைவியின் உணர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது.

இவ்வாருக நாச்சியாரும் நம்மாழ்வாரும் கண்ணன் ஒருவனையே காதலனாக கூக்க கொண்டு பாடிய பாடல்களைத் தனித்து ஆராய்ந்தோம். இனி, இவ்விரண்டுக்கு மிடையிலுள்ள உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டில் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை நோக்கலாம். நாச்சியார் நாற்றிநாற்பது பாடல்களிலும் காதலையே பாடியுள்ளார். ஆழ்வார் ஆயிரம் பாடல்களில் மிகக் குறைந்த அளவினையே தலைவியின் காதற்றுறைக்கு ஒதுக்கியுள்ளார். ஆண்டாள் பாடல்களிற் பெண் உணர்வுகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, அவை வெளிப்படும் விதத்திலும் ஒர் எளிமை தொனித்து நிற்கிறது. இது இலக்கிய கர்த்தாலே ஒரு பெண்ணாக இருந்ததனாலேயே பெண்ணின் உண்மையான உணர்வுகளைத் தத்துப்பாக வெளிக்காட்டக் கூடியதாக இருந்தது. இவரது பாடல்கள் பள்ளமடைபோல் ஓர் ஒழுகலாறு கொண்டு விளங்குகின்றது.

“உன்னித்தெழுந்த என் தடழுலைகள்-மானிடர்க்கென்ற பேச்சுப்படில்” என்ற தொடர் காட்டும் உணர்வுநிலை நிச்சயமாக

ஒரு பெண்ணிடம்தான் உருவாகுமேயொழிய பெண்ணாகத் தன்னைப் பாவனை பண்ணுபவ ரிடம் தோன்றுது. ஒவ்வொரு அவதாரங்களிலும் செய்த செயல்களை அவ்வளவாக விதந்து கூறவில்லை. தான் ஓருத்தியே கன்னனுக்குரியவள் என்ற நிலையே இங்கு இருந்தது. சிற்றில் இழைத்தல், நீராடல் முதலியவற்றிலே தோன்றிய உணர்வுகளும் கன்னன் என்னும் கருந்தெய்வமாகக் காணக்கூடியிலே தோன்றிய உணர்வும் பாவனை நிலையிலே தோன்றியிட முடியாது. எனவே ஆண்டாள் பாடல்களிலே தூய பெண் உணர்வு வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

ஆனால், நம்மாற்வார் வேறுவிதமான அனுருமுறையில் இவற்றைப் பாடியுள்ளார். நாது பாடுமிடத்து வெவ்வேறு விதமான நாதினை அமைத்துள்ளார். நாற்பது பாடல் களில் ஆண்டாள் ஒரே பொருளை வைத்தே பத்து பாடல்களில் தூது பாடி அர். ஒரு தூதுக்கு விடை கிடைக்காத பட்சத்தில் மேலும் தூது விடுவது சாத்தியப்படாது என்பது பெண்மையின் உணர்வாக இருக்கலாம். ஆனால், ஆழ்வாருக்கோ மேலும் மேலும் செல்லும் தூது தன்னிடம் தலை வளைக் கொண்டு சேர்க்கும் என்ற உணர்வினை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம் போல் உள்ளது. ஆழ்வாரது பாடல்களிலே பெண்மை உணர்வு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. எனினும் ஆண்டா

ளாள் அளவுக்கு உண்ணதமானவை எனக்கூறி விடமுடியாது. மற்றும் அவதார வீரைகள் பல வும் செறிந்து கூறப்பட்டுள்ளது. அதிலும் சிலதக்காக இலங்கையை அழித்தமை, பாஞ்சாலிக்குத் துகிலவித்தமை போன்ற பெண்ணுருக்குக் கைகொடுத்த நிகழ்வுகளைக் கூறுவதன் மூலம் நானும் ஒரு பெண், காதல் கொள்கிறேனே என்மீது சிறிதும் அக்கறையின்றி இருக்கிறேயே என்ற உணர்வு தோன்றப் பாடியுள்ளார். ஆனால், ஆண்டாள் இவ்வணர்வை மட்டும் கூறவில்லை. ஆண்டாளுக்கு இது இயல்பாக உள்ள உணர்வு. எனவே அதைப்பாடுவது எனிது. எனினும் உணர்வினைப் பண்படுத்தி வெளிக்காட்டுவதே அங்கு சிறப்பானது. ஆனால், ஆழ்வாரேரா பெண் நிலையடைந்து அவ்வணர்களைப்பாடும்போது தன் அனுபவமின்றி உள்ளார்த்த கற்பணமின் அனுபவமாகவே அது வெளிப்படுகிறது. எனவே, இங்கு ஆண்டாளை விட ஒருபடி மேலே ஆழ்வாரையர்ந்து விடுகிறீர்.

~ முடிவாக இருவரது காதல் நிலைப்பாடுகள் யாவும் காதல் உணர்வுகளைத் தெளிவுறக் காட்டி நிற்பினும் இருவரும் இருபாலார் ஆகையால் அவர்களது உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பதை ஆராயும் முயற்சியாகவே இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

நாணயங்களிற் காணப்படும் இந்துவிக்கிரக இயல் அம்சங்கள்

திரு. ப. கணேசலிங்கம்
இந்து நாகரிகம் சிறப்பு – பகுதி II
கலைப்பீடம்
யாற்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

இந்து விக்கிரக இயல் பற்றிய சான்று
களை நாம் இன்று ஒரளவு அறியக் கூடிய
தாக இருக்கின்றது. இந்து விக்கிரக இயல்
பற்றி அறிவுதற்கு மூலங்களாக இருப்பவை
தொல்பொருட் சான்றுகள் (சின்னங்கள்,
முத்திரைகள் நாணயங்கள்) கல்வெட்டுக்
கள் (சாசனங்கள்), இலக்கியச் சான்றுகள்
என்பனவாகும். இந்து விக்கிரக இயல் பற்றிப் பல அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து, தத்தமது
கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். தொல்பொருட் சான்றுகளுள் ஒன்றுக் நாணயங்கள்
விளங்குகின்றன. வைதீக ஆரம்பகால நாணயங்கள் உள்ள சின்னங்களை ஆராய்ம் பொழுது நாம், வைதீகத்தெய்வங்கள் பற்றி அறிய முடிகின்றது. வட இந்தியாவிற் காணப்பட்ட
இந்திய நாணயங்கள் அவ்வப் பகுதிகளில் வழிபடப்பட்ட விக்கிரகங்கள், தெய்வங்களின் காணப்படுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்தாணயங்களாவன:- உஜ்ஜீவியினியின் நாணயங்கள், கனி ச்சு கரின் நாணயங்கள், குஷாஸரின் நாணயங்கள்,

கர்கோஷனின் நாணயங்கள், ஹாவிஸ்கரின் நாணயங்கள், குப்தநாணயங்கள், விமாவின் நாணயங்கள், வாசதேவ நாணயங்கள், பத்திர கோச நாணயங்கள் என்பனவாகும்.

உஜ்ஜீவினி நாணயங்களிற் சிவனேடு தொடர்புடைய சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு நாணயத்தில் மலைகளுக்கிடையே காணப்படும் சந்திரப்பிறை சிவனது சமயச் சின்னமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. சிவனது சந்திரசேகர அம்சம் பிறையுடன் தொடர்புடையது. சிவனது தெய்வீகமரபில் மரங்களும் மலைகளும் அடிக்கடி இடம்பெறுவன. பிறி தோர் இளந்தெயியாத நாணயத்திற் சிவ லிங்கமும் ஸ்தலவிருட்சமும் காணப்படுகின்றன. சிவனேடு தொடர்புடைய ஏருதினைச் சின்னமாகவுடைய நாணயங்கள் இந்தியாவையாண்ட அரசர்களாலும் ஏனைய வெளி நாட்டு ஆட்சியாளர் சிவராலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

உஜ்ஜீவியில் கி. மு. 2ஆம், 3ஆம், நாற்றுண்டுக்குரிய மூன்று நாணயங்களில் இவிங்கம் காணப்படுகின்றது. சிவனின் உருவத் தோற்றும் முதன் முதலாக உஜ்ஜீவியில்

லும் அதனைச் சூழவுள்ள இடங்களிலிருந்தும் கிடைக்கும் நாணயங்களிற் காணப்படுகின்றன. சில நாணயங்களிற் சிவனின் மூன்று தலைகள் உள்ளன. சிவன் பஞ்சானன் என்ற நிலையில் ஐந்து தலைகளையுடையவன். இதில் ஏனைய இரு தலைகள் மறைவுற்றிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது.

உஜ்ஜீயினியின் சில நாணயங்களிலே தடியைப் பிடித்து நிற்கும் மனிதனின் உருவம் உள்ளது. இம் மனிதனுக்கு மூன்று தலைகள் இருப்பதைச் சிலநாணயங்களிற் காணலாம். எனவே இது சிவனது அல்லது கார்த்திகேயனின் உருவமாகத் தானிருக்கவேண்டுமென்று சிலர் கூறுவர். வேறு சில நாணயங்களில் ஒரு பெண்ணின் உருவமிருப்பதைக் கண்டு, இதை இலட்சமியின் உருவம் என்று கூறுவர்.

கனிஷ்கர் என்ற பெயரில் வேறு நாணயங்களும் கிடைத்துள்ளன. இவை முதலாம் கனிஷ்கரின் நாணயங்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவை. இவற்றின் பின்புறம் சிவனும் அவனது காலோமாடும் உள்ள சின்னமோ அல்லது (செல்வத்தின் தெய்வமான இலட்சமிக்கு இணையான) அர்டோக்ஷோ என்றபெண் தெய்வம் இடக்கையிற் செல்வத் தின் சின்னத்தையும், வலக்கையில் மனிமுடி யையும் கொண்டு உயர்ந்த சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்துள்ள சின்னமோ உள்ளது. கனிஷ்கரின் நாணயத்திலே நான்கு கரங்களுடன் தோன்றும் சிவனது உருவம் கூட இந்நாணயங்களிலே தான் முதன்முறையாகப் பொறிக்கப்பட்டது.

கனிஷ்கரின் நாணபத்திற் சமய நெறிக்குள்ள தெய்வங்கள் இலட்சமியின் உருவத்தைப் போன்று அடிக்கடி இடம்பெறுமற் போன்றும் அவற்றின் உருவங்கள் ஆய்காங்குள்ளதைக் காணலாம். இலட்சமியின் உருவங்கள் கூடுதலாகக் காணப்படுவதற்குக் காரணம் அவள் செல்வத்துடன் தொடர்புடையவளாக இருப்பதல்லாகும். கனிஷ்கர் நாணயங்கள் சிவவற்றில் யாரையுடன்,

தொடர்புட்ட தெய்வம் செல்வாக்கு உள்ளதாகக் காணப்பட்டது. வேறு சில நாணயங்களில் இதே தெய்வம் வச்சிராயுதத்தைக் கையில் ஏந்தியதாகவும் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பதாகவும் காணப்படுகின்றது. எனவே இதனை நோக்கும்பொழுது இது இந்திசனுக் கிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. சைவவின்னங்கள் எனக்கருதப்படுகின்ற கைகளைத் தாங்கிய நாணயங்கள் பல அரசர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

கனிஷ்கரின் நாணயத்திலே சிவன் இருக்கக்கூடினாலும், நான்கு கைக்கூடினாலும், மற்றும் பல தலைக்கூடினாலும் காணப்படுகின்றன. கைகளிற் பலவேறு பொருட்களும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. கனிஷ்கரின் பொன், செப்பு நாணயங்களிற் சிவன் நான்கு கரங்களை யுடையவளுக்க் காணப்படுவன். சில நாணயங்களில் மேல்வலது கை வழிரத்தைத் தாங்கியுள்ளது. கீழ் வலது கையில் நீர்க் குடமும், மேல் இடதுகையிலே திரிகுலமும், கீற்றிடதுகையில் மானும் விளங்குவன். நான்கு கரமுள்ள சிவவடிவத்தின் கீழ் வலதுகை பாசத்துத்தக் கொண்டுள்ளதாகவும், கீழ் இடதுகை சிவசமயங்களிலே தொடையில் வைக்கப்பட்டதாகவும் காணப்படும்.

குஷாநர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களிற் கிழேக்க இராளியத் தெய்வங்கள் மட்டுமன்றி, புத்த, பிராமணத் தெய்வங்களின் உருவங்களும் உள்ளன. அம்மன்னர்களது ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த மக்கள் வணங்கிய தெய்வங்கள் என்னென்ன என்பதை மட்டுமன்றி எவ்வாறு ஒன்றொரு இனத்தவரும் வெவ்வேறு தெய்வத்தை வழிபட்டனர்கள் பதையும், சிகிச வழிபாட்டு முறை எப்படி வளர்ந்தது என்பதையும், இந்நாணயங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மேலும், குஷாநமன்னர்களின் நாணயங்களில் விள்ளுவையோ, அவரைச் சார்ந்தவர்களையோ காண முடியாது. ஆனால் அதே சமயம், சைவசமயக் கடவுள்களான உமா, விசாகன், ஸ்கந்தன், மஹாசேஷன் ஆகியோரின் உருவங்கள் உள்ளன. இதிலிருந்து அவர்களது ஆட்சி

சியின்போது வைஷ்ணவக் கடவுளர்கள் மக்களிடையே பிரபலமாகவில்லை என்றே என்னத் தொன்றுகிறது.

குஷானர்களின் நாணயங்களில் இலட்சமியைப் போன்ற செல்வ நாயகியான அர்டோக்ஷோவில் உருவுத்தைப் போன்றே இலட்சமியின் உருவமும் முதன்முதலில் இருந்தது. ஆனால் படிப்படியாக இலட்சமிக்குப் பல வடிவங்கள் தந்து, இறுதியில் அவனைத் தாமரையில் இருந்தி, அவளது கையிலே தாமரை மலரையும் வைத்து அம்மலரிருந்து காசுகள் கொட்டுவது போலச் சித்திரித்து, அவனைச் செல்வத்தின் தெய்வமாக வழிபடும் முறை வளர்ந்தது. பிற பட்ட குஷானர் காலத்திற் சக்கரத்துடன் சிவன் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திலே சிவனது ஹரிஹர மூர்த்தத்தின் அம்சத்தைச் சித்திரிப்பதாகவுள்ளது. சிவனது விக்கிரகதூயல் வரலாற்றிலே, குஷானிய நாணயங்களில் உள்ள இவ்வம்சங்கள் முக்கியத்துவமுடையன. இருபெரும் வழிபாட்டு நெறிகளான சைவமும் வைணவமும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணையும் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ள நாணயங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. எனவே இந்நாணயங்கள் சமய நிலையைப் பிரதிபலிப்பனவாகக் கொள்ளப்படுவதிலே தவறில்லை.

குஷானருடைய ஆட்சிக் காலத்தின் தொடக்கத்திலேயே சிவனது மனித உருவேற்றிய வடிவங்களும், சிவனது வாகனமாகிய இடபழும் பிரபலமாகியிருந்தன என பண்டி கருதுவர். இக்கூற்றுக்குரிய சால்ருகளாகக் குஷான அரசர்களால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களையே கொள்வார். இக்காலத்து நாணயங்களிலே சிவலும், இடபழும் பெருமளவில் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். இக்காலத்தில் இந்நாணயங்களிற் சிவன் மூன்று முகங்களுடன் சித்திரிக்கப்பட்ட மைக்கு இந்தியாவில் நிலவிய தெய்வ வரலாற்றியற் கருத்துக்கள் பெருமளவில் உதவியிருக்க வேண்டும் எனக் கருதப்படுகின்றது.

குஷானப்பேரரசின் தங்கச் செப்புருவை சிவனது உருவம் அவ்வளவு இடம்பெற வில்லை. இங்கு தெய்வம் பொதுவாக இருக்கலை உடையதாகக் காணப்படுகின்றது. கண்ணிங்காம் என்பவர் இந்நாணயங்களைப் பற்றிச் சிறப்பாக விளக்குகின்றார். கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்திலும் பிற்பட்ட ஆரம்ப காலத்திலும் பாகவத தெய்வங்களைப் பற்றிச் சில கல்வெட்டுக்களிற் காணப்பட்டவிடத்தும் அதே காலப்பகுதியில் வழிபாட்டு நெறிக்குரிய தெய்வமாகிய வாசதேவ விழ்ஞானிகள் பிரதிநிதித்துவம் மிகச் சிலவேதான் நாணயங்களிற் காணப்படுகின்றன. இவ்வருவங்களை வெள்ளகர், மதுராஸ் ஆகிய இடங்களிற் காணப்பட்ட நாணயங்களிற் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. வெள்ளகரில் ஆரம்பத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயத்தில் ஒரு தெய்வமும் காணப்படுகின்லை. ஆனால் ஆரம்பகால இந்து அரசர்களால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களின் வலதுகை உயரத்தாக்கியும் இடதுகை இடையில் வலத்தும் நின்ற பாவனையில் உள்ள உருவம் வாசதேவ சிருஷ்ணன் எனக் கருதப்படுகின்றது. தற்போது இவை முற்றுக நீக்கப்பட்டு, இலட்சமிய உருவம் எனக்கருதப்படுகின்றது. கி. பி. ஜூம், கி. பி. ஜூம் நூற்றுண்டு வெள்ளி நாணயங்களிற் காணப்பட்ட உருவம் விழ்ஞா என பண்டி கருதுகின்றார். ஆரம்பகால இந்திய நாணயங்களிற் கருத உருவம் காணப்பட்டது. இந்நாணயங்களில் மீன்போன்ற உருவுடன் ஒரு தூண் காணப்படுவதாக அவன் குறிப்பிடுகின்றார். வேவியுடன் கூடிய அடர்ந்த மரங்கள் காணப்படுகின்றன. இத்தகையவை பாகவதத்தோடு தொடர்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன.

கரகோஷனின் வெள்ளி நாணயங்களில் ஒரு புறத்திற் சிவனேரு தொடர்புடைய சின்னங்கள் உண்டு. ஒரு பீடத்திலே திரிகுலமும் வேலி குழவள்ள மரமும் காணப்படுகின்றன. சிவதாசன், உருத்திரதாசன், கரகோஷன் ஆகியோரது செப்பு நாணயங்களிலே, கருவறையின் முன்பாகத்திரிகுலம் இருப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய நாண-

யச் சான்றுகளில் இருந்து, அக்காலத்திற் சிவனுக்குரிய வழிபாட்டு இடங்களிற் சிவனது வடிவங்களோ அல்லது வழிபாட்டுச் சின்னங்களோ காணப்பட்டிருக்கலாமென்நாம் எனக்க இடமுண்டு. கருகோஷின் வெள்ளி நாணயங்களில் விசவாமித்திரரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. பின்பக்கத் திற் சிவனும் மழுவும் திரிகுலமும் காணப்படுகின்றன. இதில் வேவியுடன் கூடிய மரமும் காணப்படுகின்றது. வேறு அரசர்கள் பலரின் நாணயங்களில் இதுதன்மை காணப்படுகின்றது. இந்தநாணயங்களிற் காணப்படுகின்ற பொருட்களைக்கொண்டு. இவை வழிபாட்டுக்குப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

ஹாவிஷ்கரின் நாணயங்களில் ஏரான் நாட்டுத் தெய்வங்கள் மட்டுமன்றி, வேறு பல தெய்வங்களின் உருவங்களும் உள்ளன. ஹாவிஷ்கர் அதிகமாகப் பயன்படுத்திய இந்தியத் தெய்வம் சிவன்தான். சில நாணயங்களிற் சிவனும் அவனது மனைவி உமாவும் சேர்த்து காணப்படுகின்றனர். வேறு சில நாணயங்களிற் சிவனது உருவத்தையும் இந்தியத் தெய்வமல்லாத நானு என்றபெண் தெய்வத்தையும் சேர்த்துப் பொறித்திருப்பது விநோதமாக உள்ளது. சிவனும் உமாவும் தனிர் சில தங்க நாணயங்களிற் சிவனின் மகனுன் காாத்திகேயனின் உருவமும் உள்ளது. மஹாசேனன் என்றபெயரிலே தனியாகவும், ஸ்கந்த குமாரன், விசாகன் என்றபெயர்களிலே சோடியாகவும். ஸ்கந்த குமாரன் மஹாசேனன், விசாகன் என்றபெயர்களில் மூவராகவும் சிவன் காட்டப்படுகிறான். கார்த்தி கேயனுக்கு ஸ்கந்த குமாரன் மஹாசேனன், விசாகன் என்று வேறு முன்று பெயர்களும் உள்ளன. ஆனால் அக்காலத்தில் இம் மூவரும் வெவ்வேறு வர்களாகக் கருதப்பட்டனர் என்பது இந்நாணயங்களிலிருந்து அறிய வருகிறது..

பண்டைக்காலத்தில் இன்க்கன் கொள்ளப்படும் இன்னெரு தெய்வம்கார்த்தி கேயனுகும். இவ்வருவம் ஹாவிஷ்கர் நாணயங்களிற் காணப்படுகின்றது. இந்திய மன

னர்களாலும் குழக்களாலும் வழிபடப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. ஹாவிஷ்கரின் பொன் நாணயமொன்றிற் சிவனது அம்சம் இடம்பெறுவதை மேலும் அறிய முடிகின்றது. இதிற் சிவன் மூன்று தலைகளை உடையவனுகவும், நான்கு கரங்களைக் கொண்டவளுகவும் உள்ளான். இக் கரங்களிலே திரி குலம், வச்சிரம், சக்கரம், மான் ஆயியன் காணப்படுகின்றன. ஹாவிஷ்கரின் நாணயங்களிற் சிவன் அம்பு, வில்லுடன் உள்ள நிலையும் காணப்படுகின்றது. இருக்குவேதம் உருத்திரைப் பற்றிய வருணையில் அம்பு வில்லுடன் கூடியவன் எனக் குறிப்பிடும் இவ்வசம இங்கு பிரதிபலிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

குப்த நாணயங்களில் அர்டோக்வோ விற்குப் பதிலாக அவளுக்கு இணையான இந்தியத் தெய்வமான இலட்சமியின் உருவத்தைப் பொறித்துள்ளனர். முதலிற் கையிலே தாமரைப்படியை வைத்துக்கொண்டு சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பது போல் அவளை வடித்தனர். பின்னர்தான் தாமரை மலரின் மீது நிற்பதுபோன்ற இட்சமியின் உருவத்தைப் பொறித்தனர். இப்பெண் தெய்வமானது எல்லா நாணயங்களிலும் இலட்சமியிலே சொல்லத் தெரியவில்லை. சாஞ்சுக், சில வற்றில் அவள் சிங்கத்தின் மீது அமர்ந்திருப்பது, துர்க்கைபோல் இருக்கிறது. வேறு சிலவற்றில் மகரத்தின் (முதலை) மீது அமர்ந்திருப்பது கண்ணையை நினைவுபடுத்துகிறது. முதலாம் குமாரதுப்பதர் வெளி மிட்ட வெளிருவகை நாணயத்தில் முருகன், கார்த்திகேயன் தன்வாகனமான மயிலின் மீது அமர்ந்துள்ள உருவத்தைக் காணலாம். ஜூம், ஜூம் சந்திரருப்பதன் குப்த அரசர்களின் நாணயங்களிற் சிவனும் உழையும் இருப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. அடுத்து குரியனும் வைத்தையெடுக்க தெய்வங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றார். குரியனைப் பற்றிய சின்னம் சக்கரமும், அதினிருந்து செல்லுகின்ற ஒளிர்க் கதிர்களுமாகும். இது சூரியனைக் குறிப்பதாகப் பனர்ஜி கூறுகின்றார்.

பாஞ்சாலிய மன்னன் உருத்திரசுப்தன் வெளியிட்ட நாணயங்களில் மூன்று தூண்கள் காணப்படுகின்றன. நிர்சயமாகக் குறிக்க முடியாத பொருள் ஒன்று அந்தாணயத்தின் மேல் உள்ளது என அலன் கருதுகின்றார். இதன் நடுவிற் காணப்படுகின்ற பொருள் திரிகுலம் எனக்கருதப்படுகின்றது. வேறு லெர் இதை வேல் எனவும் கருதுகின்றார். இந்த நாணயங்களிலே தனியாகக் காணப்படும் பொருட்களைக் கொண்டு, அல்லது உருவத் தைக்கொண்டு இது சிவனின் உருவம் என பனர்ஜி கருதுகிறார். இதேநாணயங்களுடைய வரிசையில் வேறு சிவவற்றில் இடம்பெறும் உருவம், இதே உருவத்தை நிமிர்ந்து பார்ப்பதாகவள்ளது சில நாணயங்களில் ஆறு தலையுள்ள உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. இதனைக் கொண்டு கார்த்திகேயனுடைய உருவம் ஒன்றும் சிவனது உருவம் ஒன்றும் இனங்காணப்பட்டது.

விமானின் நாணயங்கள் அனைத்திலும் பின்புறம் சிவனது உருவம் தான் உள்ளது. பெரும்பாலானவற்றிற் சிவன் நின்ட திரி குலத்துடனும், வேறு சில்வற்றிற் காளை மாட்டுடனும் தோன்றுகிறார். ஒருசில நாணயங்களிற் சிவனைக் குறிக்கும் வகையில் அவனது திரிகுலமும் கோட்டியும் உள்ளன. இச் சின்னங்களைப் பார்க்கும்போது, இந்தியச் சூழ்நிலைக்கேற்ப விமா வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்றும், சௌசஸயத்தைத் தழுவியிருக்க வேண்டுமென்றும் தெரிகிறது. இடைக்கால ஏராளிய மொழியில் அல்லது கோட்டானியர் - சர்களின் புதுமொழியில் வாசகங்களைப் பொறித்தார். இந்தாணயங்களின் பின்புறம் பல்வேறு தெய்வங்களின் உருவங்கள் உள்ளன. அதாவது மிஹிரன் அல்லது மித்திரன் (குரியன்) மாவோ (சந்திரன்) ஓடோ (வாயு, காற்று) இந்திய இலட்சமிக்கு இலையான தெய்வம் ஆகிய தெய்வங்கள் ஏராளிப் பெயர்களுடன் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

வாசதேவரின் நாணயங்களில் ஈட்டிக் குப் பதிலாகத் திரிகுலம் இருக்கிறது. இவ

ருடைய நாணயங்களின் பின்புறம் பலதெய் வங்களுக்குப் பதிலாக நானு, ஓடோ (சிவன்) ஆகிய இருதெய்வங்கள் மட்டுமே பொறிக் கப்பட்டுள்ளன. திருமலைராயர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் விழ்ணுவின் அம்சங்களைக் குறிக்கும் சங்கம், சக்கரமும் மட்டுமென்றி அவரது வாகனமான கருடனும், அவரது அவதாரங்களாகிய வராஹம் இராமர் ஆகிய உருவங்களும் முத்திரையிடப்பட்டுள்ளன. விஜயமித்திரவின் நாணயத்தில் ஒரு கம்பத் தின் உச்சியில் இருக்கின்ற வடிவத்தில் ஒரு சேவல் காணப்படுகின்றது. இச்சின்னம் கார்த்திகேயனுடன் தொடர்புபடுத்தப் படுகின்றது.

பத்திரகோச நாணயங்களிற் காணப்படுகின்ற பெண் தெய்வம் தூர்க்கையின் ஓர் அம்சமாக இருக்கலாம் எனவும் கருதப்படுகின்றது. சில நாணயங்களிற் காணப்படுகின்ற தெய்வம் இலட்சமி எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவ்வருவம் சிவ வின் துணைவியாக இருக்கலாம் எனக்குறிப்பிடப்படுகின்றது. மழுஸ் என்ற அரசனால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களிற் சிவனது பல்வேறு அம்சங்கள் காணப்படத்தக்கன. சிர்க்கப் பள்ள இடத்திற் காணப்பட்ட வட்ட வடிவமான செப்பு நாணயத்திற், சிவன் இடது கையிலே திரிகுலத்துடனும், வலது கையிற் கலக்குயடனும் விளங்குகின்றன. இந்தாணயத்திற் சிவரஷிதய என்றபதம், பிராமி கரோஷ்டி எழுத்து வடிவில் உள்ளது. “சிவ அற் பாதுகாக்கப்பட்டவன்” என்ற பொருளைத் தரும் இத்தொடர் சிவ வழிபாடு அக்காலத்தில் நிலவியிருக்கலாமெனக் கொள்வதற்கு ஆதாரமாகவுள்ளது.

தொகுத்து நோக்கின் இந்துவிக்கிரக இயனில் பல வேறுபட்ட அம்சங்களை எடுத்துக் கூறுவதில் நாணயங்கள் முக்கிய இடத்தை வசித்து வருகின்றன. நாணயங்களில் இந்துக் கடவுளர்களது பல்வேறுபட்ட அம்சங்கள் சித்தரிக்கப்படுவதினிருந்து, இந்துவிக்கிரக இயனின் தொண்மையினை நங்கு அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

பெளத்தத்தில் “பிரத்யய் ஸமுத்பாதம்” எனும் எண்ணக்கருவின் முதன்மையும் முக்கியத்துவமும்

செல்வி. செல்வராதா. அப்பிளிக்கம்
மெய்யியல் சிறப்பு - பகுதி - I
கலைப்பிடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

“இதன் காரணமாக அது உண்டாகின் நது” எனப் பொருள்படும் பிரத்யய் ஸமுத்பாதம் பெளத்தத்திற் காரண காரியக்கொள் கையினை விளக்கி நிற்கின்றது. “எவன் ஒரு வன் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் ஒருகாரணம் உண்டென்று கூறுகின்றானும் அவன் பெளத்த தருமத்தைக் காண்கின்றான்; எவன் பெளத்த தருமத்தைக் காண்கின்றானும் அவனை காரணநிகழ்ச்சியைக்காண்கின்றான். பெளத்த தருமம் என்பது இக் காரணச்சட்டத்தை அறிவதற்கு மேல் அதிகமாக எதுவுமில்லாததாகும். காரணத்தின் நிகழ்ச்சியாற் காரியம் கோண்றும், காரணம் அந்றூற் காரியம் இல்லை; அதன் மறைவுமில்லை” எனப் பெளத்தத்தை ஆராய்ந்த திருமதி ரெஸ்டேவிட்ஸ் கூறுகின்றார். அதாவது, பிரத்யய் ஸமுத்பாதமே பெளத்தக் கொள்கையில் முதன்மையானதாகும்.

“Dependent Orgination” அல்லது “Dependent Production” எனப்படும் பிரத்யய் ஸமுத்பாதக் கொள்கையை ஆராய்ந்த பிறநாட்டுப் பெளத்தவீயவாளர்கள் இச் சார்புகள், துக்கத்திலே தொடக்கம்

ஞானிமலையிலிருந்து விளைகளை விளக்குவதா, அல்லது உலகத் தோற்று, மறை விளை உணர்த்தும் குறிப்புக்களா எனும் வினாக்களை எழுப்பி ஆராய்ந்தனர். ஆனால், ஒருமித்த முடிபினை யாரும் உருவாக்கவில்லை.

சம்யுக்கு நிகாயத்தில், உபதான ஈத்தத்தில் வேட்கையிலிருந்து தொடங்கும் சார்புகள் தனி மனித வாழ்க்கையினை உணர்த்துவனவாய்க் காணப்படும். துக்கத் தோற்றுத் தினையும் நிலையாமையினையும் கட்டும் இச் சார்பில் தோற்றக்கொள்கையினை “ஹேதுப் பிரபாவம்” எனும் தொடரினுற் புத்தர் விளக்குகின்றார். “யேதர்மா ஹேதுப்ரபவா; தேஷாம ஹேதும் ததாகத ஆஹ தேஷாம யோ நிரோத; ஏவம் வாதி மஹா சமணை” அதாவது காரணத்திலிருந்து உண்டாகும் தன்மைகள் எவகைனா, அவற்றிற்குக்காரணம் யாதோ பின்னும் அவற்றின் தடையாதோ இவற்றைத் ததாகதர் சொன்னார்... எனச் சொன்னவர் மஹா சிரமணன் ஆவர் என இச் கலோகம் கூறுகின்றது.

பொருட்டுகள் (Conditions) நிறை வேற்றப்படும் வரை தொடர்ச்சிகள் ஏற்படுவதில்லையாதவின் அது மாறுதலுக்குட்பட்டதாக இருக்கும். அத்துடன் அத் தொடர்ச்சி ஒரு முறை தொடங்கினால், பொருட்டுகள் நீடிக்கும்வரை தானும் அற்றுப்போகாமலிருப்பதாற் கட்டாயமாகவும் உள்ளது. உதாரணமாகத் தீக்கொழுந்தின் தொடர்ச்சி விளக்குத்திரி, என்னென்ம் இருந்தாலோழியத் தொடங்காது. ஆனால், ஒரு முறை தொடங்கினால் ஒத்து இயங்கும் காரணக்கூறுகள் ஒன்றே பலவோ இயங்காதிருக்கும் வரையில் இடையீடின்றி நீடிக்கின்றது. ஆகவே, அந்த நியதி பொதுமையானதாகவும், விலக்கிற்கு உட்படாமலிருப்பினும் அதன் செயற்பாடு பொருட்டுகளைச் சார்ந்துள்ளது. இது சார்புற்ற தொடக்க நியதி அல்லது பிரத்யய் ஸமுத்பாதும் எனப்படும்.

துக்கத்தின் உற்பத்தி வேட்கை எனக்கூறிய புத்தர். அதன் மூலகாரணம் அவித்தை அல்லது பேதைமை எனச்சொல்லி அந்தப் பேதைமையிலிருந்து 'சார்புவழியாகப் பன்னிரண்டு நிதானங்கள் கூறிக் காரண காரியத் தொடர்பை விளக்குகின்றார்.

பேதைமை என்றால், நான்கு பொத்தவாய்மைகளான துக்கம், துக்க உற்பத்தி, துக்க நிவாரணம். துக்க நிவாரணமாக்கம் என்பனவற்றை அறியாமை, உணராமை எனப்பொருள்படும். இந்தான்குவாய்மைகளையும் அறியமுடியாமற் பேதைமை பேதித்து விடுகின்றது. இந்தப்பேதைமையிலிருந்து நல்வினை, தீவினை உண்டாகின்றது. இந்தச் செய்கைகள் பேதைமையிலமுந்திக் கிடந்து தமது பயனை விளைவிக்க, சம்சாரத் தில் நீடித்து உழலவேண்டியேற்படுகின்றது. நல்வினை, தீவினை காரணமாக உணர்வு தொழிற்பட ஆரம்பித்து இறந்த காலத்தையும், நிகழ்காலத்தையும் பிணைக்கின்றது. உணர்வின் காரணமாய் சத்து, சடம், சீவராசிகள் தோன்றுகின்றன. அவற்றேரு ஜம்

புலன்களும் தோன்றுகின்றன. இதனால் ஊறு அல்லது ஸ்பரிசம் பிறக்கின்றது; ஸ்பரிசத் தினால் வேதனை பிறக்கின்றது; இதன் காரணமாக அவாவும், அவாக் காரணமாகப் பற்றும் பிறக்கின்றது. பற்றிவிருந்து பிறப்பிற்கு மூவமாண கருமக்கூட்டம் (பவம்) பிறக்க அதிவிருந்து பிறப்பும், பிறப்பின் பிறப்பினால் மூப்பு, மரணம், அழிசை. துள்பம் ஆகிய வினைப்பயன்களுமிருவாகின்றன.

இவற்றுள்ளணர்வு, சடம். வாயில். ஊறு, நுகர்வு, வினைப்பயன், பிறப்பு ஆகிய எழுவகை நிதானங்களும் துக்கத்திலடக்க பேதைமை, செய்கை, வேட்கை, பற்று, பவம் ஆகிய ஜந்தும் துக்கக் காரணமாகிவிடுகின்றன. ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம்; அதற்குக் காரணம் பற்று, விடுதல் துன்பம்; அதற்குக் காரணம் பற்றின்மை. இவை நான்கு வாய்மைகளாகின்றன. இங்கு காரணத்திலிருந்து காரியம் பிறக்கிறது. ஆகவே காரணமில்லையாயின் காரியம் இல்லையெனும் நெறி இங்கே புலப்படுத்தப்படுகின்றது.

உத்பாதமும், உச்சேதமும் இல்லாத தாய் (தோற்றமும் கேடும் இன்றி) சாகுவதமும், நிரோதமும் இல்லாததாய் (நிலைப்பேறும், நிலையாமையும் இன்றி), எகார்த்தமும், நானார்த்தமும் இல்லாததாய் (ஒருமையும், பன்மையும்பறி) ஆகமனமும் நிராகமனமும் இல்லாததாய் வருதலும் போதலுமின்றி இலங்கும் கொள்கை 'பிரத்யய் ஸமுத்பாதம்' என நாகார்ச்சனர் கூறுகின்றார்.

பேதைமை என்பது நான்கு வாய்மை பினையும் அறியாமை எனக்கூறும் விளக்கம் ஏற்கக்கூடியதே. இவ்வண்மையை உணராது வினைகளிலேபட்டு மனிதன் பிறவிகளுக்காளாகின்றன. ஆகவே, பேதைமை சார்பாக வினைகள் விளைகின்றன எனும் சார்பில் தோற்றக் கருத்து பொருந்துவதே ஆனால், நுகர்விற்குக் காரணம் ஊறுதான் எனக்கூறுதல் பொருந்துமாறில்லை. மேலும் முதுமைக்குப் பிறப்புத்தான் காரணம் எனும் சார்பில் தோற்றக் கருத்து இரவிற்குக் காரணம் பகல்தான் என்பது போலுள்ளது.

சார்பின் தோற்றம் துன்பத்தோற்றத் திற்குக் காரணம். சார்பின் நீக்கம் துன்ப நீக்கத்திற்குக் காரணம். காரணத்தைப் போக்கக் காரியம் நீங்கும். பேதைமை நீங்கச் செய்கை நீங்கும்; செய்கை நீங்க உணர்ச்சி நீங்கும்; உணர்ச்சி நீங்க அருவரு நீங்கும்; அருவரு நீங்க வாயில் நீங்கும்; வாயில் நீங்க ஊறு நீங்கும்; ஊறு நீங்க நுகர்ச்சி நீங்கும்; நுகர்ச்சி நீங்க வேட்கை நீங்கும்; வேட்கை நீங்கப் பற்று நீங்கும்; பற்று நீங்கக் கருமத் தொகுதி நீங்கும்; கருமத்தொகுதி நீங்கத் தோற்றம் நீங்கும்; தோற்றம் நீங்கப் பினி, மூப்பு, சாக்காடு, அவலம் எனும் துன்பமே நீங்கவிடும்,

காரணமாகிய பேதைமையைக் களை வதுதான் புத்தர் புகட்டிய பெருநெறியின் நோக்கமாகும். மெய்யறிவினாலேதான் பேதை மையை நீக்க முடியும். பன்னிரண்டு சார்பு களின் இயல்புகளை உணர்ந்து, மெய்யறிவு பெற்றேர் இவற்றை நீக்கி வாழும் முயற் சியை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். பிறவித் துன்பத்திற்கும், பிறவாப் பேரின்பத்திற்கும் பிறவரைக் காரணப்படுத்துதல் தகாது. இப் பண்ணிரு சார்புகளின் தோற்றமும் நீக்க முமே காரணமெனப் பெளத்தமும் கூறுகின்றது.

பிரத்யம் ஸமுத்பாதத்தை அதாவது காரணகாரியத் தொடர்பை வைத்தீக பாரம் பரிய அத்வைத்தத்திலும் காணக்கூடியதாக

உள்ளது சாதாரண உலகிற் காரணகாரி யத்தை எடுத்துக்காட்டும்போது காரியமானது காரணத்தில் அமைகிறதென்கின்றார் சங்கரர். உதாரணமாக ஒரு விதை முனோக் கிறதெனும் போது விதை காரணமாயும், முனோ காரியமாகவும் அமைகிறது. இந்த முனோ எனும் காரியம் விதை எனும் காரணத்திலடங்கியுள்ளது. இதனைச் சற்காரிய வாதமெனச் சங்கரர் பகர்வின்றார். இங்கு, சங்கரர் தமது கருத்திற் காரணத்தை உண்மையெனவும், காரியத்தை வெறும் தோற்றமெனவும் கொண்டாலும் கூட காரணகாரியத் தொடர்பை “ஒரு திபந்தனைக் குப்பட்ட அறிவு” எனும் ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்கின்றார். ஆனால், அவைநீக் தத்துவங்களிலொன்றுன் உலோகாயதம் காரணம் பற்றிய கருத்தை அடிப்போடு நீக்கவிடுகிறது. சாங்கியத்தில் இதைதொடர்பு முக்கிய பங்கைப் பெறுவதுடன் சற்கரியவாதமாகப் பேசப்படுகின்றது.

பெளத்தத்தில் இக் காரணகாரியக் கொள்கை வியாபித்த அளவு மற்றைய கொள்கைகளில் வியாபிக்கவில்லையென்பது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க கூற்றாகும். பெளத்தக் கொள்கையின் ஆணிவேரான அடிக் கொள்கையான பிரத்யம் ஸமுத்பாதத்தை உணராயல்; அதன் முக்கியத்துவத்தையும் முதன்மையையும் உணராமற் பெளத்த தரமாக கொள்கையினை ஆராய்வது முடியாத ஒரு விடயமாகும்.

உதாத்தனை நூல்கள்

1. கந்தசாமி, சொ. ந, பெளத்தம்
2. சிவபாதசந்தரானார், சோ. பெளத்தத்தின் அடிக்கவடில்
3. ஹரியன்னை, எம். இந்தியத் தத்துவம்
4. இராதாகிருஷ்ணன், (தொகுப்பு), ஜெழ் மேலீ நாடுகளின் மெய்ப்பொருளியல்

வரலாறு

எழுத்துக்களின் பிறப்பு தொல்காப்பியம் நன்னால் ஒப்பீடு

திரு. க. எழில்வேந்தன்
தமிழ் சிறப்பு - பகுதி . III
கலைப்பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

மொழி கு அடிப்படையான பேச் சொலிகளைக் குறித்துத் தொல்காப்பியர் பிறப்பியல் எனும் இயலில் 20 நூற்பாக் களில் விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

உந்தியினின்றும் தோன்றும் உதானன் எனும் காற்று நெஞ்சு, மிடறு, தலை, முக்கு அண்ணம், நா, பல், இதழ் என்ற உறுப்புக்களிற் பொருந்தி வெளிப்படுதலாற் பேச்சொலிகள் பிறக்கின்றன என்கின்றார். ஆனால் பவணந்தியார் இவ்வெட்டில் நெஞ்சு மிடறு, தலை, முக்கு ஆகிபவை பேச்சொலிகள் பிறத்தற்குரிய இடமென்றும் என்றை நான்கும் பேச்சொலிகளை எழுப்பும் உறுப்புக்கள் என்றும் கூறினார்.

“உந்திமுதலா முந்துவழி தோன்றித் தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சிலையும் நிலைப் பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும் அண்ணமும் உள்பட எண்முறை நிலையால் உறுப்புற்றமைய நெறிப்படதாடி எல்லா எழுத்தும் சொல்லுக்காலை பிறப்பின் உக்கம் வேறு வேறியல் திறப்படத் தெரியும் காட்சியான்” என்பது தொல்காப்பியம்.

“நிறை உயிர் முயற்சியில் உள்ளவி துரப்ப எழும் அனுத்திரள் உரம் கண்டம் உச்சி முக்கு உற்று இதழ் நா பல் அணத் தொழிலின் வெல்வேறு எழுத்து ஓனியாய் வரல் பிறப்பே” என்பது நன்னால்.

நன்னாலார் சமணராதலால் உயிரின் முயற்சியால் உள்ளின்ற வளி எழுப்பப் பிறந்து செவிக்குப் பலனுகும் அனுத்திரள் தான் ஒவி என்று இசைத்தார். “மொழி முதற் காரணமாம் அனுத்திரள் ஒவி” என்று நன்னாலிற் கூறப்படுவது குறிப்பீடத் தக்கது. எப்பொருளும் அனுக்களின் திரட்சி என்ற கருத்து ஆசீவகர் வைகேடிகர்க்குமுரியது. இவ்வொலிகள் பிறக்குமிடங்களும் விவற்றை எழுப்பும் உறுப்புக்களும் உவரு வேருயிருத்தவின் பேச்சொலிகளும் வேறு பட்டு விளங்கின்றன. இதனைப் “பிறப்பின் ஆக்கம் வேறு வேறு இயல்” எனத் தொல்காப்பியமுனிலிரும் “வெல்வேறை முத்தொலியாய்வரல் பிறப்பே” எனப் பவணந்தியாரும் கூறினார்.

எழுத்து என்ற சொல் எழுப்பப்படுவது எனப் பொருள்படும். “நீட்டம் வேண்டின் அவ்வளவுடைய கூட்டுப்பேழூதல் என்ம னார் புலவர்” எனக் கூறுமிடத்து எழுதுதல் என்ற சொல்லினை எழுப்புக் என்ற பொரு வில் வழங்கியிருப்பதைச் காணலாம். பிற காலத்திலே தான் எழுதப்படுவதால் எழுத்து என்ற கருத்துக் தோன்றியது. பிறப்பியவில் எழுத்துக்களின் பொதுப்பிறவி கூறியபின் ஒத்த எழுத்துக்களின் சிறப்புப் பிறவியினைக் கூறியுள்ளார்.

“பன்னீருயிரும் தன்னிலை திரியா மிடற்றுப் பிறந்த வளியின் இசைக்கும்”

என்று கூறினார். மெல்லினம் “முக்கின் வளியிசை யாப்புறத் தோன்றும்” என்று தொல்காப்பியர் கூட்டுத்தின் மெல்லின ஒசைகள் முக்கொலிகள் (Nasal sounds) என்பது தெளிவு. இடையெழுத்துக்களில் ஒன்றாகிய யகரம் மிடற்றெழும் வளியினுற் பிறக்கும் எனத் தொல்காப்பியர் கூறினார்.

“அண்ணம் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை

கண்ணுற்று அடையயகரம் பிறக்கும்” பிற இடையின் எழுத்துக்கும் வல்லினத் திற்கும் தொல்காப்பியத்திற் பொதுப்பிறவி கூறப்படவில்லை. ஆனால் இளம்பூரணர் “இடையெழுத்திற்கு மிடற்று வளியும் வல் வெழுத்திற்குத் தலைவளியும் கொள்கை” என்று உரை வகுத்தார். இடையெழுத்துக் களில் ஒன்றாகிய யகரம் மிடற்று வளியாற் பிறக்கும் என்று தொல்காப்பியர் கூறிய தாலும் இடையினத்தில் உயிர்த்தன்மை (semi vowels) இருத்தலாலும், உயிர் கூகொப் போலவே இடையினமும் மிடற்று வளியாற் பிறக்கும் என்று இளம்பூரணர் எண்ணியது ஏற்றமுடைய கருத்தே. நச்சி னார்க்கினியரும் இச்கருத்துக்கையே வழி மொழிந்தார் இளம்பூரணர் உரையைப் பவணந்தியார் முழுமையாகக் கொள்ள வில்லை. வல்லினம் நெஞ்சு வளியாற் பிறக்கும் எனக் கருதினார் ஆதலின்,

“ஆவித்தைமை இடம் மிடற்கும் மேவும் மென்மை மூக்கு உரம் பெறும் வண்மை”

என்று நூற்பா யாத்தார். நன்னூலார்க்கு நூற்றுக்கட்டு மூற்பட்ட பெருந்தேவனார், “உரத்தை வல்லினமும் சிரத்தை ஆய்த மும் கண்டத்தை உயிரும் இடையினமும் மூக்கை மெல்லினமும் கொள்கை” என வீரசோழிய உரையில் எழுதியிருத்தல் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. எனவே இவரைப் பின்பற்றி நன்னூலார் நூற்பா எழுதியிருக்கலாம்.

உயிரெழுத்துக்களின் சிறப்புப்பிறவி

மிடற்றுப் பிறந்த காற்றினால் ஓலிக்கப் பெறும் உயிரெழுத்துக்களில் அ, ஆ, என்பன அங்காந்து கூறுதலாற் பிறப்பன.

“அவற்றுள் அ, ஆ ஆயிரண்டு அங்காந்து இயலும்”

எனத் தொல்காப்பியரும்

“அவற்றுள், முயற்சியுள் அ, ஆ அங்காப்புடைய”

எனப் பவணந்தியாரும் கூறினார்.

“இ, ச, எ, ஏ, ஐ என்ற ஐந்தும் அண்பல்லும் அடிநாவினிம்புறுதலாலும் பிறப்பன வாகும்.

“இ.ச, எ, ஏ ஐ என இசைக்கும் அப்பால் ஐந்தும் அவற்றேரன் எவ்வதாம்

அண்பல் முதல் நாவினிம்புறல் உடைய”

எனத் தொல்காப்பியரும்

“இ, ச, எ, ஏ, ஐ அங்காப்போடு அண்பல் நா முதல் னீளிம்புற உறவருமே”

எனப் பவணந்தியாரும் கூறினார்.

“உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஓள என்ற ஐந்தும் இரு இதழ்களும் குவி தலா னும் பிறப்பன என்பதை,

“உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஓள என இசைக்கும் அப்பால் ஐந்தும் இதழ்குவிந்தியலும்” எனத் தொல்காப்பியரும்

“உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஓள இதழ் குவிவே” எனப் பவணந்தியாரும் கூறினார்.

மெய்யொலிகளின் பிறப்பு

மெய்யொலிகளின் பிறப்பினை 11 நாற் பாக்களிலே தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார். மூதல் நாவும் மூதல் அண்ணமும் உறுத வால் க, ஏ பிறக்கும் என்பதனைத் தொல்காப்பியர், “ககார சுகாரம் மூதல் நா அண்ணம்” எனக் கூறியுள்ளார். இடை அண்ணமும் இடை நாவும் உறுதவால் க, ஏ பிறக்கும் என்பதனை “சகார ஞகாரம் இடை நா அண்ணம்” என்கிறார்.

நன்னூலார், “கவும் சுருவும் டணவும் முதலிடை நுனிநா அண்ணம் உறுதுறை வருமே” என்கிறார்.

நுனி நாவும் நுனி அண்ணமும் உறுத வால் ட, ன பிறக்கும் என்பதனைத் தொல்காப்பியர், “டகாரணகாரம் நுனி நா அண்ணம்” எனக் கூறியுள்ளார்.

அண்பல்லினை நா நுனி பரந்து ஒற்ற த, ந பிறக்கும் என்பதனைத் தொல்காப்பியர்,

“அண்ணம் நண்ணிய பன்றுதல் மருங்கில் நா நுனி பரந்து மெய்யுற ஒற்றத் தாமினிது பிறக்கும் தகார ஞகாரம்” எனவும்

நன்னூலார், “அண்பல் அடிநா முடிடுறத் தநவரும்” எனவும் கூறியுள்ளார்.

நா நுனி மேல்நோக்கிச் சென்று அண்ணத்தை ஒற்ற ர, ன பிறக்கும் என்பதனைத் தொல்காப்பியர், “அணரி நுனி நா அண்ணம் ஒற்ற ரஃகான் னஃகான் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்” எனவும் நன்னூலார்,

“அண்ணம் நுனி நா நனிஉறின் ரணவரும்” எனவும் கூறினார்.

நாநுனி மேல் நோக்கிச் சென்று ஏருட ர, ழ பிறக்கும் என்பதனை,

“நுனி நா அணரி அண்ணம் வருட ரகார முகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்” எனத் தொல்காப்பியரும்

“அண்ணம் நுனி நா வருட ரழ வரும்” என நன்னூலாரும் கூறியுள்ளார்.

மேலிதழும் சீழிதழும் பொருந்தப் ப, ம பிறக்கும் என்பதனை,

“இதறியைந்து பிறக்கும் பகாரமகாரம்” எனத் தொல்காப்பியரும்

“மீசீற் இதற் உறப் பம்மப் பிறக்கும்” என நன்னூலாரும் கூறியுள்ளார்.

நா மேல்நோக்கிச் சென்று தனவிளிம்பு அண்பல்லின் அடியிலே உற அவ்விடத்துஅவ வண்ணத்தை அந்நாத் திண்ட வகாரமாயும் அவ்விடத்து அவ்வண்ணத்தை அந்நாத்தடவ ஞகாரமாயும் இவ்விரண்டு எழுத்தும் பிறக்கும் என்பதனை,

“நாவிலிம்பு வீங்கி அண்பல் முதலுற ஆவயின் அண்ணம் ஒற்றவும் வருடவும் வகார ஞகாரமாயிரண்டும் பிறக்கும்” எனத் தொல்காப்பியரும்

“அண்பல் முதலும் அண்ணமும் முறையின் நாவிலிம்பு வீங்கி ஒற்றவும் வருடவும் வகார ஞகாரமாயிரண்டும் பிறக்கும்” என நன்னூலாரும் கூறினார்.

மேற்பல்லும் சீழிதழும் பொருந்த வகாரம் பிறக்கும் என்பதனை “பல்விதழ் இயை வகாரம் பிறக்கும்” எனத் தொல்காப்பியரும்

“மேற்பல் இதற் உற மேலிடும் வல்வே” என நன்னூலாரும் கூறியுள்ளார்.

உந்தியெழுவளி மிடற்றிடத்துச்சேர்ந்து அண்ணத்தை அணைத்து செறிய யகரமும் பிறக்கும்என்பதனை

“அண்ணம் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியினை கண்ணுற்று அடைய யகாரம் பிறக்கும்” எனத் தொல்காப்பியரும்

“அடி நா அடியணமுற யத் தோன்றும்”
என நன்னூலாரும் கூறியுள்ளனர்.

எனவே இவ்விடயங்களிலே தொல்காப்பியரும் நன்னூலாரும் ஒற்றுமைப்படுகின்றனர்.

இடம் உறுப்பு முதலை பொதுத்தன்மையால் ஓவிகளின் பிறப்பினை ஒருங்கிணைத்துத் தொல்காப்பியர் கூறி இருப்பினும் ஓவ்வொரு ஓவியும் தத்தமக்குள் வேறு பாடுடையன என்பதைத் “தத்தம் திரிப்ப சிறியள்பு” என்றார். “அவ் வேறு பாடு அறிந்து கொன்க” என்றார் இளம்பூரணர். வீரசேநாரிய உரையாசிரியர் பெருந்தேவனார், “முயற்சியுள் ஒரேழுத்திற்குப் பல முயற்சி உளவாதவின் எழுத்தெழுத்தாய் முயற்சி கூறின் சண்டுப் பெரு கு மென வீடுத் தனம் என்க” என்று எழுதினார். ஆயின், நன்னூலார் ஓவி வேற்றுமைக்குரிய காரணத்தை “எடுத்தல், படுத்தல், நவிதல், உழப்பில் திரிபும் தத்தமில் சிறிதுளவாரும்” என்று விளக்கினார். இக்கருத்தினை நச்சினார்க்கினியர் உரையிலும் காணலாம்.

சார்பெழுத்துக்களின் பிறப்பு

குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம். ஆயுதம் என்ற மூன்றையுமே சார்பெழுத்துக்களாகக் கொண்டு அவை தாம் தாம் சார்ந்து வருப முதலெழுத்துக்களின் பிறப்பிடத்தைச் சார்ந்தே தோன்றுவன என்ற தொல்காப்பியனார் கூறுவர். ஆனால் நன்னூலார் சார்பெழுத்தாக 10 லூக் கூறுவர். தொல்காப்பியனார்,

“சார்ந்து வரின் அல்லது தமக்கு இயல்பில் எனத் தேர்ந்து வெளிப்படுத்த ஏனை மூன்றும் தத்தஞ் சார்பிற் பிறப்பொடு சிவனி ஒத்த காட்சியின் தமியில் பியலும்.” என்பார்.

சிலவற்றைப் பொருந்தவரின் அல்லது தமக்குத் தாமேயாக வரும் இயல்பில் வென்று ஆராய்ந்து வெளிப்படுக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள், தம்முடைய பிறப்பி யல்பு மூன்றையும் கூறுமிடத்து, மூன்றும் தத்தமக்குரிய சார்பாகிய மெய்களது சிறப்புப் பிறப்பிடத்தே பிறத்தலோடு பொருந்தி நடக்கும். ஆயுதம் தனக்குப் பொருந்திய நெஞ்சு வளியாற் பிறக்கும்.

நன்னூலார், “ஆயுதக்கு இடம்தலை, அங்கா முயற்சி சார்பெழுத்து எனவும் தம்முதல் அனைய” என்பார்.

ஆயுதம் பிறத்தற்கு இடம்தலை; தொழில் வாயைத் திறத்தலாம். ஆயுதம் ஒழிந்த மற்றைச் சார்பெழுத்துக்களும் இடப்பிறப்பு முயற்சிப் பிறப்புக்களினுலே தத்தம் முதலை முத்துக்களை ஒப்பனவாம்.

பிறப்பியஸ் புறநடை

பிறப்பியலின் இறுதி நூற்பா தொல்காப்பியரின் வடமொழிப்பெரும் புலமைக்கு ஏற்ற எடுத்துக்காட்டாக இலங்குகின்றது. வடமொழி இலக்கண நூல்கள் மாத்திரை கூறும் முறைக்கும் தயிழ் இலக்கண நூல்கள் மாத்திரை உரைக்கும் முறைக்கும் பெரிதும் வேறுபாடு உண்டு என்பதை ஒப்பீடு செய்து தொல்காப்பியர் இந்நூற்பாவில் உரைத்தனர். மூலதாரத்திலே தோன்றும் வளியினைப் பறை என்றும், உந்தியிலே தோன்றும் வளியைப் பைசந்தி என்றும் நெஞ்சி வில் திலைபெறும் வளியினை மத்தியை என்றும் செவிக்குப் புலஞ்ச ஒனிக்கும் பேச்சொலியை வைகரி எனவும் வடமொழி இலக்கண நூல்கள் பேசும். இந்நான்கில் முதல் மூன்றும் யோகிக்ட்கே புலப்படுவன. ஆதவினால் அனைவருக்கும் செவிப்புலனாகும் பொருள்

பொருந்திய பேச்சொலிக்குத்தான் தொல் காப்பியர் மாத்திரை வகுத்துக் கூறியுள்ளார். இக்கருத்தினை,

“எல்லா எழுத்தும் வெளிப்படக்கிளாத்து சொல்லிய பள்ளி எழுதகு வளியின் பிறப்பொடு விடுவழி உறுத்தி வாரத்து அகத்தெழு வளியினை அரில் தபநாடி அளவிற்கோடல் அந்தணர் மறைத்தே அஃதிலன் நுவலாதெழுந்து புறத்தினைச்க்கும் மெய் தெரி வளியினை அளபு நுவன்றிசினே.” என்ற நூற்பாவினால் அறியலாம்.

தொல்காப்பியர் ஐந்திரம் கற்றவர் என்பதற்கு இப்புறநடை நூற்பா சான்றுகலாம். நச்சிதிது பிறன் கோட் கூறல் எனுமுத்திக்கு இனம் என்றார். இந்நூற்பாவின் கருத்து பின் எழுந்த இலக்கண நூல்களில் எடுத்து உரைக் கப்படவில்லை.

நன்னூலார், ‘பலவெழுத்திற்குப் பிறப்பு ஒன்றாகச் சொல்லப்பட்டன எனினும் உயர்த்திக் கூறுதலும் தாழ்த்திக் கூறுதலும் உயர்த்தியும் தாழ்த்தியும் கூறுதலும் ஆகிய ஏழுத்திற்குரிய ஒவிமுயற்சியால் ஒன்றற்கொன்று பிறப்பு பேறுபாடுகளும் அவ்வாவற்றின் கண்ணே சிறிது சிறிது உளவாம்’ என்பார்.

“எடுத்தல் படுத்தல்நிதில் உழுப்பில் திரிபும் தத்தமின் சிறிது உள ஆகும்.”

தொல்காப்பியர், பவணந்தியார் பேச்சொலிகளின் பிறப்பினைப் பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் இப்போதுவளர்ந்துவரும்மொழி யியல் பயில்வோரால் வியந்து போற்றப்படுகின்றன. எனினும் மொழிநூல் ஆராயும் முறையும் இலக்கண நூல் கூறும் முறையும் தனித்தனி நிற்கும் தன்மையின் என்பதைனூடும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். இக்காலத்துமொழி நூற் கொள்கைகளில் ஒன்றுமினிடுபடாமல் தொல்காப்பியம் அவ்வளவு பானினீயத்தில் அவை இருப்பதாகக் காட்டுவதற்குள்ளுத்துக்கொள்ளப் பெறும் முயற்சிகளுக்கு எல்லை இல்லை எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. நெந்தசாமி சோ. ந. தொல்காப்பியத் தெளிவு]அபிராமி பதிப்பகம், அண்ணுமலை நகர்,
2. தொல்காப்பியம், எழுத்தத்திகாரம், நச்சினார்க்கிளியம் - கணேசையர் பதிப்பு, திருமகன் அச்சகம், சன்னதி 1952
3. நன்னூல், நாவலர்பதிப்பு, ஆறுமுகநாவலர் வி. அச்சகம். சென்னை 1966

(24 ஆம் பதிப்பு)

மெய்க்கீர்த்திப் பிரபந்த வளர்ச்சியும் அதன் துண்மைகளும்.

திரு. பொ. செங்கனிர்ச்செல்வான்
தமிழ் சிறப்பு — பகுதி - II
கலைப்பீடம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

மெய்க்கீர்த்தி எனில் உண்மையான புகழ் எனப் பொருள்படும். தமிழ் ‘மெய்’ என்ற பதமும் புகழ் என்று பொருள்படும் ‘கீர்த்தி’ என்ற வடசொல்லும் சேர்ந்து உருவாகிய சொற்பெற்றராகும். மெய்க்கீர்த்தி என்பது ‘புகழாகிய உடம்பு’ என இராகவையுள்ள கார் கருதினார். தமிழில் உள்ள இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றுக் கூடுதலாக இது இடைக்காலத் துத் தமிழ்ச் சாசனவியலிலே சோழப் பெருமானங்களுக்கு முதலாம் இராசராசன் (கி. பி.

985-1018) காலந் தொட்டு கி. பி. 16ஆம் நாற்றுண்டுவரை நிலவிவந்துள்ளது.

சாசனச் செய்யுள்களுட் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியாகிய மெய்க்கீர்த்தி தமிழிலுள்ள 96 வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றுக்கும். பிரபந்த இலக்கணங்களை எடுத்துக் கூறும் பாட்டியல் நூல்களில் மெய்க்கீர்த்திக்கு இலக்கணம் காணப்படுகின்றது. பாட்டியல் நூல்களிற் காலத்தால் மிகவும் முந்தியதான் பன்னிருபாட்டியல்,

“சீர் நான்காதி இரண்டடித் தொடையாய்
வேந்தன் மெய்ப்புகழ் எல்லாம் சொல்லியும்
அந்தத்தவன் வரவாறு சொல்லியும்
அவஞ்சன் வாழ்கெனச் சொல்லியும் மற்றவன்
இயற்பெயர்ப்பின்னர்ச் சிறக்க யான்டெனத்
திறப்படூரைப்பது சீர் மெய்க்கீர்த்தி” (197) எனக் கூறும். இதையே முறை மேற்கோட்ட குத்திரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும்,

“நிலைபெறு சீர் மெய்க்கீர்த்தியின் அந்தம் உரயாய் முடியும் என உரைத்தனரே” என்ற கோலூர்க்கிழாரின் கூற்றும் கவவித்தற் பாலது.

மேலும், “சிறந்த மெய்க்கீர்த்தியரசன் செயல் சொற்றலையாயச் செய்யுள் அதைந்ததோர் சொற்கீடியாம்” என நவநீதப்பாட்டியலும் “தொழிலார்ந்த மெய்க்கீர்த்தி சொற்கீடியால் எழிலரசர் செய்தியிசைப்பர்” என வச்சணங்கி மாலையும் மெய்க்கீர்த்திக்கு இலக்கணம் கூறும்.

இவ்வாரை இலக்கணங்களைத் தொகுத்து நோக்கும்பொழுது பொதுவாகச் செய்யுள் வடிவிலே மன்னரைப் பற்றிய சிறப்பு வகையான புகற் மாலையாகவே மெய்க்கீர்த்தி மனங்குகின்றது. ஆகவே இதற்கு முன்னே டியாகிய நிலைகளையும் இதன் தோற்றும் வளர்ச்சி என்பன பற்றியும் கவனித்தல் அவசியமாகின்றது.

மனித நாகரிகம் ஏற்பட்ட காலத் தொட்டு மக்கள் தமிழ்மய்ப்பற்றித் தாமோ அல்லது குறிப்பாகப் பிறரோ புகழ் தலை விரும்பி வந்துள்ளனர். சிறப்பாக மன்னர் கள் புகழ்மாலைகளைப் பெரிதும் விரும்பினர். இதற்காகப் பல புலவர்களையும் ஆஸ்தானக் கவிஞர்களையும் அமர்த்தி வந்துள்ளனர். இத்தகைய போக்குச் சங்க காலம் முதலாகக் காணப்பட்டு வருகின்றது. சங்க நூல்களை தோக்கும்பொழுது மன்னரையோ, குறுநிலத்

தலைவரையோ, வள்ளலையோ, தெய்வத்தையோ புகழ்ந்துபாடும் மரபு நிலவியதை அவதானிக்கலாம். இவற்றிலே புகழ்மாலைக்குரிய அம்சங்களைப் பல்வேறு அளவுகளிலே காணலாம். உதாரணமாக வேங்பாளியைப் புகழ் ந்து கமிலர் பாடிய புறநாலூற்றுப் பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.

“பாரி பாரி என்று பலவேத்தி ஒருவற் புகழ்வார் செந்தாப்புவர் பாரியொருவனுமல்லன் மாரியும் உண்டு கண்டு உலகு புரப்பதுவே” (107) பதிற்றுப்பத்திலும் இதேபோன்ற பாடல்கள் பலவற்றைக் காணலாம்.

அகம் பற்றிய பாடல்களிற் கிறிய அளவிலாவது புகழ்ச்சி உண்டு. தொல்காப்பியத்திலே குறிப்பிடப்படும் பாடாண்தினை மரபு இவ்விடத்தில் மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

“கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாரப் பழித்தலும் அடுத்தார்ந்தேத்திய இயன்மொழி வாழ்த்தும்.....”

“தாவில் நல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச் சூதர் ஏத்திய துயிலெட நிலையும்

சிறந்த சீர்த்தி மன்னுமங்கலமும்

பரிசில் கடையீய கடைக்கூட்டு நிலையும்
பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி ...”

I. “வள்ளிய என்றவின் காண்கு வந்திசே” பதிற்றுப்பத்து 54

இவற்றை தோக்கும்பொழுது பாடாண் திணை மரபையொட்டியும் மெய்க்கீர்த்தி தோன்றியிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு என வி. சிவசாமி (ஆராய்ச்சி மலர்:-5 இதழ்:-1 March 1975) கூறுகிறார்.

பதின்றுப்பத்திலே காணப்படும் பதிகங் கள் சாசனங்களிற் காணப்படும் மெய்க்கீர்த்திகள் என்பன ஒற்றுமையுடையனவாகும். சாசனங்களில் முதலில் மெய்க்கீர்த்தி எழுத்து தொடங்கியவனுள் முதலாம் இராசராசசோழன் சேரமண்ஸர்களைப் பார்த்துத் தானும் மெய்க்கீர்த்திப் பகுதியை அமைக்கத் தொடங்கியிருக்கலாம் என்பர் தி.வை சதாசிவபண்டரத்தார். சோழர் காலத் துக்கு முந்திய சாசனங்களிற் காணப்படும் மெய்க்கீர்த்தியை ஒத்தபகுதி வடமொழிச் சாசனங்களிற் காணப்படும் பிரசல்திவகை யைச் சார்ந்தது. இது மன்னர்களுடைய குலப்பெருமைகளை மட்டுமல்லது அவனது குல முறையையும் முன்னேர் அருஞ் செயல்களையும் எடுத்துக்கூறும், பிரசல்தி கடவுள் வணக்கம், மங்களகரமான சொல், அல்லது சின்னம் ஆகியவற்றுடன் தொடங்கும். மெய்க்கீர்த்தி ஒவ்வொர் அரசருக்கும் ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மங்களச் சொற் கீற்றுடன் ஆரம்பமாகும். எடுத்துக்காட்டாக இராசராசனின் மெய்க்கீர்த்திகள் “திருமகன் போலப் பெருநிலச்செல்வியும்” எனத் தொடங்குவன. இத்தகைய முறையினாலே குறிப்பிட்ட மெய்க்கீர்த்தி எந்த மன்னருடையது என்பது தெற்றென விளங்கும்.

“திருமகன் போலப் பெருநிலச் செல்வியும்
தனக்கே உரிமை பூண்டமை மனக்கொள்
காந்தஞ்சர்சாலை கலம் அறுத்து அநுளி
வேங்கை நாடும் கங்க பாடியும்
தடிகை பாடியும் நுளம்பாடியும்
குடமலை நாடும் கொல்வழும் கலிங்கழும்
முரட்டெழிற் சிங்களர் ஈழமண்டவழும்
இரட்டபாடி ஏழரை ழிலக்கழும்
முந்தீர்ப் பழந்தீவு பன்னீராயிரழும்
திண்டிறஸ் வென்றித் தண்டாற் கொண்டதன்

தமிழ்ப்பிரசஸ்தி பெரும்பாலும் கவி முதலை வற்றின் ஒன்றையும் வட்சொற்கலப்பு அதிகமாகவும், சொற்சிரடிகளும் உடையனவாக வரும் விளங்குவன். ஆனால் மெய்க்கீர்த்தி பெரும்பாலும் அகவலோசையும். சிறுபான்மை கவியோசையும் கொண்டு சொற்சிரடியால் அமைவதாம். பிரசஸ்தியின் ஆசிரியர் பெயர் முடிவிலே கூறப்படும். உதாரணமாக வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகளின் ஆசிரியர் பெயர் ஏனுதிச் சாத்தன் சாத்தர் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் மெய்க்கீர்த்தி ஆசிரியர் பெயர் கூறப்படுவதில்லை.

வேள்விக்குடிச்சாசனம், சின்னமன்னார்ச் சாசனம், பராந்தகள் வீரநாராயணனுடைய செப்பேட்டுச்சாசனம் என்பனவற்றிற் பாண்டியமன்னர்களுடையதமிழ்ப்பிரசஸ்திகாணப்படுகின்றது. உதாரணமாகப் பராந்தகன் வீரநாராயணனுடைய செப்பேட்டில் வரலாற்றுக்கு எட்டாத இதிகாச புராணச் செப்தி கள் இடம்பெறுகின்றன. பழைய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெறுகின்றன. முதலாம் வர்குஷன் காலத்திலிருந்தே வரலாற்றுநிகழ்ச்சிகள் கூறப்படுகின்றன. அவன் பல்லவன் மேற்பெற்ற பெரு வெற்றியும் கூறப்படுகின்றது. சோழர் காலத்தில் மெய்க்கீர்த்தி தோன்றுவதற்கு இப் பிரசஸ்தி வழிகாட்டி விருக்கவேண்டும் என்பர் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை.

சோழப் பெருமன்னன் முதலாம் இராசராசனுடைய மெய்க்கீர்த்தி வருமாறு:-

எறில் வாருமியுள் எல்லா யாண்டுத்
தொழுதக விளங்கும் யாண்டே செறியரைத்
தேசு கொள் கோ ராசகேசரி வர்மரான

உடையார் ஸ்ரீராசராச தேவர்க்கு யாண்டு' என்கின்ற மெய்க்கிர்த் திக்கே நவநீதப்பாட்டியல், வச்சணந்திமாலை என்பன கூறும் மெய்க்கிர்த்தியிலக்கணம் பொருந்தும். பன்னிருபாட்டியல்கூறும் சில அம்சங்கள் இங்கு இடம்பெறவில்லை. இதற்குப்பின் தோன்றிய மெய்க்கிர்த்திகளிலும் அவை இடம்பெறவில்லை. அரசியுடன் வாழுவேண்டும் எனவும் நீண்டகாலம் வாழுவேண்டும் எனவும் வாழ்த்தும் பகுதிகளை இம்மெய்க்கிர்த்தியிற்காண முடியவில்லை

எனவே மெய்க்கிர்த்தியிலக்கணம் தோன்றுமுன்பே அவ்விலக்கணத்துக்குத் தோற்று வாயான மெய்க்கிர்த்தியிலக்கியம் இருந்திருக்க வேண்டும். அவை மறைந்திருக்க வாம் அல்லது வெளிப்படாமலிருக்கலாம். மேலும், மெய்க்கிர்த்தி என்ற பெயருக்கு முழு உரிமையைத்தாக முதலாம் இராசராசனுடைய மெய்க்கீத்தி அமைகின்றது. முதல் இரண்டு அடிகளில் உருவக அணி காணப்படுகின்றது. வளர்ந்து சென்ற பேரரசும் பொலிந்து சென்ற செல்வச் செழிப்பும் பெருநிலச் செல்வியென்னும் பூமாதேவி யாகவும் திருமகளென்னும் இலக்குமியாகவும் கற்பிக்கப்பட்டு இராசராசன் மனைவியராக உருவகிக்கப்படுகின்றனர். பிற செய்திகள் பெரும்பாலும் தன்மையளியிற் கூறப்படுகின்றனவோம். முத்திறும் இரட்டபாடியிறும் இராசராசன் வெற்றிபெற்றுன். ஆனால் அவற்றை அடக்கமுடியவில்லை, இங்கு பொய்யும் புனைந்துரையும் இடம்பெறவில்லை.

சோழப்பேரரசு வளர்ந்து சென்ற காலமான முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன் காலத்துத்தோன்றிய மெய்க்கிர்த்திகளுக்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு உண்டு. இவ்வரசர் களுடைய மெய்க்கீர்த்திகள் இவர்கள் வென்ற நாடுகளைவரிசைப்படுத்துகின்றன. முதலாம் இராசேந்திரன் காலமே சோழப்பேரரசு மிகப் பரந்துபட்டி ருந்தது. இவ்வரசனுடைய வெற்றி கங்கைக்கரையிலிருந்து கடாரம்வரை சென்றது. இராசேந்திரன் காலமே தமிழ்நாட்டு வரலாற்

நிற்சிறப்பான காலமாகும். தமிழரின்புகழ் அக்காலத்திற்கு முன்பும் பின்பும் அந்த அளவுக்கு என்றும் இருந்ததில்லை. இவன் வென்ற வேந்தர்களில் முக்கியமானவர்களும் இவன் மெய்க்கிர்த்தியிற் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். மெய்க்கிர்த்தியின் சிறப்புகளுடென்று அது மன்னானுடைய ஆட்சித் தொடக்கத் திடை ஆரம்பித்துக் காலப் போக்கில் வளர்ந்து சென்று அம்மன்னரின் ஆட்சி முடிவடையும் காலத்தில் முற்றுப்பெறுகின்றது, ஒரு மன்னானுடைய வெவ்வேறு ஆட்சியான்டுகளில் மெய்க்கிர்த்தி வெவ்வேறு அளவில் அந்த அந்த அந்த ஆட்சியான்டுகள் வரையில் கண்ண சாதனங்களைக் கொண்டு விளங்கும். உதாரணமாக முதலாம் இராசேந்திரனுடைய “திருமண்ணவைர இருநில மடந்தையும்” என்று தொடங்கும் 12 ஆம் ஆண்டு மெய்க்கிர்த்தியையும் 19 ஆம் ஆண்டு மெய்க்கிர்த்தியையும் குறிப்பிடலாம். இராசராசனுடைய தேவியராக உருவகிக்கப்பட்டவை கருடன் போர் வெற்றியும் இவனது மெய்க்கிர்த்தியிற் சுய இலக்குமியாக உருவகிக்கப்பட்டு இணைக்கப்படுகின்றது. மூவரும் இராசேந்திரனுடைய தேவியராகி இன்புற்றவர் எனக் கூறப்படுகின்றதேயல்லாமல் இராசேந்திரன் தேவியரையடைந்து இன்புற்றுன் எனக் கூறப்படாமை அவனுக்குப் பெருமித்ததைக் கொடுக்கின்றது. இராசேந்திரன் வென்ற இடங்களையும் கைப்பற்றிய பொருட்களையும் குறிக்கும்போது அவற்றினதன்மையைவிளக்கும் அடைமொழிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இது இராசராசனுடைய மெய்க்கிர்த்தியிலிருந்து புதிய வளர்ச்சியென்றாம்.

முதலாம் இராசேந்திரனுடைய மக்கள் ரூவர் ஒருவர் பின் ஒருவராக அரசாண்டனர். முதலாம் இராசாதிராசன் இரண்டாம் இராசேந்திரன், வீரசோழன் என்னும் மூவர் வரலாற்றிலும் ஒரு பொதுத்தன்மையுண்டு. இவர்களது காலத்திற் சோழப் பேரரசு பரந்து செல்லவில்லை. சோழப் பேரரசின் பெருமையும் புகழும் பரப்பும் தந்தை விட்டுச் சென்ற நிலையிலிருந்து குறை வப்படாதிருக்க இம் மூவரும் உழைத்தனர். ஒரு மன்னனுக்குரு மெய்க்கீர்த்தி என்றநிலை மாறுகின்றது. முதலாம் இராசாதிராசனுக்கு ‘திங்களேர் தரு’, ‘திங்களேர் பெறவளர்’, ‘திருக்கொடியொடு தியாகக்கொடி’ என மூன்று மெய்க்கீர்த்திகள் உண்டு. இரண்டாம் இராசேந்திரனுக்கும் ‘திருமாது புவியெனும் பெருமாதர்’, ‘இரட்டபாடி ஏழஞ்செயிலக்க மூம் கொண்டு’, ‘திருமகன் மருவிய செங் கோல் வெந்தன்றன் முன்னேன்சேகீன்’ என 3 உண்டு. 3 மெய்க்கீர்த்திகளைக் கொண்ட மன்னர்கள் இவர்களுக்கு முன்பு இருந்த தீவிலை. சோழப்பேரரசர்களது பெருவெற்றிகள் தமிழ்ப் புலவர்களுடைய உள்ளத்தை எவ்வாறு தூண்டினவென்பதற்கு இவை எடுத்துக்காட்டாரும். முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன் என்போருடைய மெய்க்கீர்த்திகளிலும் பார்க்க இவை சொற்கவை பொருட்சவை நிறைந்தனவாக

“வில்லவர் மீனவர் வேள்குலச் சஞ்சிகியர்
வல்லவர் கெளசலர் வங்கனர் கொங்கனர்
சிந்துரரையனர் சிங்களர் பங்களர்
அந்திரர் முதலியவரைசரிடு திறைகளுடு” (64 - 67)

முதலாம்குலோத்துங்கன் காலத் திலி குந்து சோழப் பேரரசின் பரப்புஒரளவு குறை கின்றது. இவனுடைய மெய்க்கீர்த்திகள் ‘புகழுகுந்த புணரியகழு குழந்த புவியில்’, ‘புகழுமாது விளங்கச் செய்மாதுவிரும்பு’, ‘திருமன்விளங்கு இருகு வடனையதன்’, என்ற தொடக்கங்களையுடையன. இவனே சோழப்பெருமன்னர்களுள் நீண்டகாலம் ஆட்சி செய்தவருவான். இவனது ஆட்சி சுமார் அரை நூற்றுண்டு காலம் நடைபெற்ற

உள்ளன. மன்னர்களின் வெற்றியின் இயல்பு வருணி க்கப்படும்பொழுது எதிரிகள் இம்மண்ணர்களிடம் பட்டபாடுகள் எடுத்துக் கூறப்படும் பகுதிகளில் வீரச்சவை காணப்படுகின்றது.

‘வெஞ்சின வரைசரோடஞ்சிச்சஞ்சுக்கி குலங்குலைந்து தலைமயிர் விரித்து வெந்துற்றெருளித்துப் பின்னுற தோக்கிக் கால் பரித்தோடி மேல் கடல் பாயத் துரத்திய பொழுதச் செருக் களத் தவணவிடு’

(2ஆம் இராசேந்திரன் 59-63)

கலகம் விளைவித்த பகைவர்களையடக்கித்தம் ஆட்சியை நிலைப்படுத்த முயன்ற சோழமன்னர் பகைவர்களுக்குக் கொடுமைகள் இழைத்ததைப் பற்றிய சில குறிப்புகள் மெய்க்கீர்த்திகளிற் காணப்படுகின்றன. பகைவர்கள் யாவரும் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகியபோதிலும் சாஞ்சிகியரும் சிங்களவரும் அதிக கொடுமைக்கு ஆளாகினர் போலுத் தெரிய வருகின்றது. இக்கொடுமைகளாலே தமிழர் மேலே தீராத வெறுப்பு வரச்சி இந்தாடுகளிலே கேதான் றியது. தோற்றுமன்னரும் சிற்றரசரும் திறைசெலுத்தியதை முதலாம் இராசாதிராசனுடைய மெய்க்கீர்த்தி எடுத்துக்கூறுகின்றது.

தது. இவனைப் பற்றிய பல மெய்க்கீர்த்திகள் எழ இது ஒரு காரணமாகலாம். விக்கிரோ மன் ‘பூமாது புணரப் பும்மாது வளர்’, ‘பூமாலூமிடைந்து பொன்மாலைதிகழு’ என இரண்டு மெய்க்கீர்த்திகள் கொண்டவன். இவர்களிருவரதும் மெய்க்கீர்த்திகள் மரபுவழிக் கூற்றுக் மாறிப் பொய்க்கீர்த்தியைத்தான் பாடுகின்றது என்றும் புலவர்கள் ஏனைய கவிதைகளைப் போலவே இதனையும் பாடியுள்ளனர் என்றும் அறிஞர்கள் கூறும் நிலை ஏற்படுகின்றது.

விக்கிரமசோழன், முதலாம் குலோத் துங்கசோழன் முதலியவர்களுடைய மெய்க் கீர்த்திகள் நீளமானவை, இவர்களுக்கு முன் புள்ள மன்னர்களுடைய மெய்க்கீர்த்திகளுடன் ஒப்பிட்டால், நீண்ட மெய்க்கீர்த்தி பாடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு புவவர்கள் பாடியிருக்க வேண்டுமெனத் தெரிகின்றது. புறநானாற் றிலே காணப்படும் போர் பற்றிய பாடல் களுக்கும் பதிற்றுப் பத்திலே காணப்படும் போர் பற்றிய பாடல்களுக்கும் உள்ள வேறு பாடுமுற்கால, பிற்கால மெய்க்கீர்த்திகளுக்கிடையிலான வேறுபாடு போலத்தோன்றுகின்றது. விக்கிரமசோழன் காலத்திலிருந்து மெய்க்கீர்த்தியின் பொருளாடக்கம் விரிவுபடுகின்றதென்னாம். முந்திய மன்னர்கள் காலம் போவப் போர் வெற்றிகள் இவர்கள் காலத்திற் சிறப்பிடம்பெறுமையாற் கீர்த்தியாக வேறு விடயங்கள் கூறுவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இம் மன்னர்களுடைய ஆட்சிச் சிறப்பு, கோவித்திருப்பனியை என்பன விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. விக்கிரமசோழனுடைய மெய்க்கீர்த்தி சிதம்பரம் கோவித்திருப்பத்தையும் திருப்பனியை விரிவாகக் கூறுகின்றது.

“தன்குல நாயகன் தாண்டலம் பயிலும் செம்பொன் அம்பலு சூழ்திரு மாளிகையும் கோபுரவாசல் கூடசாலைகளும் செம்பொன் வேய்ந்த பலிவளர்ப்பிடமும் விசம்பொனி தழைப்ப விளங்கு பொன் வேய்ந்து”.

சோழராட்சி வளிகுள்றப்பாண்டியர்த்தலையெடுத்தனர். பாண்டியர் கூட ஆட்சிபெற்றுப் பாண்டிய அரசு வளர்த்தொடங்கிய காலத்தில் ஆட்சி செய்த சபவர்மன்குலசேகரனும் உலகம் முழுவதையும் அண்டான் என்ற பொருளில், “எண்கிளி குழந்த எழு கடலெழு பொழில் வெண்குடை நிழற்ற” என்று அவனுடைய ‘பூவின்கிழத்தி’ எனத் தொடங்கும் மெய்க்கீர்த்தி கூறுகின்றது. (Pudukkottai inscriptions No. 246), தமிழ்

உதாத்துணை நூல்கள்

வேலூப்பிள்ளை. ஆ, சாகனமும் தமிழும், பேராதனை. 1971

சதாசிவபண்டாரத்தார், இலக்ஷ்மி ஆராய்ச்சிகளும் கல்வெட்டுக்களும், சென்னை, 1961 சிவசாமி. வி, ‘மெய்க்கீர்த்தி (அ) வரைவிலக்கணம்’ பகுதி II ஆராய்ச்சி மலர் 5

நாட்டு மன்னர்களுள் ‘ஸ்ரவகுக்கும் மன்னன்’ (Emperor of three worlds) என்ற பொருள்படும் ‘திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி’ யென்ற பட்டம்முதலாகக் குலோத்துங்களுலேயே சூடுக்கொள்ளப்படுகின்றது. மிகப்பரந்த நிலப்பரப்பை ஆண்டதமிக்க மன்னர்களுக்கு இப்பட்டம் வழங்கவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. பிற்காலத்திலாண்டபெருமக்குறைந்த மன்னருக்கே இப்பட்டம் வழங்குகின்றது. குலோத்துங்களைத் தொடர்ந்து வந்த விக்கிரமசோழனும் ‘திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி’ யென்று கூறப்படுகின்றார். பாண்டியன் சடாவர்மன் குலசேகரன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தியை மரபுவழியாகக் கூறிக்கொள்வது உண்மையிலிருந்து வெகு நாரமாகக் காணப்படுகின்றது.

பாண்டியர் தமிழோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவர் என்று கூறப்பட்டு வந்ததான் போலும் சடாவர்மன் குலசேகரனுடைய மெய்க்கீர்த்தி, ‘இன்னமுதாகிய இயலைச் நாடகம் மன்னிவளர்’ என்றும் மாறவர்மன் சந்தரபாண்டியனுடைய ‘பூமருவிய திருமடந்தையும் புவிமடந்தையும் புயத்திருப்பு’ என்று தொடங்கும் மெய்க்கீர்த்தி ‘ஸ்ரவகத் தமிழும் முறைமையின் விளங்கு’ என்றும் கூறுகின்றன.

15 ஆம் நூற்றுண்டிலே தென்பாண்டிதாட்டையாண்ட சிற்றரசன் அரிகேசரி பராக்கிரம பாண்டியனாவார். அவன் பகை மன்னரை வென்ற இடங்களாகச் சில இடங்களின் பெயர்கள் தகப்படுகின்றன. பகைவர் யார் என்ற குறிப்பு இல்லை. 18 மொழி பேசும் மன்னரும் தினைகொடுத்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. ‘பூமிகை வனிதை மார்பி விற் பொயிய’ என்பது இவனது மெய்க்கீர்த்தியாகும்.

இவ்வாருக ஆரம்பத்தில் அரசருடைய உண்மையான புகழைக் கூறிவந்த மெய்க்கீர்த்தி அரசரது வெற்றிகள் குறைந்துபோகவோ அல்லது அற்றுப்போகவோ முற்றிலும் பொய்ப் புகழுரைகளாக மாறுகின்றன.

AIDS

Acquired Immunu Deficiency Syndrome

★ தி. த. குதாசன்

4 ஆம் வருடம்,

மருத்துவபீடம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

மனித சமூகத்தைக் காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறுபட்ட நோய்கள் ஆட்டிப்படைக் கின்றன. பெரியம்மை, பிளேக், மஞ்சட் காய்ச்சல், மலேரியா, வாந்திபேதி என்ற இந்த வரிசையில் AIDS என்பது ஒரு பயங்கர ஆட்கொலி நோயாகத் தோன்றியுள்ளது. மனித வாழ்க்கைக்கும் வளர்ந்துவரும் விழுஞான மருத்துவ ஆய்வுகளுக்கும் சவரவாக எழுந்து நிற்கும் இந்தோயைப் பற்றி உலகம் முழுவதிலும் பேசப்படுகின்றது. இந்தோயைக் குணப்படுத்துவதற்கான முயற்சி களும் ஆராய்ச்சிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

AIDS என்றால் என்ன?

ACQUIRED IMMUNU DEFICIENCY SYNDROME என்பதன் முதலெழுத்துக்களைக் கொண்ட சுருக்கமாகவே AIDS என்பது அமைகின்றது. எமது உடலில் இயற்கையாகவே நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி (Immunity) காணப்படுகின்றது. HIV (HUMAN IMMUNU VIRUS) என்ற ஒரு

வகை நுண்ணிய வைரஸைக் கிருமியானது எமது உடலிலே தொற்றுதலடைந்து அங்கிருக்கும் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியைப் பாதிக்கின்றது. இவ்வைரஸ் ஒருவகையான வெண்குமிய நினைவர்க் கலங்களைச் செயலற்ற தாக்குவதன் மூலம் உடலின் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியை இழக்கச் செய்து வலுவற்ற நோய்க்கிருமிகளின் தாக்கத் திணக்கூட எதிர்க்க முடியாத நிலையினை உடலுக்கு ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இந்திலைமையே AIDS எனப்படுகின்றது. இதனாலே பல தரப்பட்ட நோய்க்கிருமிகளின் தாக்கத்தினாலும் இவ்வடிவில் இலகுவில் நோய்கள் ஏற்பட்டுவிடுவதுடன் மிகவும் ஆபத்தான நிலைமையும் விரைவில் ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

சமூகத்திற் பொதுவாக ஆண்கள்தான் இந்நோய்க்கான காலிகள் என்ற தப்பான நோர் அபிப்பிராயம் பெருமளவிற் பரவி மிருக்கின்றது. பெண்களின் மூலமாகவும் AIDS பரவக்கூடிய நிலைமையினைப் பலரும் மறந்து விடுகின்றனர். வட இலங்கையிற்

★ I wish to express my gratitude to Mr. Selvanayagam Sakthitharan, who gave generously of his time in discussing this matter and offering suggestions.

சனத்தொகை விகிதத்தில் ஆண்களைவிடப் பெண்கள் அதிகமாக உள்ள இன்றைய நிலையில் இதனைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டியது ஒரளவு அவசியமானதென்றே கூறலாம். தமிழ்ப் பெண்களின் கலைசார நிலைசார்ந்த வாழ்க்கைமுறை இந்நோய் ஏற்படுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை மிகவும் குறைத்துள்ள போதிலும் இன்று பல்வேறு தேவைகளுக்கு மாக (அதிகளாகக் கூட)ப் பிறநாடுகளுக்கு நமது பெண்கள் சென்று வருவது, அவர்களையறியாமலே அவர்களைப் பல சமயங்களில் AIDS நோயாளியாக்கி விடுகின்றது.

மேலே நாடுகளிலே பெண்களிடத்து இந்நோய் பரவுவதற்கு அவர்கள் எனது நல்ல வாழ்க்கைமுறை காரணமாக அமைகின்றது. பொதுவாக,

- i குருதி
- ii உடலிற் செலுத்திகளாகப் பயண்படுத்தப்படும் உபகரணங்கள்
- iii குடும்ப உறவு

என்பனவே AIDS தொற்றுதலுக்குப் பல சந்தர்ப்பங்களில் வாய்ப்பாகிவிடுகின்றன. இனப்பெருக்க காலம் (Reproductive Period) இவ்வாரூன் நோய் தொற்றுதலுக்குச் சாதகமானதாக அமைந்து விடுகின்றது.

போதைப் பொருட்பாவைகளுக்கு ஆண்கள் மாத்திரமன்றிப் பெண்களும் அடிமையாகி வருவது மேலைத்தேய நாகரிக வளர்ச்சியின் ஒரு தூரதிஷ்ட மாற்றமாகும். பெண்களும் போதைப் பொருட்களை ஈசி மூலம் (Injection) தமதுடியிற்குச் செலுத்தும் போது ஊசிகள் முறையாகக் கிருமிநிக்கம் செய்யப்படாத நிலையில் இந்நோயினுற்பிடிக்கப்பட்ட ஒருவரின் உடலிலுள்ள நோய்க்கிருமிகள் மற்றவர்களுக்குத் தொற்றி விடுகின்றது. மேலைத்தேச மக்கள் வாழ்வில் இவ்வகையான போதைப் பொருட்பாவைகள் உயர்தரக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களிடையே அதிகமாகக் காணப்படுவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. நாகரிக மோகத்தில் மேல்நாட்டுவரப் பின்பற்ற முனையும்

நமது பெண்கள் இவ்விடயத்தில் அவதானத்துடன் நடந்து எகாளியது மிக மிக அவசியமாகும்.

AIDS நோயாற் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு வரின் குருதியிலிருந்து மாத்திரமன்றி இழையப்பாய்பொருட்கள், உழிந்தீர், கண்ணீர், வியர்வை போன்றவற்றிலிருந்தும் இந்நோய்க்கிருமிகள் வெளியேறி மற்றொரு வரைத் தாக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. குடும்ப உறவில் ஏற்படும் நெருக்கம், நோயாற் பாதிக்கப்பட்ட கணவன் அல்லது மனைவி இவர்களில் ஒருவரிடமிருந்து மற்ற வருக்கு இது தொற்றுக் கூடிய வாய்ப்புக்களைத்திகமாக்கவல்லது.

தவினீச் சேர்க்கையில் (HOMOSEXUAL) ஈடுபடும் ஆண்கள் AIDS நோய்க்குக் கூடுதலாக ஆட்டபடுகின்றனர். இதே போல விபச்சாரத்தில் ஈடுபடும் பெண்களுக்கும் AIDS ஏற்படக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் அதிகமாகவுள்ளன. இவ்வாரூனவர்கள் மற்றவர்களுடன் பழகும் போது அல்லது குடும்ப உறவில் ஈடுபடும் பொழுது இவர்களால் மற்றவர்கள் நோயாளிகளாகும் பரிதாப நிலை ஏற்படுகின்றது.

விரும்பத்தகாத சட்டவிரோத நடத்தைகள் மட்டுமே AIDS ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது எனக் கூறிவிட முடியாது. இது ஒரு தொற்றுநோய் என்பதால் ஒருவர் அறியாத வகையிலே நோயாளியான ஒருவருடன் நெருங்கிப் (பழகுவதன் மூலமாகவேனும்) அவரைத் தாக்கி விடுகின்றது. ஆற்ற சமூகம் AIDS நோயாளி ஒருவரை அந்நோய் அவருக்கு எந்தவகையில் ஏற்பட்டது என்பதற்கு மேலாக, வித்தியாசமான கண்ணேட்டத்தில் நோக்குவது, குடும்பமட்டத்திலும் அவர்குற்றமுள்ளவராகத் தனிகமைப்படுத்தப்படுகின்ற நிலையை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. கர்ப்பவதியான ஒரு பெண்ணுக்கு இந்நோய் ஏற்படுமிடத்து பிறக்கும் குழந்தையும் இந்நோயினுற் பாதிக்கப்படலாம். அல்லது கருச்சிதைவு ஏற்படலாம்.

இல்லாமிய இன ஆண்களினடையே செய் யப்படுகின்ற சுன்னத்துக்கல்யான (PURIFICATION CEREMONY) முறைக்கு ஒத்த ஒருவகை முறையை இன்று ஐரோப்பியப் பெண்களும் சில காரணங்களின் அடிப்படையில் மேற்கொள்கின்றனர். இதற்குப் பயன் படுத்தப்படும் நுண்ணியசுவர் அலகு போன்ற கருவிகள் முறையான வகையிலே தொற்று நீக்கம் செய்யப்படாவிட்டு AIDS போன்ற நோய்கள் இலகுவாகப்பரவிவிடும்.

தொழில் ரீதியாகப் பார்க்கின்ற போது தாதிகள், பெண்வைத்தியர்கள் போன்றேர் அதிலும் இரத்தவங்கி, மகப்பேற்று நிலையங்கள் என்பனவற்றில் வேலை செய்யபவர்கள் இந் நோயின் தாக்கத்துக்குள்ளாகவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் கூடுதலாகவுள்ளன. சுகாதார வைத்தியமாது, மருத்துவிச்சிகள் போன்றேர் போதிய பாதுகாப்போடு தமது கடமைகளில் இப்படாதவிடத்து இந்நோயினும் பாதிக்கப்படலாம்.

AUTOLOGUS BLOOD TRANS. FUSION அதாவது தனதுகுருதியை மீண்டும் தேவையேற்படும் போது பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய முறைகளினால் AIDS இன் தாக்கங்களிலிருந்து தப்பலாம். ஒரு பெண்ணுக்குச் சத்திருகிக்கூசை மூலம் பிரசவம் செய்ய வேண்டி ஏற்படின் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பே தனக்குத் தேவையான குருதியை இரத்தவங்கியிற் சேகரித்துவைத்துத் தேவையேற்படும் பொழுது அதனைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் பிறர்க்குதியில் இருந்து AIDS கிருமிகள் தனது உடலினுட்ட செலுத்தப்படுவதிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும்.

இன்று பல பெண்கள் அறுவகைங்களில் வரவேற்பாளர்களாக வேலை செய்கின்றனர். தமிழ்ப்பாரம்பரிய முறைகளைவிடுத்து முத்த மிடுதல், கைகுலுக்குதல் போன்ற முறை

களை இவர்கள் பின்பற்றுமிடத்து AIDS- ஏற்படக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுவின்றன. இன்னும் மேலை நாடுகளிலுள்ள கலாசாரை மாண்விகளின் சில பழக்கவழக்கங்களும் இவ்வாரை நோய் ஏற்படக்கூடிய நிலையிலே ஏற்படுத்தக் கூடியனவாக உள்ளன.

பொதுவாக மேலைத்தேசவாழ்கை முறையையிட எமது வாற்க்கைமுறை வேறுபட்டதாகவேயுள்ளது. இங்கு குடும்பவாழ்க்கையிலும் சமூகவாழ்க்கையிலும் பெண்களுக்குரிய பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். இவ்வாரை நிலையிற் பெண்கள் மூலமாக AIDS பரவக்கூடிய நிலை இங்கு ஏற்படுமானால் அதன் விளைவுகள் மிகவும் பாரதாரமானதாகவேயிருக்கும். மேலை நாடுகளிற் பல மாதர் அமைப்புக்கள் WOMEN ORGANIZATIONS) இந் நோய்க்கு எதிரான பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடுகின்றன. இங்கிலாந்து இவ்வகையில் முன்னணியில் நிற்கின்றது மேல்நாட்டு நாகரிக மோகத்திற் செயற் படும் இவங்கை போன்ற நாடுகளில் உள்ள ‘பெண்கள் ஆய்வுவட்டம்’ போன்ற மாதர் அமைப்புக்கள் இவ்வாரை பணிகளை இன்னும் தொடங்காதிருப்பது துரத்திட்டமே. இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு அகித்களாக இருந்து – திரும் பிய சில பெண்கள் AIDS நோயாளிகளாக இருப்பதாக வெளியான செய்திகளும் உலகில் நிமிடத்துக்கு ஒருவர் AIDS நோயினால் பிடிக்கப்படுகின்றார் என்ற செய்திகளும் இவ்விடயத்தில் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டிய தேவையை உணர்த்தியுள்ளன. இவங்கையிலும் இந்நோய்க்கு எதிரான நடவடிக்கைகளைச் சுகல மட்டங்களிலும் ஆரம்பிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். பொதுவாக அணாவருமே இவ்விடயத்திற் சிந்தித்துச் செயற்பட்டால் தங்களை மட்டுமல்லாது தங்கள் சந்ததியினரையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம்.

சங்ககாலம் பற்றிய புவியியற் சிந்தனைகள் – II கடல்கோள்களும் சூருவளிகளும்

திரு. செ. பாலச்சந்திரன்
புவியியற்றுறைச் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

1.0 சங்ககாலம்

சங்ககாலம் என்பது கி. மு. முதலாம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டு இறுதிவரை உள்ள காலப்பகுதியை உள்ளடக்குகிறது. இக்காலத்தில் நிலவிய நகரங்கள் படிப்படியாக அழிவுறக்கடல்கோள்கள் காரணமாகின எனப்படுகிறது. இலக்கியம் தரும் கருத்தின்படி முதலாவது சங்கம் பல்லில் ஆற்றங்கரையிலே தென் மதுரையிலும் பின்பு அப்பிரதேசம் கடல்கோள்களினுல் அறிக்கப்பட இரண்டாம் சங்கம் கபாடபுரத்திலும் அமைக்கப்பட்டன. அக்காலத்திற் கபாடபுரத்துடன் 49 நாடுகள் காணப்பட்டன. இவை இன்றைய முறையினாக்குத் தெற்கே இருந்திருக்க வேண்டும். திரும்பவும் இவை கடல்கோள்களினால் அறிக்கப்பட முன்றுவது சங்கம் இன்றைய வைகை நதிக்கரையில் உள்ள மதுரையில் அமைக்கப்பட்டது (பாலச்சந்திரன். செ. 1986, கனகசபை, வி 1956, செவ்வாயகம். வி. 1956, செவ்வாயகம். சோ. 1974, ஸுநிலாசபிள்ளை. கே. எஸ் 1957 வித்தியானந்தன். ச. 1954). இலக்கியத்தில் விதந்துறைகள் காணப்படுவது இயல்பு, ஆயி

னும் கடல்கோள்கள் என்னும் நிகழ்வுகள் இயற்கையின்படி விதந்துறைகள் அல்ல. மேலும் புவியின் மேற்பரப்புப் பற்றிய நிகழ்வுகளை நோக்குகின்றபோது கடல்கோள்கள் நிகழ்ந்துள்ளன என்பதனை அறியக்கூடிய தாய் உள்ளது. (Gibbons. J 1986).

2.0 கடல் கோள்கள்

கடல்கோள்கள் என்பதன் மூலம் குறிக்கப்படும் நிகழ்வு இங்கு ஆராய்ப்பட வேண்டிய கருத்தாகும். நதிக்கரைகளிலும் கடற்கரைகளிலும் தான் பெரும்பாலான சங்ககால நகரங்கள் காணப்பட்டிருக்கவேண்டும். மேலும் ஆராய்ச்சி உண்மைகளின்படி தமிழ்நாட்டுக் கரையோர நகரங்கள் அல்லது துறைமுகங்கள் தொடர்ந்து பல நூற்றுண்டுக்கு நிலைத்திருக்கவேண்டும். (Meloney 1968) இக்கருத்து சங்ககால நகரங்களான தென்மதுரை, கபாடபுரம், புகார், கொற்கைபோன்றவற்றுக்கும் பிற்காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கிய நாகபட்டினம், தொண்டி, தேவி பட்டினம், காயலபட்டி னம், மாந்தை (மன்னார்) ஆகியவற்றுக்கும் பொருந்தும். தமிழ்நாட்டில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளின்படி

மேற்குறிப்பிட்ட நகரங்கள் இன்றைய கடல் மட்டத்தில் இருந்து ஒரிரு மைல்கள் உட்பகுதியில் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து மூன்றவக்கப்பட்டுள்ளது. தென் தமிழ் நாட்டுக் காரையோர மண்ணிமேடுகள் இவற்றை நிருபிக்கின்றன. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இருந்து குமரி முலை வரை நிகழ்த்தப்பட்ட தொல்பொருளுக்குரிய ஆய்வுகள் இம்மண்ணிமேடுகள் ஒரு காலத்திலே துறைமுகங்களாக இருந்ததை நிருபிக்கின்றன. இன்றைய கடலமட்ட நிலையிலும் அக்காலத்தில் 20 அடிசூரிய வாக்கக்கடல்மட்டம் இருந்ததற்கான அஸீவெட்டு அடையாளங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் அக்காலத்தில் இவைதுறைமுகங்களாக இருந்திருக்கக்கூடும் என ஊகிக்கப்படுகின்றது. பின்பு கடல் மட்டத்திற்கு ஏதோ நிகழ இத்துறைமுகங்கள், நகரங்கள் முக்கியத்துவம் இழந்திருக்கலாம் (Akkaraju and V. N. Sarma 1974). ஆகவே மேற்கூறியவற்றில் குந்து கடல் மட்டத்திற்கு நிகழ்ந்த ஏதோ ஒரு வகையான பாதிப்புத்தான் இலக்கியங்களிலும் கடல்கோள் எனக் குறிக்கப்படுகிறது என நாம் கருத இடமுண்டு.

புளிப் பெளதிகவியில், சமுத்திரவியில், காலநிலையில் சூகியவற்றுக்குரிய கருத்தின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது ஏதோ ஒரு வகையிற் கடல், நிலப்பரப்பிலுள் நுழைந்து நிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதியை ஆக்கிரியித்தல் அல்லது பின்வாங்குதலைக் கடல்கோள் என்பது குறிக்கிறது. புளிப் பெளதிக்குச் செயன் முறை ரீதியாக நோக்கும்போது நிலம் தாழ்த்தப்பட்டாற் கடல் நீர் உட்புகுந்து நிலப்பரப்பிற் காணப்படும்மனித நடவடிக்கைகளை அறித்துவிடும். மேலும் நிலப்பயன் பாடு மனித கலாசாரப் பிரதிபலிப்புகள் ஆகியனவும் அழிக்கப்பட்டுள்ளும். புளிச்சரித வரலாற்றிற் குறிப்பாகக் கண்டப் பெயர்க்கின்றிக்கூடும் வந்த யுகங்களிற் குறிப்பாக இடைப் பிராணி, புதுப்பிராணி யுகங்களில் நிலம் இடம் பெயர்தலும் கடல் பொங்குதலும் பின்வாங்குதலும் புதிய நீர்ப்பரப்புக்கள்

தோன்றுதலும் நிலம் மேல்உயர்த்தப்படுதலும் நிகழ்ந்துள்ளன. ஆனால் இந்தியக் கடாதாட்டுப் பகுதி தெற்கில் இருந்து வடக்கு நோக்கி இடம் பெயர்ந்து வந்த மேற்படி யுகங்களில் மேற்கூறிய கடல்கோள்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் அப்போது உலகிலேயே மனிதன் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரம் இல்லை. இதே போன்று தென்னிந்தியாவில் இருந்து இவங்கை படிப்படியாகப் பிரிந்த மயோசின் சகாப்தத்திலும் மனித இனம் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரம் இல்லை. ஆகவே மேற்கூறப்பட்ட காலங்களில் நிகழ்ந்திருக்கக்கூடிய கடல்கோள்கள் தமிழ் நாட்டைப் பாதித்திருந்தாலும் குறிப்பிட்ட காலங்களில் மனித இனம் உருவாகவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன் பின்பு சங்ககால நகரங்களில் நிலைய அண்மைக்கால வரலாற்றை நோக்கும்போது மேற்கூறிய முறையில் நிலங்கள் மறைந்ததற்கான அல்லது பெயர்ந்துவருக்கான ஆதாரங்கள் இல்லை. அதே போலக்கடல்கோள்களாற்பட்டனவன் பிதற்கான ஆதாரங்களும் இதுவரை எடுத்துக்காட்டப்படவில்லை. ஆயினும் கடல்கோள்கள் ஏற்பட்டன என இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

3.0 காலநிலையியற் கான்றுகள்

காலத்திலையில் ரீதியில் நோக்குகின்ற போது முன் கூறியதுபோலப் புளிச்சரித வரலாற்றுக் காலத்திற் பல கடல்கோள்கள் ஏற்பட்டதற்கான சான்றுகள் உண்டு. பனியாற்றுக்குரிய குளிரான கால நிலையிற் கடலமட்டம் தாழ்தலும் குடான் இதமான காலநிலையிற் கடல் மட்டம் உயர்தலும் புளிச்சரித வரலாற்றுக் காலத்தில் நிகழ்ந்துள்ளன. இன்றுவரை புளிச்சரிதவரலாற்றுக் காலம் ஆந்து யுகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஆதி யுகம் (Archeozoic era), முன்பிராணியுகம் (Proterozoic era), பழம் பிராணி யுகம் (Paleozoic era), இடைப்பிராணி யுகம் (Mesozoic era) புதுப்பிராணியுகம் (Cenozoic era)

என வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் இப் போது நடைபெறுவது புதுப்பிராணி யுகமாகும்.

மேற்கூறிய யுகங்களுக்கிடையிற் குறுகிய சகாப்தங்கள் நிலவியுள்ளன. இந்த யுகங்கள் மாறியபோதும் சகாப்தங்கள் ஏற்பட்டபோதும் காலநிலை மாற்றங்களும் நிலை இடப் பெயர்வும் கடல்மட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. (பாலச்சந்திரன். செ. 1985 / 86). ஆயினும் இங்கு அறியவேண்டிய கருத்து என்னென்னில் மேற்கூறிய நிகழ்வுகள் எதுவும் அன்னமைக்கால வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ள சங்ககால நகரங்களின் அறிவுக்குக் காரணமாயிருக்க முடியாது என்பதாகும். ஏனெனில் மிக இறுதியாக ஏற்பட்ட பிலிஸ்தோசின் பனிக்கட்டியாறு ஏறக்குறைய ஒரு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன் நிலவியது (Dodson 1964). இதன் பனித் தகடுகள் இறுதியாக இற்றைக்கு 7000 - 10000, வருடங்களுக்கு முன் ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா, ஆகியவற்றில் இருந்து பின்வராங்கின. இக்கால கட்டத்திற் கடல் மட்டம் உயர்ந்தது. ஆயினும் சங்ககாலம் நிலவிய காலத்துக்கும் மேற்கூறிய காலத்துக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியை நோக்கும்போது இந்தியக் காலங்கள் நமது சங்ககால நகரங்களுக்கு அறிவை உண்டு பண்ணியிருக்க முடியாது என்பது தெளிவாகும்.

4.0 அன்னமைக்காலக் காலநிலைப்போக்கு

பிலிஸ்தோசின் பனிக்கட்டியாற்றின்பின் சிறு காலநிலை மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. (Gibbons 1976). இந்தச் சிறு கால நிலை மாற்றங்களுக்கும் சங்ககாலம் நிலவிய கால கட்டத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை நோக்கும்போது நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதாகக் கூறுமுடியாது. எடுத்துக்காட்டாகப் பிலிஸ்தோசின் பனிக்கட்டியாற்றின் பின் ஏற்பட்ட உவப்பான காலநிலை கி. மு. 5000 தொடக்கம் கி. மு. 3000 வரை நிலவியது. இக்காலத்திற் கடல்மட்டம் இன்றுள்ள நிலையிலும்

3 மீற்றர் உயர்வாகக் காணப்பட்டது. ஆயினும் இக்காலத்திற் சங்ககாலம் நிகழ்வில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன்பின்கீ. மு. 900 தொடக்கம் கி. மு. 300 வரை குளிர்மையான காலநிலை நிலவியது. இச்சமயம் வட ஆபிரிக்கா, மத்தியதரைக் கடற்பகுதிகள் இன்றிலும் பார்க்க சரமாக இருந்தன. இக்கால கட்டத்தில் உடனடியாகக் கடல் மட்டம் பெருகவோ அன்றித் தாழ்வோ அப்போது நிலவிய வெப்பத்திலே இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆயினும் இதன்பின்பு ஏற்பட்ட படிப்படியான வெப்பமான கால நிலைப் போக்கு சங்ககால வாழ்விற்குப் புதுயிர் கொடுத்திருக்கலாம்.

இதன்பின் கி. பி. 1000 நூற்றுண்டு வரை எதுவித குறிப்பிடத்தக்க காலநிலைத் தாக்கங்களும் ஏற்படவில்லை. கி. பி. 1000 - 1200 இடைய்ப்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட இரண்டாவது உவப்பான காலநிலையோ அல்லது அதன்பின் நிகழ்ந்த காலநிலை மாற்றங்களோ அன்னமைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட காலநிலை ஏற்றத்தாழ்வுகளோ சங்ககாலத்துடன்காலரீதியிற்குறிப்பிடக்கூடியன அல்ல. மொத்தத்தில் அன்னமைக்காலக்காலநிலையின் போக்குக் கடல்கோள் நிகழ்வுகளைக் காட்டவில்லை என்றாலும்.

5.0 அயனச் சூருவளிகள்

அப்படியாயின் கடல்கோள்கள் எவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளன என்பது தீர்க்கவேண்டிய ஒன்றாக இருக்கின்றது. இந்தவகையில் ஏற்ற ஒரு நிகழ்வாக அயனச் சூருவளிகள் இடம் பெறுகின்றன. வங்காளவிரிதூராவிலே தோன்றுகின்ற இச் சூருவளிகள் பொதுவாகத் தென் இந்தியாவிற்கும் குறிப்பாக கத்தமிழ் நாட்டிற்கும் இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளுக்கும் மழைவீழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்ற காரணியாக இருந்தபோது ஆம் பெரும் நாசத்தையும் இடைக்கிடையே கொடுக்கின்றன. இந்தச் சூருவளியுடன் கூடிய பெருமழையும் சூற்சியுடன் கூடிய பலமிக்க காற்றும் ஓரிரு நாட்களில் நகரங்கள் வரும் நிலையிலே இருக்கின்றன.

களையும் கிராமங்களையும் அழிக்கும் இயல்பு வாய்ந்தவை. குருவளியுடன் கூடிய பெரும்மழுயினபோதுகண்நாட்டுநீர்நிலைகள்திரம்பி வழிதலூம் அதன் வெள்ளப்பெருக்கும் கடல் மட்டம் உயர்ந்து கடல் உள் நோக்கிப்பெருக்குதலூம் எதிர்பார்க்கக்கூடியன. இதனால் இப்படியான நிகழ்வுகள் கடல்கோள்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கலாம் எனக்கருது இடம் உண்டு.

சங்ககாலத்தில் இப்படியான குருவளி கள் நிகழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் நேரடியாக இல்லாதுவிட்டனும் கடந்த நூற்றுண்டு களில் விருத்தியடைந்த இச்குருவளி நிகழ்வுகள் பற்றிய அவதாரிப்புக்கள் முற்காறி யதை ஊகிக்கக்கூடிய வகையில் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக வருடத்தில் எத்தனை குருவளிகள் வங்காளவிரிகுடாவில் உருவாகின்றன; அவற்றில் எத்தனை பலம் மிக்க தாக மாறித் தமிழ்நாட்டையும் இலங்கையையும் தாக்குகின்றன என்பன பற்றிய அறிவு இப்போது கிடைக்கக்கூடியதாகவுள்ளது.

(Ramage 1971, Barry and Chorley 1968 Puvaneshwaran 1981, George Thambyahpillay 1958).

பொதுவாக ஒக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் இச்குருவளிகள் தோன்றுகின்றன. பல அழுக்க இறக்கங்கள் உருவாகின்றும் வருடம் ஒன்றுக்குச் சராசரியாக ஐந்து குருவளிகள் தென்விந்தியப் பகுதி யினை (இலங்கையுட்பட)த் தாக்குகின்றன. இவற்றுள் ஒரு மில்லியன் சதுரமைல் பரப்பை உள்ளடக்கிய குருவளிகள் நான்காக இருக்கின்றன, மேலும் ஒரு மில்லியன் சதுரமைல் பரப்பை உள்ளடக்கிய குருவளிகள் நான்காக இருக்கின்றன. (Crowe 1971), மேலும் தமிழ்நாட்டை நோக்கி வந்த குருவளிகளிற் பத்துவருடத்துக்குரிய சராசரித் தொகை 27 ஆகும். ஆனால் 9 குருவளிகள் பாதிப்புக் கூடியனவாக இருக்கின்றன.

அகவே வருடத்திற்கு ஒன்றையேலும் எதிர்பார்க்கக் கூடிய வாய்ப்பு உண்டு. (Ramage 1971) இலங்கையில் 10 வருடத்தில் நான்கு குருவளிகள் பலம் வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன. 1845 - 1958க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் 99 குருவளிகள் இலங்கையில் அவதாளிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு நோக்கும்போது நாசத்தை ஏற்படுத்தும் குருவளிகள் தோன்றிப் பெரும் அளவிற்கு தங்களை விளைவித்தமையை நாம் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக 14 ஆம் நூற்றுண்டில் ஏற்பட்ட பெருவளிளாம் இன்றைய கொச்சித் துறை முகத்தை உருவாக்கியதுடன் வைபன் (Vaiyan) என்ற தீவையும் அள்ளிச்சென்றது. 15 ஆம் நூற்றுண்டிற்கடல் பொங்கியதால் இராமேஸ்வரப்பாலம் அள்ளிச்செல்லப்பட்டது. ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றுண்டுக்கு முன்னர் ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் மகுவிப் பட்டி எத்திற்குள்ளே கடல் நீர் புகுந்து 15 மைல் ஓரம் உள் நாட்டிற் பெருகியது. (Meloney 1968). 1845 ஆம் ஆண்டுச் குருவளியும் 1978 ஆம் ஆண்டுச் குருவளியும் இவங்கையிற் பெரும் நாசத்தை விளைவித்தன. தமிழ்நாட்டில் 1965 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட குருவளி தனுஷ்கோடித் துறை முகத்தை அழித்தது. 1967 ஆம் ஆண்டுச் சூரை வளி மண்டபம் எனும் இடத்தை அழிவுக்கு உள்ளாக்கியது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக 1972 ஆம் ஆண்டிலே தமிழ்நாட்டிற் பெரும் நாசத்தை உருவாக்கிய கடலூர்ச் குருவளி “கடல் கோள்கள்” என்பதற்குத் தகுந்த உதாரணமாக இருக்கின்றது. இச்குருவளியின் நிகழ்வையும் நாசத்தையும் தனியாக நோக்கினால் மேற்கூறிய உண்மை புலப்படும்.

6.0 கடலூர்ச் குருவளி:

கடலூர்ச் குருவளி 1972ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வங்காளவிரிகுடாவில் உருவாகிப் பின்பு தமிழ்நாட்டைத் தாக்கியது. இச்குருவளி குறிப்பாகத் தமிழ்நர்ட்டின் கட

ஆர் ஹார்ஜர்ஸ்ரூ பல நாசுக்களை (Hazards) விளைவித்தபடியாற் கடலூர்க்குருவளி (Cuddalore Cyclone) எனதுமூக்கப்படுகின்றது. இச்சூருவளியின் ஆரம்பமாக வழக்கம்போல வங்காள விரிகுடாவில் டிசம்பர் மாதம் முதலாம் திகதியளவில் அழுக்க இறக்கம் (Depression of pressure) ஏற்பட்டது. இந்த அழுக்க இறக்கம் படிப்படியாகச் சூருவளியாக அபிவிருத்தி அடைந்து டிசம்பர் 4 ஆம் திகதி அளவிலே தமிழ் நாட்டை நோக்கி அதையுரம்பித்தது. பின்பு இலங்கைக்கு வடக்காக அசைந்து டிசம்பர் 5 ஆம் திகதி கூட ஆரில் மையங் கொண்டிருந்தது. பின்பு ஆரை ஏழாம் திகதிகளிலே தமிழ் நாட்டின் உட்பகுதியூடாகச் சென்று நிலகிரி மலைச்சாரலையும் தாக்கிக் கேரளத்தின் கன்னக்கோட்டை நகரத்தினாடாக 7 ஆம் திகதி வெளியேறியது. இறுதியில் 9 ஆம் திகதி அராபிக்கடலில் வலுக்குறைந்து அழிந்தது. சாதாரணமாகச் சூருவளிகள் கடவில் மிகப் பலமற்றதாகவும் தரையில் ஒரு சில மைல் கள் வீசியவுடன் பலம் குறைந்து அழிந்து விடும். ஆனால் இச்சூருவளி தரையில் நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் வீசிப் பெரும்பெள்ளப்பெருக்கை ஏற்படுத்தி நிலகிரி மலைச்சாரல்களையும் தான்டி விசியதில் இருந்து இதனுடைய பிரமாண்டமான பலத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்திய வளிமண்டலத்துறையின் அவதானிப்பின்படி காற்றின் சமுற்றியால் ஏற்பட்ட சேதத்திலும் பார்க்கப் பாரிய மழுவீழ்ச்சியினால் ஏற்பட்ட அழிவு அதிகம் என்பதாகும். டிசம்பர், 6, 7 ஆம் திகதிகளிலே தமிழ்நாட்டின் கரையோரங்களிலும் அதனைச் சார்ந்த மூலவளிகளிலும் பெரும்மழுவீழ்ச்சியுடைய அவதானிக்கப்பட்டது. சென்னையில் 5 ஆம் திகதி 94 மில்லி மீற்றரூம் 6 ஆம் திகதி 141 மி. மீற்றரூம் பெறப்பட்டது. கூடலூரில் 5 ஆம் திகதி 80 மி.மீ பெறப்பட்டது. நாகப்பட்டினத்தில் 5, 6, 7 ஆம் திகதிகளில் மூறையே 60 மி.மீ, 136 மி.மீ,

221 மி.மீ. பெறப்பட்டன. காஞ்சிபுரத்தில் 6 ஆம் 7 ஆம் திகதிகளில் மூறையே 170 மி.மீ, 160 மி.மீ பெறப்பட்டன. அதிரசமபட்டினத்தில் 7 ஆம் திகதி 215 மி.மீ பெறப்பட்டது. மேலும் உள்ளாட்டுச் சமவெளியை நோக்கியதும் நிலகிரி மலைச்சாரவிலும் 6 ஆம் 7 ஆம் திகதிகளில் நாளாந்தம் 100 மி.மீற்றரூக்கு மேற்பட்ட மழுவீழ்ச்சியைப்பட்டது.

பெருமழுவுடன் கூடிய வெள்ளப்பெருக்குக் காரணமாகச் கோயம்புத்தூர்க் கமவளி பவானி நதியின் கீற்புப்படுக்கை, பவானி சாகருக்குக் கீழாக உள்ள பகுதி, காவேரி நதியின் வெள்ளப்பெருக்குக் கமவளி ஆகியன வெள்ளப்பெருக்காற் பாதிக்கப்பட்டன. பவானி சாகரில் வெள்ளப்பாய்வு (1700³ / மணி அளவுக்கு) டிசம்பர் 7 இல் அவதானிக்கப்பட்டது. பவாவிசாகர், சத்திய மங்கலம், கோபிச்செட்டிபாளையம் ஆகியன தமது வருடாந்த மழுவீழ்ச்சியில் மூறையே 80%, 57%, 59% பங்கினை இந்த டிசம்பர் மாதத்திற் பெற்றன. இதே மாதத்திற் கோயம்புத்தூரில் 250 மி.மீ, Curzon இல் 672 மி.மீ, Kodanad-இல் 970 மி.மீ மழுவீழ்ச்சியாகப் பெறப்பட்டது.

சேதங்களை நோக்கும்போது மிகப்பாரிய நாசம் நிகழ்ந்தது. பவானி நகரம் இரண்டு நதிகளின் வெள்ளப்பெருக்கால் துண்டிக்கப்பட்டது. சேலத்தில் 15,000 மக்கள் வீடிழுந்தனர். பாண்டிச்சேரியில் 10,000 மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். தென்னார்க்காட்டில் 100 கிராமங்கள் துண்டிக்கப்பட்டு ஏற்குறையை 10,000 குடும்பங்கள் நிர்க்கதிக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். பட்டுக்கோட்டையில் 300 அடியர அணை உட்பட 80 குளங்கள் உடைப்பிற்குள்ளாகின. (Von. Lengerke 1977)

நெய்வேலி இலிக்ஷைற் நிலக்கரிச் சரங்கம் 45 அடி வெள்ளத்தாற் பாதிக்கப்பட்டது. மேலும் இப்பகுதியில் 1524 பெரும் நீர்ப் பாசனத் தேக்கங்களும் 1337 சிறு நீர்ப்

பாசனத் தேக்கங்களும் உடைப்பிற்குள்ளாகின. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 45,000 ஏக்கர் நிலம் வெள்ளத் தால் அழிந்தது. 2,48,000 ஏக்கர்பயிர்பாதிப்புக்கு உட்பட்டது. 5000 லீட்கள் அழிந்தன. 25,000 மக்கள் வீடிழக்கனர். மேலும் தென்னார்க்காட்டில் 88,000 லீட்களும் சென்னையில் 35,000 லீடுகளும் கோயம்புத்தூரில் 16,000 லீட்களும் தஞ்சாவூரில் 10,000 லீட்களும் சேலத்தில் 7700 லீட்களும் ஒன்றிற் பாதிக்கப்பட்டன அல்லது அழிக்கப்பட்டன. தென்னார்க்காட்டில் எல்லா ஆறுகளும் சேர்ந்து ஒரே ஆறுக்க கடலூர் ஊடாகப் பாய்ந்தது. இதனால் 1069 கிராமங்கள் அழிந்தன. பெருவாக இது 1924ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் பவானி கண்ட பெருவெள்ளும் எனக்கூறப் பட்டது. (Von. Lengerke 1977)

7.0 கடல்கோள் யாது?

குருவளி காரணமாக ஏற்படுகின்ற வெள்ளமும் கடற்பெருக்கும் பல துறை முகங்களையும் நகரங்களையும் அழித்து வந்திருக்கின்றன என்பதை மேற்கூறியவற்றிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். தென்னிந்தியக் கரையோரத்திற் காணப்பட்ட நகரங்கள், நுழைமுகங்கள் ஆகியன வெள்ளத்தால் அல்லது கடலால் அல்லது இரண்டினாலும் வரலாற்றிற் பல தடவைகளில் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் இந்த நகரங்கள் அல்லது நுழைமுகங்கள் எவ்வேலேயும் பல நூற்றுண்டுகளுக்கு நிலைக்கவில்லை. ஆகவே அகற்றவாராய்ச்சியின்போது அடையாளம் காணப்பட்ட நகரங்களின் எச்சங்கள் அதாவது கடற்கரையில் இருந்து ஓரிரு மைல் உள்ளே

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Akkaraju & V. N. Sarma 1974, Upper Pleistocene and Holocene Ecology of East Central South India - Ecological Backgrounds of South Asian History. Kenneth A. R. Kennedy and Gregory - L Possehl edited Cornell University.
2. பாலச்சந்திரன், செ. 1985 / 86. “புவிச்சுரித வரலாற்றுக் காலத்தில் காலநிலை” மாற்றபாணப் புரியியலாளர் இதழ் 3. புவியியற் கழகம், யாழ்ப்பாணப்பயன்களைக்கழகம்,

காணப்படுகின்ற மணற்றிட்டுக்கள் பெரும்குருவளிகளால் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தாலும் கடல் பொங்கி உள்ளே வந்ததாலும் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனக்கொள்ளலாம். இந்திகழுவுகள் ஒன்றால்; பல தடவைகளில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இவையே கடல்கோள்கள் எனக் கொள்ளப்பட்டன என் நாம் ஊகிக்கலாம்.

ஆனால் இராமேஸ்வரத்திற் காணப்பட்ட 20 அடி உயரமான கடல்மட்ட அளவுக்கும் கன்னியாகுமரியில் வெவ்வேறு உயரங்களிற் காணப்படுகின்ற அலைவெட்டு அடையாளங்களுக்கும் குருவளி நிகழ்வுகள் எவ்வகையிலும் காரணமாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே இவற்றுக்கு விளக்கமாகத் தென்தமிழ் நாட்டுப்பகுதி காலத்துக்குக்காலம் உயர்ந்தி வருகின்றது. இதனால் கடல் மட்டம் படிப்படியாகத் தாழுக்கடிய நிலை உருவாகின்றது. கடல்மட்டம் தாழ் வதானே துறைமுகங்கள் உள்ளாட்டுப் பகுதிகள் ஆகின்றன. பின்பு முக்கியத்துவம் இழந்துவிடுகின்றன என விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. மேலும் கடல் மட்டம் படிப்படியாகத் தாழ்வதால் வெவ்வேறு மட்டங்களில் அலைவெட்டு அடையாளங்கள் உருவாகின்றன (Akkaraju and V. N. Sarma 1977)

எனினும் கடல்கோள் என்பதற்கு நிலையர்ச்சி விளக்கம் அளிக்காது நிலத்தாழ்ர்ச்சி விளக்கம் அளிக்கலாம். ஆனால் நிலத்தாழ்ர்ச்சி அலைவெட்டு அடையாளங்களுக்கு விளக்கம் அளிக்காது. அப்படியாயின் இன்னும் கடல்கோளுக்கு விளக்கம் தேவைப்படுகிறது எனலாம்.

ஊர் ஜெடாக்செஸ்ரூ பல நாசன் களோ (Hazards) விளைவித்தபடியாற் கடலூர்ஸ் குருவளி (Cuddalore Cyclone) எனஅழைக் கப்படுகின்றது. இச்குருவளியின் ஆரம் பமாக வழக்கம்போல வங்காள விரிகுடா வில் டிசம்பர் மாதம் முதலாம் திகதியள வில் அமுக்க இறக்கம் (Depression of pressure) ஏற்பட்டது. இந்த அமுக்க இறக்கம் படிப்படியாகச் சூருவளியாக அபிவிருத்தி அடைந்து டிசம்பர் 4 ஆம் திகதி அளவிலே தமிழ் நாட்டை நோக்கி அசைய ஆரம்பித்தது. பின்பு இலங்கைக்கு வடக்காக அசைந்து டிசம்பர் 5 ஆம் திகதி கூட ஆரில் மையங் கொண்டிருந்தது. பின்பு ஆரம் ஏழாம் திகதிகளிலே கமிழ் நாட்டின் உட்பகுதியூடாகச் சென்ற நீலகிரி மலைச்சாரலையும் தாக்கிக் கேரளத்தின் கன்ஸர்க் கோட்டை நகரத்தினுடாக 7 ஆம் திகதி வெளியேறியது. இறுதியில் 9 ஆம் திகதி அராபிக்கடலில் வலுக்குறைந்து அழிந்தது. சாதாரணமாகச் சூருவளிகள் கடலில் மிகப் பலமற்றதாகவும் தரையில் ஒரு சில மைல்கள் வீசியவுடன் பலம் குறைந்து அழிந்து விடும். ஆனால் இச்குருவளி தரையில் நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் வீசிப் பெரும்வெள்ளப்பெருக்கை ஏற்படுத்தி நீலகிரி மலைச்சாரல்களையும் தாண்டி வீசியதில் இருந்து இதனுடைய பிரமாண்டமான பலத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்திய வளிமண்டலத்துறையின் அவதானிப்பின்படி காற்றின் சமூற்சியால் ஏற்பட்ட சேதத்திலும் பார்க்கப் பாரிய மழைவீற்சிசியினாலும் ஏற்பட்ட அழிவு அதிகம் என்பதாகும். டிசம்பர் 6, 7 ஆம் திகதிகளிலே தமிழ்நாட்டின் கரையோரங்களிலும் அதனைச் சார்ந்த சமவெளிகளிலும் பெரும்மழைவீற்சிசிஅவதானிக்கப்பட்டது. சென்னையில் 5 ஆம் திகதி 94 மில்லி மீற்றரும் 6 ஆம் திகதி 141 மி. மீற்றரும் பெறப்பட்டது. கடலூரில் 5 ஆம் திகதி 80 மி.மி பெறப்பட்டது. நாகபட்டினத்தில் 5, 6, 7 ஆம் திகதிகளில் முறையே 60 மி.மி, 136.மி.மி,

221 மி.மி. பெறப்பட்டன. காஞ்சிபுரத்தில் 6 ஆம் 7 ஆம் திகதிகளில் முறையே 170 மி.மி, 160 மி.மி பெறப்பட்டன. அதிரசம பட்டினத்தில் 7 ஆம் திகதி 215 மி.மி பெறப்பட்டது. மேலும் உன்னாட்டுச் சமவெளியை நோக்கியதும் நீலகிரி மலைச்சாரலிலும் 6 ஆம் 7 ஆம் திகதிகளில் நாளாந்தம் 100 மி.மீற் றருக்கு மேற்பட்ட மழைவீற்சிசியைப் பெறப்பட்டது.

பெருமழையுடன் கூடிய வெள்ளப்பெருக்குக் காரணமாகக் கோயம்புத்தூர்ஸ் சமவெளி பவானி நதியின் கீழ் ப் படுக்கை, பவானி சாகருக்குக் கீழாக உள்ள பகுதி, காவேரி நதியின் வெள்ளப்பெருக்குச் சமவெளி ஆகியன வெள்ளப்பெருக்காற் பாதிக்கப்பட்டன. பவானி சாகரில் வெள்ளப் பாய்வு (1700³ / மணி அளவுக்கு) டிசம்பர் 7 இல் அவதானிக்கப்பட்டது. பவானிசாகர், சத்திய மங்கலம், கோபிச்செட்டிபாளையம் ஆகியன தமது வகுடாந்த மழைவீற்சிசியில் முறையே 80%, 57%, 59% பங்கினை இந்த டிசம்பர் மாதத்திற் பெற்றன. இதே மாதத்திற் கோயம்புத் தூரில் 250 மி.மி, Curzon இல் 672 மி.மி, Kodanad-இல் 970மி.மி மழைவீற்சிசியாகப் பெறப்பட்டது.

சேதங்களை நோக்கும்போது மிகப்பாரிய நாசம் நிகழ்ந்தது. பவானி நகரம் இரண்டு நதிகளின் வெள்ளப்பெருக்கால் துண்டிக்கப்பட்டது. சேவத்தில் 15,000 மக்கள் வீடிழூந்தனர். பாண்டிச்சேரியில் 10,000 மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். தென்னார்க்காட்டில் 100 கிராமங்கள் துண்டிக்கப்பட்டு ஏற்குறையை 10,000 குடும்பங்கள் நிர்க்கதிக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். பட்டுக்கோட்டையில் 300 அடியர அணை உட்பட 80 குளங்கள் உடைப்பிற்குள்ளாகின. (Von . Lengerke 1977)

நெயவேளி இலிக்கைற் நிலக்கரிச் சரங்கம் 45 அடி வெள்ளத்தாற் பாதிக்கப்பட்டது. மேலும் இப்பகுதியில் 1524 பெரும் நீர்ப் பாசனத் தேக்கங்களும் 1397 சிறு தீர் ப்

பாசனத் தேக்கங்களும் உடைப்பிற்குள்ளாகின. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 45,000 ஏக்கர் நிலம் வெள்ளத் தால் அழிந்தது. 2,48,000 ஏக்கர்பயிர்பாதிப்புக்கு உட்பட்டது. 5000 லீட்கள் அழிந்தன. 25,000 மக்கள் வீடியுமின்தனர். மேலும் தென்னார்க்காட்டில் 88,000 லீட்களும் சென்னையில் 35,000 லீடுகளும் கோயம்புத்தூரில் 16,000 லீட்களும் தஞ்சாவூரில் 10,000 லீட்களும் சேலத்தில் 7700 லீட்களும் ஒன்றிற் பாதிக்கப்பட்டன அல்லது அழிக்கப்பட்டன. தென்னார்க்காட்டில் எல்லா ஆறுகளும் சேர்ந்து ஒரே ஆறுக் கடலூர் ஊடாகப் பாய்ந்தது. இதனால் 1069 கிராமங்கள் அழிந்தன. பொதுவாக இது 1934 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் பவானி கண்ட பெருவெள்ளம் எனக்கறப்பட்டது. (Von Lengerke 1977)

7.0 கடல்கோள் யாது?

குருவளி காரணமாக ஏற்படுகின்ற வெள்ளமும் கடற்பெருக்கும் பல துறை முகங்களையும் நகரங்களையும் அழித்து வந்திருக்கின்றன என்பதை மேற்கூறியதற்றிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். தென்னிந்தியக் கரையோரத்திற் காணப்பட்ட நகரங்கள், துறை முகங்கள் ஆகியன வெள்ளத்தால் அல்லது கடலால் அல்லது இரண்டினாலும் வரலாற்றிற் பல தடவைகளில் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் இந்த நகரங்கள் அல்லது துறை முகங்கள் எவ்வேறும் பல நூற்றுண்டுகளுக்கு நிலைக்கவில்லை. ஆகவே அகழ்வாராய்ச்சியின்போது அடையாளம் காணப்பட்ட நகரங்களின் எச்சங்கள் அதாவது கடற்கரையில் இருந்து ஓரிரு மௌல் உள்ளே

காணப்படுகின்ற மணற்றிட்டுக்கள் பெரும்குருவளிகளால் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தாலும் கடல் பொங்கி உள்ளே வந்ததாலும் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனக்கொள்ளலாம். இந்திகழ் வகள் ஒன்றில்லை; பல தடவைகளில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இவையே கடல்கோள்கள் எனக் கொள்ளப்பட்டன என நாம் உகிக்கலாம்.

ஆனால் இராமேஸ்வரத்திற் காணப்பட்ட 20 அடி உயர்மான கடல்மட்ட அளவுக்கும் கன்னியாகுமரியில் வெவ்வேறு உயரங்களிற் காணப்படுகின்ற அளவெட்டு அடையாளங்களுக்கும் குருவளி நிகழ்வுகள் எவ்வகையிலும் காரணமாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே இவற்றுக்கு விளக்கமாகத் தென்தமிழ் நாட்டுப்பகுதி காலத்துக்குக்காலம் உயர்ந்து வருகின்றது. இதனால் கடல் மட்டம் படிப்படியாகத் தாழுக்கடிய நிலை உருவாகின்றது. கடல்மட்டம் தாழ் வதாலே துறைமுகங்கள் உள்நாட்டுப் பகுதிகள் ஆகின்றன. பின்பு முக்கியத்துவம் இழந்துவிடுகின்றன என விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. மேலும் கடல் மட்டம் படிப்படியாகத் தாழ்வதால் வெவ்வேறு மட்டங்களில் அளவெட்டு அடையாளங்கள் உருவாகின்றன (Akkaraju and V. N. Sarma 1977)

எனினும் கடல்கோள் என்பதற்கு நில உயர்ச்சி விளக்கம் அளிக்காது நிலத்தாழ்ச்சி விளக்கம் அளிக்கலாம். ஆனால் நிலத்தாழ்ச்சி அளவெட்டு அடையாளங்களுக்கு விளக்கம் அளிக்காது. அப்படியாயின் இன்னும் கடல்கோளுக்கு விளக்கம் தேவைப்படுகிறது எனலாம்,

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Akkaraju & V. N. Sarma 1974, Upper Pleistocene and Holocene Ecology of East Central South India - Ecological Backgrounds of South Asian History. Kenneth A. R. Kennedy and Gregory - L Possehl edited Cornell University.
2. பாலச்சந்திரன். செ. 1985 / 86. “புவிச்சரித வரலாற்றுக் காலத்தில் காலநிலை” யாழிப்பாணப் புவியியலாளர் இதழ் 3. புவியியற் கழகம்,

3. பாலச்சுந்திரன். செ. 1986. "சுங்ககாலம் பற்றிய புவியியத் திந்தனைகள்" தமிழோசை, பொ. செங்குதிர்ச்செல்வன் (பதி) தமிழ் மன்றம், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்.
4. Barry G. R & R. J. Chorley, 1982. Fourth edition. *Atmosphere, Weather and Climate*. Methuen. London.
5. Crowe 1971. *Concepts in Climatology*, London.
6. Dodson, 1964. A text book of Evolution.
7. Gribbin J. 1978 (ed) *Climatic change*. Cambridge.
8. Kanagasabai. V. 1956; *The Tamils, Eighteen hundred years ago*, Madras.
9. Meloney C. T. 1968. "The effect of early coastal sea traffic on the development of civilization in South India" Ph. D Thesis, University of Pennsylvania.
10. Puvaneswaran, K. M. 1981. "Perception and adjustment of tropical cyclone hazard in the Batticaloa District of Sri Lanka." M. Soc. Science, Unpublished thesis. University of Queensland.
11. Ramage (1974). *Monsoon Meteorology*, New York.
12. செல்வநாயகம். வி. (1956). தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
13. Selvayagam, S. (1974). Landuse in the ancient Tamil country. A case study of Marutham Landscape. 4 th International Tamil conference.
14. பூர்த்திவாசப்பன். கெ. எஸ். 1957. தமிழ் வரலாறு.
15. Thambyahpillay George. 1958. "Tropical cyclones and the climate of Ceylon". University of Ceylon Review.
16. வித்தியானந்தன். ச. 1954, தமிழர் கால்பு
17. Von. Lengerke. 1977. *The Nilgiris Weather and climate of a mountain area in South India*. Franz Steiner Verlag, Wiesbaden. W. G.

★ யதார்த்தங்கள் ★

கனவுகள்	ஏற்ற முற
வான் மீது	வழியின்றி
ஊர் கோலம்	தம் மூள்ளே
போக,	மாடும் !
நனவுகளோ	எம் உரிமை
பாழ்வெளியின்	எமதுடைம
ஏழ்மையிலே	என்று குரல் எழுப்பி
தூங்கும் !	தம் மூள்ளே
 	முரண்பட்டு
கதிரவனின்	நிற்கு மொரு
வரவினிலே	கூட்டம்
கமல முகம்	பணம், புகழ்
மலர்,	பெருமை யெல்லாம்
நிலவு முகம்	வாசல் வரத்
தேடி யொரு	தமது
அல்லி மலர்	
வாடும் !	குணமிழந்து
 	தடுமாறி
சுய தேவை	பிறர் உணர்வை
நிறை தேடும்	மிதிக்கும்
வேர்களுக்கு	
இந்த,	செல்வங்கள்
மண் மீது	நிறைந்திருந்தும்
பிடிப் பில்லை	நிறைவின்றி
புது உலகம்	மனமோ,
தேட,	பாடையிலே
 	போகும் வரை
மண் தோண்டி	பொருள் தேட
பலன் காணும்	ஓடும் !
ஏழழகளோ	
இங்கே,	.

செவ்வி. சுகந்தி சுப்பிரமணியம்
தமிழ் சிறப்பு - பகுதி II,
கலைப்பிடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் -

3. பாலச்சுந்திரன். செ. 1986. “சங்ககாலம் பற்றிய புனியியற் கித்தவைகள்”, தமிழோன்ச, பொ. செங்கதீர்ச்செஸ்வரன் (பதி) தமிழ் மன்றம், யாழ்ப்பாணப் பகுதிலைக்கழகம்.
4. Barry G. R & R. J. Chorley, 1982. Fourth edition. *Atmosphere, Weather and Climate*. Methuen. London.
5. Crowe 1971. *Concepts in Climatology*, London.
6. Dodson, 1964. *A textbook of Evolution*.
7. Gribbin J. 1978 (ed) *Climatic change*. Cambridge.
8. Kanagasabai. V. 1956. *The Tamils, Eighteen hundred years ago*, Madras.
9. Meloney C. T. 1968. “The effect of early coastal sea traffic on the development of civilization in South India” Ph. D Thesis, University of Pennsylvania.
10. Puvaneswaran. K. M. 1981. “Perception and adjustment of tropical cyclone hazard in the Batticaloa District of Sri Lanka. M. Soc. Science, Unpublished thesis. University of Queensland.
11. Ramage (1974). *Monsoon Meteorology*, New York.
12. செல்வதாயகம். வி. (1956). தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
13. Selvayagam, S. (1974). Landuse in the ancient Tamil country. A case study of Marutham Landscape. 4 th International Tamil conference.
14. பூர்த்திவாசபின்ஸோ. கே. எஸ். 1957. தமிழ் வரலாறு.
15. Thambyahpillay George, 1958. “Tropical cyclones and the climate of Ceylon”. University of Ceylon Review.
16. வித்தியானந்தன். ச. 1954, தமிழர் கால்பு
17. Von. Lengerke. 1977. *The Nilgiris Weather and climate of a mountain area in South India*. Franz Steiner Verlag.wiesbaden, W. G.

★ யதார்த்தங்கள் ★

கனவுகள்	ஏற்ற முற
வாண் மீது	வழியின்றி
ஊர் கோலம்	தம் முன்னே
போக,	மாயும் !
நனவுகளோ	எம் உரிமை
பாழ் வெளியின்	எம் துடமை
ஏழ்மையிலே	என்று குரல் எழுப்பி
தூங்கும்!	தம் முன்னே
கதிரவனின்	முரண்பட்டு
வரவினிலே	நிற்கு மொரு
கமல முகம்	சூட்டம்
மலர,	பணம், புகழ்
நிலவு முகம்	பெருமை யெல்லாம்
தேடி யொரு	வாசல் வரத்
அல்லி மலர்	தமது
வாடும் !	குணமிழுந்து
சுய தேவை	தடுமாறி
நிறை தேடும்	பிறர் உணர்வை
வேர்களுக்கு	மிதிக்கும்
இந்த,	செல்வங்கள்
மண் மீது	நிறைந்திருந்தும்
பிடிப் பில்லை	நிறைவின்றி
புது உலகம்	மனமோ,
தேட,	பாடையிலே
மண் தோல்டி	போகும் வரை
பலன் காணும்	பொருள் தேட
ஏழுகளோ	ஓடும் !
இங்கே,	— . —

செல்வி. சுகந்தி சுப்பிரமணியம்
தமிழ் சிறப்பு - பகுதி II,
கலைப்பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் -

LEADING TEXTILE MERCHANTS

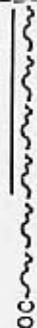
Stockist of

GIFTS TO SUIT

all occasions

Caveery Texs Centre,
768, Point-Pedro Road,
NALLUR.

Space Donated by :

CENTRAL CLINIC
193, Power House Road,
JAFFNA.

Space donated by :

New Master Institute,
B. M. C. Lane, JAFFNA.

With the Best Compliments from :

Gnanams, 301, Clock Tower Road, Jaffna.

Space Donated by :

GOWEREE SILKS EMPORIUM,

Wholesale & Retail Dealers in Textiles

155, 156, Modern Market,
JAFFNA.

Phone : 23457

அன்பளிப்பு

விக்னேஸ் ரெக்ஸ்

65, கஸ்தாரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

With the Best Compliments from:

Balenthiras

Dealers in Textile

170, Modern Market,
JAFFNA.

Phone : 23071

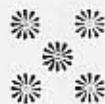
அன்பளிப்பு

இளவரசி ரெக்ஸ்ரைல்

நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பளிப்பு

**சிவகணேசன்
ஸ்ரோர்ஸ்**

41, பெரியகடை வீதி,
யாழ்ப்பானம்.

Space Donated by :

**LINGAM'S
SILK HOUSE**

18, Modern Market,
Power House Road,
JAFFNA.

அன்பளிப்பு

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்

63, 678, காங்கேசன் துறை வீதி,
யாழ்ப்பானம்.

Space Donated by

**GOLDEN
CERAMIC**

Wholesale & Retail Dealers
all Ceramic wares S-Lon Pipes
and Fittings.

No. 2C, Stanley Road,
JAFFNA.

உங்கள் மழைலச் செல்வங்களின்

உயிரோவியமான

படங்களுக்கு (Photo)

பேரி பூட்டெடு

சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி,
திருநெல்வேலி.

இப்பொழுது

எ[ா]
ஞ
கு
ம்

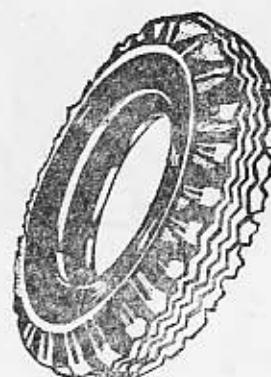
வீற்பனையாகின்றது

N. I.

சுக்கிள் ரயர்கள்
நித்த பாவண
சௌருசாள
ஒட்டு

என். ஐ.

ரியூப்புக்கள்

நோர்தேன் இன்டஸ்டீல்

இல. 112, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 23158

With the Best Compliments from :

JUPITER INSTITUTE

Kandy Road,
CHAVAKACHCHERI.

With the Best Compliments from :

Stand Ford Institute

CHAVAKACHCHERI

With the Best Compliments from :

With the Best Compliments from :

ABIRAMY ADVERTISING AGENCY

6, Modern Market (Upstairs)
CHAVAKACHCHERI.

Brilliant Institute

CHAVAKACHCHERI

அன்பளிப்பு

அருடு ஜாவல்லி

(வின்ஸர் தியேட்டர்க்கு முன்)
177/3, கஸ்துரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

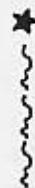
New City Traders

Dealers in
Radios T. V. Sets, Cycles,
Cycle Parts, Electrical Goods
Hardwares Etc.

T'phone : 24055

135, *Kasthuriar Road,*
JAFFNA.

With the Best Compliments from :

Aisha Traders

174, *K. K. S. Road,*
JAFFNA.

With the Best Compliments from :

Athavan Trading Company

(11/5), 37, *Stanley Road,*
JAFFNA.

Space Donated by

SRI RAMAKRISHNA

9, Modern Market,
JAFFNA.

அன்பளிப்பு

மகோ ஸ்ரோர்ஸ்

3, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பளிப்பு

கல்யாணி கிறீம் ஹவுஸ்

73, கல்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Space Donated by

Shivagie Luxmies

6, Modern Market,
THIRUNELVELY.

Space Donated by

Space Donated by

ALTRA COMMUNICATIONS
THIRUNELVELY JUNCTION.

With the best Compliments from :

GOOD LUCK CENTRE

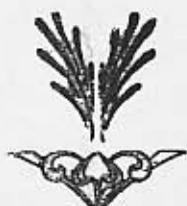
**For Gifts to Suit
all occasions**

8, *Palaly Road,*
THIRUNELVELY.

LILIYA

No. 2, First Floor,
Modern Market,
Thirunelvely,
JAFFNA.

அன்பளிப்பு

மீரி அம்பாள் ஸ்டோரஸ்,
திருநெல்வேலி சந்தி,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பளிப்பு

With the best Compliments from :

குணரத்தினம்
அன் பி ற த ர

95/2, ஸ்ரான்வி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,

ANOOS

**CREAM HOUSE
& COOL BAR**

Prop : Sathasivam & Sons

*Ramanathan Road,
University Junction,
Thirumelvley,
JAFFNA.*

Space Donated by

With the best Compliments from :

Video Blossoms

University Junction,
THIRUNELVELY.

Victor & Sons

*100, Stanley Road,
JAFFNA.*

Space Donated by

With the best Compliments from :

T. K. TRADERS

5, Co-op Complex Building,
JAFFNA.

Branch :

T. K. TRADERS

5, Stanley Road,
JAFFNA.

HATIM ENTERPRISE

22, 24, Clock Tower Road.
JAFFNA.

With the best Compliments from :

அன்பளிப்பு

Murugan Electrical Stores

Stanley Road,
JAFFNA.

சன்லைற்
தறக்கிளீநேர்ஸ்
உறுப்புவாணம்.

Space Donated by

CITY SUN

133, Stanley Road,

JAFFNA.

With the best Compliments from :

With the best Compliments from :

Royal Motors

182, Stanley Road,
JAFFNA.

Ceylon Merchants Ltd.
484, Hospital Road,
JAFFNA.

With the best Compliments from :

SRI KANNAN STORES

Palaly Road,
Thirunelvelly Junction,
THIRUNELVELY.

With the best Compliments from :

SUPERB RANK

PHARMACY & GROCERY

Palaly Road,
Thirunelvelly,
JAFFNA.

அண்பளிப்பு

செல்லையா சிவபாதலிங்கம்

நகை மாளிகை

கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அண்பளிப்பு

ராத்ரிகா ஜூவல்லர்ஸ்

தங்க நகை வியாபாரம்

222, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

எஸ்கிளிடம் சுகலவிதமான

★ பால்மா வகைகளும் ★ ஷலசரக்குச் சாமான்களும்
★ காஸ் சிலின்டர்களும்
—
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிற்றி ஏஜன்ஸி

158, ஸ்ராண்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 24817

PUSHPA TRADES

"ESSENCE HOUSE"

Importers General Merchants

Wholesale & Retail Dealers in All Varieties of Essences

Colouring Matters, Bakery Products & Groceries.

11/4, STANLEY ROAD.

JAFFNA.

 24237

அசல் 22 கரட்

★ நகைகள் ★

உத்திரவுத்துடன்

பெற்றுக்கொள்ளுக்

சிறந்த
ஸ்தாபனம்

அலங்கார் நடைமாளிகை

169, கஸ்துரியார் வீதி,
(விள்ளை சந்தி)

மாழைப்பாணம்.

With the best Compliments from :

The Jaffna Shoe Palace

51, Kasthuriar Road,
JAFFNA.

அன்பளிப்பு

வெங்கடேஸ்வரா ஸ்ரோர்ஸ்

97, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

With the Best Compliments from:

T. Kumarasamy Textiles

42, 44, Grand Bazaar, JAFFNA.

T'phone : 23732

&

Chowbakiyas

22 (63), Grand Bazaar, JAFFNA.

T'phone : 23034

DEALERS IN TEXTILES

Specialist in

*** WEDDING SAREES ***

With the best Compliments from :

RAMKARAN BOOK DEPOT

4, Modern Market,

Thirunelveliy Junction,

J A F F N A.

அன்பளிப்பு

அ பிர ட மி

பலாவி வீதி, திருச்செந்தேவலி சந்தி, மாற்றமாணம்.

Space

Donated

by

A L D I

5, Modern Market,

THIRUNELVELY.

அண்பளிப்பு

ஹரன் ரெக்ஸ்டிரல்ஸ்

பலாவி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

திருநெல்வேலி சந்தி,

*With
the
Best
Compliments
from :*

**JAFFNA
ELECTRICALS**

ELECTRICAL CONTRACTORS AND DEALERS
No. 6, Stanley Road,
JAFFNA.

**ASSEERVATHAM
STORES**

46 (256), Stanley Road,
JAFFNA.

Space Donated by

New Lanka Traders

222, Stanley Road,
JAFFNA.

தரம் ! நம்பிக்கை !! நான்யம் !!!

- ★ போட்டோ ஸ்ரட் பிரதிகள்
- ★ ரேணி மோ பிரதிகள்
- ★ தமிழ் ஆங்கில ரைப்பின்வேலைகள்
- ★ அடையரள் அட்டைகள் மற்றும்
பெறுமதிவாய்ந்த சான்றிதழ்களுக்குப்
பிளாஸ்ரிக் கவரிடுதல் போன்ற

சகல வேலைகளுக்கும்

கீலீன் கீ

இல. 239, மின் சார் நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 28823

அண்ணு கோப்பி ஸ்தாபனத்தார் அளிக்கும்
வெகுமதிகள்

உங்கள் வாடிக்கைக் கடைகளில்

அண்ணு NO 1

கோப்பிகளை வாங்கிப் பைக்கற்றுக்குள்ளிருக்கும்
கூப்பன்களைக் கொடுத்து வெகுமதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்
வெகுமதிகளை நேரில் பெறவேண்டிய தீடும்

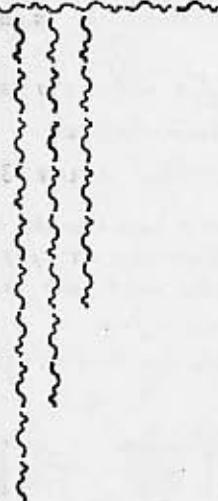
அண்ணு கோப்பிக் கடை

நவீன சந்தை

யாழ்ப்பாணம்.

அண்ணு செதாழிலகம் இனுவில்

அன்பளிப்பு

பட்டப் படிப்புகள் கல்லூரி

48/1, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

SPACE DONATED BY

0
0
0
0
0
0
0

LEYDEN GARMENTS
249, Power House Road,
JAFFNA.

With the best Compliments from

**POOBALASINGAM
BOOK
DEPOT**

4, A, Hospital Road,

Jaffna.

Office 23631
Phone { Rest 24076

With the best compliments from

ELECTROS* * * * *
MODERN MARKET
Thirunelvelly,
JAFFNA.

With the best compliments from

FINE FIT

**FOR FASHIONABLE TAILORING
SHIRTING & SUITING**

10, Bazaar Lane,

Jaffna.

With the best Compliments from:

V

**LANKEM
AREA DEALER DEPOT**

**219, 221, POWER HOUSE ROAD,
JAFFNA.**

OUR SERVICE TO NORTH IN

Accountancy

I. C. M. A.

A. A. T.

Chartered

Computer

I. D. P. M.

Technical

Radio T. V.

Motor Mechanism

and also

Nursing

Pharmacology

Contact

V

North Ceylon Technical Institute

14, St. Peters Lane,

JAFFNA.

Telephone : 24355

விக்ன

டியூசன் சென்றர்.
52, ஸ்ராண்வி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கலை, வர்த்தக வகுப்புகளுக்குத் தனித்துவம் வாய்ந்த
ஒரே ஸ்தாபனம்

க. பொ. த. (உயர்தரம்), க. பொ. த (சுதாரணாதரம்) வகுப்புகள்
கிறப்பாக நடைபெறுகின்றன

எமது தனித்துவம் வாய்ந்த ஆசிரியர் குழு:

பொருளியல்	திரு. கிருஷ்ணந்தன்
வர்த்தகம்	திரு. லங்கா
கணக்கியல்	திரு. வண்ணியசிங்கம்
அளவையியல்	திரு. சுப்பிரமணியம்
தமிழ்	திரு. குழந்தை
இந்துநாகரிகம்	திரு. காஸர சுந்தரம்பிள்ளை
புவியியல்	திரு. குணராசா
அரசுறிவியல்	திரு மஃரூப்

முக்கிய குறிப்புகள்:

- 1) வகுப்புகள் வாரத்தில் ஜூந் து நாட்களும் நாள்கு பாடங்களும் நடைபெறும்.
- 2) கலை, வர்த்தக வகுப்புகளைத் தனித்துவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் ஒருங்கிணைந்து நடாத்தும் ஒரே ஸ்தாபனம்.

உதவிய உள்ளங்களுக்கு ...

- ★ எமது மன்றத்தின் செயற்பாடுகளுக்கும் சஞ்சிகை வெளியீட்டில் கும் வேண்டிய நேரங்களில் ஆலோசனை வழங்கி எம்மைவழி நடாத்திய துணைவெந்தர் பேராசிரியர் கூ. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும் மன்றக்காப்பாளர் பேராசிரியர். ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் மன்றப் பெரும் பொருளாளர் கலாநிதி. இ. பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கும்.....
- ★ வருடக்களைக்கில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த தமிழ்மன்றத்தினை விழிப்புறச் செய்து பல சாதனங்களை நாம் நிலைநிறுத்த வழிவகுத்துந்தக்கந்த முன்னாள் தமிழ்மன்றத் தலைவர் திரு. கூ. மணிவண்ணன் B.A. அவர்களுக்கும்.....
- ★ தமிழோசைக்கு ஆக்கங்களை வழங்கியுதவியவர்களுக்கும்...
- ★ தமிழோசை சிறப்பாக வெளிவர உதவிய வர்த்தகப் பெருந்தகைகளுக்கும் உள்ளல்களுக்கும்.....
- ★ விளம்பரம் சேகரிப்பதில் எம்முடன் ஈடுபட்ட தமிழ்த்துறை மாணவர்களான திரு. க. எழில்வேந்தன், செல்விகன் ச. கல்வீதி, ஜெ. செந்தில்குமாரி. செ. சந்திர ராணி, இ. கோமளகௌரி, கா. பூமா, பூ. ஜெயமலர், து. சாந்தி, நவநிதி ஆகியோருக்கும் திரு. க. செல்வராஜன், திரு. செ. சக்திதூரன், திரு. ந. புலேந்திரன் ஆகியோருக்கும்
- ★ எமது மன்றத்தின் சகல நிகழ்ச்சிகளையும் சிறப்பாக நடாத்துவதற்குக் கைவாசபதி கலைஞர்களைப் பாரிக்க அனுமதி தந்துதனியை சிரேஷ்ட மாணவ ஆலோசகர் கலாநிதி. இ. பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கும் கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் நா. பால கிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும்.....
- ★ தமிழோசையை இனிடே ஒனிக்கச் செய்த மேக்கறி அச்சக உரிமையாளர் திரு. ப. செல்வநாதன் அவர்களுக்கும் அச்சக்கோப்பாளர்கள் திரு. நா. ஜயம்பிள்ளை, திரு. ப. ச. அன்ரன், திரு. ப. சங்கரலிங்கம், திரு. தி. இராசையா, செல்விகன் மு. விஜயலக்ஷ்மி, சி. கலாரஜனி, கு. வத்சி, க. சிவசோதி ஆகியோருக்கும் ஏனைய ஊழியர்களுக்கும்.....
- ★ தமிழோசையை அனுபவித்து விமர்சிக்கப்போகும் உங்களுக்கும்.....
- ★ இன்னும் பலவழிகளிலும் எமக்குதனிய உங்கள் அனைவருக்கும்

எமது உள்ளம் உதவிக்கும் நன்றாய உரித்தாக்குகளேறும்.

★ பதிப்புக்கும் க
தமிழ் மன்றப்

**BEST WISHES
FROM**

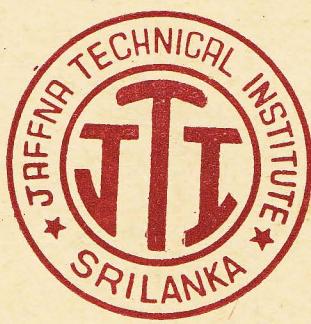
**ABIRAMI TIMBER DEPOT
TIMBER SUPPLIERS & CARPENTRY WORKS**

Prop: S. K. PREMANATHAN

175, MANIPAY ROAD,

JAFFNA.

With the best Compliments from

JAFFNA TECHNIC INSTIT^I

52/1, STANLEY ROAD,

JAFFNA